Fenomene aerospaţiale neidentificate

Desecretizări amânate şi siguranţa zborurilor

La sfârşitul lunii martie 2015, Ministerul Apărării al Marii Britanii a fost acuzat de muşamalizare OZN, după ce a întârziat publicarea unui volum masiv de documente, poreclit între timp „Dosarele X ale Marii Britanii".

La sfârşitul anului trecut, Ministerul Apărării a promis să elibereze 18 noi fişiere OZN, dar nu a reuşit să-şi materializeze promisiunea. După ce Lordul Black din Brentwood a depus o interpelare în Camera Lorzilor, Ministerul Apărării a recunoscut că nu a dat încă documentele Arhivelor Naţionale, pentru a fi făcute publice, acuzând „cerinţe suplimentare de procesare" şi declarând că fişierele vor fi publicate la sfârşitul anului 2015 sau în 2016.

Nick Pope, care a lucrat ca investigator OZN la Ministerul Apărării, a declarat: „Această întârziere masivă va fi luată în braţe de teoreticienii conspiraţiei. Se pare că Ministerul Apărării funcţionează la ralanti. Apare firească suspiciunea că există o bombă în aceste fişiere şi că ministerul nu ştie cum să se descurce". O posibilitate ar fi cazul militarului american John Burroughs, implicat în întâlnirea OZN din 1980, de la Rendlesham Forest, după care s-a ales cu probleme grave de sănătate. „Având în vedere că guvernul SUA a emis recent o cerere de prejudiciu, pe baza faptului că guvernul britanic a admis că martorii incidentului de la Rendlesham au fost, probabil, iradiaţi, este posibil ca acest lucru să fi provocat o dispută diplomatică la nivel înalt, şi asta e ceea ce cauzează întârzierea. Pat Frascogna, avocatul lui Burroughs, a câştigat recent un proces pentru a forţa şefii din departamentul de sănătate a militarilor SUA să plătească pentru tratamentul bolii sale... Aceste fişiere ale ministerului britanic al apărării (cele întârziate n.n.) conţin informaţii despre incidentul din Rendlesham Forest, aşa cum reiese din nişte documente desecretizate anul trecut, răspunzând la o cerere făcută de către John Burroughs, în virtutea legii accesului liber la informaţii".

Dosare cu vizite de gradul II

În timp ce mulţi teoreticieni ai conspiraţiei speră că cele 18 dosare sunt pline de dovezi privind vizite extraterestre, este mult mai probabil că ele conţin informaţii strict secrete de apărare, care ar putea să se refere la arme sau la avioane clasificate. „În continuare, situaţia este frustrantă pentru noi toţi, cei care încercăm pur şi simplu să aflăm adevărul despre ce anume s-a întâmplat", a mai comentat Pope.

Ca răspuns la întrebarea Lordului Black, Lordul Astor de Hever, subsecretar de stat şi lord purtător de cuvânt pentru apărare, a declarat doar atât: „Programul pentru transferul de fişiere de la Ministerul Apărării la Arhivele Naţionale este format din aproximativ 10.000 de dosare pe an. Acest program este actualizat continuu, pentru a ţine seama de modificările de prioritate şi de progres pe diferite seturi de înregistrări"...

* * *

În ultimii 20 de ani, mai multe agenţii guvernamentale au făcut publice fişiere cu rapoarte şi anchete pe fenomenele aeriene neidentificate. Aproape toate aceste dosare conţin observaţii din aviaţie sau incidente legate de siguranţa zborurilor, implicând lumini sau obiecte neobişnuite, între care: pericolul unor coliziuni aeriene, apropiere periculoasă, distragerea atenţiei echipajului, detecţii radar nereuşite, incursiuni sau manifestări în interiorul spaţiului aerian restricţionat sau controlat etc. Rapoartele sunt făcute de regulă de piloţi civili şi militari sau controlori de trafic aerian, aflaţi în timpul desfăşurării activităţii lor profesionale. În aceste observaţii există multe trăsături similare sau „profiluri", care ar putea fi folosite pentru siguranţa aviaţiei, deci care ar merita să fie analizate mai îndeaproape. Cu toate acestea, la nivel oficial, nu a existat niciun efort coordonat în acest sens. Autorităţile aeronautice americane îndrumă piloţii şi controlorii de trafic aerian, care vor să facă un raport raport privind o întâlnire OZN, să contacteze grupurile civile de cercetare OZN; iar aceste organizaţii nu au publicat niciun studiu şi nu au demonstrat nici cel mai mic interes pentru problematica siguranţei aviaţiei...

Sunt şi unele excepţii. Guvernul francez şi-a menţinut o vigilenţă oficială, aproape constantă, cu privire la fenomenele aeriene neidentificate. În 1977, el a înfiinţat GEPAN, ca un grup de cercetare pentru studiul fenomenelor aerospaţiale neidentificate, în cadrul CNES (Centrul National pentru Studii Spaţiale). Acest grup, cu unele reorganizări, a avut o existenţă continuă, azi

numindu-se GEIPAN *(Groupe d'Études et d'Informations sur les Phénomènes Aérospatiaux Non-identifiés).* El este o organizaţie, finanţată de la buget şi cu o activitate reglementată prin lege, care colectează rapoartele prin poliţie, jandarmerie şi din întreaga birocraţie franceză, inclusiv de la autoritatea aeronautică. În felul acesta stau la un loc şi toate rapoartele privind incidentele OZN afectând siguranţa aviaţiei. Începând cu sfârşitul anilor 1980, ca răspuns la propriile cazuri OZN, şi guvernele din Chile, Peru şi Uruguay au înfiinţat echipe oficiale de cercetare a fenomenului OZN, cu accent pe observaţiile aviatorilor şi pe incidentele legate de siguranţa în domeniul aviaţiei.

Dr. Richard. F. Haines, *„chief scientist"* la Centrul naţional de aviaţie pentru raportarea fenomenelor anormale (NARCAP) din SUA, a colectat peste 3400 de cazuri de observaţii şi incidente aviatice, care implică fenomene aeriene neidentificate (FAN). Richard Haines a fost anterior şef al biroului pentru factorii umani ai spaţiului la NASA şi a servit timp de 21 de ani drept cercetător principal la Centrul de cercetare aerospaţială Ames al NASA. NARCAP a fost fondată în anul 1999 în mod specific pentru a investiga şi a documenta rapoartele OZN ale aviaţiei, în beneficiul siguranţei zborurilor. Rapoartele sunt tratate în mod confidenţial pentru a proteja reputaţia autorilor. NARCAP are un personal de aproximativ 50 de specialişti care pot efectua investigaţii, analize, prezentări şi alte acţiuni legate de siguranţa aviaţiei în contextul OZN. NARCAP a publicat numeroase rapoarte şi studii. Primul său raport tehnic, „Siguranţa aviaţiei în America: un factor până acum neglijat", a fost pregătit şi lansat de Dr. Richard Haines în 1999. Acest document prezintă peste 100 de exemple de incidente OZN, care au implicat factori de siguranţă a aviaţiei, pe o perioadă de 50 ani.

Dominique Weinstein, specialist tehnic internaţional al NARCAP şi membru al colegiului de experţi al CNES-GEIPAN, a întocmit o colecţie de 1300 observaţii din aviaţia internaţională, din perioada 1916-2000, privind incidente care implică OZN. Carlos Guzman şi Alfonse Salazar asociaţi de cercetare NARCAP din Mexic, au publicat în 2004 o carte — *Ovnis y la Aviación Mexicana* — documentând multe exemple de observaţii OZN făcute de aviaţie şi de incidente legate de siguranţa zborurilor. În anul 2006, ministerul britanic al apărării, a dat publicităţii raportul „CONDIGN", privind „Fenomene Aeriene Neidentificate în regiunea de apărare aeriană a Regatului Unit", care afirmă răspicat că „existenţa FAN (deci a OZN-urilor n.n.) este indiscutabilă... Şi ele sunt, probabil, o ameninţare la adresa siguranţei aviaţiei". Rapoartele „Airprox" publicate de Autoritatea Aviaţiei Civile a Regatului Unit relevă în mod clar că anumite cazuri OZN implică într-adevăr factori de siguranţă a aviaţiei şi că multe cazuri de OZN din Regatul Unit prezintă caracteristici comune cu cele raportate în alte ţări. Organismul oficial de cercetare OZN al guvernului chilian — CEFAA — a fost înfiinţat în anul 1997. În anul 2010, NARCAP semnat un acord oficial de cercetare cu CEFAA, participând apoi la investigarea mai multor cazuri din Chile. În 2010 NARCAP a publicat *„Project Sphere"*, un efort internaţional pentru a examina observaţiile şi incidentele legate de siguranţa aviaţiei, care implică OZN-uri de tipul luminilor sau al obiectelor sferice. Acest raport include cazuri din şase ţări, inclusiv din Statele Unite ale Americii.

OZN şi siguranţa aeriană

În septembrie 2012, Richard Haines prezentat în faţa Academiei franceze a Aerului şi Spaţiului, precum şi în faţa grupului *III-de-France* al Asociaţiei Aeronautice şi Astronautice a Franţei, un studiu privind OZN-urile şi factorii de siguranţă aeriană. În 2013 Guvernul din Peru a redeschis propria echipă de investigaţii militare OZN— OIFAA. În acelaşi an, ca răspuns la cazurile care implică OZN-uri, mai mulţi piloţi germani şi din UE au înfiinţat ramura NARCAP — Germania. În luna iulie 2014, Richard Haines şi Dr. Jacques Vallée, membru în Comitetul executiv consultativ NARCAP, au prezentat, la un atelier de lucru închis, numit CAIPAN, găzduit de organismul oficial francez CNES-GEIPAN, tehnicile de investigare pentru a examina pretinsele întâlniri FAN raportate de aviaţie, ca şi elaborarea unei strategii de cercetare a fenomenului.

La acelaşi atelier, cercetătorul argentinian Carlos Daniel Ferguson a pregătit un document intitulat „Rapoarte ale piloţilor argentinieni privind siguranţa aviaţiei, cu referire la fenomene aeriene neidentificate". Şi în acest document, publicat pe site-ul NARCAP.org, sunt evidenţiate descrieri şi „comportamente" OZN, care sunt în concordanţă cu cele raportate de alte naţiuni. Priit Rifk, din Estonia, asociat de cercetare la NARCAP, a pregătit un document intitulat „O trecere în revistă a unor presupuse întâlniri OZN, implicând siguranţa aviaţiei, avute de piloţi estonieni în spaţiului aerian estonian şi din Uniunea Sovietică", publicat pe site-ul NARCAP. Şi acest document conţine cazuri cu profile compatibile cu unele raportate în alte ţări. De-a lungul ultimilor 15 ani, NARCAP a primit şi numeroase rapoarte din multe alte ţări, cu cazuri care implică aparent factorii de siguranţă a zborurilor la întâlnirile OZN.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

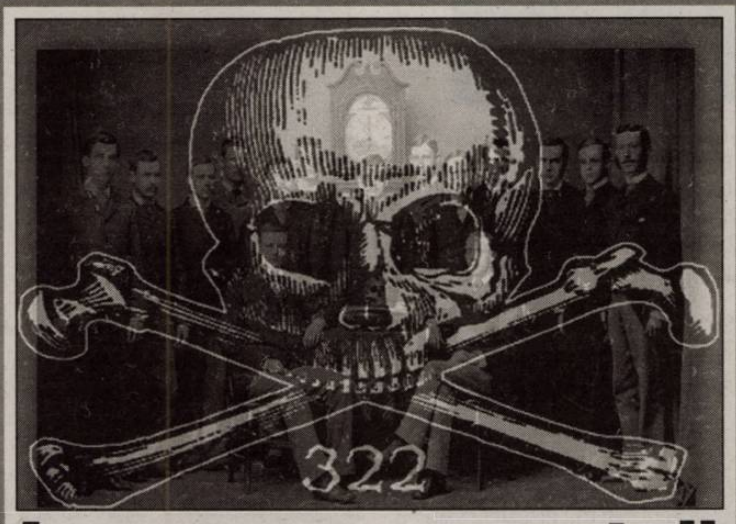

Lumea „guvernată" din Criptă

Există numeroşi adepţi ai teoriei conspiraţiei care consideră că organizaţia ocultă Skull & Bones (S&B) e vinovată de tot răul care se petrece în lume şi responsabilă, ocazional, de anumite evenimente pozitive. În general însă se adoptă o cale de mijloc, care plasează S&B alături de alte societăţi secrete aflate sub control francmasonic, cum sunt Illuminati, Propaganda Due, Rosacrucienii şi altele asemenea.

Ceea ce e poate mult mai semnificativ se referă la apartenenţa unor membri marcanţi şi la alte grupări oculte, precum şi influenţa lor în domenii de o complexitate extraordinară. Există bonesmani (membri ai S&B) ofiţeri, lideri religioşi, politicieni, judecători, diplomaţi, spioni, avocaţi, şefi media, conducători de multinaţionale etc. Şi, aşa cum arătam în numărul precedent, unii dintre ei sunt propulsaţi pe poziţia considerată cea mai înaltă din lumea actuală — aceea de preşedinte al SUA.

Reamintim în acest sens familia fostului lider american Fr. D. Roosevelt, despre al cărui bunic se spune că ar fi condus o companie implicată în traficul masiv de droguri din Turcia către China; pe William Howard Taft, singurul preşedinte american care a fost şi şeful Curţii Supreme de Justiţie; şi, desigur, pe cei doi George Bush, tatăl şi fiul, bonesmani notorii, dar amândoi şi membri, de pildă, ai Fraternităţii Morţii — în engleză, „Brotherhood of Death". A nu se omite nici numele societăţii în discuţie: „Skull and Bones", care se traduce prin Craniu şi Oase, aşadar asociat tot cu ideea de moarte.

O breşă în zidul tăcerii

S&B este protejată de reguli inimaginabil de dure, iar numărul membrilor se menţine la o limită destul de redusă (800), anual fiind primiţi maximum 15 nou-iniţiaţi. Se explică astfel cumva de ce extrem de puţinele informaţii, aparent scurse din interior în spaţiul public, trimit întotdeauna la o presiune imensă asupra membrilor care au depus un jurământ ce trebuie respectat cu strictеţe până la capătul vieţii. Sau, mă rog... Depinde de împrejurări. Fiindcă iată că şi acest zid al tăcerii, dorit şi crezut inexpugnabil, a fost fisurat. Alexandra Robbins, studentă la Yale (astăzi, jurnalistă şi scriitoare) a putut accede către secrete dintre cele mai bine păzite ale S&B, în anul 2002 publicând despre cele aflate cartea „Secret of the Tomb" (Secretul Criptei), după ce, potrivit propriilor mărturisiri, reuşise să discute cu circa 100 de bonesmani terorizaţi de obligaţia respectării pe viaţă a jurământului depus şi de a nu dezvălui absolut nimic din interiorul societăţii. Totodată, curajoasa autoare declara că a fost şi agresată, şi ameninţată de mulţi alţi membri vechi.

„Cripta" sus-amintită ar fi, de fapt, sediul S&B din inima campusului Universităţii Yale, o clădire de piatră ce evocă fără dubii chiar un cavou, lipsită de ferestre. Aici, în camera 322 (numărul cu semnificaţii absolute pentru organizaţie), într-un cadru sinistru, „decorat" într-o manieră macabru suprarealistă în care abundă osemintele, craniile şi un fel de trofee de vânătoare, se desfăşoară de pildă iniţierea nou-veniţilor, după un scenariu halucinat, grotesc şi totodată terifiant. Actanţii sunt aşa-zişii seniori, costumaţi în personaje bizare şi purtând pseudonime pe măsură, ca şi când ar juca, de fapt, o piesă de teatru de un fantastic violent. La rândul lor, iniţiaţii deveniţi membri ai S&B primesc şi ei nume ciudate, de la Don Quijote la Baal, de la Magog la „numele lung" al Diavolului, pe care îl poartă numai liderul suprem.

* * *

Dezvăluirile şi speculaţiile referitoare la S&B, la fel ca la oricare asemenea societate ocultă nu pot fi puse nicidecum într-o ordine logică, sub guvernarea a ceea ce numim adevăr, în absenţa unor revelaţii oficiale din interiorul acesteia. Şi, foarte probabil, nici nu vor fi scoase vreodată la lumină, câtă vreme nu scenariile de film horror sau misterele îngrămădite într-un cavou ferecat reprezintă miza principală a reunirii, sub aceleaşi aşa-zise principii, celor câteva sute de membri, ci Puterea şi Banii.

O demonstrează şi „greutatea" numelor implicate în istoria de peste 180 de ani a societăţii respective, dar şi interdicţia categorică de asociere a numelui ei cu naziştii şi iezuiţii, cu CIA şi Illuminati, cu francmasoneria şi cu atât mai puţin cu numele celor mai puternice familii de bancheri, care conduc lumea prin intermediul finanţelor.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

„Planta-sufletului", cum mai este numită în popor sunătoarea, cunoscută mai ales pentru efectul său calmant în indigestii sau în colită, este un remediu natural excelent în stările depresive.

Sunătoarea conţine hipericină, substanţă care acţionează împotriva depresiei şi a stărilor de anxietate. Infuzia se prepară din două linguriţe de plantă la o cană de apă clocotită. Se infuzează timp de 10 minute, apoi se strecoară. Se beau două-trei căni pe zi, până la ameliorarea sau dispariţia stării proaste. (În magazinele naturiste puteţi găsi extract de sunătoare sub formă de capsule, recomandat în cazul insomniilor.)

Fitoterapeuţii spun că un alt compus al plantei, hiperforina, are capacitatea de a distruge virusurile care produc hepatitele

Câte ceva despre „planta-sufletului"

de tip B şi C. Altfel spus, ajută ficatul să se refacă. Este recomandabil un mix de plante medicinale, care acţionează sinergetic pentru regenerarea celulelor hepatice. Alături de sunătoare se folosesc coada-şoricelului (flori), armurariu (seminţe), anghinare (flori) şi rostopască (frunze şi flori). Este foarte important ca, atunci când vă decideţi să testaţi valenţele plantelor medicinale în vindecarea maladiilor de care suferiţi, să vă sfătuiţi cu medicul dumneavoastră de familie. Pentru că sunătoarea, de exemplu, interacţionează cu medicamentele antidepresive. Deci, folosiţi ori medicamentele clasice, ori sunătoare.

De asemenea, mai multe studii au arătat că sunătoarea poate diminua eficienţa tratamentelor anticolesterol. Influenţează negativ şi tratamentele în cazul afecţiunilor cardiace.

Dr. VALERIU MANTA

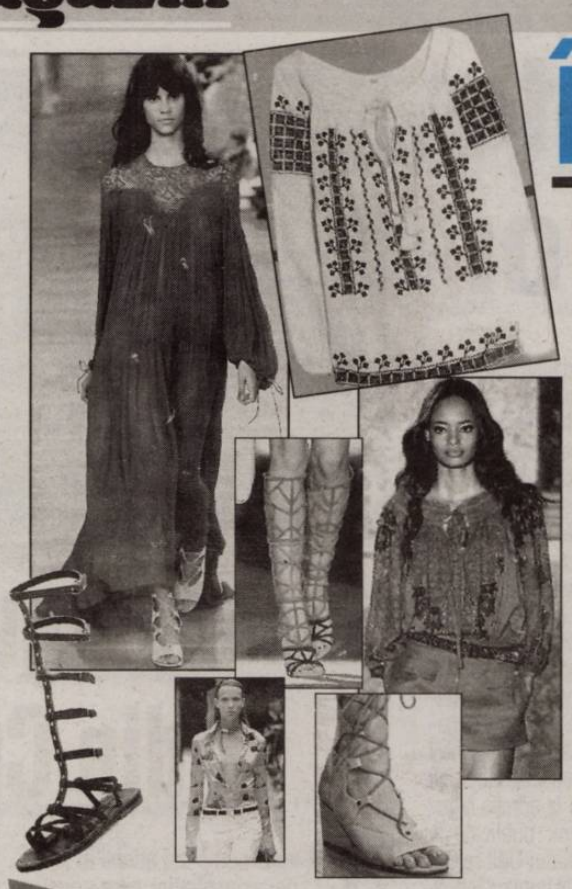

Învăluiri fine

Rochii fluide, în culori calde, asociate cu denim, bluze din bumbac, gen ie, simple sau brodate, cămăşi din muselină de mătase, pantaloni cu imprimeuri delicate, toate sunt gândite astfel încât să vă simţiţi cât mai confortabil în aceste zile toride. Şi, să nu pierdeţi nicio clipă, niciun dram din feminitatea şi eleganţa dumneavoastră. În materie de accesorii, sunt interesante bijuteriile pentru mână, brăţară şi inel, legate printr-un lanţ delicat, dar şi sandalele spartane din piele, care învăluie picioarele cu fineţe.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Muzica, medicament fără efecte secundare

Puterea vindecătoare a muzicii poate ţine locul medicamentelor în mai multe situaţii decât aţi putea crede. Muzica este mai puternică decât calmantele. Mozart reduce reacţiile alergice, iar melodiile dumneavoastră preferate influenţează semnificativ nivelul de testosteron, ne asigură dr. Cristian Panaite.

Puterea vindecătoare a muzicii este amintită din vremuri biblice (David cânta la liră, Saul se relaxa), dar să vedem ce are de spus ştiinţa. Primul experiment de acest gen datează din 1914 şi a demonstrat că muzica era o metodă excelentă de a „calma şi distrage pacienţii de la oroarea situaţiei", aceea de a sta treji în timpul operaţiilor (E.O. Kane, Phonograph in Operating-Room, AMA,1914).

Deşi avem anestezice, muzica îi calmează pe pacienţi mai bine decât calmantele administrate înainte de operaţie. În timpul experimentului s-a dovedit că muzica lui Kenny G. a scăzut anxietatea, a stabilizat ritmul inimii şi tensiunea. În plus, jazzul a făcut pur şi simplu să dispară obişnuita ameţeală postoperatorie (H. Bringman, 2009).

Dacă injectezi latex în pielea cuiva alergic la latex, va avea o umflătură mare şi roşie. Dar dacă îi faci acelaşi lucru după 20 de minute de ascultat Mozart, umflătura e mult

ma mică! Interesant este că doar Mozart are acest efect, Beethoven, Schubert, Haydn sau Brahms n-au reuşit deloc să reducă reacţia alergică (H. Kimata, 2003)!

Un alt studiu arăta că bebeluşii prematuri care ascultă Mozart iau mai repede în greutate (A. Uamasaki, 2012).

La adulţi însă, muzica va creşte rata metabolică şi se ard în medie cu 28 de calorii mai mult pe zi dacă se ascultă muzică, chiar dacă se stă în pat (B. Snell, S. Fullmer, D.L. Effett, 2014)! Dar dacă vă şi mişcaţi pe ritmul muzicii arderile vor fi şi mai mari!

Mai mult, după 30 de minute de muzică, nivelul de testosteron responsabil cu libidoul şi agresivitatea scade cu 14% la bărbaţi şi creşte cu 21% la femei. Liniştea n-a avut niciun efect, însă reducerea testosteronului s-a obţinut şi după Mozart, şi după jazz, muzică pop.

Când s-a ascultat muzica preferată, nivelul de testosteron al bărbaţilor a scăzut la jumătate (H. Fukui, M. Yamashita, 2003).

Putem concluziona că muzica nu este doar un limbaj universal, ci şi un medicament fără efecte secundare. Ascultaţi zilnic muzică preferată pentru relaxare, pentru meditaţie, pentru frumuseţe, pentru mişcare. Este greu de crezut că puteţi face excese alimentare pe jazz sau pe muzică clasică.

Dosarele frumuseţii

În plin sezon al fructelor, amintiţi-vă de conţinutul lor bogat în elemente nutritive pentru piele. Pregătite cu uşurinţă, măştile din fructe, bogate în vitamine, dar şi în antioxidanţi protejează pielea de soare şi de poluanţi, dar îi şi redă luminozitatea, tonusul şi fineţea.

Tratamente... dulci

● ***Caisele*** au efect tonifiant asupra tenului. Curăţă perfect tenul gras şi punctele negre, tratează tenul acneic şi echilibrează tenul uscat sau sensibil. Caisele sunt surse importante de vitamine (B, A, C) şi de licopen. Ajută pielea să rămână netedă, suplă şi elastică. Pentru a beneficia de aceste avantaje, masaţi faţa cu jumătăţi de caisă timp de 2-3 minute.

Bogate în vitaminele C şi A, caisele pot reduce inflamaţiile tenului sensibil şi pe cele ale tenului acneic. Aplicaţi pe faţă o mască simplă din piure de caise. După 15 minute clătiţi cu apă.

● Despre ***piersici*** se spune că au mai multă vitamina C decât portocalele, fiind recomandate în cazul tenului seboreic. Vitamina A, prezentă din abundenţă în fruct, asigură hidratarea pielii şi îi îmbunătăţeşte textura. O mască din pulpă de piersică atenuează cearcănele şi ridurile.

● ***Strugurii,*** în special cei negri, care au flavonoide şi acid elagic într-o cantitate mai mare, pot fi folosiţi ca tratament pentru tenul uscat, dar şi pentru porii dilataţi, pentru pistrui sau unele petele pigmentare. Sucul de struguri se lasă pe faţă 10 minute, apoi se spală faţa cu apă rece.

● ***Pepenele verde,*** bogat în apă, dar şi în multe minerale esenţiale, vitamine, licopen şi fructoză reprezintă un veritabil balsam pentru ten. Diminuează ridurile fine, închide porii, catifelează pielea şi o face mai suplă. Testaţi-i valenţele folosind măşti din pepene, care se aplică pe faţă pentru 10 minute, apoi se îndepărtează cu apă rece.

● Sursă bogată de vitamina C, de betacaroten dar şi de potasiu, ***pepenele galben*** asigură refacerea colagenului, dând tonus şi fermitate pielii. Masca din pepene galben catifelează rapid tenul.

● Şi ***coacăzele*** sunt bogate în vitamina C şi conţin fier, necesar unei bune circulaţii şi pentru oxigenarea perfectă a celulelor epidermei. Vitamina C contribuie la refacerea nivelului de colagen, redând fermitate pielii. Coacăzele sunt şi o sursă importantă de antioxidanţi, care protejează colagenul şi menţin capilarele puternice. Au proprietăţi puternice antirid şi ajută tenul gras să-şi echilibreze secreţia de sebum.

Şi celelalte ***fructe de pădure*** au calităţi comparabile şi pot fi folosite sub formă de mască, simple sau în amestec cu miere sau argilă ori smântână.

● ***Prunele*** au nivel ridicat de vitamina E, fier, betacaroten şi potasiu. Au proprietăţi antiinflamatoare, datorită conţinutului mare de antioxidanţi, stimulează circulaţia şi metabolismul celular, păstrând tenul tonic şi atenuând ridurile sau acneea.

Accentuăm şi faptul că fructele verii ar trebui să fie şi savurate zilnic, organismul beneficiind din plin de compoziţia valoroasă a acestora.

Gastronomice

Chiftele vegetariene

O cană fulgi de soia, o cană brânză tofu, sare, piper, condimente, 2-3 căţei de usturoi, o ceapă mică, pesmet.

Se curăţă ceapa, se taie mărunt şi se înăbuşă în puţină apă. Separat, se sfărâmă brânza tofu, iar granulele de soia se pun în puţină apă la umflat pentru vreo 10 minute. Dupa ce s-au înmuiat se scurg bine şi se adaugă peste compoziţia de legume. Se pun usturoiul pisat, pesmetul şi se condimentează după gust. Compoziţia obţinută se adaugă peste ceapa înăbuşită şi se mai ţine câteva minute. După ce se lasă puţin la răcit se formează chiftele, care se pun într-o tavă în care s-a aşezat în prealabil hârtie de copt şi se toarnă puţin ulei. Se lasă la cuptorul încins 20 de minute pe o parte, după care se întorc cu grijă pentru a nu se sfărâma şi se mai lasă 10-15 minute.

Ardei umpluţi cu carne şi ciuperci

1 kg carne tocată, 200 g ciuperci, 2 kg ardei gras, 1 pahar orez, 3 cepe mari, 3-4 linguri bulion, o legătură mărar, 500 g roşii, 2 linguri făină, sare, piper.

Se toacă ceapa mărunt şi se căleşte în puţin ulei. Se adaugă ciupercile tocate şi se mai călesc şi ele. Se adaugă carnea şi se amestecă până se omogenizează compoziţia. Se pun orezul, bulionul şi mărarul tocat mărunt. Se asezonează cu sare şi piper, se amestecă bine şi se dă la rece. Se spală ardeii, se taie câte un căpăcel şi se scot cotoarele. Ardeii se umplu cu compoziţia de carne. Se taie câte un căpăcel din roşii şi se aşază deasupra fiecărui ardei. Se pun ardeii într-un vas, în aşa fel încât să nu rămână prea mult spaţiu între ei, ca să nu se răstoarne la fiert. Se adaugă 1-2 linguri bulion şi se completează cu apă. Se aşază deasupra o farfurie sau un capac mai mic, ca să nu se ridice în timpul fiertului. Se fierb la foc mic aproximativ o oră. După ce s-au fiert ardeii se prepară sosul astfel: într-o crăticioară se scoate zeama în care au fiert ardeii şi se dă în clocot. Se leagă două linguri de făină cu apă rece, se adaugă peste zeamă şi se amestecă continuu, ca să nu facă cocoloaşe. După ce s-a îngroşat sosul, se dă deoparte.

Tagliatelle cu surimi

250 g surimi, o ceapă roşie, 1/2 ardei gras roşu, 200 ml vin alb, 100 ml apă, 5 căţei usturoi, piper, 1/2 pungă tagliatelle.

Ceapa se toacă mărunt şi se pune la călit în puţin ulei. Când se înmoaie, se adaugă ardeiul tocat, iar după 1 minut se pune şi surimi tăiat în bucăţi de aproximativ 2 cm. Se adaugă vinul, iar când începe să clocotească, se pune usturoiul pisat şi 100 ml apă. Se condimentează cu piper, sare şi se lasă să scadă zeama. Între timp se pregătesc pastele, conform instrucţiunilor indicate pe ambalaj. La final se amestecă surimi cu pastele şi se servesc fierbinţi.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

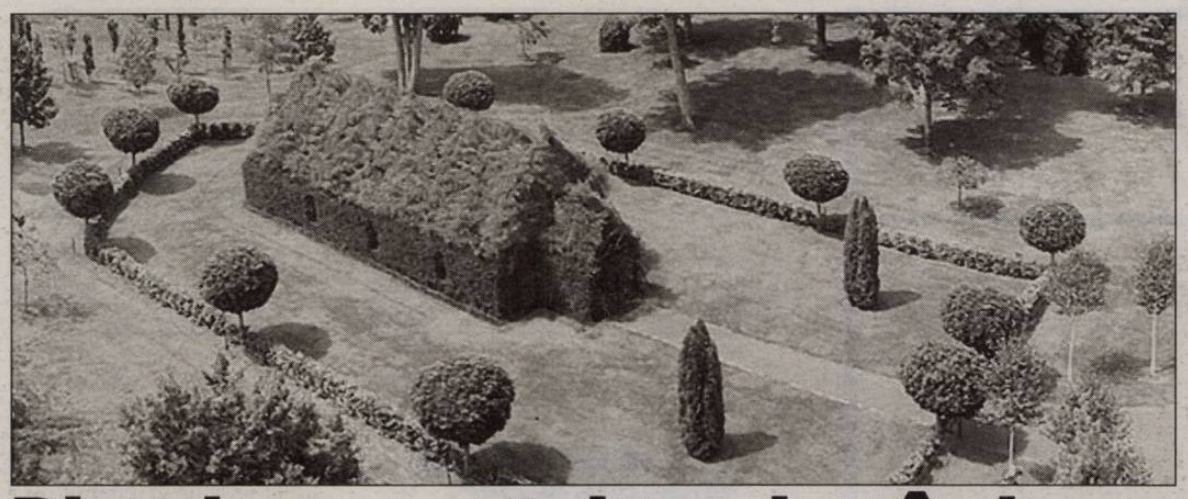

Biserică vegetală unică în lume

Visul neozeelandezului Barry Cox a fost, din tinerețe, să ajungă înalt prelat. S-a dedicat însă construcției de biserici și arboriculturii, ocupându-se în cea mai mare parte din timp cu cercetarea în acest domeniu.

Într-o zi, în timp ce se afla în vasta sa grădină, a avut o revelație, o viziune: cea a unei biserici cu pereți din copaci vii, pe care trebuia s-o construiască cu orice preț. Biserici din lemn se află în toată lumea, din Maramureș până în SUA. Barry Cox a colindat prin lume pentru a studia biserici din lemn, dar cea construită de el este unică pe planetă.

Pentru a corespunde arhitecturii bisericii, care dispune de 200 de locuri pe bănci din lemn, a utilizat 5 tipuri de copaci tineri (și diverse plante) care să confere diversitate, pe care i-a dezrădăcinat și i-a replantat, ataşându-i de armăturile de fier ale pereților și acoperișului. A îmbinat și a orientat ramurile în așa fel încât să nu permită niciunei picături de ploaie să se scurgă în interior. După 4 ani proiectul a fost finalizat.

100 de locuri de văzut în România

Râpa Roşie

Cei care au mers aici au avut impresia că se află în faimoasele canioane din Colorado. Asemănarea cu peisajele nord-americane este, într-adevăr, remarcabilă și, dacă nu ați avut până acum prilejul să mergeți la Râpa Roșie ar trebui să o faceți. Situată în județul Alba, la doar 4 km de orașul Sebeș, rezervația geologică și floristică Râpa Roșie are o suprafață de 10 hectare, dintre care creasta roșiatică se întinde pe 800 m, având înălțimi cuprinse între 50 și 125 m.

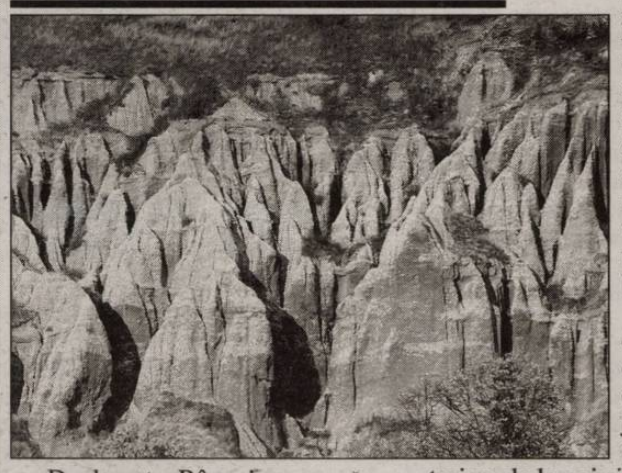

De departe, Râpa pare o orgă imensă, la care cântau legendarii uriași din vechime. De altfel, mulți parapsihologi sunt convinși că ar fi vorba despre un monument ancestral ruinat, plin de coloane și de piramide etajate. Geografii spun însă că este vorba despre un microrelief de origine naturală, numit „badlands" (pământuri rele), întâlnit mai ales în statul american Dakota de Sud.

Datorită pantei mari și a lipsei vegetației, apa de șiroire, prăbușirile și alunecările au creat un relief aparte, reprezentat prin turnuri, coloane, obeliscuri, contraforturi și piramide de pământ, care împreună cu culoarea roșie și violacee dau zonei un aspect impresionant, aproape „marțian". De altfel, tocmai aspectul abrupt face din Râpa Roșie un punct de mare interes pentru pasionații de aventuri cu parapanta.

Dintre atracțiile locale să mai adăugăm și pajiștea „Papucul", un platou de forma unui pantof, unde accesul se face destul de greu, dar care răsplătește eforturile, oferind călătorilor prilejul de a-și desfăta privirile cu superbe panorame și de a zări inclusiv crestele înzăpezite ale munților Făgăraș.

De asemenea, puteți vizita „Gaura Hoților", o grotă săpată în rocile nisipoase și unde, pretind legendele locale, haiducii de acum un secol sau două își ascundeau comorile, care și acum s-ar afla acolo, la loc de taină, păzite de un strașnic blestem.

Un alt punct de interes, care din păcate nu este exploatat la justa valoare de agențiile de turism de la noi și care ar putea realiza tururi ale zonei pentru turiștii străini, este albia Secașului, aflată la poalele Râpei Roșii și unde a fost descoperit scheletul perfect conservat al unui mic dinozaur carnivor, „Velociraptor", care a trăit aici acum circa 70 de milioane de ani, fiind supranumit „dinozaurul bondoc", datorită faptului că nu era cu mult mai mare decât un curcan.

GABRIEL TUDOR

Papirus oneros

Un papirus din anul 267, cu texte în limba greacă, descifrat de specialiștii de la King's College din Londra, a dezvăluit aspecte inedite din cadrul unei competiții de lupte și întreceri care aveau loc în Antinoe (sau Antinoupolis) din Egiptul antic. Un manuscris cu valoare de contract... ilegal.

În papirus s-a reglementat un aranjament prin care tatăl unui luptător grec, Nicantinous, s-a angajat să plătească unui rival roman, Demetrius, pentru a se lăsa învins, suma de 3.800 de drahme dacă cei doi luptători — favoriți — vor ajunge în finală. Este unicul document privind trucarea unei competiții sportive antice cunoscut în Occident, în care apar date precise.

Cetatea Antinoe a fost fondată de împăratul Hadrian (117-138) în memoria unui prieten drag, Antinous, care a sfârșit înecat în Nil. A devenit vestită în lumea antică datorită competițiilor sportive anuale la care participau egipteni, romani, greci... Cele mai captivante competiții erau cursele de cai și luptele.

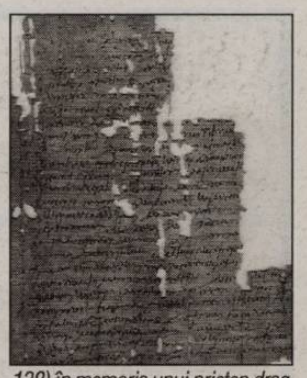

Figurine precolumbiene

În urmă cu 5.000 de ani, în nordul statului Peru, au apărut primele triburi ale viitoarei populații precolumbiene Caral. Este cea mai veche civilizație cunoscută din continentul american, care a realizat construcții monumentale, cu o arhitectură impresionantă.

În cadrul unor cercetări recente au fost descoperite în ruinele unei construcții, în situl Vichana, la 130 kilometri de Lima, statuete antropomorfe cu o vechime de aproximativ 3.800 de ani. Obiectele, din pământ ars, se aflau depuse într-un coș de papură legat cu fire răsucite din bumbac.

Două dintre statuete reprezintă un bărbat și o femeie, pictate în alb, roșu și negru, culori asociate statutului persoanelor de rang înalt. Cea de-a treia întruchipează o femeie cu 22 de degete, cu trupul vopsit în alb, cu puncte roșii, care simboliza o preoteasă. În imediata apropiere au fost dezgropate două capete feminine acoperite cu pânză ornată cu pene vopsite în galben, albastru și portocaliu.

Aceste artefacte, bine conservate, erau utilizate în cadrul unor ritualuri religioase.

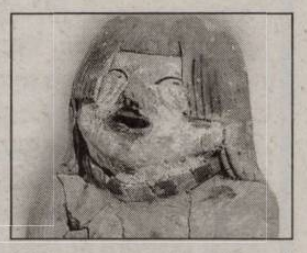

Grupaj realizat de
DORIN MĂRAN

Amprente ale spiritualității

Schitul Oneaga

Sâmbătă, 15 august, cele mai multe dintre bisericile creștine prăznuiesc „Adormirea Sfintei Fecioare", Maica Domnului.

Așa cum se știe, după Înălțarea Mântuitorului la Ceruri, Ea a rămas inima micii comunități de ucenici și Apostoli. L-a însoțit pe Sfântul Ioan în călătoria misionară la Efes și se crede că a mai trăit 11 ani după Înălțare.

Aflată la Ierusalim, simțind că i se apropie sfârșitul își pregătește cele necesare și îi cheamă în jurul ei pe apostoli, în Grădina Ghetsimani. Erau toți prezenți, în afară de Toma, care era plecat din oraș. Ea le dă ultimele sfaturi, după care adoarme. Necredincios Antonie vrea să răstoarne sicriul, un înger îi retează mâinile cu sabia, dar, la rugăciunile Apostolilor, Maica Domnului îl vindecă. Peste trei zile Toma vine și deschide sicriul, dar îl găsește gol, pentru că Dumnezeu nu a vrut să lase trupul pradă putreziciunii pământești și l-a ridicat la Ceruri.

Maica Domnului este prăznuită și în alte zile ale anului, cu prilejul altor sărbători legate de viața sa și de aceea am ales să vă prezentăm un așezământ închinat uneia dintre aceste sărbători.

Aflat în satul cu același nume din comuna Cristești, județul Botoșani, Schitul Oneaga, cu obște de călugări, are hramul „Acoperământul Maicii Domnului".

Așezământul a fost înființat în 1780 de clucerul Neculai Cristescu. Locul ales pentru ridicarea locașului era numit de localnici „Dealul Mănăstirii" și se presupune că existase aici, în vremuri uitate, un alt loc de închinăciune monastic, dispărut în timp.

Biserica din bârne de stejar, înălțată în mijlocul unei păduri, avea hramul „Sfântul Gheorghe" și este menționată documentar pentru prima dată în 1834.

În 1812 schitul este desființat prin ordonanță domnească, iar tradiția spune că motivul pentru care s-a recurs la acest act a fost faptul că aici s-a oficiat cununia dintre Gheorghe Cristescu și verișoara sa Pulcheria, alianță respinsă de canoanele Bisericii Ortodoxe.

În 1863 biserica este demontată și reasamblată în satul Vânători din același județ ca biserică de mir. Pe locul schitului nu a rămas decât piciorul de piatră al Sfintei Mese din Altar și, foarte aproape, un mic cimitir.

În 1994 din inițiativa Episcopului-Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, Calinic Botoșăneanul și cu aprobarea Mitropolitului Moldovei și Bucovinei, Daniel Ciobotea, schitul a fost reînființat ca metoc al mănăstirii Sihăstria Voronei.

În 1995 s-a pus piatra de temelie pentru biserica sfințită la 1 octombrie 1999. În perioada respectivă au fost realizate icoanele, catapeteasma și pardoselile, s-a construit o casă nouă cu trapeză și beci, un turn clopotniță, un gard de piatră de râu la intrare, un fânar și o fântână nouă. Apoi s-a pictat biserica în interior și s-au amenajat o grădină de zarzavat și o livadă.

Biserica este o construcție din zid pe temelie din beton și este concepută în formă de cruce. Altarul este luminat de o fereastră spre est și are în partea dreaptă o încăpere pentru veșmântărie. Catapeteasma este din lemn de stejar sculptat și prezintă icoane nichelate. În exterior biserica este zugrăvită în alb și are pe fiecare parte câte două ferestre, una în dreptul pronaosului și cealaltă în dreptul naosului. Toate ferestrele sunt din lemn, duble, dreptunghiulare terminate în arc. Există un brâu în registrul superior, sub cornișă, iar dedesubtul acestuia, un șir de ocnițe egale. Deasupra naosului se află o turlă octogonală cu patru ferestre prelungi.

Pridvorul este susținut de patru stâlpi de zid formând trei arcade în față și câte una în părțile laterale și intrarea în pronaos se face printr-o ușă de lemn de brad. Pronaosul este despărțit de naos prin doi stâlpi voluminoși de zid cuprinși în interiorul zidurilor, ei susținând arcada bolții. Pardoseala este din lemn de brad și acoperișul din tablă zincată.

La 60 de metri depărtare de pridvor se află clopotnița cu gang de intrare. De aici, o alee pietruită conduce spre biserică, pe marginea acestei alei fiind plantați tei.

IRINA STOICA

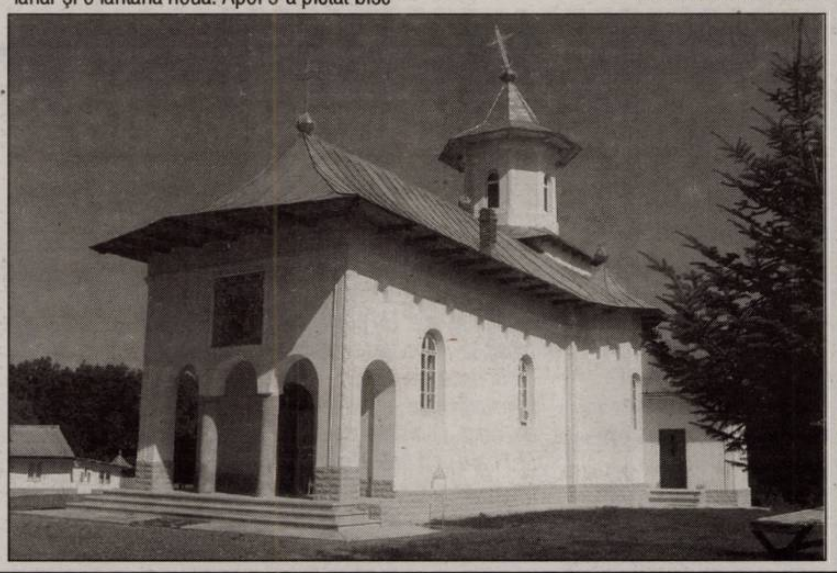

Magica potecă întortocheată

Copleşit de emoţie şi, poate, de evlavie, bărbatul se descalţă şi porneşte cu paşi rari spre desenul de pe pardoseala lucioasă din marmură. Voia să fie singur în acea incintă, dar la un moment dat, câţiva vizitatori se apropie şi încep să parcurgă liniile acelui desen imens... nedescălţaţi. Omul nostru îi priveşte mirat şi renunţă să mai facă gestul pe care-l concepuse ca pe un ritual. Era vorba despre Salvador Dalí, desenul de pe pardoseală era un labirint, iar incinta respectivă nu era alta decât celebra şi misterioasa catedrală din Chartres.

Notre Dame de Saint Remy, Belgia

Situat la graniţa alunecoasă dintre simbol mitologic, ezoterism şi enigmă divină, labirintul aparţine astăzi, pentru neiniţiaţi, artei decorative de exterior. Anglo-saxonii au făcut din grădinile lor labirinturi „zidite" cu arbuşti şi gazon – care dau adevăratul sens al sintagmei *verde crud* – şi senzaţia estetică pare să se fi mutat definitiv pe tărâmul profanului. Numai că începuturile creştinismului şi Evului Mediu au preluat simbolul păgân şi l-au transformat – prin intermediul artiştilor care au decorat unele biserici occidentale – într-o formă de meditaţie profundă asupra condiţiei umane. Dacă pentru arhitectul Dedal labirintul din Creta era o capcană, pentru arta religioasă creştină a devenit un simbol al destinului omului în strânsă legătură cu Creatorul. Sensul profund al labirintului religios este următorul: pe ce drum trebuie să apuce muritorul pentru a ajunge la Divinitate?

Catedrala din Chartres, Franţa

Astfel, rezolvarea labirintului religios pare sinonimă cu o revelaţie divină. La capătul potecilor întortocheate te aşteaptă marele Adevăr şi, ar spune teologii, numai credinţa neîntinată te poate sprijini să alegi calea cea bună, într-o „competiţie" care poate dura întreaga viaţă. Dar, pentru cei mai mulţi muritori, rezolvarea este imposibilă... Acesta poate fi şi mesajul labirintului din catedrala Chartres, unde Dalí încerca emoţionat să păşească, cu o evlavie discutabilă, căci el însuşi începuse să se creadă un Dumnezeu.

Labirint verde la Schönbusch, Germania

Cel mai vechi labirint aflat într-un spaţiu sacru creştin este cel al bisericii Reparatus din Orléansville, Algeria, clădită în secolul IV d.Ch. Fresca nu are doar poteci întortocheate, căci în centru se află o grilă de litere care, parcurse într-un anume sens, formează cuvintele SANCTA ECCLESIA. Din punct de vedere artistic şi conceptual, unele labirinturi din biserici şi catedrale din Franţa şi Italia îi prezintă şi pe eroii mitologici Theseu şi Minotaur, semn că artiştii decoratori respectă originile păgâne ale acestui simbol încărcat de mister. La Roma, Paris, Amiens, Ravenna şi Poitiers (printre altele) învăţaţii dau şi o altă interpretare religioasă acestui „act artistic multimilenar", şi anume aceea care priveşte „Drumul spre Ierusalim". Evident, este vorba despre o trimitere la suferinţele christice pe care un bun creştin ar trebui să le preia, conform celebrei expresii latine „Imitatio Christi". Labirintul ar fi, în consecinţă, o criptare grafică a Patimilor, a drumului plin de ispite parcurs de însuşi Iisus.

În finalul acestui minidiscurs, trebuie făcută o precizare esenţială, datorită faptului că pentru anglo-saxoni, doar termenul de „labyrinth" are semnificaţii religioase şi artistice, întrucât în limba engleză termenul „maze" (tradus tot labirint) este echivalentul unei încâlcituri, a unei probleme de perspicacitate de tip puzzle. Pentru învăţaţi, *labyrinth* este un desen cu drum unic (unidirecţional), spre centrul imaginii, unde se află „misterul". *Maze* este parcurs multidirecţional, de la un capăt la altul, cu sensul de „iese cine poate"...

Primul sex-simbol

Tradiţia sex-simbolului feminin în SUA a debutat în ultimii ani ai secolului XIX, iar protagonista a fost supersenzuala Lillian Russell. Pe numele său adevărat Helen Louise Leonard (1860-1922) a fost o cântăreaţă şi actriţă americancă de răsunet, care a avut ceea ce se poate numi biografia aventuroasă a unei femei cu mult prea mult sex-appeal. A fost căsătorită de patru ori şi permanent a avut un „amant bijutier".

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Păgâni în era modernă

„Stregheria" este un cult păgân modern apărut în Italia, care se crede că e bazat pe scrieri precreştine. Bazat pe cultul Dianei, acest neopăgânism are şi o „Evanghelie", scrisă de Charles Leland în 1899 („Aradia, or Gospel of the Witches" – Aradia fiind fiica Dianei şi a lui Lucifer).

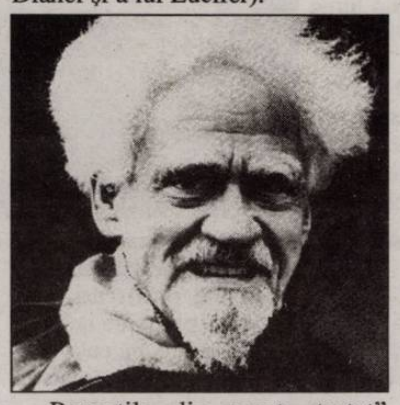

Poveştile din acest „tratat" chiar au fost luate în serios de neopăgâni, deşi chiar Leland a mărturisit că a inventat totul şi că s-a inspirat din folclorul italian, unde a descoperit o „credinţă mesianică păgână". În consecinţă, Stregheria are şi o nuanţă „haiducească" predominantă, prin aceea că Leland afirmă că Aradia a venit pe Pământ pentru a-i ajuta pe cei oprimaţi... Inteligent din partea lui, căci dacă s-ar fi folosit de termenul de „proletariat" (deja uzual la vremea aceea), ar fi fost citat şi de Lenin. Dar, cum nici Vladimir Ilici şi nici Stalin nu l-au băgat în seamă, „Evanghelia" lui Leland nu a făcut decât să-i rotunjească veniturile autorului, care plângea de mila celor care mâncau o franzelă în trei zile.

„Wicca" este o mişcare neopăgână popularizată de englezul Gerald Gardner (foto, n. 1954), care declară cu emfază că „Wicca este singura religie emanată vreodată din Anglia". Cultul misterelor moderne de acest gen vrea să readucă în actualitate păgânismul pre-creştin, dar are la şefie un zeu numit „Încornoratul" – un erou sincretic, adesea conceptualizat precum o „fiară a masculinităţii neadecvate a Pământului". Numai că şi în vrăjitorie există revoluţii şi lovituri de palat, astfel că în ultimele decenii îşi face loc cu coatele o divinitate supremă feminină, care deviază gândirea neopăgână spre „Dianic Wicca".

Din păcate, vrăjitoria modernă sau păgânismul „neoisteric" nu exprimă decât o mare plictiseală ideatică, fiindcă religiile clasice se adaptează din ce în ce mai greu.

• Apa şi păcatele

Una dintre cele mai răspândite practici de purificare în cadrul cultului japonez Shinto se numeşte Misogi şi constă în „tratarea" corpului cu apa unei anumite cascade – aleasă în mod tradiţional de către liderii grupului de credincioşi (Shinto este religia „nativă" a japonezilor, de esenţă politeistă). Ritualul Misogi poate fi legat, ca mod de practicare, de aşa-zisul ritual al băii în ape îngheţate, care se practică în Rusia şi unele ţări nordice, fără legătură cu shintoismul.

Pregătirea pentru suportarea apei cascadelor este laborioasă. Practicanţii trebuie să facă exerciţii (chiar dacă nu sunt iniţiaţi în mod special) care ţin de controlul respiraţiei şi de perioadele autoimpuse de nesomn. Efectuarea „duşului rece" are legătură directă cu aspirarea lui „Ki", adică energia vieţii – concept fundamental împrumutat din cultura chineză. La Kyoto, practicanţii acestei tradiţionale purificări se adună la templul Kiyomizu (foto), la cascada numită „Sunetul bătăilor de aripi". Înainte de a proceda efectiv la ritual, femeile şi bărbaţii se îmbracă în kimonouri albe şi poartă pe frunte eşarfă albă. Ei execută nişte mişcări de gimnastică în cadrul cărora mişcările mâinilor aduce aminte de zborul păsărilor. Această parte a ritualului se numeşte „trezirea sufletului". Liderul grupului intonează unele rugăciuni prin care sufletul fiecăruia este „unificat" cu energia Ki.

Memorii şi gratii

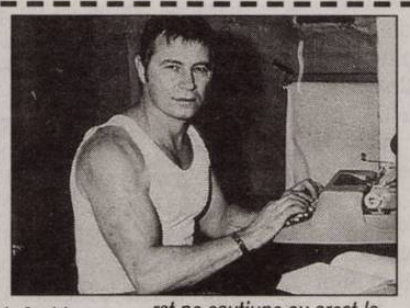

Canadianul Roger Caron, de profesie spărgător de bănci, şi-a scris memoriile la 39 de ani, în 1978. Făcuse 23 de ani de închisoare (inclusiv majorările de pedeapsă pentru multiple tentative de evadare), aşa că era competent în materie. Cartea sa se intitulează „Go-Boys! Memories of a Life Behind Bars" („Hai, Băieţi! Amintirile unei vieţi din spatele gratiilor").

Născut într-o familie numeroasă şi săracă (locuiau într-un grajd), băiatul Roger Caron a avut probleme psihice încă de la 3-4 ani, atunci când avea coşmaruri şi halucinaţii, se credea atacat de fantome, se vedea călcat de tren şi înghiţit de ape. Un preot a reuşit să-i elimine suferinţa, iar Roger a devenit un introvertit care se aprindea din orice. O întâmplare de la 11 ani ar fi trebuit să dea de gândit serios autorităţilor: a atacat un client al tatălui său, pe fondul unui zdravăn consum de alcool... Adolescentul Roger a mai primit o lovitură psihologică la liceu, când a fost arestat în faţa colegilor pentru furtul unor conserve. Treptat, acest tânăr debusolat şi mereu doritor de a ieşi în evidenţă şi-a luat drept model pe celebrul spărgător de bănci John Dillinger (mort în 1934). În consecinţă, a învăţat să folosească arme de foc şi explozibil pentru loviturile sale — în urma cărora se alegea doar cu „venituri" modeste. Ajuns la închisoare pentru o spargere prost gândită, nervosul Roger omoară cu o croşă de hochei un al deţinut. Evadează, dar este prins după trei zile. Dus de mai multe ori în secţii de psihiatrie, Roger este eliberat pe cauţiune cu arest la domiciliu. Aşa şi-a conceput amintirile care au avut un mare succes. El destăinuie abuzurile fizice la care erau supuşi deţinuţii.

Cartea primeşte în 1978 Premiul Guvernatorului, iar fostul „student" mai scrie încă două cărţi despre viaţa din spatele gratiilor. Culmea este că la 54 de ani, bolnav de Parkinson şi mare consumator de cocaină, scriitorul dă o spargere amatoristică la un magazin alimentar şi este prins după câteva minute. Primeşte 8 ani de zdup, dar în urma unor operaţii pe inimă este iarăşi eliberat condiţionat.

În 2001 este iar arestat, pentru deţinere de revolvere şi grenade. Eliberat în 2005 şi suferind de demenţă, Roger Caron moare în 2012 părăsit de toţi amicii.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ştiaţi că...

◆ *...prin „plancton" se înţelege totalitatea fiinţelor care plutesc liber la suprafaţa apei? Cuvântul vine din limba greacă, în care înseamnă „rătăcitor".*

◆ *...muşcata nu este, cum s-ar putea crede, o plantă autohtonă? Este originară din Africa de Sud.*

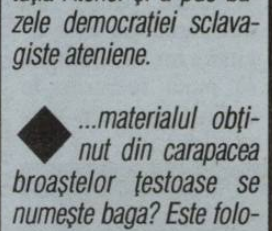

◆ *...bioxidul de carbon a fost descoperit de scoţianul Joseph Black (1728-1799)? Acesta era specialist în fizică şi chimie.*

◆ *...Solon (c.640-c.558 î.Hr.) a fost un om de stat atenian, considerat unul dintre cei şapte înţelepţi ai Greciei antice? A reformat constituţia Atenei şi a pus bazele democraţiei sclavagiste ateniene.*

◆ *...materialul obţinut din carapacea broaştelor ţestoase se numeşte baga? Este folosit în confecţionarea unor obiecte de uz comun şi pentru ornamentarea mobilei.*

◆ *...magotul este o maimuţă de circa 75 centimetri, cu faţa roşie şi nu are coadă? Trăieşte în nordul Africii şi în Gibraltar.*

◆ *...prin „gosipol" se înţelege o substanţă chimică toxică? Este existentă în seminţele şi uleiul bumbacului crud.*

Ştiaţi că...

Amfiteatrul roman din Tunisia

Aflat în provincia tunisiană Mahdia, oraşul El Djem este fondat pe locul vechii aşezări romane, Thysdrus.

Pe teritoriul Tunisiei de astăzi, cu mai bine de două milenii în urmă, se înalţă vestita cetate-stat Cartagina. Condusă o vreme de temutul Hannibal, a susţinut vestitele războaie punice care s-au purtat împotriva Imperiului Roman. Totul a luat sfârşit prin înfrângerea cartaginezului de către Scipio Africanul, în bătălia de la Zama, în anul 202 î.Hr. În anul 146 î.Hr. a fost definitiv cucerită de romani, dărâmată din temelii şi refăcută în secolul I d.Hr.

Latinizată rapid, a devenit unul dintre importantele grânare ale imperiului. Situată în nordul Africii, cu ieşire la Marea Mediterană, s-a dezvoltat pe multiple planuri, despre priceperea meşteşugarilor şi simţul artistic al locuitorilor existând o serie de mărturii în scrieri şi obiecte expuse în muzee. Un asemenea muzeu există şi în oraşul El Djem, dar faima acestuia se datorează în primul rând vestitului amfiteatru, construit în anul 238 d.Hr.

A fost ridicat din blocuri de piatră după modelul Coloseumului roman, fără a fi identic însă cu acesta. A fost construit pentru lupte de gladiatori, pentru execuţiile publice ale creştinilor şi pentru spectacole de circ.

Cu o capacitate de până la 36.000 de spectatori este cel mai mare amfiteatru din Africa şi al treilea ca mărime din întregul imperiu, după cele din Roma şi Petra. Unii specialişti îl plasează chiar pe locul al doilea, imediat după Colosseum. Pe lângă obişnuitele spectacole, amfiteatrul a găzduit între zidurile sale o serie de evenimente. În anul 238 aici s-a proclamat împărat Gordianus I, care însă nu a reuşit să ajungă la Roma pentru a prelua puterea. Asociat la putere cu fiul său, Gordianus al II-lea a participat la lupte aprige, în care şi-a pierdut fiul, iar el s-a sinucis. După moartea sa, nepotul lui, Gordianus al III-lea a devenit împărat al Romei imperiale.

Amfiteatrul a fost şi loc de refugiu în perioada năvălirilor vandale, organizându-se chiar rezistenţa berberă în faţa invaziei arabe. Aici s-au adăpostit conducătorii rezistenţei creştine împotriva invadatorilor, având-o în frunte pe eroina Kahena, de rit mozaic. Din nefericire localnicii au fost iremediabil înfrânţi, iar Kahena a trebuit să fugă din ţară pentru a rămâne în viaţă.

Dimensiunile construcţiei erau impresionante pentru vremea respectivă. Lungimea totală a elipsei amfiteatrului este de 149 m, are 124 m lăţime, 56 m înălţime. Cuprindea, conform tradiţiei romane, două arene, locuri speciale pentru aristocraţie, scene speciale şi încăperi pentru gladiatori, închisori, cuşti pentru animale şi şcoala specială de instruire. Arhitecţii au prevăzut două pasaje subterane care conduceau spre arena de 65 metri şi având alături încăperile pentru protagoniştii ce se pregăteau de următoarea confruntare.

Cei care participau la lupte, gladiatorii, erau în mare parte profesionişti, spre deosebire de cei de la Roma. Ei nu erau nici sclavi eliberaţi, nici prizonieri de război, nici condamnaţi la moarte, ci sportivi antrenaţi special în acest scop.

Luptau pentru glorie şi mai ales pentru avere, care după 8-10 confruntări putea fi considerabilă, evident, dacă eroii scăpau cu viaţă. Exista şi posibilitatea ca o doamnă bogată, din înalta societate, să ia în căsătorie un gladiator după numai trei victorii, nemailăsându-l să-şi riste viaţa.

Conflictele de tot felul au dus la distrugerea zidurilor, a gradenelor şi a unei secţiuni din inelele multiple, concentrice, alcătuite din arcade suprapuse. O mare parte din construcţie este îngropată în nisip şi aşteaptă să fie degajată.

În vechiul amfiteatru s-au păstrat cuştile leilor şi o parte din sistemul de aducţiune a apei.

În 1979 edificiul este pus pe lista patrimoniului UNESCO şi în ultimele decenii a slujit ca decor pentru mai multe filme, cel mai cunoscut dintre ele fiind „Gladiatorul".

Simboluri ale umanităţii

Roza Tudorilor

Între 1455-1485 Anglia a fost sfâşiată de un război cunoscut sub numele de „Războiul celor Două Roze". Acest nume era cauzat de faptul că în cumplita încleştare s-au înfruntat două tabere, fiecare susţinând câte un pretendent la tronul ţării. Este vorba despre familia Lancaster, având ca emblemă un trandafir roşu şi familia York pe al cărei blazon figura un trandafir alb.

În urma bătăliei de la Bosworth, Henry Tudor de Lancaster a devenit rege al Angliei,

învingându-l pe Richard al III-lea. A fost cunoscut ca Henry al VII-lea şi a întemeiat dinastia Tudorilor. De asemenea, a combinat trandafirul roşu cu cel alb, creând Roza Tudorilor, ca un simbol al împăcării celor două familii şi al unei Anglii unite.

Puntea Mincinoşilor

Puntea Mincinoşilor sau Podul Minciunilor, din municipiul Sibiu, constituie una dintre principalele atracţii turistice ale oraşului. Este o pasarelă pietonală construită în 1859 pentru a lega Oraşul de Jos cu Oraşul de Sus, respectiv Piaţa Mică de Piaţa Huet.

Este cel mai vechi pod de fontă din ţara noastră şi este învăluit în legende. Una dintre ele spune că podul are urechi şi o putere uriaşă. Dacă cineva spune o minciună în timp ce-l traversează, podul începe să geamă şi se scutură, aruncând mincinosul cu picioarele pe pământ.

O altă legendă spune că pe pod se plimbau cuplurile de îndrăgostiţi şi îşi jurau credinţă. Dacă se dovedea că fetele care juraseră că sunt fecioare mînţiseră, erau târâte până aici şi aruncate peste balustradă.

Tot de pe pod se spune că erau aruncaţi şi negustorii mincinoşi care îi păcăliseră pe sibieni şi în general toţi cei care îşi călcaseră jurămintele.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Cel mai generos patron din lume

Despre generozitatea patronilor față de angajați nu se poate vorbi decât pe baza calculelor, a profitului societăților și uneori a performanțelor deosebite ale unor angajați.

Nevzat Aydin, ex-patronul unei companii de distribuție a preparatelor culinare este, cu siguranță, cel mai generos din lume. După ce a vândut compania, a oferit o parte importantă din cele 550 milioane euro celor 114 salariați. Firma a înființat-o în anul 2000, având un capital de 70.000 de euro.

Afacerea i-a adus profituri uriașe și, la un moment dat, putred de bogat s-a gândit să se retragă și să-și petreacă viața liber, fără responsabilități.

La puțin timp după vânzare a convocat întreaga echipă de angajați pentru a-și exprima recunoștința față de abnegația și profesionalismul lor și pentru a-i anunța că fiecare dintre ei va primi un cec în valoare de 215.000 euro! Vestea a fost primită cu suspiciune. Să fi fost vorba despre o glumă deloc inspirată?

Când au văzut cecurile pe care le-a scos din geantă și le-a înșirat pe birou, emoțiile și fericirea i-au copleșit. Unii au început să strige în semn de „victorie", alții să plângă... Mulțumirile s-au manifestat în fel și chip. Pentru mulți dintre ei viața se va schimba spectaculos. Își vor putea cumpăra o casă, o mașină...

N. Aydin le-a spus cu mâna pe inimă că le-ar fi oferit mai mult și acest lucru ar fi fost posibil dacă tranzacția s-ar fi făcut peste un an, în condițiile în care afacerea continua să prospere. Având în vedere faptul că la rugămintea noului patron a acceptat să conducă în continuare societatea, le-a promis angajaților că nu le va fi afectată siguranța locului de muncă. *(D.M.)*

Selfie, velfie, elphie...

Ca animal ce face parte din regnul însuflețit și mișcător al Terrei, instalat oarecum confortabil în vârful piramidei trofice, omul nu se deosebește prea tare de alte mamifere atunci când vine vorba despre dresaj. Ei, da: chiar dacă pentru noi s-a inventat un termen aparent mai elevat, mai adecvat condiției umane (sic!) – acela de „manipulare" – dresura individului uman se realizează destul de simplu, rapid și eficient, atrăgându-l chiar pe subiect în mrejele unei „cooperări" cu dresorul, în urma căreia să aibă impresia că este un privilegiat, că i se oferă cine știe ce minunății de daruri și oportunități.

Iată, de pildă, așa-numitul fenomen selfie – mai pe românește, facerea de poze cu telefonul mobil, propriei făpturi! – a înnebunit o parte din lume, dar ea nu e o simplă distracție de masă, ci poate fi considerată și un foarte reușit experiment social (din categoria „toarnă-ți în cap o găleată cu gheață" sau „vino la ora X în piața cutare, însoțit de cineva"), care ilustrează magistral ceea ce în limbaj popular se cheamă „spirit de turmă". Dar stați nițel și nu vă enervați: fantezia ființei supreme ce ne credem e inepuizabilă, așa că se poate spune că senzaționalul selfie deja e pe năsălie. Vin tare din urmă alte două „trenduri" (sic!), la care nici cu gândul nu gândeați!

Tocmai din India, patria-mumă a telenovelelor cu hectolitri de lacrimi și a ultraprolificului Bollywood, ne ispitește moda botezată *velfie* (adică video autoportrete). Carevasăzică, tot tu, singur, îți „nemurești" făptura prin mijloace tehnice avansate, dar nu pozând-o pur și simplu, ci realizând filmulețe cu tine însuți. Ca să se vadă că, dacă te și miști cumva în cadru și nu doar râzi încremenit pe tot ecranul, înseamnă, desigur, că ești

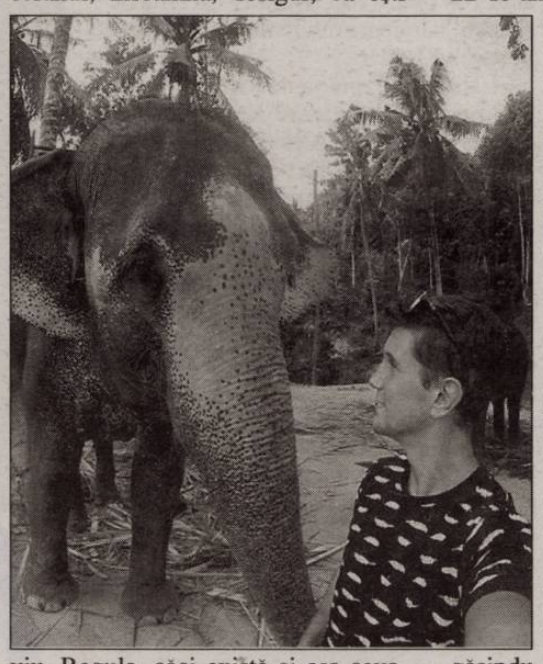

viu. Regula, căci există și așa ceva, ar fi să faci dovada că ești animat măcar 10 secunde și apoi să postezi mesajul – fatalmente, tot necuvântător – pe rețelele de socializare. Și acum, țineți-vă bine: aflați că această aplicație a spiritului de... colectivitate a fost deja descărcată în peste 140 de țări și a devenit preferata actorilor de la Bollywood. Dar, mă rog, această din urmă informație nu e deloc de mirare.

În fine, o altă găselniță oarecum similară e de fapt invenția spontană a unui... elefant. Povestea e așa: Christian LeBlanc, un canadian în vârstă de 22 de ani, se afla împreună cu iubita sa în Thailanda și, întâlnind o pereche de elefanți, tinerii au cumpărat un coș cu banane, pentru a-i hrăni. Și, cum la un asemenea eveniment e musai să-ți tragi și un selfie pentru eternitate alături de exoticii uriași cu trompă, omul nostru a pus la treabă aparatul. Nu știm dacă a făcut-o așa, mai stângaci, cert e că domnului pachiderm ceva nu prea i-a convenit, astfel că și-a întins trompa, a înhățat mobilul și a realizat el poza mult-râvnită.

Ei, dar nebunia (omenească, deh!) abia acum începe: încântat de opera pentru al cărei merit recunoaște că elefantul trebuie felicitat, Christian a plasat imaginea în rețeaua de socializare, găsindu-i și un nume adecvat – elphie, un joc de cuvinte între „elefant" și „selfie", care încă nu are succesul dorit, fiindcă trebuie să vrea să participe și animalul-animal la treaba cu pricina. Or, fiind pesemne ceva mai înțelept, imprevizibilul „artist fotograf" a preferat să-și păstreze anonimatul. *(A.N.P.)*

Kafka în versiune americană

Excesul de zel, dublat și triplat de unele prejudecăți fără leac, pot face foarte ușor victime cu sechele pe viață, ba chiar distrug vieți. Iar ceea ce numim istorie ne-a dovedit-o din plin, întotdeauna, numai că puțini oameni mai și învață ceva din asemenea lecții. În mod sigur, nu doar cu o așa-zisa „învățătură", ci și cu o spaimă terorizantă va rămâne multă vreme o anume Laura, tânără franțuzoaică în vârstă de 19 ani, originară din Oise, care a dorit să își schimbe cumva viața în bine, folosindu-se de o oportunitate absolut comună. Ea a răspuns propunerii unei prietene din orașul american Seattle, de a avea grijă de Joey, băiețelul în vârstă de 9 ani al unei familii de localnici, primind în schimb locuință și hrană pe toată durata șederii în SUA. Numai că drumul ei a început... cu sfârșitul; un concurs de împrejurări dramatic, pe care nimeni nu-l putea anticipa.

Abia ajunsă pe aeroport, Laura a fost reținută de autorități și i s-a refuzat intenția de intrare pe pământ american, suspectată fiind de faptul că ar putea fi imigrant ilegal. Poate că, totuși, lucrurile s-ar fi lămurit destul de repede, cu bunăvoința oamenilor legii, însă aceștia au împins excesul de zel mult dincolo de limitele unei minime logici. Fără explicații, tânăra franțuzoaică a fost echipată cu binecunoscuta uniformă a pușcăriașilor din închisorile „unchiului Sam", iar coșmarul kafkian se afla abia la început. Iată ce a relatat tânăra, după ce a putut lua legătura cu presa din țara sa!

„Am stat 9 ore în birourile poliției care se ocupa de imigrație și am avut realmente impresia că acei oameni căutau neapărat un motiv

oficial să mă repatrieze." Apoi, umilința a fost împinsă peste puterea de suportabilitate a unei tinere de condiția sa. Șocată, Laura a relatat episodul în care a fost supusă forțat unei percheziții corporale; mai explicit, dezbrăcată de toate hainele și controlată pe tot corpul. „Ei mi-au spus: *O să-ți ating părțile intime, să nu te împotrivești!* Mi-au pus apoi cătușe, înainte să mă urce într-o furgonetă, și m-au dus într-un centru de detenție. Acolo mi-au cerut să mă schimb de toate hainele... Am fost îmbrăcată în uniforma portocalie a deținuților. Situația era atât de cumplită, încât începusem să cred că mă aflu într-un film!" – a mai relatat tânăra, oripilată de cele trăite. Au urmat un test de sarcină, o radiografie pulmonară, dar nici cea mai elementară explicație nu a primit pe parcurs.

...După mai bine de 24 de ore petrecute astfel în plin absurd, Laura a fost urcată într-un avion cu destinația Paris, expulzarea neavând și o explicație. Cu toate acestea – dacă vă puteți imagina încă o lovitură perversă dată unui om nevinovat aflat în situația ei – abia după așa-zisa eliberare și-a dat seama că fusese totuși desul de norocoasă: înainte să o elibereze, polițiștii de la „imigrări" i-au înmânat o broșură informativă intitulată foarte sugestiv: „Să vorbim despre violul în mediul carceral!" *(A.N.P.)*

Un cangur „ordonat"

Un incident neobișnuit s-a petrecut pe un teren de golf din apropiere de Melbourne (Australia). Întâmplarea a fost surprinsă pe un telefon (video) de un jucător care tocmai intrase pe teren. În fața lui se afla un cangur care se lupta cu un steag, în dorința evidentă de a-i schimba poziția.

Omul a strigat, dorind să-l îndepărteze, dar animalul și-a continuat treaba, părând indiferent la tot ce se petrece în jurul lui. Când strigătele s-au dovedit mai puternice decât dorința animalului, cangurul s-a îndreptat furios spre un alt steag, pe care încerca să-l îndrepte așa cum dorea el.

A fost nevoie de intervenția mai multor persoane pentru a-l îndepărta, dar nu e sigur că nu va reveni ca să pună lucrurile în ordine, așa cum vrea el. *(I.S.)*

Suspendat din funcție pentru că a refuzat să ucidă

Totul a început în urmă cu două săptămâni în Port-Hardy din Columbia Britanică, aflat pe coasta de vest a Canadei, când o ursoaică neagră însoțită de doi pui a devastat o casă, în absența proprietarilor, în căutare de hrană. Mirosul fin a îndreptat-o spre congelator, pe care l-a deschis, înfruptându-se cu somoni. Înghețați! Intruziunea animalului nu a trecut neobservată. Asociația vânătorilor, odată alertată, a trimis trei bărbați înarmați care, conform legislației, au ucis devoratoarea de somoni. Unul dintre vânători, Bryce Casavant, a primit ordin de la șeful echipei să ucidă și cei doi pui, care nu aveau mai mult de 2-3 luni. Acesta a refuzat să o facă, asumându-și consecințele.

Pentru a mai înmuia inima șefului, a promis că îi va duce într-o rezervație de animale sălbatice sau într-o grădină zoologică. N-a reușit să-l convingă, iar pentru refuzul de a executa ordinul, Bryce Casavant a fost suspendat din funcție.

Cât despre ursuleți, aceștia au scăpat în cele din urmă cu viață, în urma intervenției unor vecini care au fost martori la eveniment. Micuții supraviețuitori se află deocamdată într-un adăpost pentru animale sălbatice. (D.M.)

Filme puse la index

Interzicerea unor lucrări culturale prin punerea lor la index nu a fost apanajul Bisericii Catolice din perioada medievală. Chiar şi în zilele noastre, autorităţile, civile de astă dată, ajung adesea la concluzia că unele creaţii artistice sunt dăunătoare pentru publicul larg. În domeniul filmului, principalele motivări aduse de cenzură vizează violenţa extremă şi conţinutul pornografic, deşi numeroase filme sunt scoase de pe ecrane din cauză că transmit mesaje deranjante pentru regim – aşa cum se întâmpla şi la noi, sub dictatura comunistă.

Înrândurile ce urmează vă propunem să facem cunoştinţă cu câteva dintre cele mai faimoase filme puse la index de-a lungul timpului, lăsându-vă să decideţi singuri pentru care dintre ele această interdicţie e meritată.

Crucişătorul Potemkin

Interzis în: Franţa, Germania, Finlanda, Coreea de Sud, Spania

Pare greu de crezut că un film mut a putut crea o asemenea senzaţie încât să fie interzis într-o mulţime de ţări „civilizate". Şi totuşi, chiar şi criticii de film consideră „Crucişătorul Potemkin" unul dintre cele mai bune filme de propagandă realizate vreodată – teama de comunism, prezentat în tonuri măreţe pe ecran, fiind, de altfel, şi motivul interdicţiei.

Culmea este că tocmai unul dintre cenzori, temutul ministru german al Propagandei, Joseph Goebbels, a lăudat filmul ca fiind cel mai bun pe care-l văzuse vreodată, afirmând totodată că e extrem de periculos, deoarece „orice om care nu are opţiuni politice clare va deveni bolşevic imediat ce va vedea acest film". De asemenea, interesant e faptul că filmul a fost interzis în Germania Federală până la prăbuşirea regimurilor comuniste, la sfârşitul anilor 80.

Nimic nou pe frontul de vest

Interzis în: Franţa, Germania, Italia, Austria

Considerat una dintre cele mai bune creaţii despre război realizate vreodată, filmul inspirat de romanul lui Erich Maria Remarque prezintă cu dramatism toate ororile războiului de tranşee şi efectul înspăimântător pe care războiul îl are, în plan psihologic, asupra combatanţilor.

Filmul a fost regizat de americanul Lewis Milestone, care şi-a propus şi a reuşit să facă din el un superb manifest anti-războinic. Chiar înainte ca Hitler să se instaleze la putere, naziştii au încercat să saboteze acest film, lansând fumigene sau dând drumul la şobolani în cinematografele unde el rula, spre a-i îngrozi pe spectatori. După instaurarea regimului nazist, filmul a fost interzis în Germania şi în Austria – unde, culmea, măsura a rămas în vigoare până în 1980! Franţa a ridicat în 1963 interdicţia asupra acestui film, despre care Steven Spielberg recunoştea că a fost una dintre principalele lui surse de inspiraţie când a realizat „Salvaţi soldatul Ryan".

Cele 120 de zile ale Sodomei

Interzis în: Italia, Finlanda, Australia, Germania, Noua Zeelandă, Norvegia

Ultima capodoperă a controversatului regizor italian Pier Paolo Pasolini, „Cele 120 de zile ale Sodomei" va rămâne mereu cunoscut drept „filmul în care oamenii mănâncă excremente". Curând după realizarea acestui film, Pasolini a fost asasinat şi numeroase teorii ale conspiraţiei leagă dispariţia lui tocmai de o asemenea „blasfemie". Adaptare a unei cărţi la fel de scandaloase a marchizului de Sade, filmul este transpus la Salo, ultimul bastion fascist din Italia, spre sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial, unde patru libertini răpesc un grup de adolescenţi şi adolescente şi îi supun celor mai bizare ritualuri sexuale.

Deşi regizorul s-a apărat, susţinând că şi-a dorit să arate unde duc corupţia şi abuzul de putere, filmul a fost considerat „pornografic" şi interzis ca atare în numeroase ţări din lume.

Portocala mecanică

Interzis în: Irlanda, Marea Britanie, Singapore, Malaysia, Spania, Coreea de Sud

Această adaptare a romanului foarte apreciat a lui Anthony Burgess a fost realizată de genialul Stanley Kubrick şi, în ciuda cenzurii drastice la care a fost supusă, e considerată azi un clasic al cinematografiei. În Marea Britanie, filmul nu a fost interzis la propriu, ci însuşi

regizorul a cerut retragerea lui din cinematografe, din cauza numeroaselor ameninţări cu moartea pe care le-a primit familia lui.

Ultimul tango la Paris

Interzis în: Marea Britanie, Chile, Coreea de Sud, Portugalia, Australia, Italia, Canada, Singapore

O dramă erotică regizată de Bernardo Bertolucci şi beneficiind de prezenţa copleşitoare a lui Marlon Brando, „Ultimul tango la Paris" a stârnit controverse încă de la lansare. Dar pelicula e departe de a fi un „dezmăţ pornografic", cum l-au catalogat unii pudibonzi, ci un veritabil film de artă – chiar dacă regizorul a evitat cu greu să facă închisoare, chiar în ţara natală, catolica Italie, unde filmul a provocat un scandal monstru. Astăzi, filmul este din nou disponibil în majoritatea ţărilor lumii, inclusiv în Italia.

Masacrul din Texas

Interzis în: Finlanda, Marea Britanie, Chile, Islanda, Irlanda, Brazilia, Australia, Norvegia, Singapore, Suedia

Debutul regizoral al americanului Tobe Hooper a şocat lumea, dar i-a adus acestuia o faimă instantanee. Interzis imediat în Marea Britanie, a primit cu greu acceptul de a fi vizionat în cinematografele de aici, în 1999, dar numai de către persoanele de peste 18 ani, în vreme ce în Australia nu s-a difuzat decât varianta lui cenzurată.

Cannibal Ferox (1981)

Interzis în: 31 de ţări

Autoproclamat de realizatori „cel mai interzis film din istoria cinematografului, „Cannibal Ferox" poate fi vizionat, la această oră, doar în Marea Britanie – deşi şi aici pelicula iniţială a fost ciuntită zdravăn, astfel încât filmul nu mai pare decât o aventură din junglă. Regizorul Umberto Lenzi îşi plasează acţiunea în jungla amazoniană, unde un traficant de droguri încearcă să fure smaralde de la băştinaşi, intră în conflict cu ei şi apoi se întâlneşte cu patru turişti dornici de aventură, cărora le spune că în zonă sunt canibali. În cele din urmă, ei cad cu toţii în mâinile sălbaticilor, care vor să se răzbune pe fărădelegile comise de traficant, ucigându-i pe toţi.

Urmează scene de groază desprinse parcă din imaginaţia unui psihopat, iar pericolele par să vină de pretutindeni: turiştii sunt torturaţi, mâncaţi de piranha, agăţaţi cu cârlige, trepanaţi şi lăsaţi să moară în chinuri. Pentru că, probabil, nu erau suficiente victime, regizorul introduce, în mod cu totul gratuit, şi scene cu cruzimi reale comise împotriva animalelor, ceea ce a provocat indignarea PETA şi a mai adăugat un cui în sicriul acestui film, care, deşi interzis în continuare în cinematografele din cea mai mare parte a lumii, poate fi vizionat fără probleme pe Internet.

PORTRET

Ovidiu Niculescu

Născut la Bucureşti pe 16 august 1974, Ovidiu Niculescu este un Leu autentic: puternic, curajos şi plin de emfază, un actor talentat şi charismatic, demn reprezentant al tinerei generaţii a scenei şi filmului autohton. Cu figura lui bonomă şi ochii scânteietori, pare un „Mitică", personajul caragialean, mereu pus pe şotii, oricând gata să spună o vorbă de duh sau să facă o farsă. Dar predilecţia pentru comedie nu l-a împiedicat pe Ovidiu să demonstreze şi spectaculoase valenţe dramatice, în teatru şi în film.

Pasiunea lui pentru scenă datează din anii liceului, când a ajuns, cu totul întâmplător, la un cerc de teatru al Liceului Mihai Viteazul şi s-a îndrăgostit pe loc de actorie. A urmat UNATC, la clasa profesorilor Florin Zamfirescu şi Doru Ana, dar cel care l-a remarcat, după primul examen de actorie, a fost Alexandru Repan, care l-a cooptat în echipa de la Notarra, pentru a juca rolul Alioska în inedita montare „Underground", inspirată de „Azilul de noapte" al lui Gorki.

A urmat rolul Hector, din „Troilus şi Cresida", de Shakespeare, montat de Dragoş Galgoţiu la Teatrul de Comedie, pentru ca în anul II de facultate să se angajeze, prin concurs, la Teatrul Odeon. Astăzi este actor la Teatrul Mic, unde joacă alături de monştri sacri ai scenei româneşti, precum Valeria Seciu, Dan Condurache sau Mitică Popescu.

Spune, cu nedisimulată mândrie, că a „furat" meseria atât de la ei, cât şi de la alţi actori celebri — Victor Rebengiuc, Horaţiu Mălăele sau regretatul Gheorghe Dinică — actori cărora le-a dat replica în filme precum „Filantropica", „Prea târziu", „Război în bucătărie", „Restul e tăcere", Nunta mută". Dar Ovidiu nu se mulţumeşte să fie doar actor, întrucât a fost înzestrat şi cu multe alte haruri.

Este un poet sensibil şi, atunci când nu moderează emisiuni de televiziune sau apare în reclame haioase, cântă alături de câţiva prieteni în trupa „White Mahala". Proiectul lui de suflet rămâne însă Teatrul de Artă Bucureşti, care reprezintă, pentru el, o reîntoarcere la originile adevărate ale meseriei de actor, la emoţiile pe care oamenii de pe scenă le pot transmite, cât mai clar, oamenilor din sală.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Tradiţii

Colecţie unică de ceramică neagră

Secţia de Etnografie şi Artă Populară a Muzeului Judeţean Mureş, printre cele 120 de colecţii etnografice cu 8.000 de piese, adăposteşte şi o colecţie unicat în România: cea de ceramică neagră în suluri de lut. Piesele existente aici au fost confecţionate din epoca dacică până în perioada comunistă pe valea Mureşului superior, în localităţile Deda, Morăreni şi Pietriş.

Colecţia actuală, foarte valoroasă şi ca tipologie, a fost constituită din piese adunate între 1918 şi 1940 de Aurel Filimon pentru a fi completată pe parcurs cu alte piese unice pentru ca astfel să fie reprezentate toate zonele etnografice mureşene. S-a urmărit formarea unei colecţii care să exceleze prin raritatea pieselor, diversitatea tipologică precum şi valoarea artistică deosebită. O colecţie care cuprinde oale, cancee, ulcioare, cratiţe, castroane, blide, decorate cu diferite tehnici ornamentale,

cum explica pentru Agerpres Angela Popa, şefa secţiei. De ce este deosebită această ceramică? Explicaţia specialiştilor e simplă:

„Ceramica în suluri de lut este deosebită pentru că, spre deosebire de cea realizată la roată, aceasta era executată fie la roata înceată, fie la masa de lutărit, iar din acest motiv are un aspect rudimentar".

Tehnologia constă în faptul că se realizează benzi din lut, care sunt fixate pe această masa înceată. Încet-încet benzile sunt ridicate dând forma vasului, de exemplu tronconică, iar apoi fâşiile se unesc între ele de către olar şi se dă un mic finisaj. „Ceramica aceasta era, în primul rând, de uz gospodăresc, nu era decorativă, dar era foarte solicitată pentru că ea conserva foarte bine alimentele, pentru că erau şi vase pentru gătit, dar erau şi vase pentru conservat, pentru păstrat alimentele", spune un cercetător din cadrul Muzeului de Etnografie din Târgu Mureş. Interesant este faptul că această tehnică era practicată încă de pe vremea dacilor, potrivit descoperirilor arheologice din Ţara Haţegului, unde s-au găsit doar fragmente de ceramică.

În aceste condiţii, la Muzeul de Etnografie din Târgu Mureş şi la cel din Reghin vasele au devenit obiecte de colecţie cu o valoare deosebită, la Târgu Mureş existând 200 de oale, strachini, vase tripodice şi vase de păstrare a alimentelor.

Vasele din ceramică neagră în suluri de lut au o formă rudimentară, au pereţii groşi şi sunt extrem de rezistente, spre deosebire de cele confecţionate pe roata cu viteză mai mare, pe care se pot realiza vase cu pereţii mai subţiri, mai uşoare, dar mai puţin rezistente.

Practic, pereţii sunt de trei ori mai groşi decât la un vas obişnuit şi asta le conferă rezistenţă. „Cele mai grele vase sunt cele de provizii, care puteau ajunge la 4-5 kilograme, apoi celelalte scad în funcţie de volum, de înălţime. Oala de găluşte (de sarmale) are în jur de 2 kilograme. Vasele se făceau şi în funcţie de familie, dacă era o familie cu 10 copii, atunci şi vasele erau mai mari, iar greutatea lor era mai mare", afirmă specialiştii. Aşadar, o colecţie rară, de o valoare excepţională, care poate încânta orice vizitator. *(George Cuşnarencu)*

„PREŢUL ASCUNS” al masculinităţii

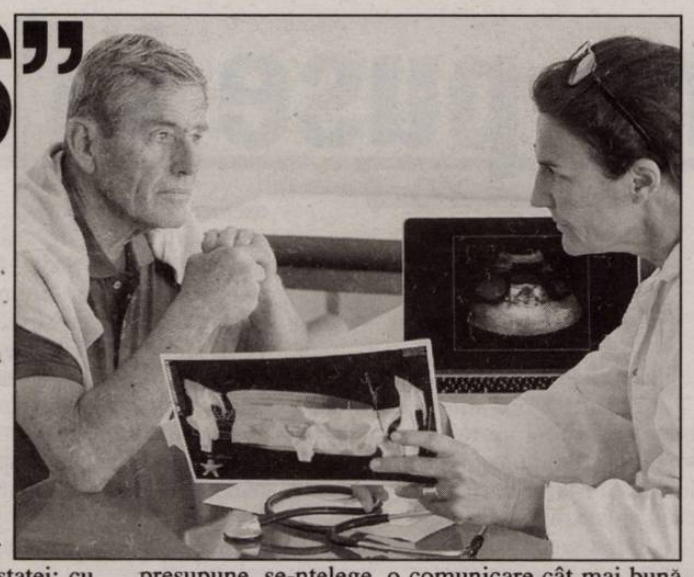

Prostata este o glandă (nu denumirea unei boli!) direct legată de sexualitatea masculină şi de aceea, ca aproape mereu când vine vorba despre problemele noastre intime, apar serioase reţineri în a discuta despre eventualele sale afecţiuni.

Ar trebui totuşi ştiut că o mare parte din bărbaţii trecuţi de 45-50 de ani întâmpină serioase probleme în acest sens. Şi, desigur, e ideal să se apeleze cu toată deschiderea la ajutorul medicului. Nu în ultimul rând, e de remarcat şi complexitatea problemelor induse de funcţionarea necorespunzătoare a prostatei, ce pot ajunge până la îmbolnăvirea de cancer.

Depistarea precoce salvează vieţi

Pentru majoritatea bărbaţilor, prostata în sine se asociază cu ideea de tinereţe, virilitate, sexualitate, plăcere, astfel că a vorbi (fie şi cu un medic) despre disfuncţii ale acesteia înseamnă a admite, într-un fel, că „vârsta de aur” a seducţiei se apropie de final. De aceea, se transferă, indirect, sarcina deschiderii sensibilului subiect asupra medicului. De aici, şi slaba informare şi deci protecţia deficitară ori inexistentă, care ar trebui să înceapă cu depistarea precoce a eventualelor semnale de avertisment.

Este esenţial de ştiut că prostata – producătoarea lichidului seminal – are mărimea unei nuci şi e situată între rect şi vezica urinară, poziţie ce explică şi problemele urinare legate de patologiile în discuţie: hipertrofia benignă (HBP) sau adenomul de prostată, prostatita şi cancerul. Incidenţa respectivelor maladii depinde însă foarte mult de vârsta subiectului şi, detaliu foarte grav, cancerul prostatei nu are simptome specifice; de fapt, când acestea apar, înseamnă că deja s-a ajuns la metastaze!

De la disciplina controlului, la dialogul intim

Regula e, de fapt, general valabilă, dar ea e cu atât mai importantă în cazul prostatei: cu cât boala se depistează mai curând, cu atât şansele unui tratament mai puţin agresiv şi ale rezultatelor pozitive sunt mai ridicate. Mai ales că anumite tipuri de cancer, considerate „minore”, nu necesită un tratament invaziv, medicamentos, ci doar schimbarea stilului de viaţă cu unul (mai) sănătos.

Pe plan mondial, recomandările de control anual, pentru toţi bărbaţii, se referă la intervalul de vârstă de 50-75 de ani. Aceasta înseamnă investigaţie cu antigenul prostatic specific şi tuşeul rectal. În caz de antecedente familiale (tatăl sau frate cu cancer de prostată), vârsta de la care e bine să înceapă controlul e de 45 de ani, pentru a se putea interveni astfel cât mai repede, dacă există suspiciuni de boală. Totuşi, tratamentul adecvat este departe de a rezolva toate problemele!

Alături de regimul alimentar la care ne vom referi în continuare, o viaţă sexuală normală reduce cu până la o treime riscul de cancer al prostatei, conform medicilor specialişti; ceea ce presupune, se-nţelege, o comunicare cât mai bună cu partenera de cuplu.

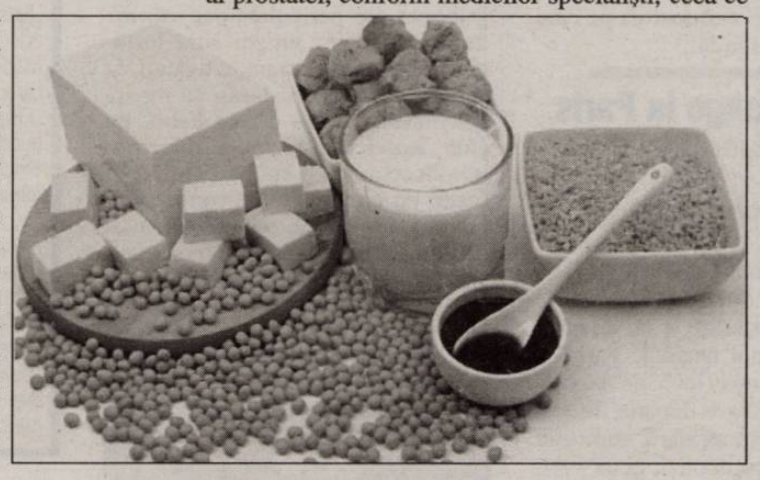

Reguli de igienă alimentară

Dincolo de sus-amintita depistare precoce, prevenirea şi tratarea favorabilă a problemelor prostatei depind în mare măsură şi de anumite reguli de alimentaţie ce trebuie respectate constant. Seleniul şi vitamina E sunt doi puternici antioxidanţi, cu efect protector contra riscului de cancer.

Pentru primul, confirmarea diminuării acestui risc (cu 63%) s-a obţinut încă de acum două decenii, doi ani mai târziu obţinându-se de asemenea rezultate pozitive pentru vit. E (reducerea riscului cu 32%). În scopul consolidării rezervelor de seleniu, se recomandă consumul de nuci, drojdie de bere, peşte şi fructe de mare (ton, hering, scoici, creveţi), ficat de pasăre. În ceea ce priveşte vit. E, o găsim în nuci şi alune, migdale, spanac, grâu, morcov, sparanghel, ulei de măsline şi de floarea-soarelui, gălbenuş de ou.

Un accent aparte se pune (şi) în această patologie asupra consumului unei legume extrem de valoroase, pe care din păcate noi, românii, am repudiat-o mulţi ani din aberante şi stupide „considerente”... politicianiste: soia. Ne referim, desigur, la soia naturală, şi nu la cea modificată genetic, pe care am preluat-o spre cultivare, după 1989, în mod la fel de iresponsabil. Ceea ce se impune însă să nu omitem e ca acest consum să nu fie unul sporadic, ci regulat, sub formă de făină şi lapte de soia, tofu sau alte produse obţinute din această legumă.

Alături de ea, roşiile (respectiv, sucul de roşii), precum şi toate legumele şi fructele proaspete cu conţinut important de vitamina C (dar şi vitamina A sau E şi minerale precum zincul ori seleniul) ar trebui incluse în dieta zilnică, pentru a avea siguranţa unei reduceri a riscului de cancer al prostatei cu 30-35%! În schimb, se va limita drastic consumul de grăsimi animale şi de peşte gras, de carne roşie, unt, brânzeturi grase şi lactate şi de orice aliment bogat în calciu.

De la circulaţia rutieră la... cancerul mamar

Evitarea solvenţilor şi a gazelor de eşapament emanate în atmosferă fac parte din recomandările făcute de oamenii de ştiinţă americani pentru a reduce expunerea la substanţele chimice care ar putea creşte riscul de cancer mamar. Raportul făcut public de aceştia conţine o listă cu 17 substanţe chimice care provoacă tumori mamare în cazul animalelor şi la care femei din lumea întreagă sunt expuse în fiecare zi.

Este vorba despre substanţe chimice existente în benzină, motorină şi despre alte particule din gazele de eşapament ale vehiculelor: pe lângă substanţe ignifuge, materiale textile tratate chimic împotriva petelor, dizolvanţi, solvenţi din industria vopselelor şi derivaţi ai dezinfectanţilor utilizaţi pentru tratarea apei potabile!

Cercetătorii americani recomandă următoarele măsuri de prevenire:

- limitarea pe cât posibil a expunerii la vaporii de benzină şi motorină, precum şi la gazele de eşapament ale vehiculelor;
- utilizarea unei hote în timpul gătitului şi reducerea consumului de alimente arse pe grătar;

- evitarea mobilelor, cum ar fi canapele sau fotolii, care conţin spumă poliuretanică şi care au fost tratate cu substanţe ignifuge;
- evitarea covoarelor şi a altor ţesături rezistente la pete;
- utilizarea produselor de curăţat care nu conţin percloroetilenă şi alţi solvenţi;
- folosirea unui filtru de carbon pentru filtrarea apei înainte de a fi băută;
- reducerea expunerii la substanţele chimice conţinute în praful din locuinţă prin scoaterea pantofilor la intrarea în locuinţă şi utilizând un aspirator cu filtru HEPA pentru curăţenie. După cum se observă, se vorbeşte despre universul nostru domestic foarte comun, din interiorul căruia însă ne pândesc nenumărate ameninţări nebănuite.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Observăm în ultimii ani, absolut oripilaţi, că încercările unor semeni de a modifica la propriu faţa naturală a fiinţei umane pot avea efecte terifiante. Nu vorbim aici despre cazuri înregistrate la noi — nu doar patologice, ci şi penale — în care inconştienţa oarbă a unor „vedete” de tabloide şi lăcomia unor cadre medicale au generat reale drame, ci despre aşa-zise rateuri în domeniu care au desfigurat, efectiv, vedete cu notorietate internaţională autentică.

Probabil cel mai recent exemplu e Mickey Rourke, „băiatul rău” al filmului american, pe care să recunoaştem că decenţa şi cumpătarea nu l-au dat niciodată afară din casă. Faptul că a fost şi un bun boxer nu l-a ferit de tentaţia drogurilor şi mai ales a alcoolului, dar mai nou, la 62 de ani, a dorit să-şi recapete chipul de acum două-trei decenii — cum altfel? — cu ajutorul operaţiilor estetice. Fotografiat luna trecută pe străzile din Los Angeles, altădată irezistibilul macho cu aer nordic era însă de nerecunoscut. Aproape o ruină, din punct de vedere fizic, a actorului din „Orhideea sălbatică”, el şi-a şocat fanii la modul neplăcut, lăsând impresia că singura salvare a

Chirurgia estetică şi hidoşeniile sale

adevăratului său chip ar fi doar, fatalmente, aceeaşi... chirurgie plastică.

Dacă în cazul unui bărbat infernul acestui domeniu grav bolnav el însuşi poate să nu pară chiar atât de negru, pentru o femeie devine, categoric, o catastrofă, putând să însemne distrugerea întregii vieţi, de la o vârstă relativ redusă. E cazul aici al drăguţei blonde a Hollywoodului pe numele ei Meg Ryan („Nopţi albe la Seattle”!). Azi în vârstă de 53 de ani, a început să coboare pe o pantă periculoasă de vreo 5 ani, şi din cauza unor probleme de ordin personal, care au dus-o la bisturiul esteticianului. Rezultatul — aceeaşi pierdere a chipului ingenuu care a consacrat-o alături de talent şi, desigur, a celebrităţii în profesia sa. Cel puţin, pentru o vreme. De altfel, Meg a fost plasată cumva de comentatorii metamorfozei sale estetice alături de o altă starletă de top — Renée Zellweger, despre care mulţi se întrebau, încă de acum doi ani, dacă nu cumva a abuzat de chirurgia estetică. Iar ca să nu considere vreun cititor că... am greşit pagina cu acest articol, revenim cu sugestia de la început, de a rememora numeroasele ştiri (dar şi cazuri particulare, anonime, „rupte” din cotidianul nostru) despre cântăreţe de o vară, dansatoare prin baruri ori liceene ce visează o utopică celebritate, care şi-au mutilat feţele şi trupurile şi şi-au compromis existenta numai pentru că au dispus de o sumă considerabilă de bani ce le-a direcţionat către un cabinet de chirurgie estetică. Oare fiindcă nu erau suficient de frumoase?

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

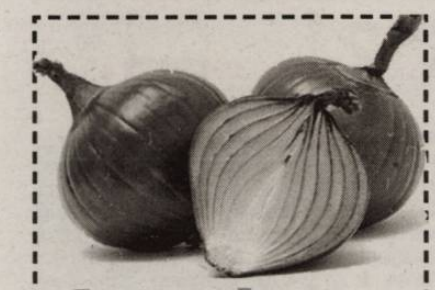

Imunitate sporită cu „vin de ceapă”

Printre alimentele-leacuri aflate la îndemâna oricui în gospodărie (chiar în bucătăria de fiecare zi) putem afirma că în orice astfel de top își găsește locul ceapa. Ca remediu blând și gustos, aceasta are proprietatea de a calma durerile, stimulează imunitatea și metabolismul (e de un real folos în curele de slăbire).

Ceapa proaspătă mâncată cu pâine grăbește vindecarea dacă ești răcit sau ai gripă, iar compresele cu suc de ceapă aplicate pe urechi ajută la tratarea otitei. Aplicate pe piept, aceleași remedii sunt benefice și pentru calmarea tusei.

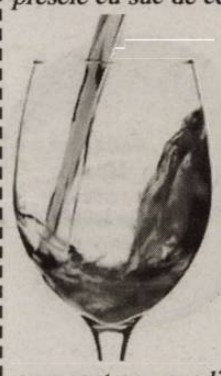

Sub altă formă și poate prea puțin cunoscut ca remediu natural, uleiul în care a fost prăjită ceapă (numai ceapă și după o singură prăjeală) este bun pentru a unge picioarele cu varice. Amestecat cu morcov ras, acest ulei poate fi aplicat cu eficiență pe pielea iritată a copiilor.

De asemenea, în special la adulți, pentru creșterea imunității organismului se poate prepara „vinul de ceapă”, după următoarea rețetă: într-un borcan de 1 litru se pun 5 cepe tăiate mărunt; se adaugă 100 g de miere și apoi se umple borcanul cu vin alb. Se lasă la macerat 8 zile, după care se filtrează. Se beau câte 50 ml, de trei ori pe zi, înainte de masă.

O podoabă vegetală vindecătoare

Articolul de față se adresează oricui agreează și tratamentele prin metode complementare, dar în primul rând celor atașați într-un fel sau altul de spațiul asiatic indian și de cel tibetan. Ne referim la semințele unei plante – rudraksha – oarecum asemănătoare sâmburilor de piersici, care nu se consumă, ci se utilizează în mod tradițional la confecționarea de podoabe (în special brățări) ce însumează și numeroase virtuți terapeutice. Proprietate care a fost de altfel confirmată și în urma unor studii științifice realizate de cercetători indieni, britanici și americani.

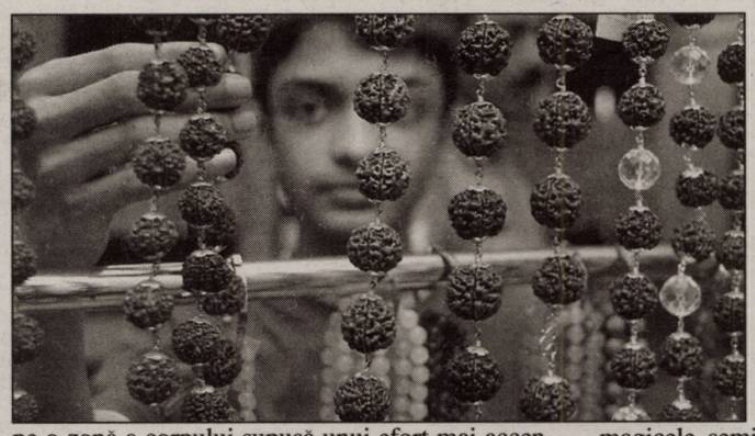

„Perle”pentru terapii trupești și mentale

Așa-numitele perle de rudraksha sunt compuse preponderent din carbon, hidrogen, azot și oxigen și au caracteristici electrice, magnetice și inductive. Atunci când sunt purtate în contact cu pielea de pe o zonă a corpului supusă unui efort mai accentuat sau de transfer, cum ar fi ceafa sau pieptul, în dreptul inimii, ele acționează în sens pozitiv, influențând prin intermediul ionilor negativi starea de sănătate a purtătorului, respectiv sistemul neuronal.

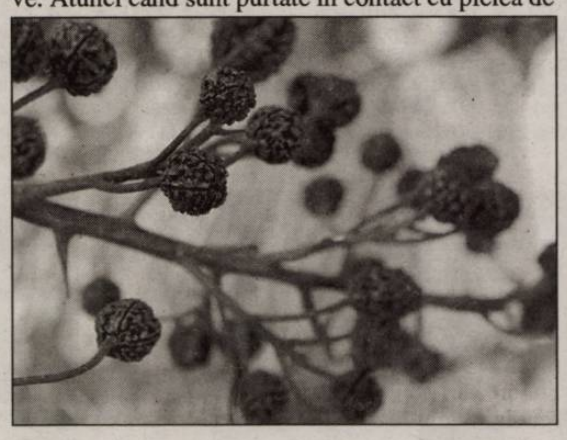

Această influență asupra sistemului nervos declanșează producerea în interiorul organismului a unor substanțe chimice responsabile cu senzația de bine, de fericire, cu liniștea spirituală și răspunsurile emoționale. S-a constatat că numeroase persoane care au folosit astfel rudraksha și-au aflat soluția dorită împotriva stresului, a depresiilor ori chiar a stărilor letargice.

Confirmări medicale și nu numai...

Folosite în diverse tratamente medicale, perlele de rudraksha sunt recunoscute pentru rolul important în vindecarea multor afecțiuni. Acționând direct asupra sistemului nervos, ele reduc problemele cardiace și hipertensiunea, măresc energia și rezistența organismului la agresiunile exterioare și la efort, ajută la o mai bună relaxare și recuperare, precum și la capacitatea de memorare; de asemenea, ele au efect antioxidant și particularități imunitare și repulsive contra acțiunii microbiene a anumitor acarieni cauzatori de astm bronșic ori de spasm bronșic sau a mult-răspânditei *Salmonella*.

Dincolo de aceste virtuți terapeutice confirmate, cum spuneam, și pe cale științifică, trebuie spus că rudraksha au și o inexplicabilă forță pozitivă asupra căreia nimeni nu s-a putut pronunța încă. Este unul dintre motivele pentru care mari personalități ale lumii – între care Dalaï Lama, Gandhi sau Buddha – purtau mătănii confecționate din magicele semințe. Or, se știe că aceștia au avut întotdeauna o deschidere și o evoluție de o factură aparte, extraordinară, către tot ce înseamnă natură și valorile pozitive ale Universului.

De aceea, toți cei ce recomandă purtarea de podoabe din perle de rudraksha accentuează ideea că nu e vorba neapărat de o motivație estetică în acest sens (ca atunci când optezi, de pildă, pentru o brățară sau un colier dintr-un metal, ci despre o implicare individuală conștientă și responsabilă în circuitul universal al elementelor fundamentale ale lumii infinite.

Pregătește o naștere ușoară!

Nu de puține ori, femeile care urmează să nască, în special cele aflate în pragul primei experiențe de acest fel, resimt o teamă mai mult sau mai puțin explicabilă legată de momentul aducerii pe lume a copilului. În ultimii ani însă, nu doar specialiștii în obstetrică și ginecologie, ci și practicanții terapiilor blânde vorbesc tot mai mult despre o implicare reală, benefică și chiar plăcută a tinerei mame în actul nașterii. Pregătirea începe de obicei în trimestrul al treilea al sarcinii și se poate realiza individual sau în grup, sub îndrumarea unei moașe.

Relaxarea, stăpânirea respirației și detensionarea permit atingerea unei stări-limită între veghe și somn. În această stare gravida învață să vizualizeze anumite părți ale propriului său corp și să acționeze mental asupra lor. Totodată, îndrumătoarea ajută la a simți și a vizualiza anticipat mișcările fătului în timpul contracțiilor și al expulzării. Astfel familiarizată cu diferitele etape ale nașterii, femeia nu se va mai lăsa dominată de trăiri și reacții spontane ce nu-i pot face bine. În limita posibilităților, și viitorul tată e asociat în pregătirea nașterii, învățând să își maseze soția și să o ajute să se relaxeze.

La naștere, controlul respirației e foarte important. El permite: ● „gestionarea” durerilor și a contracțiilor uterine, relaxând corpul; ● recuperarea între două contracții; ● efortul fizic suplimentar, foarte necesar, din momentul nașterii. Femeia pregătită în acest sens nu va mai fi dominată de propriul corp, va ști chiar să adoarmă pentru câteva secunde (relaxarea și odihna sunt esențiale) și să acționeze asupra durerii fără a se lăsa luată prin surprindere,

va reuși să oxigeneze cât mai bine posibil corpul bebelușului.

Nu în ultimul rând, înțelegând bine „bulversarea” prin care trece făptura abia intrată în lumea noastră, va ști să fie alături de nou-născut și să-l liniștească. În momentele nașterii propriu-zise, femeia nu se va crispa pe etirile mesei de naștere, își va destinde corpul și va contribui la o naștere naturală ușoară, fără dureri și fără folosirea medicamentelor.

Remedii naturale

Răcoare și savoare

În fiecare miez de vară, fie el canicular sau ploios, avem realul privilegiu de a ne bucura de virtuțile complexe ale unui dar al pământului, pe care nu prea știm dacă să-l considerăm fruct ori legumă: pepenele.

Vorbim despre pepenele roșu (sau verde, dacă ne referim doar la coajă), care ne potolește deopotrivă setea și foamea, dar ne poate și vindeca de diverse afecțiuni. Un motiv în plus pentru a încerca măcar, în această perioadă de abundență în piețe sau... pe marginea drumului, a respectivului produs, ceea ce se cheamă dieta cu pepene verde. De preferat, solicitând și sfatul unui nutriționist.

Pepenele este deosebit de hrănitor. El conține potasiu, vitaminele A, C și B6, iar circa 92% din compoziția acestuia este apă, ceea ce înseamnă că asigură hidratarea optimă a organismului. De asemenea, pepenele verde conține o cantitate de licopen mai mare decât oricare alte fructe și legume. Licopenul este un antioxidant eficient în prevenirea cancerului (în special a celui de prostată), a cancerului uterin și a celui esofagian. Totodată, conține și citrulină, un aminoacid care dilată vasele sangvine, adică acționează în mod asemănător medicamentelor destinate tratării disfuncțiilor erectile.

Dieta cu pepene verde este indicată în cazul următoarelor afecțiuni: psoriazis; artrită, inclusiv artrita psoriazică; ateroscleroză; gută; osteoporoză; hipertonie, tulburări ale circulației sangvine, boli cardiovasculare; nefrită (inflamația rinichilor); boli hepatice; obezitate. De asemenea, contribuie la reglarea echilibrului acido-bazic, reduce colesterolul, este un puternic diuretic, contribuie la curățarea rinichilor, previne formarea pietrelor la vezica urinară, la rinichi, vezica biliară sau ficat. Pe de altă parte, în caz de anemie se recomandă consumarea pepenelui verde, fie sub formă de pulpă, fie ca suc.

Există totuși și contraindicații legate de dieta cu pepene verde, în următoarele cazuri: diabet zaharat; boli ale pancreasului; pietre la rinichi; anomalii genetice ale sistemului urogenital; adenom de prostată; pielonefrită (inflamații ale rinichilor și pelvisului cauzate de infecții bacteriene); recuperare postoperatorie; gastrită cronică, ulcer gastric; colită, diaree.

Dieta trebuie întreruptă dacă apar dureri abdominale, dacă vă confruntați cu balonare și gaze intestinale, dacă apar afecțiuni ale sistemului digestiv sau probleme generale de sănătate. Mai trebuie, de asemenea, atenție, dacă consumați pepene verde câteva zile la rând, deoarece pot apărea tulburări de absorbție a vitaminelor liposolubile, iar un deficit de grăsime în organism afectează procesul de întinerire al corpului celular.

LUNI – 17 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 10.00 Film: „Charlot șef de raion" (SUA, 1916) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Am declarat război!" (Franța, 2011) 0.10-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea (r) 12.00 Film: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbește lumea 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Vine CHEF-ul 22.30 Știrile ProTv 23.05 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Legea e lege" (SUA, 1998). Cu: Tommy Lee Jones, Wesley Snipes 23.00 Film: „Duelul" (România, 1981). Cu: Sergiu Nicolaescu, Jean Constantin 1.00-4.00 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Decepții" (partea a II-a) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii 13.50 Flavours, 3 bucătari 15.00 Iubiri secrete 16.00 Răzi și câștigi 16.30 Focus 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 19.30 Farse de tot râsul 20.30 Film: „Legendă vie" (SUA, 2007). Cu: Will Smith, Alice Braga 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate". Cu: Erika Buenfil 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Picioare de un milion de dolari" (SUA, 1932) 17.20 A doua emigrare (r) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Teatru TV: „...Sub clar de lună" 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Vorbește lumea 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Arsenalul seducției" (r) 14.15 Film: „Liceenii" (r) 16.30 Film: „Școala lui Madeline" (r) 18.30 Film: „Noul domn Jordan" (SUA, 1941). Cu: Robert Montgomery, Evelyn Keyes 20.30 Film: „Dragoste de tată" (SUA, 2000). Cu: Peter Strauss, Mary McDonnell 22.30 Film: „Surorile" (coprod., 2006). Cu: Chloe Sevigny, Stephen Rea, Lou Doillon 0.15 Film (r) 2.15 Cine A.M.

MARȚI – 18 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoșii (r) 18.15 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.45 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Umbra unui necunoscut" (Germania, 2007) 0.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbește lumea 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 1989). Cu: Dolph Lundgren 23.30 Știrile ProTv 0.30 Super Trip 1.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 2.00 Serial: „În mintea criminalului" 2.45-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Van Helsing" (SUA, 2004). Cu: Hugh Jackman, Kate Beckinsale 23.00 Film: „Dacii" (România, 1966). Cu: Amza Pellea, Pierre Brice, Marie Joe Nat, Sergiu Nicolaescu 1.00-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Playtech (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Farse de tot râsul (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 15.00 Iubiri secrete 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 19.30 Farse de tot râsul 20.30 Film: „Marea mahmureală" (SUA, 2009) 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Interviurile TVR 2 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură și aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.45 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Căsătorii din întâmplare" (SUA, 1932). Cu: Clark Gable 17.40 5 minute de istorie 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Ultimul twist la Moscova" (Franța, 1986) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.00 Vorbește lumea 8.45 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Robin și Marian" (r) 14.15 Film: „Dragoste de tată" (r) 16.15 Film: „Liceenii" (r) 18.30 Film: „Alice în Țara Minunilor" (M. Britanie, 1985, partea I). Cu: Natalie Gregory, Sheila Allen 20.30 Film: „Combinație periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Priscilla Barnes, Amy Locane 22.30 Film: „Trei prieteni" (SUA, 2008). Cu: Kenan Thompson 0.30 Film: „Combinație periculoasă" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 19 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convietuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.50 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Turneul Internațional Stradivarius — „ENESCU EXPERIENCE" 0.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbește lumea 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Deja mort" (SUA, 2007). Cu: Ron Eldard, Til Schweiger 23.15 Știrile ProTv 23.45 Super Trip 1.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 2.00 Serial: „În mintea criminalului" 2.45-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Te pui cu blondele? 23.30 IComedy 2.00 Film: „Sechestrați în larg" (SUA, 1992) 4.00 Film: „Cățelul detectiv" (SUA, 1997).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Casa: construcție și design (r) 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Farse de tot râsul (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Iubiri secrete 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 19.30 Farse de tot râsul 20.30 Cronica Netului 21.00 Vreau să divorțez 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Își ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale românești (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Faimoșii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Eva" (SUA, 1941). Cu: Barbara Stanwyck, Henry Fonda 17.30 Dobro urban (r) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Pelerin (r) 19.30 Telecinemateca: „Un rege la New York" (M. Britanie, 1957) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 Vorbește lumea 9.15 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Noul domn Jordan" (r) 14.30 Film: „Cowboy și idioți" (r) 16.30 Film: „Alice în Țara Minunilor" (r) 18.30 Film: „Alice în Țara Minunilor" (partea a II-a) 20.30 Film: „Strada Hanovra" (Anglia, 1979). Cu: Lesley-Anne Down, Harrison Ford 22.45 Film: „Lucy și Joe" (SUA, 1996). Cu: Sarah Jessica Parker 0.45 Film (r) 2.45 Cine A.M.

MELANIE GRIFFITH
— duminică, 23.10 —

DOLPH LUNDGREN
— marți, 21.30 —

KATE HUDSON
— joi, 23.00 —

EWAN MCGREGOR
—sâmbătă, 22.45 —

ERIKA BUENFIL
— luni-vineri, 23.00 —

BRUCE CABOT
— vineri, 16.10 —

MARY MCDONNELL
— luni, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 20 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 De joi până joi (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACȚIEI 18.00 Lozul cel mare 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Doc.: „Margaret Thatcher — O biografie neoficială" 23.40-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbește lumea 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „O luptă personală" (SUA, 2006). Cu: John Cena, Robert Patrick, Kelly Carlson 23.30 Știrile ProTv 0.00 Super Trip 1.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 2.00 Serial: „În mintea criminalului" 2.45-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiți pe la noi: Poftiți și dăruiți 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Splash! Vedete la apă 23.00 Film: „Cheia schelet" (SUA, 2005). Cu: Kate Hudson, John Hurt 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Sinbad și Minotaurul" (SUA, 2011).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Mondenii (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Click! Poftă bună (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Farse de tot râsul (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Iubiri secrete 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Imperiul" (partea a III-a) 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Își ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură și sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Prințesă pentru o lună" (SUA, 1934). Cu: Cary Grant 17.30 Europa 360º (r) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Casa mea e plină de oglinzi" (Italia, 2010, partea I) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00 Motomagia 0.30-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.30 Vorbește lumea 9.15 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Alice în Țara Minunilor" (r., partea I) 14.30 Film: „Alice în Țara Minunilor" (r., partea a II-a) 16.30 Film: „Cowboy și idioți" (r) 18.30 Film: „Cumplitul adevăr" (SUA, 1937) 20.30 Film: „Vălul pictat" (SUA, 2006). Cu: Catherine An, Bin Li, Bin Wu 23.00 Film: „Unde dai și unde crapă" (coprod., 2000). Cu: Ade, William Beck, Andy Beckwith 1.00 Film (r) 3.15 Cine A.M.

VINERI – 21 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Profesioniștii 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.30 Zâmbește, mâine va fi mai bine (sau la fel) (r) 18.40 Serial: „Fără compromisuri" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici și tradiții în Cișmigiu 22.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Demonii trecutului" (SUA, 2004). Cu: Kevin Bacon, Kyra Sedgewick 0.45-5.25 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Serial: „Inimă de frate" (r) 15.00 Vorbește lumea 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Eroi de sacrificiu 2" (SUA, 2012). Cu: Sylvester Stallone, Jason Statham 22.30 Film: „Predator 2" (SUA, 1990). Cu: Danny Glover, Gary Busey 0.45-5.15 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 În gura presei 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiu! meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Splash! Vedete la apă 23.00 Film: „Cheia schelet" (SUA, 2005) 1.00 Film: „Plaja adolescenților" (SUA, 2003). Cu: Maia Mitchell, Ross Lynch 3.00 Observator (r) 3.45 Film (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Constantin 60 (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Levintza prezintă (r) 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Iubiri secrete 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Mama mea gătește mai bine 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Cuibul Salamandrelor" (coprod., 1976). Cu: Radu Beligan, William Berger 22.30 Trăsniții (r) 0.30 Neam legat 1.00-4.30 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Își ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viața mea (r) 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Frumoasa din New Orleans" (SUA, 1941). Cu: Marlene Dietrich, Bruce Cabot 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Natură și sănătate (r) 19.40 Film: „Casa mea e plină de oglinzi" (partea a II-a) 22.00 Ora de știri 23.10 Film: „Lecții de zbor" (SUA, 2010) 1.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Vorbește lumea 9.00 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Cumplitul adevăr" (r) 14.15 Film: „Noul domn Jordan" (r) 16.15 Film: „Operațiunea «Petrecerea anului»" (SUA, 1957) 18.30 Film: „Dispărută fără urmă" (SUA, 1994) 20.30 Film d.a.: „Stuart Little — șoricelul familiei 2" (SUA, 2002) 22.00 Film: „Scaunul diavolului" (SUA, UK, 2007). Cu: Andrew Howard, Pollyanna Rose 23.30 Film (r) 1.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 22 august

TVR 1

7.00 În grădina Danei (r) 7.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.05 Medici de gardă (r) 9.00 Zon@ 9.30 Postmeridian 10.00 Gala umorului (r) 11.00 O dată-n viață (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Curaj la feminin (r) 15.00 Ora regelui (r) 16.10 Film: „Leni, câinele minune" (SUA, 2005) 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Încă un tren de jefuit" (SUA, 1971) 23.10 Film: „Trupul dușmanului meu" (Franța, 1976). Cu: Jean-Paul Belmondo 1.15 Profesioniștii 2.05-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilității" 7.00 Știrile Pro Tv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" 11.00 Ferma vedetelor 13.00 Știrile Pro Tv 13.05 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 15.00 Film: „Un cățel curajos" (SUA, 2010) 17.00 Super Trip (r) 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Omul-Păianjen 2" (SUA, 2004). Cu: Tobey Maguire, Kirsten Dunst, James Franco 23.00 Film: „Cred că îmi iubesc nevasta" (coprod., 2007) 1.00-4.45 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Furie pe gheață 3" (SUA, 2008) 11.00 Te pui cu blondele? (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 În puii mei 20.30 Film: „Doi frați" (SUA, 2004) 22.30 Film: „Chihuahua de Beverly Hills 2" (SUA, 2011) 0.30 Film: „Cum să rămâi fără prieteni" (SUA, 2008). Cu: Kirsten Dunst, Simon Pegg 2.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniții (r) 8.45 Playtech 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 11.00 Mondenii (r) 11.30 Răzi și câștigi 13.00 Constantin 60 14.00 Film: „Încredere oarbă" (Canada, 2007). Cu: Jessica Capshaw 16.00 Film: „Explozia" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Busola de aur" (coprod., 2007). Cu: Nicole Kidman, Daniel Craig 22.45 Film: „Insula" (SUA, 2005). Cu: Scarlett Johansson, Ewan McGregor 1.00-6.00 Reluări.

acasa

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Pelerin (r) 11.30 Dobro urban (r) 12.00 Serial: „Burlacii" 13.00 Popasuri folclorice 14.10 Film: „Tribul curcubeului" (SUA, 2008) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul Internațional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Amadeus" (SUA, 1984) 23.15 MomentArt 23.30 Film: „Zilele turbinilor" (partea a III-a) 0.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Vorbește lumea 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Operațiunea «Petrecerea anului»" (r) 14.15 Film: „Dispărută fără urmă" (r) 16.15 Film: „Strada Hanovra" (r) 18.30 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (SUA, 2004). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio, John Slattery 20.30 Film: „Bebeluși geniali" (SUA, 1999). Cu: Kathleen Turner, Christopher Lloyd 22.30 Film: „Poanta" (SUA, 1988). Cu: Sally Field, Tom Hanks 1.00 Film (r) 2.45 Cine A.M.

DUMINICĂ – 23 august

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinței (r) 9.20 Expo Milano 2015 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 12.55 Matei Vișnice — Acasă 14.00 Telejurnal 14.30 Zâmbește, mâine va fi mai bine (sau la fel) 14.45 Film: „Charlot pompier" (SUA, 1916) 15.15 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 16.15 Tezaur folcloric 17.15 Gala umorului (r) 18.15 Lozul cel mare 18.45 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Aripioară sau picior" (Franța, 1976) 23.10 Film: „Stormy Monday" (SUA, 1988). Cu: Melanie Griffith 0.50-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilității" 7.00 Știrile Pro Tv 10.00 Ferma vedetelor 13.00 Știrile Pro Tv 13.05 Vine CHEF-ul (r) 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 16.00 Film: „Minte-mă frumos" (SUA, 2012) 18.00 Super Trip (r) 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „S-a furat mireasa" (România, 2012). Cu: Jojo, Constantin Diță 22.30 Film: „Godzilla" (SUA, 1998). Cu: Matthew Broderick, Jean Reno 1.15-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Chihuahua de Beverly Hills 2" (r) 11.00 Film: „Doi frați" (r) 13.00 Observator 13.30 Film: Monte Carlo" (SUA, 2011). Cu: Cory Monteith, Selena Gomez 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 În puii mei 21.00 Fotbal 23.00 Splash! Vedete la apa (r) 4.00 Film: Monte Carlo" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 8.45 Casa: construcție și design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Film: „Crimă cu autograf" (SUA, 2005). Cu: Kellie Martin 13.15 Film: „Busola de aur" (r) 15.30 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Grăbește-te încet" (România, 1981). Cu: Tamara Buciuceanu, Tania Filip 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30-6.00 Reluări.

acasa

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură și aventură 13.30 Natură și sănătate 14.10 Film: „Două lozuri" (România, 1957) 16.00 Festivalul Internațional de Circ de la Monte-Carlo (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Europa 360º 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Pădurea de fagi" (România, 1987) 21.55 Interviurile TVR 2 22.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 Doamne de poveste 10.00 Serial (r) 11.30 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (r) 15.00 Film: „Dispărută fără urmă" (r) 17.00 Film: „Șoricelul familiei 2" (r) 18.30 Film: „Dracula: Un mort iubăreț" (SUA, 1997) 20.30 Film: „Liceenii Rock'n'roll" (România, 1992) 22.45 Film: „Lilieci" (SUA, 1999). Cu: Lou Diamond Phillips, Dina Meyer 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

POANTE

BAGAJ DE VOIAJ / MITING		OLIVIA OANCEA / LITURGHIE CATOLICĂ		STUDIU LITERAR / BUNĂ POVESTITOARE		PRIMELE ÎN PRODUCȚIE / MAȘINĂ DE VÂNTURAT		MARI ACTORI / PREFIXUL OPOZIȚIEI		UCIGAȘ PE EȘAFOD / A IEȘI LA VEDERE	
ÎN BAIE! / A PUNE ÎN RÂND			APARAT DE ZBOR / FLOAREA OCHIULUI				GLAS DE PĂSĂREA / GREU CU EL PE SCĂRI				
STAT PE GLOB / FORMĂ DE RELIEF					DROG DIN MAC / MISTUIȚI DE FOC					MICUȚUL CARE ROADE MORCOVI	
		NĂDRAGII BĂDIȚEI / ENORMĂ						CEREMONIAL / A ȚIPA LA CINEVA			
	DELOC GREU / DORMITOR RUSTIC					CÂNTATĂ LA OPERĂ / SPORTIV LA ALERGARE					NE SUNT DE FOLOS
			A SECA BALTA / MERSUL CU COLINDUL						CAP DE PUIȘOR! / FIR DE SIGURANȚĂ		
TERCI / ZĂPĂCIT / POZIȚIE SOCIALĂ							TARE URÂT / FRUNZE DE BRAD				
					LĂBĂRȚĂRI / FINAL DE CONCURS!						
ÎN ACEST FEL / LISTE DE RUGĂCIUNE				CONCERT DE SOLIST							
								CEI MAI BUNI			

Sfaturi practice

Lucrări de grădinărit în luna august

◆ În această perioadă se adună florile moarte de pe plante. Îndepărtarea acestora împiedică plantele să producă semințe și astfel vor înflori un timp mai îndelungat.

◆ La sfârșitul lunii august se începe tunderea trandafirilor hibrizi pentru a stimula înflorirea de toamnă. Trebuie continuată fertilizarea până spre sfârșitul lunii septembrie.

◆ Se recoltează plantele aromatice.

◆ Tot în această lună se începe cultura legumelor de toamnă și de iarnă. Se plantează în grădini răsaduri de ceapă, morcovi, salată, spanac, ridichi sau conopidă.

◆ Se sădesc în grădină plantele bienale și perene, arbuștii și pomii. Ar fi ideal ca în locul soluțiilor chimice să se fertilizeze solul cu mușchi de turbă, compost și gunoi de grajd fermentat. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile

SOLUȚIA INTEGRAMEI „EXPRESII”: *S - P - B - S - H - D - DENIGRATOARE - REAVAN - LIED - SPAN - TOLA - AI - AMIN - ZINC - C - AS - NISIP - ASA - T - TATI - IOLE - USA - EROIC - XA - TIGLAR - AVAR - VIER - GAI - APA - VRAC - LARGIT - MAIMUTAREALA.*

Soluția «SUDOKU» — jocul săptămânii 31

8	9	7	4	5	1	2	6	3
3	6	4	9	2	8	1	7	5
2	1	5	3	7	6	8	4	9
7	5	6	8	4	3	9	1	2
4	8	1	5	9	2	6	3	7
9	2	3	1	6	7	5	8	4
5	7	2	6	8	4	3	9	1
6	3	9	7	1	5	4	2	8
1	4	8	2	3	9	7	5	6

Umor

La doctor vine un cuplu. Bărbatul dădea semne evidente de boală. După ce îl consultă, doctorul o cheamă pe soție într-o cameră alăturată.

— Doamnă, soțul dumneavoastră este foarte bolnav. Numai dumneavoastră îl mai puteți salva. Pentru asta trebuie ca în fiecare dimineață să vă sculați înaintea lui, să-i pregătiți micul dejun pe care să i-l serviți la pat cu zâmbetul pe buze, să-i pregătiți hainele de serviciu, pachetul cu mâncare... În tot acest timp, să aveți zâmbetul pe buze, să nu îl contraziceți. Seara, când vine de la slujbă, să-l așteptați cu papucii calzi... Altfel, soțul dumneavoastră moare în trei luni.

Afară, în mașină, soțul o întreabă pe soție:

— Ce ți-a zis, dragă, doctorul în particular?

— Mi-a zis că o să mori în trei luni.

Verificați-vă cunoștințele!

Focul

Aceste întrebări ne-au fost trimise de neobositul prieten al revistei noastre, Prof. Marin Ștefan din Șimleul Silvaniei.

1. Când și cine a construit Foișorul de Foc din București?
2. Unde se află peștera „Ghețarul de la Focul Viu”?
3. Căror state aparține arhipelagul cunoscut sub numele „Țara de Foc”?
4. Cum se numea zeul focului în mitologia vedică?
5. Ce poet și prozator francez (1897-1982) a scris volumul de versuri „Foc de bucurie”?
6. Ce compozitor român (1916-2001) a compus piesa corală „La foc de tabără”?
7. Cine a realizat, în 1963, filmul „Focul fatidic” (Le feu follet)?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Zeul morții în mitologia greacă se numea Thanatos. 2) Volumul „Cu moartea în suflet” aparține lui Jean-Paul Sartre. 3) Autorul poemului simfonic „Moarte și transfigurație” este Richard Strauss. 4) Romanul „Moartea unui erou” a fost scris de Richard Aldington. 5) Tabloul „Moartea lui Marat” poartă semnătura lui Louis David. 6) Autorul cvartetului de coarde „Moartea și fata” (și a liedului cu același nume) este Franz Peter Schubert. 7) Filmul „Moartea unui ciclist”a fost realizat de regizorul Juan-Antonio Bardem.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Porți” am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Gheorghe Enache,* Galați; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* București; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Ionel Petrescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Mioara Ionescu* și *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Vasile Suciu* și *Bogdan Cristea,* Baia Mare; *Ion Vasilescu,* Arad; *Sorin Cristea* și *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Vasile Stoian* și *Cristian Marinescu,* București.

✉ ***FLORENTINA GOREA, Toplița.*** Ne lovim tot timpul de întârzieri și greșeli ale poștei, pentru care ne simțim obligați să ne cerem scuze. Ne bucură însă că scrisorile dumneavoastră ne-au venit totuși la timp.

✉ ***MIOARA IONESCU, Ploiești.*** Desigur că unele teme se repetă, dar încercăm să o facem cât mai rar. De altfel, după cum cred că ați observat, întrebările sunt de fiecare dată diferite.

Așteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră cu cât mai multe răspunsuri corecte! *(Irina Stoica)*

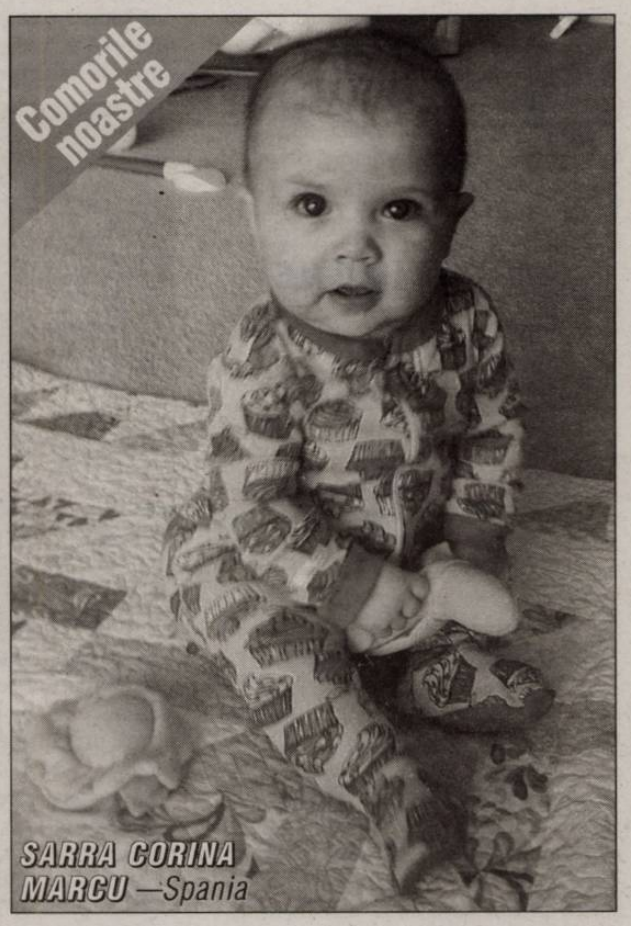

CRONICA TV

Meniu pentru o actriță celebră

Vara nu e doar anotimpul caniculei ci și al reluărilor unui mare număr de emisiuni tv. Una dintre acestea, pe care am urmărit-o vineri, 7 august, a fost cea realizată de Mircea Dinescu – *Politică și delicatețuri,* difuzată pe TVR HD – în care gazda a invitat-o în paradisul său culinar pe actrița Maia Morgenstern. Eram curios cu ce preparate o va răsfăța, dacă va persevera în cele cu un mare conținut de grăsimi sau va face o breșă în „campania” sa pro colesterol, oferindu-i oaspetelui preparate sănătoase. Așa cum ar fi fost firesc pentru că, prieteni vechi fiind, știa că Maia are un regim alimentar foarte echilibrat. E binecunoscut faptul că Mircea Dinescu e atras de mâncăruri savuroase, de mezelurile afumate pregătite în bucătăria sa. Platourile întinse pe masă sunt, de obicei, încărcate cu cârnăciori, pastramă, slănină...

Ei, bine, nici de data asta n-a renunțat la carne și la aproape nelipsita slăninuță afumată. A trecut prin țepușe carne asortată – porc, vițel, miel, slănină! și legume pe care le-a așternut pe grătar. După ce s-a agitat, a gesticulat expresiv orchestrându-și comentariile pline de vervă și licăriri de poezie, în momentele în care grăsimile s-au topit, plin de entuziasm și-a întrebat oaspetele: „Auzi, Maia, cum sfârâie slănina?” Era de așteptat ca entuziasmul său să nu fie împărtășit, ceea ce s-a și întâmplat. Dacă ar fi întrebat-o: „Auzi, Maia cum răpăie ploaia?” chipul actriței s-ar fi luminat. (În varianta în care emisiunea ar fi fost realizată în plină vară și s-ar fi produs minunea.)

Actrița, rezervată, sobră în timpul filmării, a fost entuziasmată însă de salata savuroasă din sfeclă și ceapă coaptă, felii de măr, stafide, nucă zdrobită, zeamă de portocală. De reținut. S-au retras apoi în sala de mese amenajată în stil rustic unde, la un pahar de vin marca Dinescu, au ascultat muzica lăutarilor, au stat la taifas, nicidecum pe teme politice, ci discutând despre aspecte culturale, poezie și depănând amintiri pline de miez. *(Dorin Măran)*

Despre calitățile semnelor zodiacale

Pe măsură ce ne aprofundăm studiile în astrologie vom descoperi că atributele umane urmează ritmurile naturii. Nicăieri nu este mai evident acest lucru decât în felul în care sunt atribuite caracteristicile semnelor zodiacale. Fiecărei zodii îi este atribuită una dintre cele trei calități: Cardinal, Fix sau Mutabil. Doar una dintre ele este valabilă pentru elementul zodiei dumneavoastră, această combinație constituind esența semnului zodiacal, descriind personalitatea și fundamentul adâncului ființei fiecăruia.

Semnele Cardinale reprezintă forța creatoare, inițiază și instituie. Semnele Fixe semnifică forța conservatoare, stabilizează și clădesc pe temelia pusă de inițiatori. Semnele Mutabile reprezintă forța schimbării și pregătesc trecerea la o nouă etapă.

SEMNELE CARDINALE
Berbec, Rac, Balanță, Capricorn

Aceste patru zodii sunt cele care marchează punctele cardinale. Berbecul marchează Estul, cel mai puternic semn de Foc, cel care dă tonul primăverii. Racul punctează Nordul și este chintesența semnelor de Apă, iar prin natura lor se asemuiesc cu liniștita vară. Vestul este marcat de Balanță, prototipul semnelor de Aer, ceea ce semnifică începutul toamnei. Sudul este acolo unde începe Capricornul, cel care marchează caracteristicile Pământului și deschide anotimpul iernii.

Cei care se nasc în aceste zodii sunt oameni dinamici, întreprinzători, ambițioși, care se avântă în luptă doar pentru a obține ceea ce vor. În general, sunt deschizători de drumuri, primii care aduc înnoiri și așteaptă ca și ceilalți să-i urmeze. Dar au și niște hibe: sunt dominatori, le place să dețină controlul asupra oricăror situații și nu suportă să fie contrazișI. De regulă, atunci când își propun un scop, își asumă și riscurile în acest sens. Sunt lideri înnăscuți și oamenii cei mai potriviți pentru a pune lucrurile în mișcare, pentru planificare și organizare.

SEMNELE FIXE
Taur, Leu, Scorpion, Vărsător

Cele patru semne zodiacale sunt amintite și în Biblie, în viziunile lui Enoh despre cele patru animale: taur, leu, vultur și om. Scorpionul este asociat cu o veche simbolistică a vulturului și Vărsătorul are ca simbolul omul care revarsă în lume apa cunoașterii. Ele mai apar simbolizate și în Sfinxul din Egipt, cel care este reprezentat ca o ființă cu trup de taur, gheare și coadă de leu, aripi de vultur și chip de om.

Taurul este cel mai puțin flexibil dintre toate semnele de Pământ, are o anumită încetineală specifică și este oameni greu de clintit, se atașează puternic de oameni, locuri sau obiecte, au un acut simț al spațiului personal și al proprietății. Suportă greu schimbările, nu le place să fie derutați și sunt ușor de influențat. Li se reproșează adesea că sunt prea rigizi sau prea încăpățânați.

SEMNELE MUTABILE
Gemeni, Fecioară, Săgetător, Pești

Sunt așa-numitele semne duble, oscilante și schimbătoare.

Gemenii sunt simbolizați ca doi copii gemeni și reprezintă cel mai instabil semn de Aer, extrem de versatil, capricios, asemuit capriciilor primăverii.

Fecioara este simbolizată ca o fată ce poartă spice de grâu, reprezentând relația strânsă a omului cu natura. Este cel mai puțin stabil dintre semnele de Pământ și anunță caracteristicile venirii toamnei.

Săgetătorul este reprezentat ca un centaur, jumătate om, jumătate cal. Sunt cei mai maleabili dintre semnele de Foc, fiind asemuiți cu înclinația spre filozofie dar și cu acumularea optimismului jovial necesar străbaterii iernii.

Peștii sunt simbolizați prin doi pești care înoată în sensuri contrare. Pot fi asemuiți cu transformarea spirituală și cu renașterea de la începutul primăverii.

Semnele Mobile se caracterizează, în general, prin flexibilitate, agilitate dar și prin oscilații, caracter schimbător sau inconsecvență. Soarele parcurge un semn Mobil când se apropie sfârșitul unui anotimp, deci, în general, acesta sugerează schimbarea, încheierea unei etape și pregătirea pentru trecerea la alta.

Cei născuți sub aceste semne îndrăgesc schimbările și varietatea. Se plictisesc repede și au nevoie de distracție și aventură. Sunt atrași de călătorii, fericiți atunci când sunt în mișcare, motiv pentru care caută mereu alt decor.

Persoanele mutabile sunt potrivite pentru negocieri și au în sânge comunicarea, fie prin intermediul cuvântului, fie prin mediul artistic, mai ales cum se întâmplă în cazul Peștilor.

întruchipat cu fertilitatea primăverii. Venus, planeta guvernatoare le imprimă un cult pentru armonie și frumos.

Leul este cel mai stabil dintre semnele de Foc, iar influența planetei guvernatoare, Soarele, îl definește ca simbol al căldurii și forțelor verii.

Scorpionul, cel mai puternic și mai dominator semn de Apă, își pune amprenta de senzualitate asupra toamnei iar planeta guvernatoare, Pluto semnifică expansiunea întunericului și degradarea vieții vegetale.

Vărsătorul, ultimul semn fix, este și cel mai autoritar dintre semnele de Aer. Sunt guvernați de Uranus, simbol al gândirii universale și al detașării glaciale a iernii.

Semnele Fixe se caracterizează, în general, prin perseverență, consecvență, răbdare și conservatorism, simț practic, prudență. Sunt

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Zburătorii apelor ■ Marea diversiune împotriva lui Hitler ■ Când Natura se joacă cu Știința ■ Demistificatori OZN cu ochelari de cal ■ Basme pe calculator ■ Galle — cetatea fortificată din Sri Lanka ■ „Morții-vii" se luptă pentru viață ■ „Rugina" de pe aurul vieții ■ Chinul unei nopți de vară

HOROSCOP
17-23 august 2015

BERBEC 21.03-20.04

Vă așteaptă o perioadă favorabilă și asta înseamnă că vă reușesc tot felul de proiecte. Fie că este vorba despre cele legate de casă, de familie sau de o călătorie importantă, totul merge bine. Profitați acum să puneți în practică cunoștințele acumulate în ultima vreme.

TAUR 21.04-21.05

Este momentul oportun pentru a vă îmbunătăți relațiile cu familia. Există tendința nativă de a-i conduce pe ceilalți fără să vă pese și de părerea lor. Mare atenție la posesivitatea excesivă, ca să nu creați mai multe discuții în contradictoriu. Și așa situația este destul de tensionată.

GEMENI 22.05-21.06

Parcurgeți o perioadă când cheful de lectură vă domină și vă face să vă neglijați treburile de rutină. Cu toate acestea vi se impune de cei din jur un ritm mai rapid de viață, care vă împinge să luați și câteva decizii fără a mai medita prea mult la ele. Mare atenție la discuții cu un nativ din zodia Capricorn.

RAC 22.06-21.07

Concentrarea pică în această săptămână pe finanțe și vă forțează să fiți un pic mai filozofici atunci când vreți să faceți unele cheltuieli mai mari. Evident, dumneavoastră aveți nevoie mereu de bani pentru a vă asigura luxul și confortul, însă nu se aplică pentru toți regula aceasta.

LEU 22.07-22.08

Problemele din ultima perioadă v-au cam pus pe gânduri. O parte din ele le-ați rezolvat, dar cealaltă parte parcă vă sâcâie mereu și nu vă găsiți liniștea până când nu le veți rezolva și pe acestea. Trebuie să aveți răbdare. Unele se pot soluționa doar în timp. În rest, distrați-vă cât vă permiteți de mult.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Sunteți pușI pe schimbări. Parcă vă nemulțumește aspectul dumneavoastră, vreți să faceți schimbări prin casă și nici garderoba nu vă mai este pe plac. Pentru toate acestea vă trebuie însă doar un pic de ambiție și hotărâre. Totul se poate rezolva ușor. O schimbare de look, o nouă pieptănătură, câteva haine noi și la modă și gata, aveți un aspect nou-nouț.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Următoarele zile sunt presărate cu tot felul de evenimente și acțiuni. Faceți câteva schimbări prin casă, vă aranjați un mic concediu și vă ocupați și de sănătatea dumneavoastră și a familiei. Adoptați un nou regim de hrană, poate cuprinzând mai mult fructe și legume și dacă îi veți convinge și pe cei mai mici membri ai familiei să se hrănească sănătos, ați dat lovitura.

SCORPION 23.10-21.11

Oamenii parcă vă observă mai mult ca de obicei și vă face să simțiți cum este când sunteți în centrul atenției. Evident, trebuie să folosiți acest lucru în avantajul dumneavoastră și să profitați, ca să obțineți un avantaj în interes personal. Ați putea chiar începe o relație romantică.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vă preocupă în mod deosebit excursiile și nimic nu vă astâmpără cheful să călătoriți. Chiar și stresul dinaintea plecării vi se pare mai puțin chinuitor, mai ales dacă vă organizați din timp și vă rezolvați problemele. Nu uitați să vă luați în bagaje și ceva de citit!

CAPRICORN 22.12-19.01

Astrele sunt generoase cu dumneavoastră și vă așternîn cale felurite oportunități. Primiți tot felul de cadouri sau favoruri, mai ales financiare. În weekend întâmpinați mici probleme, mai ales din cauza unor parteneriate nerezonabile.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Energia pozitivă de care debordați în aceste zile este bine plasată înspre relațiile cu prietenii și familia. Pentru perioada imediat următoare vi se recomandă mai multă odihnă, mai ales că veți munci din greu. Pregătiți-vă!

PEȘTI 19.02-20.03

Locul de muncă, pe lângă stresul obișnuit, vă oferă și satisfacții. Mulți dintre nativii acestei zodii vor câștiga sume considerabile, mai ales dacă fac tranzacții imobiliare. Atenție însă la semnarea contractelor. Orice termen neclar trebuie lămurit!

Nativul săptămânii: **GEORGE ENESCU** (19.08.1881 — 04.05.1955)

A fost compozitor, violonist, pedagog, pianist și dirijor, considerat cel mai important muzician român. Acest nativ al zodiei Leu a început să cânte la vioară de la vârsta de 4 ani, iar la 5 ani a apărut în primul său concert și a început studiile pentru compoziție. Deși este cunoscut ca un virtuoz al viorii, Enescu era și un pianist rafinat. Unul dintre celebrii săi elevi, Yehudi Menuhin, îl considera pe profesorul său: „una dintre veritabilele minuni ale lumii."

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonați-vă la magazin

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății.

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON REGLAMAȚII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Județeană
MUREȘ

SERIE NOUĂ - 1259 ● ANUL LVIII ● 20 AUGUST 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 33 (3009)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Ca să înţelegi că eşti prost trebuie să îţi meargă mintea.*
Edgar Allan Poe

■ *Valoarea unui lucru creşte proporţional cu dificultatea de a-l dobândi.*
Thomas Mann

Spectacolul cunoaşterii

Un trib sălbatic
vechi de 6.000 de ani!

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
1001 de trucuri

Dosarele frumuseţii
Machiaj delicat

Istorii uitate

MAREA DIVERSIUNE
împotriva lui Hitler

Consultaţii fără plată

„RUGINA"
de pe aurul vieţii

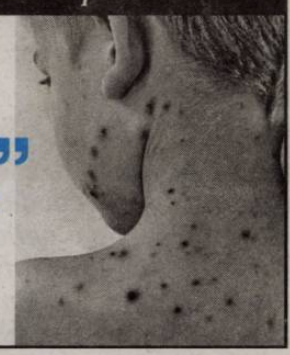

Un profesor a lansat o teorie revoluţionară în 1920

Este posibil zborul unei rachete spre Lună?

Până în anul 1920, nimeni nu şi-a imaginat că o rachetă poate ajunge pe Lună, că poate învinge atmosfera Pământului. Doi cercetători remarcabili au întrevăzut această posibilitate: aceştia au fost americanul Robert Goddard şi rusul Constantin Ţiolkovski. Într-un articol din Air&Space Magazine din mai 2008, Frank H. Winter îl numea pe Goddard „Profesorul neînţeles", amintind despre teoria acestuia, care a înfierbântat brusc minţile oamenilor — scriitori, graficieni, ziarişti —, referitoare la posibilitatea ca o rachetă să ajungă pe Lună. Totul a început în anul 1920.

Pe 11 ianuarie, Robert Goddard predase Institutului Smithsonian o lucrare intitulată „O metodă de a ajunge la altitudini extreme" care a ajuns şi la public în aceeaşi zi, împreună cu un fel de comunicat de presă al Institutului. Deşi acest comunicat nu a mai fost găsit, toate ziarele importante din SUA îl citau pe 12 ianuarie 1920!

Tot în acea dimineaţă, un tânăr profesor de la Universitatea Clark din Worcester, statul Massachusetts, semna un articol în *Boston Herald,* intitulat „Noua rachetă dezvoltată de prof. Goddard poate ajunge pe suprafaţa Lunii". Până atunci, singurele rachete cunoscute erau cele folosite la focurile de artificii, ele putând ajunge la cel mult 100 de metri în aer!

Profesorul de fizică mai scria în *Herald* că venerabilul cercetător de la Smithsonian „inventase şi testase un nou tip de rachetă cu trepte multiple care poate explora regiunile necunoscute ale spaţiului, dincolo de atmosfera Pământului, până spre Lună". În realitate, ziarele transformau în senzaţional un strict ipotetic exerciţiu realizat de Goddard: acela de *a demonstra matematic posibilitatea unei rachete cu mai multe trepte, fără echipaj, de a ajunge pe Lună.* Ideea este îmbrăţişată rapid de toate revistele, rachetele ajung în filme, poezii, benzi desenate.

Imaginaţia lucra din greu, deşi nimănui, chiar şi cu o imaginaţie debordantă, nu i-ar fi trecut prin minte că se poate ajunge pe Lună cu o rachetă! Cel mult cu un... tun, cum apărea în filmul „Călătorie spre Lună" realizat în 1902, în regia lui Georges Méliès. Goddard a explicat ani la rândul că tratatul lui fusese înţeles greşit, pentru că el nu menţionase nicăieri că era posibil „zborul unei rachete cu oameni spre Lună".

Ţiolkovski, înaintea lui Goddard

Nu era singurul care credea în acest vis: un alt savant, aflat la 13.000 km depărtare de el, în Kaluga, Rusia, un profesor aproape surd, pe nume Constantin Ţiolkovski, lucra deja la conceptul unei rachete cu mai multe trepte care să poată zbura în spaţiu. În 1903, cam când fraţii Wright reuşeau prima ridicare în aer cu avionul lor, un articol al lui Ţiolkovski apărea în populara publicaţie rusească *Nauchnoe Obozrenie* (Revista Ştiinţifică).

Titlul articolului era „Explorarea spaţiului cosmic cu ajutorul unui aparat propulsat cu un motor reactiv". Din cauză că nu avea bani să-şi plătească tipărirea articolelor, lucrările lui Ţiolkovski nu erau cunoscute nici măcar în Rusia, ca să nu mai vorbim că, datorită izolării Rusiei de către Occident, ideile lui despre zborul în spaţiu erau complet necunoscute în America. Aici, tânărul Goddard, în timp ce studia pentru doctoratul în fizică, căuta cu asiduitate cel mai practic mod de a învinge gravitaţia terestră. În 1909 a ajuns la soluţia rachetei.

În 1915, din salariul lui de asistent universitar, a început primele experimente cu propulsoare cu combustibil solid. În 1921 a trecut la propulsoare cu combustibil lichid, dar nu a anunţat reuşita zborului din 1926 a rachetei sale cu motoare cu combustibil lichid, prima din lume, decât un deceniu mai târziu. Dar putea zbura o rachetă în spaţiul cosmic, în vid? În 1916, Goddard a realizat cel mai semnificativ experiment al carierei sale: a dovedit că o rachetă poate lucra în vid. O reuşită revoluţionară. Convins de colegi, Goddard (foto) a acceptat să-şi publice teoria sub forma unui Tratat academic, plin de formule ştiinţifice şi rezultate practice.

Fiind convins că acest tratat nu va fi citit decât de cercetători, Goddard a inclus un exerciţiu teoretic, demonstrarea matematică a eficienţei unei rachete cu mai multe trepte propulsoare. Cheia principală a demonstraţiei era sistemul multi-treaptă şi duza Laval, un tub în formă de clepsidră care avea rolul de a accelera fluxul de gaze care trecea prin el. Acesta este momentul comunicatului de presă din 11 ianuarie 1920, urmat a doua zi de articolul din *Boston Herald* şi toată nebunia care a urmat în media naţională americană. Dar nu toată lumea agrea ideea lui Goddard, devenit star ştiinţific al Americii.

Celebrul este articolul din *New York Times* publicat a doua zi după articolul din *Herald.* Pe 13 ianuarie 1920, un editorialist îl acuza pe Goddard că bate câmpii şi că este ignorant. *A Severe Strain on Credulity* (Forţarea puternică a prostiei) se intitula articolul în care profesorul era mustrat pentru ignoranţa sa patentată: „Profesorul Goddard, de la catedra lui de la Colegiul Clark... nu cunoaşte relaţia dintre acţiune şi reacţiune, că e nevoie de ceva mai bun decât vidul pentru a reacţiona". Lui Goddard, mai zicea editorialul, „se pare că îi lipsesc cunoştinţele generale pe care le are un licean". Răspunsul lui Goddard a apărut în ziua următoare sub forma unui interviu în *Boston Herald* în care a fost prezentat articolul de 69 de pagini din care reporterul a mărturisit că n-a înţeles nimic. Cu toate acestea, articole despre rachetă au apărut în presa din întreaga lume. La un moment dat, un căpitan de la Poliţia Aeriană din New York City s-a oferit voluntar pentru a zbura cu racheta lui Goddard, nu spre Lună, ci spre Marte. Peste 100 de oameni de-a lungul anilor s-au oferit să zboare cu o rachetă ipotetică. Goddard a încercat să explice mereu că, pentru anii care urmau, nu se putea gândi nimeni la un zbor cu oameni spre Lună. Dar Hollywood-ul s-a îmbolnăvit şi el de febra Lunii.

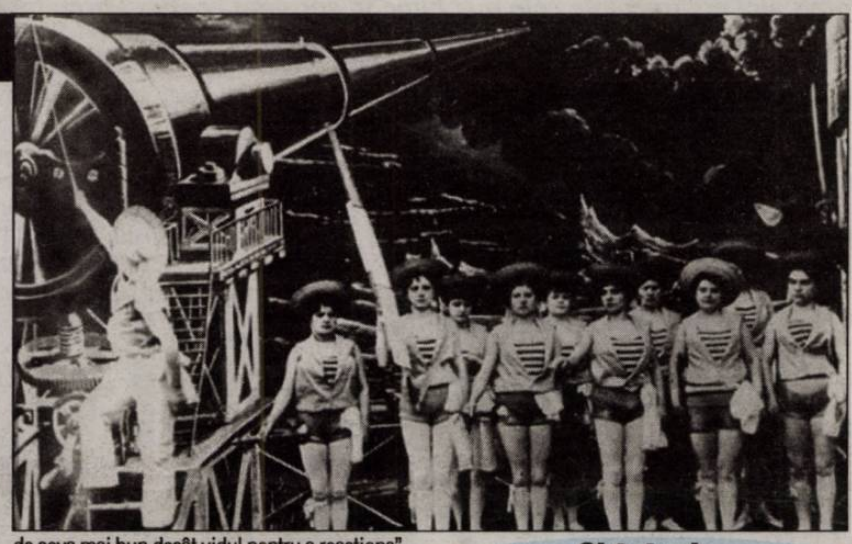

Până la Goddard, cel mai popular mijloc de a călători în spaţiu era... antigravitaţia, ci aşa cum şi-o închipuise H.G. Wells, în cartea „Primii oameni pe Lună", apărută în 1901, dar după 1920, situaţia s-a schimbat radical, racheta devenind mijlocul de transport spaţial preferat în reviste şi romane. În fine, să nu-l uităm pe alt pionier al rachetei, fizicianul german, născut în România, Hermann Oberth, a cărui carte, *Die Rakete zu den Planetenräumen (Racheta în spaţiul interplanetar)* a apărut în 1923.

În multe privinţe, ideile lui Oberth erau mult mai avansate decât cele ale lui Goddard, chiar dacă erau strict teoretice. Oberth s-a concentrat pe rachetele cu motoarele cu combustibil lichid, mult mai puternice şi controlabile, spre deosebire de Goddard care a mizat iniţial pe combustibil solid. Şi apoi, vizionarul Oberth a prevăzut zborul cu oameni la bord, spre deosebire de Robert Gaddard care a „văzut" doar zboruri fără echipaje umane. Indiscutabil, Goddard a deschis era zborurilor spaţiale şi, chiar dacă nu mai trăia, recunoaşterea muncii lui vizionare a venit pe 17 iulie 1969, ziua în care misiunea *Apollo 11* a ajuns pe Lună. Exact în acea zi *The New York Times* recunoştea eroarea din editorialul apărut pe 12 ianuarie 1920, scriind: „...acum s-a demonstrat definitiv că o rachetă poate funcţiona în vid la fel de bine ca şi în atmosferă. Times regretă eroarea".

Şi totuşi...

Aventura Apollo, a călătoriei pe Lună (dacă a fost!) n-a durat decât patru ani, până în 1972. De atunci, alte experimente n-au mai fost făcute. Rachetele, cum le-a văzut Goddard, nu zboară azi decât până în păturile superioare ale atmosferei, de unde se prăbuşesc în ocean! Modulele spaţiale sau sateliţii (şi nu rachetele) îşi continuă activitatea circumterestră, la fel micile sonde sau roboţii care se plasează pe orbitele altor planete, lucru pe care Goddard nu l-a prevăzut.

Deocamdată, chiar dacă se scuza NYT, nu s-a demonstrat că **rachetele** pot zbura în vid! cum îşi închipuia Goggard. Cu toate acestea, pentru că a găsit modalitatea de a învinge gravitaţia Pământului şi a ajunge până în stratosferă, experimentele şi metoda lui Robert Goddard s-au dovedit esenţiale pentru era care a urmat. Aşa cum esenţială s-a dovedit şi conceperea primei rachete care a deschis această eră spaţială, cea care a făcut posibilă desfăşurarea programului Apollo, o reuşită a constructorului german Wernher von Braun.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 33

	3		8		9	6		
		5			7			9
9	4		6	2				
	8				4	5		
5								1
		4	2				8	
				1	8		6	5
1			5			2		
		6	9		2		7	

Soluţia în numărul viitor

5 948427 000119 33

Biblioteca Judeţeană

Zburătorii apelor

Efervescenţa în condiţii de caniculă, vecină cu acea nebunie frumoasă a bucuriei, îşi are o oglindire magistrală – unde altundeva decât în mediul acvatic?! Mai precis, fiindcă de data asta preferăm să „stagnăm" cumva în mediul citadin, într-un fel de parcuri de distracţie care oferă o singură atracţie majoră, însă absolut irezistibilă. Şi, chiar dacă noi nu vă putem oferi aici argumentele cele mai bune în sprijinul acestei afirmaţii, sperăm ca materialul alăturat să vă convingă pe deplin.

● Cel mai lung tobogan din lume se află în Noua Zeelandă. Nu avem prea multe de comentat, ci doar vă invităm să vă imaginaţi (sau să probaţi!) un fel de pârtie artificială sub formă de jgheab, lungă de peste 600 de metri, în „căuşul" căreia un jet de apă modest facilitează o lunecare ca la săniuş, în cele mai incredibile poziţii. Parcursul durează ceva mai mult de un minut, însă aveţi aproape toată vara la dispoziţie...

● De data asta, chiar nu avem cuvintele potrivite pentru a traduce numele acestui „triplu extaz" din parcul acvatic BSR Cable Park din Waco, Texas: trambulina triplă se numeşte „The Royal Flush", ceea ce ar însemna, aproximativ, „îmbujorarea regală a obrajilor". Explicabil, dacă vă aventuraţi pe cele trei piste paralele de pe care saltul final poate egala cele mai zăpăcite acrobaţii aeriene, înainte de a plonja în apa verzuie. Important e totuşi să nu „luaţi burtă", ceea ce se întâmplă destul de frecvent.

● La capitolul impresie artistică totală, se pare însă că nemţii nu au egal. „Ochiul magic" din parcul Galaxy, situat în oraşul Erding, oferă senzaţii incredibile, dar nu în primul rând la nivelul tactil ori al trăirii de moment, ci dintr-o perspectivă mentală greu de anticipat. Cu ai săi 358 de metri, acesta e unul dintre cele mai lungi tobogane acoperite din Europa şi face parte din categoria celor numite – destul de straniu – psihedelice! Atributul se leagă de miile de leduri

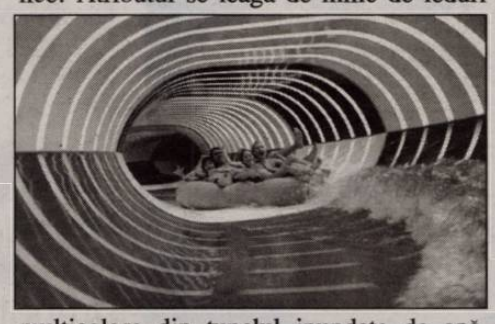

multicolore din tunelul inundate de apă, aşezate în aşa fel încât creează cele mai insolite şi mai imprevizibile emoţii, la alunecarea în viteză prin el. Poate fi interpretat şi ca un „preambul" la tulburătoarea experienţă a acelui aşa-numit tunel de lumină pe care fiinţa umană l-ar parcurge în clipele dinaintea morţii?!...

* * *

Totuşi, dacă vorbim despre recorduri, trebuie să spunem că „suveranul" tobogănelor acvatice se află în Kansas City, SUA, se numeşte Verrückt şi are o diferenţă de nivel de 51 de metri, la o pantă de 60º. Viteza maximă ce poate fi atinsă la coborâre e de circa 80 km/h, motiv pentru care deplasarea se face într-o ambarcaţiune specială pentru două sau trei persoane. Încă un detaliu insolit: pasagerii au uneori senzaţia efectivă de imponderabilitate, deoarece pe anumite porţiuni din traseu, datorită vitezei mari, între „barcă" şi pelicula de apă rămâne un strat de aer de până la 2 centimetri ce creează impresia de zbor.

Cuvinte noi?

Să vorbim corect!

Un cuvânt nou — sau cel puţin aşa îl credem noi — încearcă să-şi facă loc în vocabularul modern. Auzim vorbindu-se despre diverse persoane, care au dispărut dintre noi, că au fost „crematorizate".

Mărturisim că dacă nu am fi cunoscut cuvântul „cremaţiune" care figurează şi în dicţionar şi înseamnă „Ardere, prefacere în cenuşă, incinerare" am fi înţeles greu despre ce este vorba.

Privitor la cuvântul respectiv, credem că este un fel de transcriere autohtonizată a englezescului „cremate", engleza fiind considerată de unii, chiar şi în această situaţie, demnă de a înlocui banalul „a incinera" provenit din latină pe cale franceză, procedeu intrat în desuetudine.

Mintea noastră, moleşită de căldura sufocantă a verii, se întreabă însă dacă nu cumva vorbitorii respectivi vor să ne sugereze şi locul unde s-a petrecut tragicul eveniment. Se subliniază astfel ideea de crematoriu, ca loc anume ales în acest scop, ca să nu credem cumva că defunctul a fost ars pe un rug asemănător aceluia al miticului Patrocle din Iliada lui Homer.

De aceea, fără intenţia de a fi macabri, vă sugerăm ca atunci când totul se desfăşoară mai creştineşte, trupul fiind băgat în pământ, să nu mai folosim banalul „a îngropa" ci să-l înlocuim cu „mai elegantul" *a cimitiriza*. În felul acesta putem fi chiar apreciaţi pentru maniera în care îmbogăţim limba. *(I.S.)*

Pulsul Planetei

Studii medicale contestate de ecologişti

Un grup de organizaţii americane de protecţie a animalelor a atacat în instanţă conducerea Universităţii de stat din New York care deţinea într-un laborator de cercetare ştiinţifică doi cimpanzei, considerând că izolarea acestora în cuşti, chiar în scopuri medicale, este ilegală.

După ce a studiat cu rigurozitate dar şi cu emoţie

dosarul, judecătorul Curţii supreme a statului New York a pronunţat recent o sentinţă care a indignat organizaţiile de protecţie a animalelor şi a dat câştig de cauză Universităţii, considerând că cercetarea în cazul cimpanzeilor, al căror ADN este identic în proporţie de 99% cu cel al omului, trebuie să fie stimulată şi continuată pentru realizarea de progrese în medicina umană.

Pe de altă parte, şi-a exprimat simpatia faţă de cele două animale şi a încurajat militanţii organizaţiilor să continue ferm acţiunile pentru protecţia animalelor.

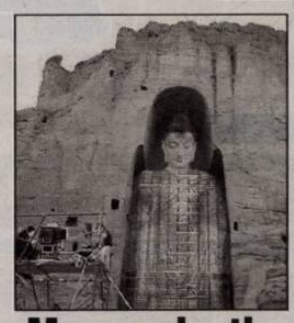

Megaproiecţie holografică

După ce au fost mutilate în repetate rânduri de talibani, cele două monumentale statui din celebra faleză din Valea Bamiyan, Afganistan, reprezentându-l pe Buddha, cu o înălţime de 54 şi respectiv 38 de metri, au fost distruse complet în 2001.

Doi realizatori de documentare din China au redat cu un dispozitiv de proiecţie 3D, imaginea holografică a celor două statui în nişele în care au „meditat" timp de 1.500 de ani. A fost pur şi simplu un cadou oferit poporului afgan.

UNESCO şi autorităţile din Afganistan au decis ca statuile să fie refăcute pentru reabilitarea acestui complex cultural simbolic şi pentru dezvoltarea turismului, dar până acum nu s-a ajuns la un consens.

DORIN MĂRAN

Starea de veghe

Sânge pe gazon

De mii de ani, conducătorii puternici prin dominaţia cu ajutorul a ceea ce azi se numeşte armată, poliţie, mercenari, servicii de pază etc., au fost fascinaţi până la o stranie beţie de adunarea mulţimilor de supuşi în mari locuri publice destinate, în mod normal, manifestărilor sportive.

Din păcate, asemenea demonstraţii de forţă – numai aparent dovezi ale iubirii şi devotamentului populaţiilor – s-au perpetuat şi au căpătat forme dintre cele mai perfide şi mai periculoase, ideea de putere în sine, de a-l domina prin orice mijloace pe celălalt a fost pervertită la maximum şi convertită în ură şi violenţă atavică. Nu de puţine ori, sporturi de masă, în anumite contexte, se transformă în răfuieli oarbe soldate inclusiv cu morţi. Iar aici, în alcătuirea şi transmiterea mesajelor subliminale ca incitare la agresiune, zona politicului are un trist rol distructiv.

O dovadă clară ni s-a prezentat (iarăşi!) de curând în timpul unui meci de fotbal din turul 3 preliminar al Europa League, organizat în capitala Albaniei, Tirana, între echipa FK Kukesi (Kosovo) şi Legia Varşovia (Polonia). Partida a fost întreruptă în minutul 51, după ce slovacul Ondrej Duda, jucător al oaspeţilor, a fost rănit de o piatră aruncată de suporterii kosovari. Nu acesta a fost însă momentul declanşator al conflictelor, ci manifestări fără nicio legătură cu ideea de competiţie sportivă, ci mai degrabă cu un aberant câmp de luptă pe care nimeni nu ştie prea bine de ce simte nevoia să vadă sânge şi să provoace suferinţă. Martorii au declarat că, înainte de meci, pe străzile Tiranei, suporterii polonezi (!) au scandat împotriva teritoriului Kosovo şi a albanezilor, iar furia oarbă, alimentată şi de fanii celor de la Kukesi, a generat violenţe şi în timpul partidei.

Incidentele respective pot părea un fapt divers cotidian, pe care, oricum, mass-media, comentatorii şi analiştii nu s-au prea sinchisit să le comenteze sub reala lor semnificaţie. Din păcate, nu putem uita că şi aşazişi suporteri români au fost implicaţi în conflicte similare, în dispute aberante cu grupuri (grupări?) de aceeaşi teapă, de obicei maghiare. De ce se întâmplă toate acestea? Poate fiindcă forţa instinctului primitiv, a violenţei terorizante e mult mai mare decât înţelepciunea, bunul-simţ, reacţia raţională a omului normal? Un singur exemplu, pornit de la menţiunea precedentă! Vă mai amintiţi de handbalistul român Marian Cosma, ucis de un interlop în oraşul maghiar Veszprem, acolo unde juca la echipa locală? Ei bine, incredibilul val de revoltă şi simpatie, de solidaritate şi simţ justiţiar, alcătuit împreună de români şi maghiari, a demonstrat că este posibil ca şi bestiile cu chipuri umane să fie reduse la tăcere. Fără sânge, fără violenţă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Un trib sălbatic vechi de 6.000 de ani!

În mijlocul Oceanului Indian se află insula North Sentinel, sau Insula Santinelei, cea mai misterioasă şi cea mai inaccesibilă din lume, conservată în primitivism.

Pe acest petec de pământ cu o suprafaţă de 72 km care face parte dintre cele 522 de insule ale arhipelagului Andaman aflat în Golful Bengal, între Myanmar şi Indonezia (insula aparţine Indiei), se află cel mai sălbatic trib de pe planetă, care respinge contactul cu vizitatorii, pe care îi întâmpină ostil, ameninţându-i şi atacându-i cu săgeţi, arcul şi sulițele fiind principalele lor arme. Au existat victime, printre ele figurând şi pescari care s-au aventurat în apropierea ţărmurilor.

Se presupune că membrii acestuia, de origine africană, cunoscuţi sub denumirea de „santinele", şi-au păstrat modul de viaţă primitiv de... 6.000 de ani! de când sălăşluiesc pe insulă. Se ştiu puţine lucruri despe obiceiurile lor. Imaginile realizate din avioane sau elicoptere nu au redat decât o mică parte din habitatul ascuns în vegetaţia luxuriantă. Nu s-a putut determina aproximativ nici numărul indigenilor, cifrele oscilând între 50 şi 250.

Din 1960, după zeci de încercări de a-i contacta, abia în 1991 o echipă

de antropologi britanici a reuşit să ajungă pe ţărm şi să stabilească un prim contact cu indigenii, într-o zi fastă, în care aceştia nu şi-au manifestat ostilitatea. Din gesturile lor, britanicii au înţeles că trebuie să renunţe complet la îmbrăcăminte, ceasuri, ochelari, pentru a-i putea urma, dar nu departe de ţărm. Au reuşit, ca prin minune, să păstreze camera de filmat.

Informaţiile obţinute au fost departe de cele scontate. Au înţeles că nu erau canibali aşa cum s-a presupus, că se hrănesc cu peşti, broaşte ţestoase, fructe, miere, tuberculi şi că nu erau conduşi de un şef.

Deşi curiozitatea specialiştilor şi a opiniei publice este uriaşă, s-a convenit ca această oază de sălbăticie ancestrală să fie menajată. Să se respecte dorinţa băştinaşilor de a trăi izolaţi, fără contacte cu cei din exterior. Micul lor univers misterios a stimulat fantezia unor scenarişti, scriitori, publicişti, şi nu în ultimul rând a internauţilor. Printre comentariile lor figurează şi cele ironice, hazlii. Unii au recomandat turiştilor să-şi petreacă vacanţele pe această insulă de 5 sau 7 stele, dar în armuri prin care să nu pătrundă săgeţile şi sulițele, alţii le-au sugerat celor interesaţi să colaboreze cu indigenii pentru a deschide o staţiune de... nudism.

Întrebările legate de modul lor de viaţă, de diverse aspecte sunt multiple.

Cum au reuşit să supravieţuiască de-a lungul atâtor milenii? De ce nu s-au produs modificări în modul lor de viaţă? De ce refuză cu atâta obstinaţie contactul cu civilizaţia? Cum au reuşit să supravieţuiască în urma teribilului tsunami din decembrie 2004 care a distrus numeroase insule făcând zeci de mii de victime? În acele circumstanţe, un elicopter care survola Insula Santinelei a fost atacat de arcaşi. Practică ritualuri? Cred într-o divinitate? ş.a.m.d.

Guvernul indian a interzis contactul cu indigenii, ambarcaţiunile putându-se apropia până la o distanţă de 5 kilometri de insulă.

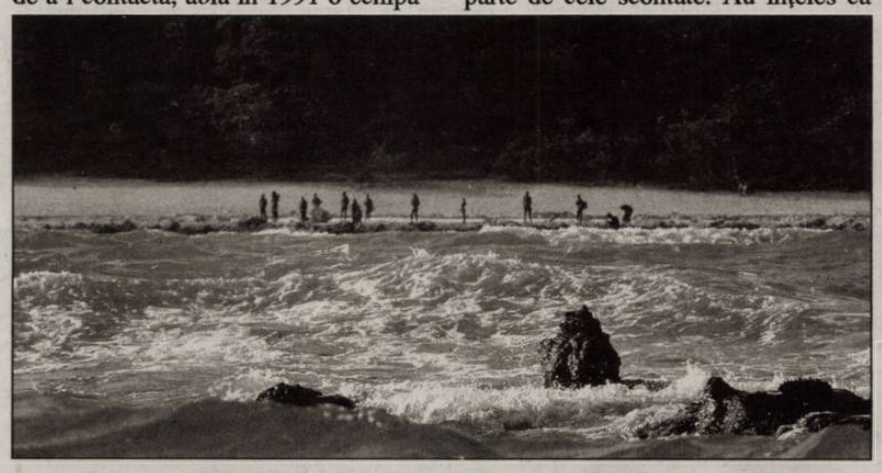

Experiment etilic în spaţiu

Pentru prima oară, whisky-ul scoţian a fost detronat la capitolul calitate, în cadrul unui concurs, de un sortiment, realizat de cea mai importantă distilerie din Suntery, Japonia, cu o vechime de 21 de ani.

Concursul a fost organizat pentru a selecta cel mai bun whisky din lume şi a fi trimis pe Staţia Spaţială

Internaţională urmând să se determine efectele micro-gravitaţiei asupra procesului de îmbătrânire a alcoolului. Peste doi ani, după ce vor reveni pe Terra, băuturile (au fost expediate 6 eşantioane) vor fi degustate, comparate cu cele din aceleaşi loturi şi analizate.

Un eveniment similar a avut loc, în acelaşi scop, în 2011 când au fost trimise pe staţia spaţială eşantioane de whisky scoţian pentru o perioadă de 3 ani dar rezultatele nu s-au făcut publice.

Imagini clare ale Terrei

Satelitul american al NASA, DSCOVR, lansat în spaţiu, în februarie, la o distanţă de 1,6 milioane de kilometri de Terra unde, în absenţa gravitaţiei planetei şi a Soarelui, beneficiază de o mare stabilitate, a transmis cele mai clare fotografii ale Terrei după cea realizată în 1972 în cadrul misiunii Apollo 17.

În imagini se observă continentul american, arhipelagul Caraibe şi Polul Nord, luminate de razele Soarelui.

Cercetătorii NASA sunt fascinaţi de claritatea imaginilor. Singura problemă o constituie tenta de albastru, apărută în urma acţiunii moleculelor de aer asupra razelor solare pe care le-a perturbat.

Nanobile radioactive

În cadrul recentului congres anual al societăţii medicale americane Asco, care a avut loc la Chicago, cercetători australieni de la Royal Melbourne Hospital au prezentat un procedeu inedit de radioterapie denumit „radioterapie internă selectivă" (SIRT) care vizează, deocamdată, distrugerea tumorilor hepatice inoperabile.

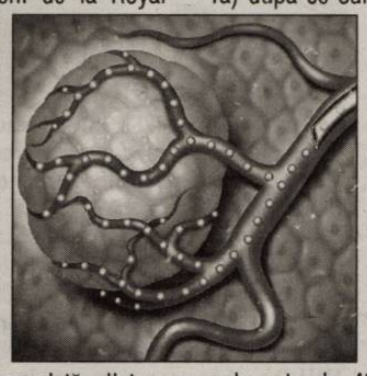

Procedeul constă în răspândirea radiaţiilor din interiorul corpului, la nivelul ficatului, prin intermediul a zeci de milioane de bile radioactive nanometrice care acţionează asupra metastazelor hepatice ce nu pot fi extirpate pe cale chirurgicală. Nanobilele intră în circulaţia sangvină periferică a ficatului (în vasele de sânge care îl înconjoară) după ce sunt injectate în artera femurală. Sunt realizate dintr-o răşină ce conţine substanţa radioactivă ytriu 90.

Terapia din interior pe această cale este de 40 de ori mai intensă şi mai eficace decât cea clasică, din exterior, şi asigură protecţia celulelor hepatice sănătoase.

Până acum au fost trataţi 500 de pacienţi. Rezultatele sunt încurajatoare: după câteva săptămâni tumorile hepatice au regresat într-o proporţie medie de 30%.

Casă asamblată în timp record

Compania chineză Zhuoda Group a exploatat ingenios tehnologia de imprimare 3D pentru a construi o casă cu un etaj pe care a asamblato în mai puţin de... 3 ore! Este formată din şase module cu armătură din oţel ce cântăresc 100 de kilograme pe metru pătrat, realizate dintr-un material special, materia primă fiind constituită din deşeuri industriale şi agricole.

Structura este ignifugă şi extrem de rezistentă asigurând securitatea casei şi la un cutremur cu o magnitudine de 9 grade pe scara Richter. Rezistenţa la uzură este garantată timp de cel putin 150 de ani. Întregul ciclu de construcţie durează aproximativ 10 zile – o astfel de casă (vilă) e finalizată în mod tradiţional în aproape jumătate de an – costurile aferente, extrem de profitabile pentru companie, fiind de

aproximativ 450 de dolari pe metru pătrat. Casa are toate dotările necesare – electrice, sanitare – inclusiv texturi decorative interioare, realizate în mare parte cu ajutorul tehnologiei de imprimare

Robot-grădinar inventat de un copil

Americanul Eliott Sarrey în vârstă de 14 ani, unul dintre finaliştii concursului internaţional de inventică Google Science Fair, a surprins juriul cu robotul de grădină conce-

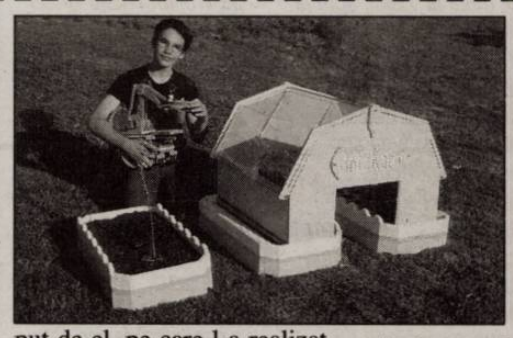

put de el, pe care l-a realizat cu ajutorul tatălui său şi al profesorului de matematică într-un laborator de cercetare. Robotul, în varianta miniaturizată, îndeplineşte o serie de sarcini esenţiale pe un miniteren experimental: sădeşte, prăşeşte, udă, comandat de un smartphone.

Poate fi extrem de util şi atractiv – realizat la dimensiuni normale – pentru persoanele comode, în vârstă sau pentru cele cu dizabilităţi. Dacă va fi câştigător în marea finală, E. Sarrey va primi o bursă de 50.000 de dolari.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Marea diversiune
împotriva lui Hitler

Succesul Operaţiunii „Overlord" desfăşurată de trupele aliate (invazia din Normandia, 6 iunie 1944) a fost asigurat şi de ampla Operaţiune „Bodyguard". Manevrele tactice ale acestei acţiuni întinse pe mai mulţi ani au reprezentat diversiuni menite să devieze atenţia lui Hitler de la adevărata intenţie a forţelor aliate. Practic, păcălirea strategilor de la Înaltul Comandament German a avut două direcţii majore: să nu se „ghicească" data aproximativă a invaziei şi nici locul acesteia.

Tancuri gonflabile plasate de aliaţi

Operaţiunea „Bodyguard"

Înşelarea atenţiei germanilor a fost o complexă operaţiune ramificată în mai multe zone şi cu mijloace dintre cele mai diverse şi eficiente. Toate operaţiunile componente Operaţiunii „Bodyguard" („Marea diversiune") s-au amplificat după ce s-a luat decizia ca Operaţiunea „Overlord" să se desfăşoare în Normandia, în 1944. De altfel, schiţa planului „Bodyguard" a fost prezentată la Conferinţa de la Teheran (noiembrie-decembrie 1943, când Stalin a fost alături de Roosevelt şi Churchill). Principala idee a fost că nemţii trebuiau să creadă că invazia ar urma să aibă loc fie în Peninsula Scadinavică, fie undeva în Balcani (una din locaţiile posibile fiind România).

Actorul M.E. Clifton, în rol de mareşal

Dincolo de numeroasele şi complicatele detalii ale strategiei aliaţilor, vom menţiona în acest context că un rol esenţial în gândirea planului „Bodyguard" a avut-o London Controlling Section (departament secret al guvernului, condus de Oliver Stanley). „Inteligenţa britanică" a conceput mai multe operaţiuni de diversiune, una dintre acestea fiind Operaţiunea „Fortitude". Prin aceasta, strategii nemţi au fost „anunţaţi" că invazia se va petrece în Norvegia şi Pas-de-Calais. Britanicii au conceput un sistem radio de păcălire a „ascultătorilor" nemţi, prin care se ofereau date despre desfăşurarea (fictivă) de forţe aliate în diverse puncte ale Europei.

Simultan, britanicii au fost foarte eficienţi în a decodifica telegramele secrete germane şi, la fel de important, au deconspirat numeroşi agenţi germani în Marea Britanie. Mare parte din aceştia au devenit agenţi dubli, ajutând şi ei la răspândirea de informaţii eronate.

Războiul serviciilor secrete a fost pierdut de Germania în favoarea UK, astfel că, furios, Hitler a ordonat oprirea infiltrărilor de agenţi în Anglia, în 1944. Operaţiunea „Zeppellin", parte a Operaţiunii „Bodyguard", a fost menită să-i facă pe nemţi să creadă că România va fi teatrul unui mare desant american...

Şi mai derutantă a fost Operaţiunea „Copperhead", prin care un actor englez, M.E.Clifton, a fost pus să-l „interpreteze" pe mareşalul Bernard Montgomery prin nordul Africii, astfel ca nemţii să bănuiască faptul că invazia urma să se facă dinspre Mediterana. Dincolo de diversiuni, „inteligenţa" britanică s-a asigurat prin spioni că Operaţiunea „Bodyguard" a dat roade.

Surpriza debarcării

Operaţiunea „Bodyguard" a fost un succes, consecinţa limpede fiind faptul că germanii au fost luaţi prin surprindere când s-a produs Debarcarea din Normandia. Hitler avea forţe întărite în alte zone (cum ar fi Pas-de-Calais), cărora le-a trebuit un timp pentru a ajunge să contracareze aliaţii în nord-vestul Franţei. Probabil cu prilejul „Marii diversiuni", printre români s-a zvonit că „vin americanii". Hitler îl însărcinase pe mareşalul Edwin Rommel tocmai pe coasta Atlanticului, să „păzească invadatorii"...

Fotodocument

Doi aliaţi la Yalta

Fotografia i-a surprins pe Iosif Visarionovici Stalin, liderul URSS, şi Winston Churchill, prim ministrul UK, la o discuţie amicală în timpul Conferinţei de la Yalta (Crimea). Aceasta s-a desfăşurat între 4 şi 11 februarie 1945 şi a mai participat şi Franklin Delano Roosevelt, preşedintele SUA. Cei trei mari conducători aliaţi s-au întâlnit de două ori în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, înţelegerile dintre ei fiind decisive. Una dintre priorităţi a fost predarea necondiţionată a Germaniei naziste şi împărţirea acesteia în „zone de ocupaţie".

Scurte povestiri
cu memorie lungă

Enigme ale sciţilor

Descoperirea unor excepţionale podoabe din aur în platoul Ukok din Munţii Altai (Mongolia) a stârnit vii controverse privind civilizaţia sciţilor. Confederaţia de triburi nomade ale sciţilor, de origine încă incertă (indoeuropeană sau persană), a existat între secolele VII şi III î.Ch. şi a fost răspândită pe regiuni de stepă extrem de largi, între nordul Mării Negre şi până în Siberia. În

absenţa scrierii şi a monedelor proprii, sciţii reprezintă încă o etnie enigmatică din punct de vedere cultural.

Pe o întindere atât de vastă, era imposibil ca elementele de civilizaţie să fie uniforme. Se pare că doar creşterea animalelor şi poligamia marilor conducători reprezintă elemente comune. Arta confecţionării vaselor ceramice nu a cunoscut aceeaşi evoluţie în diferite zone în care sciţii se stabileau temporar. Însă arta prelucrării aurului a fost o surpriză pentru istorici. În mormântul unui şef de trib, pe lângă calul, obiectele personale, bijuteriile găsite indică o mare pricepere în prelucrarea cea mai fină şi mai expresivă a metalului galben. Descoperirea a condus la ipoteza existenţei unei culturi scite aparte, numită „Pazirik" (după numele localităţii din apropierea şantierului arheologic).

Istoricii au fost puşi în faţa unei dileme încă nerezolvate: acea comunitate de „sciţi regali" (cum au mai fost numiţi aparţinătorii de cultura Pazirik) a avut proprii ei bijutieri, sau obiectele de artă au fost realizate de bijutieri luaţi ca sclavi în timpul incursiunilor războinice?

Sciţii din estul Daciei, din stepele aflate la nord de Marea Neagră s-au confruntat deseori cu dacii, în incursiuni de pradă. Conflictele armate dintre daci şi sciţi s-au desfăşurat pe durata a aproximativ trei secole. O anume etnie, şi anume agatârşii, au fost asimilaţi de autohtoni.

Urmaşi ai lui Napoleon

Dinastia imperială fondată de Napoleon Bonaparte are, prin prinţul Charles Marie Jérôme Victor Napoleon (foto), ceea s-ar putea numi „Napoleon al VII-lea". Acesta este titlul pretins de cel născut la 19 octombrie 1950 şi care este stră-stră-stră-nepotul celebrului său unchi, împăratul Napoleon I Bonaparte.

Charles Napoleon este politician şi are preocupări mult mai „lumeşti" decât ilustrul său înaintaş. În anul 2000 a devenit membru în Consiliul primăriei din Ajaccio (Corsica), iar anul acesta candidează pentru funcţia de primar în Nemours. Ca o ironie a soartei, Charles Napoleon este

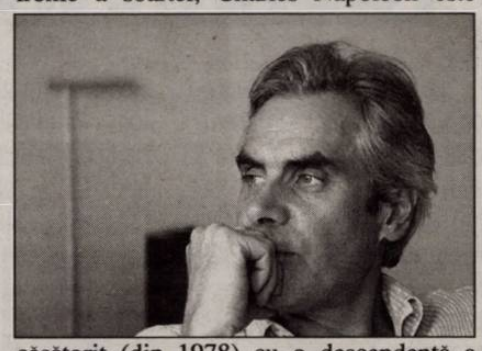

căsătorit (din 1978) cu o descendentă a Casei de Bourbon, inamică recunoscută a Casei Bonaparte. Este vorba de prinţesa Ferdinand Maria.

Deşi monarhia a fost abolită în Franţa în 1870 (Napoleon al III-lea), disputele nu au încetat nici în secolul XXI. Căci Charles are un frate bun, pe Jérôme Xavier Napoleon, care ar putea fi numit Napoleon al VIII-lea. Acesta s-a născut în 1957 şi nu are activităţi politice. Dar Charles Napoleon are un fiu, pe nume Jean-Christophe Napoleon, născut în 1986.

Iţele se încurcă pentru că el este primul pe linia succesorală la tron, numai că în prezent trăiesc trei Napoleoni: al VII-lea, al VIII-lea şi prinţul de 22 de ani, Jean-Christophe. Se pare însă că acesta din urmă pretinde conducerea Casei de Bourbon a celor Două Sicilii.

Astăzi în istorie

20 august 1940

Asasinarea lui Leon Troţki

Fondatorul Armatei Roşii, politicianul revoluţionar marxist şi teoreticianul Leon Davidovici Troţki a fost asasinat la 20 august 1940, pe când se afla în exil în Mexic.

Troţki s-a născut în 1879 la Iakova, Ucraina, într-o familie evreiască. A studiat marxismul şi a fost unul dintre liderii muncitorilor din zona de sud a Rusiei. Devenit indezirabil, autorităţile ţariste l-au condamnat în 1900 la patru ani de exil în Siberia. Cu acel prilej, după evadare, el şi-a luat numele de „Troţki", inspirându-se după numele unui gardian de la o închisoare din Odessa. Vederile lui politice de stânga l-au determinat să se decidă să plece în exil la Londra. L-a cunoscut pe Vladimir Ilici Lenin şi au început o colaborare la ziarul „Scânteia", al Partidului Social Democrat al Muncii din Rusia

(înfiinţat la Minsk, în 1898). La congresul acestui partid din 1903, de la Londra, ideile politice ale lui Troţki au început să difere de cele ale lui Lenin.

În 1905, Troţki se întoarce în patrie şi conduce o grevă generală a muncitorilor din Sankt Petersburg. Autorităţile îl condamnă la exil pe viaţă, dar în 1907 evadează iar şi pleacă la Londra. Din motive politice (nu a încetat activitatea, editând publicaţii militante), se mută la Viena, apoi la Paris. Ajunge la New York, dar după detronarea ţarului Nicolae II ajunge iarăşi în ţară şi participă activ la succesul bolşevicilor în revoluţie. Este numit apoi comisar al poporului şi apoi devine fondator şi comandant al Armatei Roşii. El nu s-a opus ascensiunii lui Stalin, după boala şi moartea lui Lenin.

Concepţiile lui Troţki despre construirea economiei socialiste l-au adus în conflict cu Stalin. Acesta nu a ezitat să-l îndepărteze din partid în 1927. În acel moment, Stalin rămânea unic conducător al URSS. Pentru a-i anihila influenţa, Stalin l-a deportat şi apoi l-a exilat pe Troţki în afara URSS — în 1929. În aceste circumstanţe, politicianului nu i s-a permis şederea la Paris, iar în Norvegia a avut probleme şi a fost determinat să plece în Mexic. Acolo locuieşte în casa unor prieteni, scrie lucrări politice şi în 1938 înfiinţează „Internaţionala IV". Aflat într-o suburbie a capitalei Mexico City, el suferă mai multe atentate, iar la 20 august 1940 este ucis de agentul stalinist Ramon Mercader.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Demistificatori OZN cu ochelari de cal

Jurnalista de investigaţie Leslie Kean a publicat în 2011 cartea „OZN-uri — Generali, piloţi şi oficiali guvernamentali depun mărturie" (una dintre cele mai serioase lucrări de ufologie din ultimul timp, tradusă şi publicată prompt şi în româneşte), devenită „New York Times bestseller". Ea se concentrează doar pe cele mai bune dovezi OZN şi pe rapoarte documentate oficial, toate venind din sursele cele mai credibile. Deoarece, se ştie, 95 la sută din toate observaţiile OZN sunt în cele din urmă identificate, cartea este preocupată doar de cele 5 procente rămase — acele evenimente OZN care au fost complet investigate, implică mai mulţi martori şi date ample şi totuşi nu pot fi explicate.

Desigur, aşa cum era de aşteptat, scepticii ireductibili n-au întârziat să atace cartea. De pildă, aşa cum scrie însăşi Leslie Kean, James Oberg, analist spaţial pentru *NBC News*, se plângea că această carte s-ar baza pe un „fundament discutabil". În nota biografică, anexată la comentariul său, Oberg menţionează faptul că a petrecut 22 ani la Controlul Misiunilor NASA şi a scris cărţi despre politica spaţială şi explorare. Dar el neglijează să informeze cititorii despre faptul binecunoscut ufologilor, anume că el este un fondator al Comitetului pentru anchete sceptice (CSI, fostă CSICOP), un grup al cărui scop declarat este de a denigra fenomenul OZN, precum şi orice alt fenomen inexplicabil care constituie o provocare pentru obiceiurile noastre familiare de gândire. Oberg poate fi considerat ca un expert imparţial şi calificat pe sistemele de rachete ruseşti sau chineze, dar nu pe OZN-uri. Timp de mulţi ani, în timp ce se prezenta drept un cercetător obiectiv al fenomenului OZN, el a fost de fapt, în mod constant, un demistificator gălăgios. Lista lui lungă de articole care se ocupă cu OZN-urile datează încă din anii 1970; articolele sunt postate pe site-ul său sub titlul „folclor spaţial", nume care ilustrează cu acurateţe atitudinea sa faţă de subiect.

Cazuri discutabile?

Oberg afirmă că volumul Lesliei Kean, deşi prezintă cazuri multe şi variate, s-ar baza pe o fundaţie discutabilă. El spune, în primul rând, că piloţii nu ar fi observatori de încredere; ei pot interpreta greşit anumite fenomene vizuale atunci când sunt forţaţi să facă un diagnostic într-o fracţiune de secundă, înainte de a lua măsuri imediate. Pentru a susţine această idee, el îl citează pe J. Allen Hynek, cu referire la nişte statistici îndoielnice, elaborate în anii 1960 de către proiectul Blue Book. El mai citează şi nişte cercetători ruşi, care descriu două evenimente din 1982, când „observaţiile OZN" ale unor piloţi au fost identificate ulterior drept „baloane militare".

Leslie Kean răspunde că există, desigur, şi astfel de situaţii, cum ar fi în exemplul cu piloţii ruşi. Asemenea cazuri nu sunt surprinzătoare, „deoarece marea majoritate a observaţiilor poate fi explicată, iar acest tip de identificare se face tot timpul... Astfel de apariţii rezolvate — fie că sunt făcute de piloţi, fie de oricine altcineva — nu au absolut nimic de-a face cu cazurile prezentate în cartea mea", întrucât exemplele prezentate în această carte implică scenarii mult mai complexe.

Kean se întreabă dacă Oberg a citit atent textul cărţii. De pildă, el a citat-o, cu mai multe paragrafe, fără să observe că respectivul capitol fusese scris de Jean-Jacques Velasco, cel care a fost timp de peste 20 de ani şeful agenţiei OZN a guvernului francez (De altfel, aproximativ jumătate din capitolele cărţii respective au fost scrise de către autorităţi de mare încredere şi de martori experţi).

Aşa cum afirmă Leslie Kean în răspunsul ei, generalii şi experţii aviaţiei pe care ea i-a intervievat — oficiali care au studiat cazuri cu piloţi şi au discutat cu piloţi timp de zeci de ani — nu au pus nicio clipă la îndoială fiabilitatea piloţilor în calitate de martori. De pildă, generalul maior francez de aviaţie militară Denis Letty a iniţiat un studiu amplu asupra datelor privind OZN-urile, tocmai deoarece piloţi competenţi, pe care îi cunoştea personal, s-au confruntat cu fenomenul. Generalul chilian Ricardo Bermudez

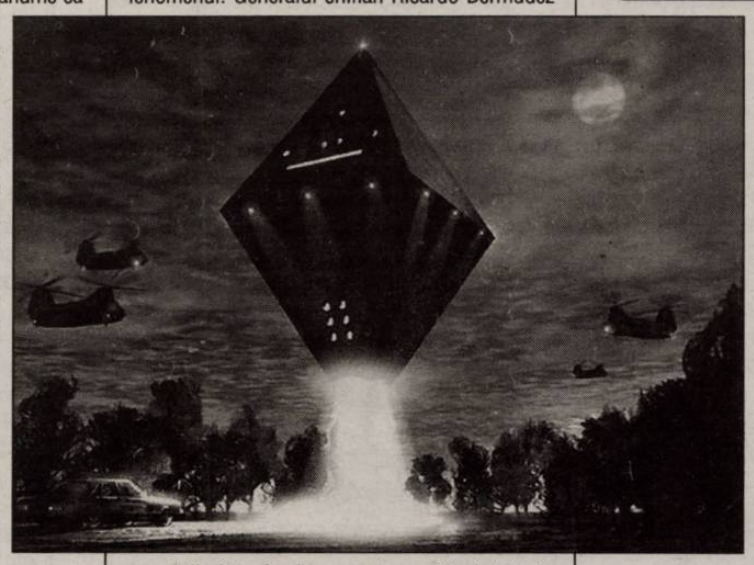

a contribuit la fondarea unei agenţii oficiale de anchetă OZN a ţării sale în 1997, din cauza observaţiilor inexplicabile care au implicat piloţi. Richard Haines (care a scris mai mult de 70 de lucrări în reviste ştiinţifice de vârf şi a publicat mai mult de 25 de rapoarte guvernamentale americane pentru NASA, a fost şef al biroului pentru factorii umani ai spaţiului, la Agenţia Spaţială şi a servit timp de 21 ani ca cercetător principal la Centrul de cercetare aerospaţială Ames al NASA), a tras concluzia că piloţii sunt într-adevăr martori excelenţi, atât prin pregătirea lor temeinică, dar şi prin expertiza si orele de zbor. Pe baza studierii, timp de peste 30 de ani, a observaţiilor făcute de piloţi şi a problemelor legate de acestea privind siguranţa aviaţiei şi pe baza interviurilor personale cu sute de piloţi în această perioadă, Haines a înfiinţat Centrul Naţional Aviatic de Raportare a Fenomenelor Anormale (NARCAP). Din păcate, mulţi piloţi sunt reţinuţi în a raporta observaţiile lor, aşa cum menţionează Leslie Kean în cartea sa.

Faptul cel mai important este că incidentele aeriene documentate în cartea ei, ca şi multe altele, nu se bazează doar pe simple relatări ale unor piloţi care s-ar putea înşela, ci implică şi mulţi alţi factori, cum ar fi: observarea de lungă durată, care permite transmisii de voce şi precizări privind identificarea iniţială, martori multipli: co-pilot, echipaj, pasageri, alte aeronave aflate în locuri diferite, şi, ocazional observatori de la sol. Incidentele au fost susţinute de înregistrări ale prezenţei unor obiecte fizice cu radarul de bord şi cu radare de la sol, care, de multe ori, corespundeau exact cu reperarea vizuală. În plus, multe observaţii au fost însoţite de efecte fizice directe asupra aeronavei, de pildă asupra echipamentelor de bord.

Ca un exemplu, generalul de brigadă Jose Periera, din Brazilia, comandant al operaţiunilor forţelor aeriene naţionale până în 2005, descria în cartea Lesliei cazul unui „roi de OZN-uri", observat deasupra ţării sale în 1986. Doi piloţi au urmărit unul dintre aceste obiecte timp de 30 de minute. Numeroşi alţi piloţi au văzut obiectele pe care radarul le-a înregistrat; şase avioane au fost ridicate de la două baze ale forţelor aeriene braziliene pentru a le intercepta. Unii dintre piloţi au avut contact vizual, care corespundea înregistrărilor radar. Au fost implicaţi atât piloţi militari cât şi comerciali. Sistemele radar de la bord cât şi cele de la sol au confirmat prezenţa obiectelor. „Avem corelarea unor lecturi independente din surse diferite", scria Periera. „Aceste date nu au nimic de-a face cu ochii omeneşti. Când radarul şi o pereche de ochi de pilot văd acelaşi lucru şi apoi un alt pilot, şi aşa mai departe, incidentul are credibilitate reală şi se află pe o fundaţie solidă".

Există numeroase cazuri similare. În 2007, căpitanul unui avion de pasageri, Ray Bowyer, a observat atent, timp de 15 minute, două obiecte galbene gigantice, luminoase, suspendate deasupra Canalului Mânecii. Le-au văzut şi pasagerii săi, ca şi un alt pilot, de pe un al doilea avion. Unul dintre obiecte a fost înregistrat şi pe radar. În 1986, trei piloţi de pe Japan Airlines au urmărit o serie de OZN-uri timp de 30 de minute, comunicând cu controlul traficului aerian. În acest timp operatorii radar au urmărit obiectele în locurile corespunzătoare observaţiilor vizuale. Se poate continua cu multe alte exemple, prezentate în detaliu în carte.

Investigaţii sistematice

În plus, cartea „OZN-uri — Generali, piloţi, şi oficiali guvernamentali depun mărturie" prezintă multe cazuri care nu implică piloţi deloc, ci, de multe ori, alt personal militar sau ofiţeri de poliţie. Între acestea sunt: celebrul incident din 1980 de lângă baza militară RAF Bentwaters din Marea Britanie, care include aterizarea unui OZN şi obiecte care emiteau raze de lumină spre pământ, cazul de aterizare din 1981 de la „Trans-en-Provence" din Franţa, investigat de agenţia franceză oficială GEPAN, raportul belgian al generalului maior Wilfried De Brouwer privind valul de observaţii din Belgia din anii 1989-1990, „Incidentul Cosford" din 1993, care implică un OZN zburând peste două baze militare din Marea Britanie, caz investigat de Ministerul Apărării din această ţară, sau incidentul cu Luminile Phoenix din 1997, descris de fostul guvernator de Arizona Fife Symington. Acestea sunt doar câteva dintr-o serie de cazuri cu date abundente, care nu se bazează pe observaţiile unor piloţi şi care rămân încă nerezolvate. Sunt cazuri în care dovezile se acumulează, iar încercările de lungă durată, dar nereuşite, de-a le rezolva ale unor experţi calificaţi, stabilesc realitatea unui fenomen fizic inexplicabil şi cu proprietăţi extraordinare.

Oberg mai spunea că „faptul că anchetatorii nu sunt în stare să găsească explicaţia pentru un anumit caz OZN, nu constituie o dovadă că acest caz este inexplicabil". Leslie Kean este de acord cu aceasta. În astfel de cazuri există poate o explicaţie prozaică, încă nedescoperită. O astfel de posibilitate există întotdeauna, oricât ar fi ea de mică. Dar respingând fenomenul în ansamblu, ne condamnăm la o stare de ignoranţă privitor la ce anume se află în spatele fenomenului OZN. Autoarea reaminteşte concluzia pe care a prezentat-o în cartea ei: „Avem nevoie de o investigaţie sistematică, ştiinţifică, a cerului care caută în mod activ aceste obiecte misterioase şi evazive". Între timp, tot ceea ce ea mai cere este ca scepticii devotaţi, precum Oberg, măcar să citească atent întreaga carte, înainte de a ridica obiecţii care nu au de fapt nicio legătură cu problema discutată acolo.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Când Natura se joacă cu Ştiinţa

Deşi putem să fim mândri că am primit cândva acest dar nepreţuit care este raţiunea, nu trebuie să ne lăsăm nicio clipă orbiţi de gândul că ea ar constitui forţa supremă de pe Pământ ori din Univers. Poate că nu întâmplător, pentru cei care resping din capul locului ideea existenţei a ceea ce numim, generic, Divinitate, există – să zicem – o alternativă... onomastică redutabilă: Natura.

Şi nu e cazul, sub niciun motiv, să ne ruşinăm dacă această forţă imensă ce include şi (sau în primul rând) susmenţionata raţiune ne pune uneori în situaţia maestrului şahist ce se vede învins la masa cu pătrate albe şi negre de un adversar pe care îl considera uşor de eliminat. Iată, de pildă, cum „se joacă" Natura cu inteligenţa şi convingerile omului obişnuit, dar şi cu cele ale oamenilor de ştiinţă!

Misterul „pletelor de gheaţă"

De aproximativ 100 de ani au avut nevoie cercetătorii pentru a dezlega secretul unor bizare formaţiuni de un alb orbitor, care seamănă foarte bine cu o perucă ce imită perfect părul unui vârstnic. Este vorba despre structuri compuse din filamente foarte fine, delicate, cu diametrul de circa o sutime de milimetru şi cu lungimi de până la 20 de centimetri. O echipă de cercetători germani şi elveţieni a descoperit originea „pletelor de gheaţă", care apar în condiţii speciale, pe bucăţi de lemn mort, neîngheţat, însă în zone umbrite ce prezintă umiditate ridicată şi temperaturi puţin sub 0ºC. Fragile şi efemere, aceste „tufe" de un alb imaculat dispar la cea mai mică atingere, o caracteristică în măsură să alimenteze şi teoriile fanteziste privitoare la o pretinsă origine nepământească a lor.

Atenţia cercetătorilor asupra a ceea ce în limbaj comun se cheamă „plete de gheaţă" a fost atrasă la începutul secolului trecut, în 1918, dar cele mai noi – şi cu adevărat revelatoare – rezultate ale studiilor au fost făcute publice abia în acest an. Şi, dincolo de amănuntele exclusiv ştiinţifice deosebit de interesante, din noianul de informaţii atrage aceea care arată că structurile în discuţie sunt pe jumătate vii! Mai precis, apariţia lor este legată în mod esenţial de o anumită ciupercă pe a cărei structură organică se dezvoltă fascinanta şi orbitoarea „perucă" de gheaţă.

Fukushima, mon amour!

Subtitlul alăturat sperăm să nu pară a avea o conotaţie cinică, ştiut fiind cu ce catastrofă e asociat numele oraşului nipon, respectiv al centralei nucleare avariate acum patru ani. În contextul subiectului articolului de faţă, vrem să atragem însă atenţia asupra unui fenomen halucinant, în prezenţa căruia până şi oamenii de ştiinţă se arată uluiţi. Dacă vă amintiţi cele două articole prezentate recent în pagina a doua a Magazinului, despre efecte peste decenii ale tragediei de la Cernobîl, veţi înţelege mai uşor în ce constă „joaca" Naturii cu forţa raţiunii umane. Pentru că şi la Fukushima par a se petrece fenomene asemănătoare celor din fosta Uniune Sovietică. Să le spunem mutaţii genetice? Probabil că, în momentul de faţă, ar fi sintagma cea mai potrivită.

În cazul Fukushima, ceea ce începe să şocheze comunitatea ştiinţifică porneşte de la imaginile unor... margarete. Plasate în spaţiul virtual pe mai multe site-uri, fotografiile prezintă binecunoscutele flori, însă surprinse în poziţii nefireşti, contorsionate şi cu numeroase părţi diforme. Populaţia este destul de îngrijorată, nu doar din cauza anomaliilor în sine, ci şi pentru faptul că aceste mutaţii se des-

coperă la sute de kilometri depărtare de centrala nucleare-electrică devenită teritoriu interzis. Totuşi, ce (fel de) surprize ne mai rezervă spaţiile contaminate pe sute şi mii de ani în urma activităţilor umane care tot un fel de joacă înseamnă – dar o joacă extrem de periculoasă, cu forţa atomului, deci deopotrivă cu viaţa şi cu moartea? – iată o întrebare la care nici măcar nu îndrăznim să ne gândim!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de știut

Pentru fumători sunt în general puține vești bune. Una dintre ele se referă la cancerul la plămâni care este a doua cauză de deces la nivel mondial. Deși cea mai bună strategie de apărare rămâne renunțarea la fumat, iată că cercetătorii susțin ideea potrivit căreia curcumina din turmeric îi ajută și pe cei intoxicați zilnic de cancerigeni.

Institutul Național al Cancerului din SUA a testat peste 1000 de agenți diferiți cunoscuți pentru activitatea lor anticancer. Curcumina, prezentă în condimentul indian turmeric, folosit în pudra de curry, este un astfel de agent.

Fumătorii și cancerul de plămâni

Curcumina are mai multe mecanisme de acțiune și localizează formarea, proliferarea și invazia cancerului. Mai mult, ne poate ajuta chiar înainte să ajungă cancerigenii la celulele noastre.

Cercetătorii au investigat efectele curcuminei asupra capacității toxinelor de a altera ADN-ul și au descoperit că această substanță este un antimutagen eficient împotriva mai multor substanțe care cauzează cancerul.

Fumatul rămâne un obicei ucigător. Dacă nu puteți renunța, speculați totuși rezultatele evidențiate de studiile efectuate și încercați să diminuați efectele. Consumați zilnic o linguriță de turmeric (pe care îl găsiți la magazinele naturiste) pentru a reduce efectele nocive ale fumatului.

Dr. VALERIU MANTA

Culori pastel

Rochii lungi, soleil, în culori pastel, topuri din dantelă de bumbac sau topuri din in, veste lungi, fără mâneci, purtate cu fuste din piele sau cu pantaloni, toate sunt în vogă în aceste zile de vară. În privința culorilor, cele pastel ne colorează zilele și serile fierbinți.

Pentru dumneavoastră, doamnă

„1001" de trucuri

Un vis frumos al oricărei femei este acela de a-și menține cât mai mult timp intacte frumusețea, vigoarea și prospețimea tinereții. Un vis ce poate deveni realitate cu ajutorul chirurgiei estetice. Dar, nu numai în acest mod.

Există o infinitate de gesturi simple cu efect maxim. Deci, să vă mențineți cât mai mult timp în formă, să aveți o piele netedă și o figură destinsă, zâmbitoare nu este o chestiune imposibilă. Iată și câteva „trucuri" ce vă pot ajuta cu succes.

1. Începeți ziua cu o plimbare în aerul proaspăt al dimineții, care vă stimulează metabolismul și circulația sangvină. Efectul se cuantifică într-o stare de spirit bună și în arderea câtorva sute de calorii.

2. Nu ignorați faptul că o ținută gârbovită nu este nici pe departe semn de tinerețe. Obișnuiți-vă să vă controlați postura, să mențineți spatele drept, să mergeți cu pieptul înainte și cu abdomenul supt. Veți părea mai înaltă, mai slabă și mai tânără.

3. Specialiștii spun că sprâncenele arcuite și frumos conturate acționează ca un lifting intens în zona ochilor. Îngrijiți-le atent și pensați-le ori de câte ori este nevoie.

4. Dacă aveți părul suficient de lung, prindeți-l într-un coc rebel, ușor ciufulit, lăsând câteva șuvițe căzute. Este o coafură îndrăzneață, tinerească.

5. Îngrijirea tenului nu este un moft, ci o modalitate de a menține mult timp pielea fermă și fără riduri. Folosiți pentru aceasta creme hrănitoare.

6. Crema, în general, și cea pentru conturul ochilor, în special, trebuie ținută în frigider. Când o folosiți va avea un efect revigorant. Temperatura scăzută a cremei va determina contractarea vaselor sangvine de la nivelul pleoapelor, dându-le acestora prospețime și ochilor luminozitate.

7. Când folosiți crema de față nu uitați să o aplicați până în zona decolteului, zonă de cele mai multe ori uitată. Neîngrijită, se va rida, trădându-vă vârsta.

8. Rujul mat, opac, micșorează buzele și dă un aer bătrânicios. Înlocuiți-l cu un gloss într-o nuanță proaspătă, trandafirie sau roz.

9. Feriți-vă buzele de iritații sau crăpături aplicând balsam de buze sau ulei de măsline.

10. Cu trecerea anilor și părul devine tern, motiv pentru care ar necesita o îngrijire mai atentă. O mască făcută dintr-un gălbenuș de ou, o lingură de ulei de măsline și câteva picături de lămâie, aplicată pe păr pentru o jumătate de oră va schimba vizibil lucrurile. Aplicați o astfel de mască pe păr o dată pe săptămână.

11. O piele netedă și tonifiată a întregului corp este un semn de tinerețe. Pentru a-l valorifica folosiți emulsii hidratante pe întregul corp.

12. O față zâmbitoare inspiră tinerețe, pentru că ochii strălucesc, pometii se ridică, iar obrajii devin netezi.

13. Dinții albi, strălucitori sunt o emblemă a tinereții și prospețimii. Folosiți pastă de dinți cu efect de albire și, eventual, un tratament stomatologic de albire a danturii.

14. Dacă sunteți mare amatoare de cafea, încercați, cel puțin din când în când, să o înlocuiți cu ceai verde. Ceaiul verde acționează mai puțin în sensul deshidratării organismului, revigorează metabolismul și reduce acțiunea radicalilor liberi, responsabili de îmbătrânirea prematură.

15. Nu vă neglijați picioarele. Seara, înainte de culcare, aplicați o cremă specială pentru picioare pentru a avea călcâie impecabile întotdeauna, dar, în special acum, vara.

16. Mențineți-vă în permanență creierul antrenat, citind, învățând o limbă străină, fiind la curent cu tot ce este nou.

17. Mergeți pe jos zilnic cel puțin 30 de minute. Vă veți menține astfel alura și ținuta tinerească și veți acumula un plus de energie.

Machiaj delicat

Dosarele frumuseții

Surse de inspirație pentru artiștii make-up, spectacolele de modă anunță în fiecare sezon culoarea dominantă și tendințele machiajului pe mapamond, de la Milano la New York. În fiecare an, în zilele frumoase, albastrul revine poate pentru a reaminti culoarea mării și a aduce puțin exotism în machiaj. Or, chiar dacă albastrul este foarte frumos, nu-i ușor de purtat. Trebuie să fie prelucrat, sofisticat, dar niciodată prea încărcat. La mare, este frumos spre sfârșitul zilei, după plajă.

Ochii mici se vor mulțumi cu o subliniere subțire cu eyeliner-ul, dar dacă aveți ochi mari, pleoapa mobilă poate fi colorată discret cu fard. „Asocierea albastrului cu negru este întotdeauna foarte elegantă", ne asigură Karim Rahman, artist make-up și expert la L'Oréal Paris, care ne sugerează și o variantă de machiaj. Trasați o linie mică, cu linerul negru în colțul extern al ochiului, apoi una albastră în colțul intern.

Alegeți un albastru care să contrasteze cu irisul și evitați nuanțele identice. Colorați doar pleoapa superioară și aplicați pe gene un strat discret, negru de mascara. Este total interzisă asocierea unui fard albastru cu un liner albastru sau cu mascara în aceeași nuanță.

Pentru ca vulgaritatea să fie maximă ar trebui să optați și pentru un ruj roșu-rubiniu! Însă, sperăm că nu o veți face, ci veți prefera o tușă de gloss nude pe buze pentru a accentua efectul vacanței.

Înainte de a pune fardul pe pleoape, aplicați o bază de fixare, pentru a evita migrarea fardului în riduri. Apoi pudrați zona de sub ochi cu un „nor" de pudră liberă. Altfel, particulele albastre ar putea migra și da o mină tristă privirii.

Gastronomice

Pizza cu brânză și mărar

O pâine feliată, 200 ml lapte, salam, brânză telemea de vacă, mărar, boabe de porumb, 3 ouă, o lingură ketchup.

Într-o tavă tapetată cu hârtie de copt se așază feliile de pâine și se completează cu bucăți de pâine tăiată, în spațiile libere. Se înmoaie pâinea cu laptele și se lasă deoparte. Pâinea se unge cu puțin ketchup. Se așază apoi feliile de salam pe margine, iar în mijloc se pune brânza telemea rasă și amestecată cu mărarul. Deasupra se pun boabe de porumb. La sfârșit se pun ouăle bătute. Se dă la cuptor aproximativ 20 minute.

Salată de fenicul și avocado

1 bulb fenicul, 1/2 avocado, 50 g mozzarella, 30 g bacon, lămâie, piper, sare, ulei, oțet balsamic.

Fenicul se taie în două pe verticală și apoi în feliuțe subțiri. Se toacă avocado mărunt, se amestecă fără a se zdrobi. Se taie și mozzarella, iar baconul se călește puțin într-o tigaie. Se pun toate ingredientele într-un bol și se potrivește de sare, piper și oțet balsamic.

Piept de curcan cu pere și migdale

4 fâșii piept de curcan, o pară, 80 g fulgi migdale, 80 g zahăr, 2 felii pâine, condimente, legume: broccoli, conopidă, morcov, păstârnac, mazăre, boabe porumb.

Pieptul de curcan se bate bine, se condimentează și se frige pe grătar. Cele două felii de pâine și pară, care se taie feliuțe, se pun pe grătar și se rumenesc. Legumele se înăbușă bine. Se ia câte o fâșie de piept de curcan, se așază pe ea o felie de pară și se rulează. Pe un platou se așază feliile de pâine, pe ele rulourile, de jur împrejur se pun legumele. Într-o tigaie se pun zahărul și migdalele, se lasă să se topească un pic zahărul, se adaugă esență de rom, un pic de zahăr brun și se amestecă până se obține un sos mai gros. Sosul astfel obținut se toarnă peste pieptul de curcan și legume. Se decorează cu fulgi de migdale.

Negresă de post

250 gr zahăr pudră, 250 ml apă, o linguriță praf de copt, 125 ml ulei, 500 g făină albă, 250 g nucă măcinată, 3 linguri cacao, 50 g stafide, 400 g gem.

Toate ingredientele se pun într-un castron și se mixează foarte bine. Se tapetează o tavă cu hârtie de copt și se toarnă compoziția în ea. Se dă la cuptor până trece testul scobitorii. Când e gata, se pune deasupra glazură făcută dintr-un pahar de apă, 3 linguri zahăr și 2 linguri cacao. Glazura se fierbe până se îngroașă, iar la sfârșit se adaugă și un cubuleț de margarină. Se toarnă glazura fierbinte peste prăjitura rece. Deasupra se presară nucă.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Urbanism ingenios în plin deşert

Cu un mileniu în urmă, în M'zab, o zonă extrem de aridă din Sahara algeriană, mozabiţii au construit un ansamblu urban unic în lume.

Se află pe un platou stâncos, la sud de Alger, denumit metaforic „deşert în deşert". În secolul al X-lea, în M'zab, cu o suprafaţă de peste 700 de hectare, străbătută de un râu care seca frecvent, s-au instalat primii locuitori, ibadiţii, o comunitate berberă hărţuită de trupele califilor fatimizi din cauza viziunii sale asupra islamului. Erau adepţi ai Coranului, dar contestau unele precepte ale profetului şi interpretarea unor pasaje din Coran.

De-a lungul anilor au construit numeroase locuinţe, ecologice, confortabile, după un plan minuţios elaborat, pentru a suporta ostilităţile atmosferice şi ale mediului: călduri greu suportabile, secetă, aer uscat... În secolul al XI-lea reuşesc să construiască 5 cetăţi fortificate. De atunci au fost cunoscuţi sub denumirea de mozabiţi.

Au conceput o strategie urbană ingenioasă care a reprezentat o sursă de inspiraţie pentru arhitecţi de peste secole, inclusiv din secolul al XX-lea, acum ar fi de pildă, celebrii francezi Le Corbusier, Fernand Ponillon sau André Ravereau.

În timpul unei călătorii în Algeria, din 1931, Le Corbusier, cel mai renumit arhitect al secolului al XX-lea, descoperă M'Zab. Este fascinat

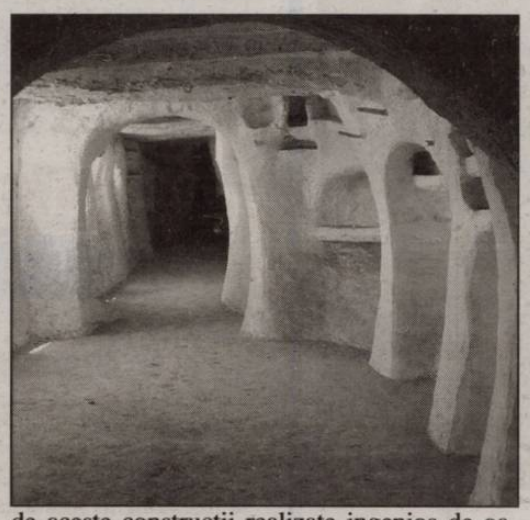

de aceste construcţii realizate ingenios de oameni simpli pe care intenţiona să le studieze îndeaproape. Din păcate, nu a putut intra în nicio casă pentru că accesul străinilor era strict interzis. Revenind în 1933, a survolat zona, încercând, din avion, să observe ansamblul cetăţilor şi detalii şi să facă zeci de fotografii, cât mai clare.

Observaţiile personale şi informaţiile obţinute asociate comentariilor se regăsesc în lucrări de specialitate. O sursă de inspiraţie pe care a valorificat-o în realizarea unor construcţii, cum ar fi capela Notre Dame du Haut din Ronéhamp. Ibadiţii au ales această regiune inospitalieră pentru faptul că aici se simţeau în siguranţă. Înainte de a se instala, au stăpânit Maghrebul, în care au construit o capitală, Tahert, magnifică, cucerită de califi fatimizi în 910. Populaţia a fost persecutată, hărţuită, condamnată.

Complex funerar

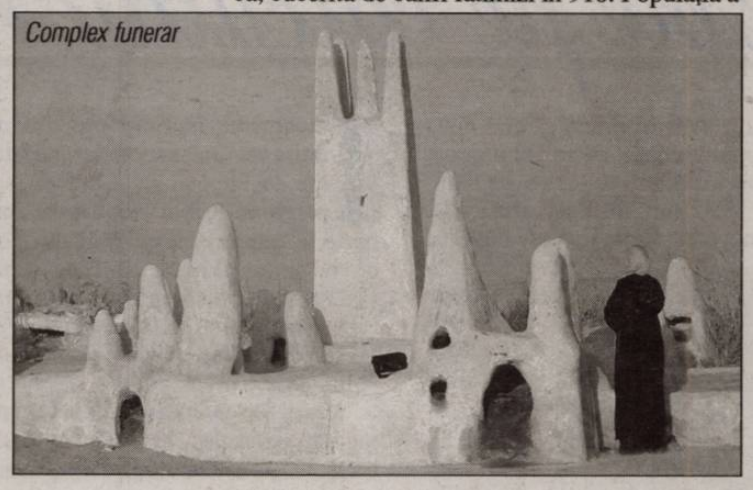

Problema majoră cu care s-au confruntat a fost, desigur, apa. Zona era lipsită de oaze, de depresiuni în care apa s-ar fi putut acumula în urma ploilor, extrem de rare, şi care durau câteva zile sau, uneori, câteva ore.

Între secolele al X-lea şi al XI-lea au construit baraje pentru a capta apa pentru consum şi pentru a o distribui prin rigole etanşe spre palmieri şi alţi arbori fructiferi. Totodată au făcut eforturi uriaşe pentru a săpa puţuri în condiţiile în care pânzele freatice se aflau la adâncimi de 40-70 de metri! Trei generaţii şi-au adus contribuţia zilnică la săparea lor. Nenumăraţi locuitori au decedat din cauza deshidratării, a foametei, a extenuării şi accidentelor din timpul lucrărilor de săpare a puţurilor. Sacrificiile au fost uriaşe, dar în cele din urmă au izbândit. Apa extrasă cu găleţi ridicate de scripeţi era transportată în care trase fiecare de un cal. *(Va urma)*

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Grindul Lupilor

Situată în vecinătatea lacurilor Sinoe şi Zmeica, rezervaţia naturală Grindul Lupilor, constituie una dintre principalele atracţii turistice ale zonei, fiind vizitată anual de sute de turişti ce vor să se bucure de linişte şi aer curat. Face parte din Rezervaţia Biosferei Delta Dunării şi are o suprafaţă de peste 2000 de hectare. Există o zonă strict protejată în care nimeni nu poate pătrunde decât cu avize speciale, dar şi o zonă economică, ce poate fi tranzitată de localnici. Accesul

la rezervaţie se face de pe DN 22 Constanţa – Mihai Viteazu, apoi pe DJ 225 Mihai Viteazu-Sinoe până la Canalul 2, fiind mai puţin de 40 de kilometri de străbătut.

Grindul de tip marin-lagunar se prezintă ca o limbă de pământ acoperită de vegetaţie tipică de sărătură, cu bălţi temporare şi permanente, dar şi cu păduri în porţiunea de nord-vest, fiind împrejmuită de la un capăt la celălalt de o centură de papură şi stuf. În acest peisaj de început de lume se adăpostesc peste 300 de specii de păsări, unele dintre ele pe cale de dispariţie, care şi-au găsit aici locul perfect de a cuibări şi a-şi creşte puii. Mistreţii, prezenţi în număr foarte mare, şacalii şi uneori reptilele încurcă adesea planurile zburătoarelor, distrugându-le cuiburile trudite cu greu. Zona tampon de la intrarea grindului spre Sinoe este cel mai adesea exploatată, atât din punct de vedere turistic, cât şi de către cei care se ocupă de exploatarea stufului şi de pescuit. Aici apele nu sunt foarte adânci, iar păsările destul de obişnuite cu prezenţa umană, lăsându-se admirate în toată splendoarea lor.

De o frumuseţe rară este şi insula Ceaplace, aflată în nordul lacului Sinoe, fiind strict protejată atât suprafaţa de uscat cât şi luciul apei. Aici există o colonie de cuibărire a pelicanilor, inclusiv una dintre cele trei locuri din România unde cuibăreşte pelicanul creţ, o specie din care mai există circa 1500 de perechi în Europa, din care 90 la noi în ţară.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Catedrala Episcopală din Alexandria

Întemeiat de către domnitorul Alexandru Dimitrie Ghica (1834-1842), oraşul Alexandria, în 1836, la doi ani după fondarea lui, şi-a ridicat o biserică din lemn cu hramul Sfântul Alexandru.

Devenită neîncăpătoare, este înlocuită cu o alta din zid, construită între 1869-1898, prin eforturile susţinute ale episcopiei oraşului. A fost târnosită la 6 decembrie 1898 de Mitropolitul Iosif Gheorghian.

Cu această ocazie au fost lansate 2585 de medalii, reprezentând, pe o parte biserica şi stema judeţului, şi pe cealaltă istoricul monumentului.

Construcţia, în stil romanic, este impunătoare, biserica are lungimea de 42 metri, lăţimea de 26 metri şi înălţimea maximă de 45 metri, formă de cruce în interior şi de navă în exterior. Este compartimentată clasic în Altar, naos, pronaos şi pridvor închis şi un alt pridvor deschis, susţinut de coloane mari în faţă, cu capiteluri sculptate şi alte patru coloane în spate, cuprinse în zidul pridvorului închis.

Altarul este luminat de o fereastră la vest iar catapeteasma, înaltă de 10 metri, realizată în stil neogotic, din stejar sculptat, este lucrată în foiţă de aur, ca şi Crucea Răstignirii. Mai târziu la catapeteasmă a fost adăugată icoana Sfântului Spiridon, donată de breasla cizmarilor şi cea a Sfintei Filofteia, dăruită de Asociaţia tinerelor fete.

Naosul, este luminat de câte o fereastră în fiecare dintre absidele largi şi câte o alta la limita cu pronaosul, de care este despărţit prin doi stâlpi masivi, laterali, susţinând o arcadă.

Deasupra naosului se înalţă o turlă mare, poligonală, masivă, cu 12 vitralii. Alte două turle mari, în care se află clopotele şi ceasurile sunt în stânga şi în dreapta pridvorului închis. Acesta este despărţit printr-un glasvand de pronaosul luminat şi el de ferestre. Toate ferestrele sunt triplate, cele din interior având vitralii lucrate de Rudolf Ziegler. Intrarea în pridvorul închis se face printr-o uşă masivă din lemn sculptat, în două canaturi. Deasupra acesteia este pictat Sfântul Ierarh Alexandru, de-o parte şi de alta Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil şi, ceva mai departe, Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel.

Policandrul mare, policandrul mic şi sfeşnicele împărăteşti au fost lucrate în bronz aurit de casa Weidecamp Kettling A.C. din Viena prin reprezentanţa Hans Herzog din Bucureşti iar cele 24 de strane şi jilţurile din lemn de stejar sunt opera meşterului Schmindinger din Bucureşti.

Exteriorul este zugrăvit în galben-argintiu, faţadele prezentând două brâuri torsionate, unul deasupra ferestrelor şi celălalt la 1,5 metri sub cornişă. Deasupra acestuia sunt ocnite în care au fost aplicate discuri sculptate iar ferestrele au ancadramente de piatră în partea superioară.

Pardoseala bisericii este din mozaic realizat de italianul Donola Leondu.

Pictura murală şi tâmpla au fost executate în stil bizantin de marele pictor Ştefan Luchian, ajutat la început de pictorii Constantin Artachino şi Constantin Pascali.

După cutremurul din 1940, lucrarea a fost restaurată de Constantin Artachino şi Ştefan Panciu iar între 1984-1986 pictura a fost din nou restaurată şi parţial executată din nou de Voicu Pascu din Alexandria.

Pridvorul a fost pictat de Mociulschi Mihai Bogdan din Bucureşti, care a restaurat şi panourile cu Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, executate de Olga Greceanu.

În 1994, cu prilejul aniversării a 160 de ani de la fondarea oraşului, biserica a devenit necropolă domnească, prin aducerea osemintelor şi a sarcofagului lui Alexandru Dimitrie Ghica.

Doi ani mai târziu, în 1996, prin înfiinţarea Episcopiei Alexandriei şi Teleormanului, cu sediul la Alexandria, biserica Sfântul Alexandru a devenit catedrală episcopală.

IRINA STOICA

Arta digitală fantastică ne şochează din ce în ce mai mult, căci ea ne transportă spre magnifice domicilii imaginare de vis, tărâmuri de basm unde domină solitudinea unor grupuri restrânse de oameni care încearcă să scape de nostalgia unui Pământ fericit de odinioară. Vieţuitoarele capătă şi ele puteri magice şi par să concureze omul la capitolul „înţelepciunea vieţii". Căci arta digitală ne provoacă extenuant imaginaţia.

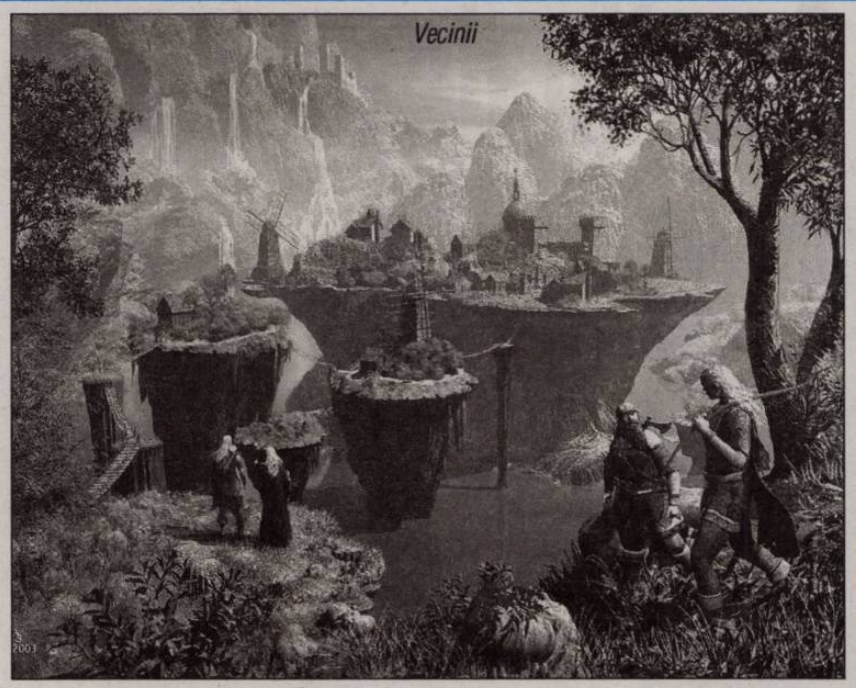
Vecinii

Basme pe calculator

Ronald Wilburn este unul dintre artiştii pe care expoziţiile online l-au evidenţiat ca pe un posibil salvator al cetăţeanului de rând al unei obosite planete. Ca şi mulţi alţi artişti „digitalizaţi", Wilburn nu crede că ne mai facem bine, iar pesimismul său se exteriorizează prin soluţii extreme. Arta pe calculator permite cele mai fanteziste soluţii, care de fapt sunt magnifice realizări pseudopicturale şi foarte abile invitaţii la visare. Când te pierzi în lumea fantastică a lui Wilburn (şi nu numai), când rătăceşti printre insulele de granit ivite precum ciupercile după o ploaie devastatoare (acidă sau cu elemente radioactive), nu poţi decât hoinăreşti în căutarea disperată a unui colţ de rai. Ideea sa de bază (ca şi a altor maeştri ai artei digitale) este că paradisul trebuie să ni-l zămislim aici, pe Pământ. Iar până la faza concretă a edificării noilor refugii, trebuie să visăm.

Locuinţa dinamică

Poate că în zburdălnicia imaginaţiei sale, artistul a avut în minte şi mai noua modă a îmbuibaţilor Pământului, care nu prea mai ştiu ce să facă cu munţii lor de bani: insulele artificiale. Deşi mai sunt multe insuliţe naturale de vânzare (comerţul de gen este în toi), dorinţa de izolare a magnaţilor este decisivă. La fel procedează şi Wilburn atunci când întrevede o planetă alcătuită din domicilii de granit ţâşnite din oceane, majoritatea în formă de ciupercă şi mai toate având la dispoziţie oaze de verdeaţă. Depărtate unele de altele precum cuiburile condorilor, aceste fabuloase excrescenţe de piatră nu mai sunt populate cu oamenii de astăzi. În unele compoziţii întâlnim personaje ale Evului Mediu, care nu se sfiesc să vâneze cu arcul şi săgeata sau cu suliţa.

Partida de şah

Întoarcerea în timp propusă de artist este relaxantă, dar întristător de imposibilă. Cum ni s-ar părea un Robin Hood care vorbeşte la celular sau un Wilhelm Tell cu telecomanda atârnând de arbaletă? Suntem incompatibili cu o natură sănătoasă, vrea să ne spună Wilburn. Şi, din păcate, toate domiciliile şi animalele propuse de imageria sa ar putea deveni posibile doar după un diluviu care să cureţe Pământul de toate păcatele tehnologiei moderne.

O viaţă de castelani pe tărâmuri ferite de orice stres, asta ne propune un vizionar care se joacă cu utopiile. Ne face să ne înghesuim în maşina timpului a lui Wells, ca în metroul din Tokyo, pentru a prinde un loc pe oazele fericirii. Şi, pentru ca tabloul fantastic să ne şocheze şi mai profund, transportul între domiciliile stabile psihic se face prin intermediul dinozaurilor acvatici, docili (poate domesticiţi) ca nişte broaşte ţestoase devenite feribot. Pentru cei mai boemi dintre supravieţuitori, artistul a prevăzut o arhitectură ultrabizară, în care locuinţele iau forma unor fiinţe înfricoşătoare, care ţin eventualii duşmani la distanţă. Dacă întoarcerea în timp înseamnă, uneori, sute de milioane de ani, atunci animalele teribile trebuie să facă pace cu omul. Într-un ţinut de basm cu mori de vânt şi case de piatră, poate că natura ar accepta aroganţa omului, devenită un bumerang care se întoarce devastator asupra sa. Ar trebui să ni se interzică trezirea din vis.

Animal cu nume de om

Aţi auzit de lemurianul „Goodman"? Este specia de lemurian-şoarece şi a fost descoperită în 2007 de exploratorul D.J. Goodman, în Madagascar. Este o raritate zoologică în acea ciudată insulă. Lemurianul pitic de dimensiunea unui şoarece este o varietate la care nici măcar nu se poate estima numărul exemplarelor. Cântăreşte doar 44 de grame.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Diamante „deocheate"

O tradiţie de origine indiană, de la maharajahi, spune că pietrele cu multe carate trebuie să poarte un nume şi să fie individualizate prin semnătura tăieturii (şi eventual a culorii). Mult mai simandicoasă decât aurul, piaţa diamantelor este o exclusivitate în care intră numai câteva nume de pe glob: India (92 la sută), Antwerp (denumirea flamandă a Anvers-ului), Amsterdam, Tel Aviv, Moscova, Londra şi New York.

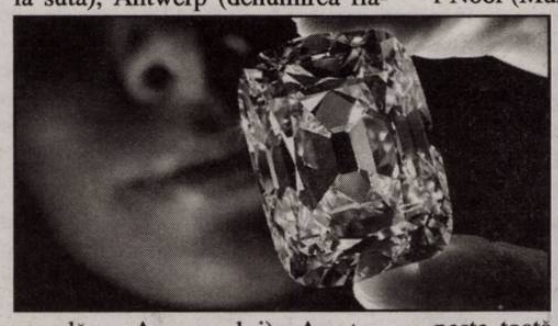

Cel mai vechi diamant cu istoric oficial înregistrat este „Brioleta de India" (foto), de 90,38 carate (1 carat are 0,204 grame). Acesta a fost prima oară în posesia reginei-consort a lui Ludovic al VII-lea, Eleanor de Aquitania (secolul XII). Ulterior, fiul acesteia, Richard Inimă de Leu l-a purtat la cruciada a 3-a. Antisemit notoriu, Richard a murit la 42 de ani, lovit din greşeală (?) de un arcaş englez. Să fi fost Brioleta blestemată? Dacă da, atunci blestemul s-a stins timp de câteva veacuri în care nu s-a mai ştiut nimic de el.

Brioleta a reapărut (1566) la Diane de Poitiers, metresa de serviciu a lui Henric al II-lea al Franţei, apoi a dispărut iarăşi. De curând a reapărut şi a fost vândută la licitaţie pentru 11 milioane dolari unui colecţionar anonim din Asia.

Cel mai „moşit" diamant al lumii este nepreţuitul „Jubileu de Aur", cel mai greu dintre toate pietrele cu ifose, el având 545,67 carate (109,13 grame!). Evident, primul proprietar a fost împăratul producătorilor de diamante al Terrei, firma „De Beers". Apoi, Jubileul de Aur a trecut pe la Vatican (în timpul lui Ioan Paul al II-lea), pe la şeful suprem al budiştilor thailandezi şi pe la imamul suprem din aceeaşi ţară asiatică. El se află în proprietatea regelui Thailandei (de la jubileul domniei acestuia îşi trage numele), făcând parte din bijuteriile Coroanei Thai.

Mult mai încărcat de legende şi de tradiţii bizare este celebrul Koh-i-Noor (Muntele Luminii), originar din India şi cunoscut (se zice) de vreo cinci mii de ani, trecut pe la numeroase şi sângeroase dinastii indiene. Se spune că acesta poartă ghinion bărbaţilor şi trebuie să aparţină doar unei femei. Pe de altă parte, cine are Muntele Luminii, „domneşte peste toată lumea"! Sub ocupaţia colonială britanică, această piatră „micuţă" (doar 21,6 grame) a trecut în posesia reginei Victoria (1877) şi în gazdă permanentă în Turnul Londrei. Marea Britanie a avut regine cărora le-a mers bine (mama actualei suverane a trăit 103 ani).

• Fata pistolar

Annie Oakley (1860-1926) a fost un personaj real, o fată săracă şi analfabetă din statul Ohio. Ea reprezintă un caz unic în istoria spectacolelor de circ datorită unui talent natural în ceea ce priveşte trasul cu puşca la ţintă. Nevoile familiale au determinat-o să înveţe să vâneze cu o carabină calibrul 0,22 şi să vândă vânatul pentru a-şi întreţine familia. Aşa a fost remarcată de un alt ţintaş renumit – Frank Butler – şi a început să câştige bani în felul următor: un asistent arunca o carte de joc în aer, iar Annie reuşea (de câteva ori la rând) să o perforeze cu cel puţin cinci gloanţe!

Ajunsă o autentică legendă vie, această fată fără egal printre marii pistolari ai Vestului sălbatic, a făcut mai multe demonstraţii şi în faţa unor capete încoronate din Europa, printre care şi regina Victoria a Marii Britanii. Cel mai faimos episod din viaţa ei a fost cel în care i-a stins trabucul prinţului Prusiei, viitorul kaiser Wilhelm al II-lea, cu puşca. Dacă n-ar fi nimerit atât de bine, poate că Primul Război Mondial nu ar mai fi existat...

Detectiv la datorie

Imaginaţia publicului este mereu înfierbântată de detectivii particulari din filme şi romane. De aceea, puţinii mari investigatori reali ai poliţiei din diverse ţări rămân în umbră, pe nedrept.

Unul dintre aceştia a fost englezul Walter Dew (1863-1947), ofiţer al Poliţiei Metropolitane londoneze. El a devenit celebru prin inteligenţa cu care a rezolvat cazul criminalului Hawley Crippen, dar şi prin aspectul controversat privind cazul Jack Spintecătorul: Dew a fost prima persoană care a ajuns la locul primului asasinat al ucigaşului în serie care a îngrozit prostituatele din Londra.

Walter provenea dintr-o familie săracă (tatăl era păzitor la căile ferate) şi nu prea i-a plăcut şcoala (pe care a părăsit-o la 13 ani). Dar a avut voinţă şi, după mai multe slujbe minore s-a angajat la Metropolitan Police. S-a remarcat prin seriozitate şi a avansat repede.

Abia după ce a ajuns inspector-şef, în 1906, Dew a preluat cazuri memorabile. Dintre acestea, cel în care protagonist a fost americanul H.Crippen i-a adus faima de om superdotat. Acest Crippen (locuind în Anglia) a devenit ţinta investigaţiilor poliţiei engleze după ce prima sa nevastă a dispărut. Probabil plecase în SUA. Numai că, pe baza flerului său, Dew nu a considerat cazul închis şi, profitând de plecarea lui Crippen şi a noii sale soţii în Olanda, a descins în secret la locuinţa acestuia şi a indicat colaboratorilor săi mai multe locuri în care să caute. Aşa a fost găsit cadavrul nevestei ucise de Crippen, care devenise de negăsit. Din acest moment intră în joc geniul detectivului. Pe acele vremuri — anul 1910 — era greu să comunici cu poliţia din alte ţări. Dar Dew a ales tactica de a supraveghea plecările spre SUA ale vaselor europene din Amsterdam. Mai mult, el a intuit că fugarii — Crippen şi a doua lui soţie — vor fi deghizaţi. Dar, deghizat el însuşi, detectivul i-a identificat pe cei doi pe când se urcau la bordul unui vas.

El a zărit pe mâna femeii (travestite) un inel care i-a adus aminte de bijuteriile familiei Crippen. A luat urma suspecţilor şi i-a arestat înainte să ajungă în SUA... În 1938, Walter Dew şi-a scris memoriile, un adevărat manual de detectiv profesionist.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...drifterul este o navă pescărească? Se folosește la pescuitul marin de larg.*

◆ *...nandu este un gen de păsări alergătoare (nezburătoare),*

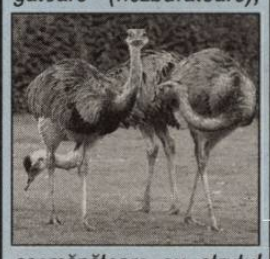

asemănătoare cu struțul african? Trăiesc în America de Sud.

◆ *...Sofala este un golf din Oceanul Indian? Se află pe coastele estice ale Africii.*

◆ *...nucșoara este un arbore tropical?*

Sămânța lui este folosită drept condiment.

◆ *...„Bruci" este numele unei dinastii regale scoțiene (1306-1371) de origine normandă? A fost întemeiată de Robert Bruci, rege între 1306-1329.*

◆ *...guștерul este o șopârlă de culoare verde? Are circa 30 centi-*

metri lungime și coada foarte lungă.

◆ *...Mamona este denumirea biblică a diavolului, personificând bogăția și lăcomia de bani? Prin restricție se înțelege căpetenia diavolilor.*

◆ *...guzla este un instrument muzical specific popoarelor*

slave? Este alcătuit dintr-o cutie de lemn plată și coarde întinse deasupra.

Știați că...

GALLE

cetatea fortificată din Sri Lanka

Aflat la 120 kilometri de capitala Colombo, Galle este unul dintre cele mai frumoase orașe din sud-vestul Sri Lankăi, țară insulară, cunoscută, până în 1972, sub numele de Ceylon.

Încărcat de legende și istorie este menționat în documente încă din secolul al XIV-lea dar se pare că vechimea lui este mult mai mare. Este cel mai sudic punct al țării, identificat după o legendă cu Tarshish, menționat în Vechiul Testament drept un port în care regele Solomon își păstra o flotă. De asemenea, în epopeea hindu Ramayana se amintesc dealurile de dincolo de Galle, unde creștea o plantă care învia morții și care a fost adusă din Himalaya de zeul-maimuță Hanuman.

În afara acestor mituri există o inscripție din 1409 în chineză, tamilă și arabă menționând comerțul cu mirodenii și pietre prețioase pe care îl făceau locuitorii cu Orientul Apropiat și Extrem.

În 1505 însă, portughezii, care navigau spre Maldive, au fost împinși aici de o furtună puternică. Sesizând imediat importanța strategică a locului ei stabilesc aici o bază navală ca punct de oprire între coloniile lor din Malacca și Goa. Sistemul lor de apărare nu s-a dovedit prea eficient deoarece, în 1640, fortul a căzut în mâinile olandezilor, după un asalt de numai patru zile.

Noii stăpâni au inscripționat la intrare cuvântul VOC, prescurtare pentru Compania Olandeză a Indiilor de Est. Placa pe care apar aceste inițiale este susținută de doi lei și are deasupra un cocoș.

Acesta a fost ales ca simbol al orașului pentru că europenii considerau că numele Galle vine din latinescul gallus, însemnând cocoș. De fapt, numele venea de la „gala" care, în limba tamilă, înseamnă „locul apărat de stânci".

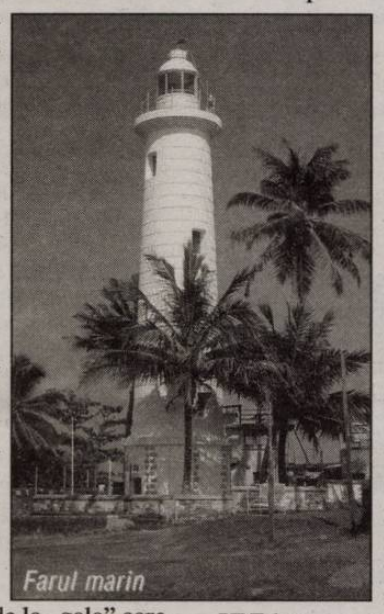

Farul marin

Olandezii, buni negustori, s-au înțeles repede cu locuitorii și orașul a prosperat. Fortul a fost mărit în timpul guvernatorului Petrus Viyst, rămas însă celebru pentru cruzimea sa. El a folosit în construcții o mulțime de sclavi africani și soldați olandezi, condamnați de Curtea Marțială. Au fost aduse cu navele blocuri uriașe de granit, pentru consolidarea fortăreței, dar măsurile de apărare nu au fost suficiente pentru că, în 1795, așezarea a fost cucerită de englezi, care au rămas aici până în 1948, când insula a devenit independentă.

Prezența trecerii portughezilor pe aici este abia simțită. Singura urmă lăsată de ei este Bastionul Negru de lângă portul vechi și zidurile unei biserici din secolul al XVI-lea, pe care, în 1849, hindușii au ridicat un templu. Mai numeroase sunt dovezile prezenței olandeze.

Groote Kerke

În afara zidurilor „apărate" de tunuri, închizând o arie de 89 acri (un acru fiind egal cu 0,404686 ha), trebuie menționate pavarea străzilor cu cărămidă, sistemul de canalizare, utilizând fluxul și refluxul, construcția antrepozitelor și a numeroase clădiri. Una dintre acestea este Groote Kerke, cea mai veche biserică protestantă de pe insulă. A fost construită în 1755 pe fundațiile unei mănăstiri capucine portugheze și conține un minunat altar sculptat, o orgă cu tuburi de argint și pietrele funerare ale guvernatorilor olandezi și englezi și ale soților lor. Lespezile au fost aduse și montate în podeaua bisericii în 1853 când s-a hotărât închiderea tuturor cimitirelor din interiorul fortului. Tot de la olandezi au rămas denumirile unor locuri cum ar fi aceea a bastionului Point Utrecht sau cea a străzii Leyn Baan (cărarea frânghiei) numită astfel deoarece aici se aflau casele și atelierele celor care confecționau frânghiile atât de necesare pentru transportul mărfurilor.

Moschee

Britanicii au construit pe Flag Rock în 1848 primul far marin din Asia. De aici se trăgeau salve de tun la apropierea vapoarelor pentru a le semnaliza pericolul stâncilor și tot aici fusese instituită stația de porumbei călători prin care se transmiteau știri în Colombo. Pe lângă acestea au construit mai multe clădiri rezidențiale și Esplanada, folosită ca teren de crichet.

Orașul s-a dezvoltat și în afara zidurilor. La sfârșitul secolului al XIX-lea musulmanii au întemeiat o companie pentru comerțul cu pietre prețioase. Și-au construit o moschee și o școală, reușind să-și reia locul pe țărmurile Oceanului Indian, pe care îl cunoscuseră cu mult înaintea europenilor.

Castru roman

Aflat în județul Sălaj, castrul roman Porolissum este unul dintre cele mai mari și mai bine conservate situri arheologice din țară.

A fost ridicat la graniță, în anul 106 d.Hr. de împăratul Traian, pentru apărarea trecerii dintre Munții Carpați și Dacia Porolissensis. A devenit și un important centru comercial, continuând să prospere și după retragerea romană din Dacia din anul 271.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanității

Greierele

Simbolul greierului se împletește cu cel al cosașului în multe dintre tradițiile europene și asiatice. Cosașul reprezintă nepăsarea și hazardul și chiar iresponsabilitatea, pentru că sare la întâmplare. În același timp, ca o creatură muzicală, simbolizează bucuria verii.

În Grecia antică era și un simbol al nobleței. Familiile aristocrate, în special cele ateniene, purtau în păr o bijuterie de aur reprezentând un cosaș.

În China era un simbol al fertilității și al bogăției și, alături de o crizantemă, devenea emblema unei instituții importante.

Greierele era un simbol al norocului, al curajului, al verii și al artei.

În multe povești pentru copii reprezenta glasul conștiinței, vocea interioară, în special după lansarea personajului Jiminy Cricket.

„Vând copil, stare bună”

Nici măcar ca intenție nereușită de glumă, ideea din titlu nu ar trebuie să pătrundă vreodată în viața noastră, oriunde ne-am afla, dar din păcate asemenea acte nebunești fac parte chiar din modul de a gândi și de a trăi al unor semeni lipsiți de orice calitate umană. Deși cunoaștem poate și cazuri aproape similare înregistrate la noi, nu poți să nu te cutremuri aflând de ce a fost în stare protagonistul întâmplării de mai jos.

Originar din Kazahstan, fosta republică sovietică din Asia Centrală, un bărbat de 24 de ani — rezident rus din regiunea Lipetsk (500 kilometri sud-est de Moscova) — s-a gândit cum ar putea mai bine să-și rezolve problema locativă; mai pe șleau, cu ce bani să-și cumpere o locuință. Și, cum singurul „bun” de valoare pe care îl deținea era, de fapt, propriul său copil în vârstă de 3 ani, nu a stat prea mult pe gânduri și l-a pus în vânzare pe micuț. Presa rusă, care relatează halucinantul caz, nu a precizat dacă individul, plasând anunțul său absolut sinistru pe... internet, și-a raportat pretențiile bănești la vreo piață neagră, dar în mod cert a avut drept reper rubricile de imobiliare.

Astfel, el a cerut pentru baietel 1,5 milioane de ruble, adică aproximativ 23.800 de euro. Cam cât o casă pentru el. Din fericire, poliția l-a reținut la timp pentru a împiedica tranzacția bărbatului care — culmea! — avea și un argument de „bun părinte” în sprijinul odioasei sale intenții: mama copilului abandonase căminul conjugal, iar el, aflându-se în impas, căuta de fapt doi soți de mare încredere, iubitori, dispuși — fatalmente — să... investească atâția bani cumpărându-și un băiețel! *(A.N.P.)*

De data asta a scăpat...

Faimosul toreador spaniol, Francisco Rivera Ordonez, supranumit Paquirri, a trecut prin cele mai dramatice clipe din viața sa în arena din Huesca (regiunea Aragon), după ce a fost rănit grav de taurul în jurul căruia a „dansat”, executând mișcări precise, elegante, de provocare și evitare a atacurilor fiorosului animal. Toreadorul a fost împuns de coarne

în timp ce încerca să-l atragă spre centrul arenei. La un moment dat, când taurul l-a surprins pe picior greșit, i-a provocat răni adânci, de 25 de centimetri! Timp de câteva secunde a rămas suspendat în coarne apoi a fost doborât, taurul încercând să-l strivească cu copitele. Toreadorul a reușit să evite loviturile, iar ajutoarele l-au scos din arenă pe targă.

O primă operație, de extremă urgență, a avut loc în cabinetul medical din complexul arenei. Chirurgilor nu le-a venit să creadă că niciun organ vital nu a fost afectat. Cu toate acestea, viața sa este în primejdie. Deocamdată se află la terapie intensivă într-un spital din Huesca.

În familia sa au mai existat doi toreadori, unul dintre ei fiind chiar tatăl său care a fost ucis în 1984 de coarnele unui taur în timpul unei coride din Andaluzia. *(D.M.)*

Copil la „obiecte pierdute”

Se știe că oamenii uită o mulțime de obiecte pe unde se duc. De aceea în unele orașe există chiar birouri de obiecte pierdute. Sunt adunate aici lucruri de tot felul: umbrele, ochelari, valize, șaluri, paltoane, pălării, cărucioare de tot felul, găsite de oamenii legii în trenuri, tramvaie, parcuri. Nu se găsesc însă copii, pentru că aici intervin prompt alte instituții. Celor mai mulți dintre noi „a uita” un copil undeva li se pare total incredibil. Cu toate astea există cazuri de acest fel, fără vreo intenție de abandon.

Așa s-a întâmplat cu o pereche de părinți din Franța, care se îndreptau cu mașina din centrul țării spre Saint Raphael, pentru a-și petrece vacanța. Oprindu-se într-o parcare uriașă, au uitat-o pur și simplu pe fetița lor de trei ani la locul de joacă special amenajat.

Copilul s-a dat în leagăne, s-a jucat o vreme și apoi s-a așezat pe o băncuță așteptând liniștit. Un cuplu tânăr, aflat de asemenea în vacanță, a observat fetița singură și cei doi au stat la distanță, așteptând să vină cineva să o ia.

Cum după o oră întreagă de așteptare nu s-a ivit nimeni au intrat în vorbă cu ea și au aflat că „merge la mare”, că mai avea un frățior și o surioară, că a văzut mașina familiei plecând și acum așteptă să se întoarcă. Fetița nu putea să dea niciun amănunt privitor la părinți, nu-și cunoștea adresa, nu știa nici măcar care este numele ei corect și atunci cei doi au anunțat jandarmeria din Malataverne.

În tot acest timp (circa trei ore) părinții nu au sesizat lipsa fetiței, dar tatăl a auzit știrea la radio pentru că era transmisă pe toate posturile. A realizat imediat situația și a telefonat la jandarmerie chiar în momentul când ajunseseră deja în Aix-en-Provence. În cursul după-amiezei au reușit să-și recupereze fiica — deloc stresată — dar nu-și pot explica tăcerea celor doi frați mai mari și vor fi nevoiți, ca după plata unei amenzi, să răspundă în fața instituției pentru protecție a copiilor. *(I.S.)*

Panică în Brooklyn

Prăbușirile de teren se produc în întreaga lume ca urmare a eroziunii solului sub acțiunea apei, gazelor etc. Cele mai multe au format gropi cu adâncime și anvergură mică sau medie. Unele au dat naștere la puțuri adânci, semnalate în SUA sau în Siberia, altele sunt atât de mari încât pot înghiți un imobil cu mai multe etaje așa cum s-a întâmplat în 2010 în Guatemala, în urma unor ploi torențiale.

Recent, un astfel de fenomen spectaculos și șocant, dar de mică anvergură, s-a produs pe o șosea din New York (într-o intersecție din Brooklyn). Într-o dimineață, când traficul nu era aglomerat, asfaltul a început să se desprindă, pământul de sub asfalt s-a surpat distrugând o parte din șosea. Din fericire primii șoferi au reușit să frâneze la timp evitând accidente care puteau să le curme viețile. Imaginile difuzate pe internet au avut un impact deosebit, nu din cauza gravității fenomenului, ci a șocului vizual.

În timpul derulării anchetei, nu s-au făcut precizări legate de misteriosul fenomen. Se presupune, deocamdată, că ar fi vorba de scurgeri de apă dintr-o conductă fisurată... *(D.M.)*

„Morții-vii” se luptă pentru viață!

Nu vă speriați, nu vom vorbi despre zombi, fantome ori alte asemenea creaturi de coșmar, nici măcar despre presupuse campanii electorale măsluite cu electorat plecat la cele veșnice. Situația relatată mai jos e una chiar reală, petrecută, din fericire, la mare depărtare de noi (numai dacă nu cumva își va fi creat ceva clone dâmbovițene!), tocmai în statul indian Uttar Pradesh. Ei bine, unul dintre cetățenii încă vii ai acestui stat, Ramjanam Mauriya, tot bate drumul, de vreo doi ani, până în districtul Azamgarh, din nordul țării, pentru a convinge justiția – pe bază de documente – că... nu este o fantomă. Firește că nu e o glumă nesărată, însă omul se plânge zadarnic că nu mai poate suporta: „E umilitor. Eu sunt un om viu, dar funcționarii continuă să spună că sunt mort!”

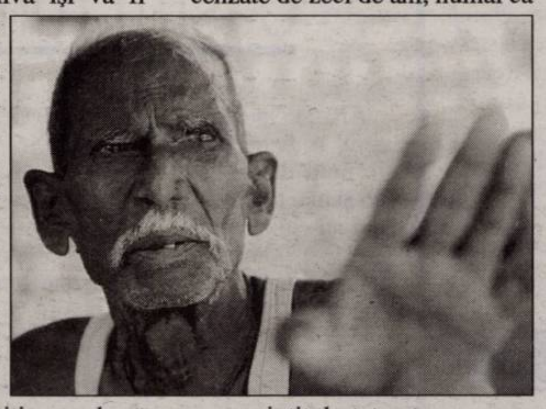

Cazul lui Ramjanam nu e unul singular. Sute de asemenea locuitori din Uttar Pradesh s-au trezit (sic!) înscriși în registrele de deces de către rude fără scrupule, indivizi dornici să pună mâna astfel cu orice preț pe pământurile lor. Victimele sunt în general persoane vârstnice, „omorâte” în acte de veri, de nepoți, ba chiar și de propriii copii, cu concursul implicit al unor funcționari șpăgari. Și mai strigător la cer e faptul că toate cazurile sunt cunoscute și recenzate de zeci de ani, numai că sus-amintitul stat este recunoscut drept unul dintre cele unde corupția și criminalitatea se află la putere, dreptatea fiind și ea făcută în consecință.

Dacă nu am trăi noi înșine într-o realitate în care asemenea exemple de corupție la vârf se găsesc din belșug, poate că am rămâne siderați de cazuri precum cele de mai jos. De pildă, Lal Bihari a descoperit acum 40 de ani (!) că pământurile sale trecuseră ilegal în proprietatea unui văr, care a „cumpărat” un funcționar local, pentru a-l declara mort, în acte.

După ce a reușit să convingă justiția că a fost victima unei fraude, a creat organizația Mritak Singh (în traducere, „Asociația Morților”), care se ocupă de rezolvarea unor cazuri similare. „Simt că înnebunesc umblând de la un birou la altul luni și luni de zile – declara Bihari. Dușmanul tău nu are mâinile pătate de sânge ca un ucigaș, dar tu ești ca și mort!” Iar uneori, absurdul... oficial depășește limitele de imaginație ale oricărei minți prodigioase. De pildă, la 52 de ani, Jagdish Prasad Gupta a aflat că, de fapt, el... nici măcar nu s-a născut!

Conform registrelor, propriul său tată a fost înregistrat ca fiind mort pe când era copil și prin urmare nu avea cum să aibă la rândul său copii. Or, el a descoperit această anomalie abia în prezent, când – fiind proprietarul unei mici firme de producție – a dorit să le lase fiilor săi afacerea, cu acte în regulă.

Într-un fel, fiecare dintre cei implicați, cu sau fără voie, în asemenea chestiuni oneroase, se luptă cumva pentru generațiile viitoare. Deosebirea o fac „armele” alese! *(A.N.P.)*

Răzbunarea postumă a soacrei

Toate bancurile stupide cu soacre și răutățile ori glumele ce le ridiculizează pe aceste femei „vinovate” doar pentru că sunt mamele soțului/soției cuiva, indiferent ale cui, probabil au căzut în bernă, după o întâmplare pe cât de bizară, pe atât de tragică. Da, este vorba chiar despre moartea unui om, dar survenită într-un context absolut năucitor: un american în vârstă de 74 de ani a sfârșit strivit de piatra funerară de pe mormântul soacrei sale.

Stephen Woytach din Scranton, Pennsylvania, mergea deseori la cimitirul catolic „Saint Joseph's, pentru a îngriji mormântul soacrei acestuia, care era „vegheat” de un monument funerar de piatră masivă, greu de peste 180 de kilograme. În urmă cu câteva zile, în timp ce soția lui Stephen încerca să lege o cruce de piatra respectivă, aceasta a început să alunece într-o parte pe pământul înmuiat de ploi și, până să se dezmeticească cei doi soți, s-a desprins din locul pe care se afla și s-a prăbușit peste bătrânul ocupat cu îngrijirea mormântului.

În cimitir, la momentul respectiv se afla și Edward Kubilas, angajat al bisericii, pe care soția nefericitului Stephen l-a chemat în grabă. Prea târziu, însă. Cu un efort supraomenesc, îngrijitorul cimitirului a reușit să urnească masivul monument, eliberând victima doar pe jumătate. Între timp, la fața locului au ajuns și o ambulanță și un echipaj de poliție, dar nu au mai avut altceva de făcut decât să constate decesul violent al lui Stephen, chiar pe mormântul soacrei sale. O tragedie care, totuși, nu ar trebui speculată nici măcar la modul anecdotic. (A.N.P.)

Aur „împachetat” în mâl

În timp ce înota și făcea dese scufundări într-un lac din Bavaria, o adolescentă a observat pe fundul lacului, la mai puțin de doi metri adâncime, un obiect lucios. Crezând că este o sticlă sau vreun metal care prezentau un real pericol pentru înotători, a smuls obiectul din mâlul dens și l-a dus la mal. După ce l-a curățat a rămas stupefiată. În palmele sale se afla un lingou de aur!

În astfel de situații ești tentat să-l ascunzi și să ajungi cât mai repede acasă. Fetei nu i-a trecut prin gând să-și însușească comoara, în greutate de 500 de grame, pe care a predat-o poliției.

S-a demarat chiar a doua zi o anchetă în care au fost implicați și scafandri, în speranța că

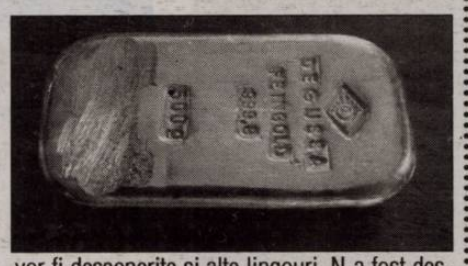

vor fi descoperite și alte lingouri. N-a fost descoperită nici măcar o uncie de aur. Cât privește originea lingoului, aceasta nu a fost identificată.

După ce ancheta se va finaliza, în cazul în care nu va fi descoperit proprietarul lingoului, conform legii, adolescenta va intra în posesia acestuia. *(D.M.)*

Poveşti de la Hollywood sau
Turismul... cinematografic

Magia celei de-a şaptea arte ne-a făcut adesea – nu doar când eram copii, ci şi ca oameni mari – să ne visăm, alături de personaje, transportaţi în lumea feerică imaginată de scenarişti şi regizori. Câţi nu s-au imaginat călărind alături de Winnetou, d'Artagnan sau alţi eroi ai filmelor de aventuri? Câte tinere n-au suspinat, închipuindu-se eroine ale filmelor de dragoste, în locul unei Vivien Leigh, Elizabeth Taylor sau, mai recent, Meg Ryan sau Sandra Bullock?

Tocmai pornind de la aceste premise, întreprinzători din toată lumea au creat veritabile „tururi cinefile", oferind pasionaţilor de film şi turiştilor posibilitatea de a călători în locurile reale unde s-au filmat peliculele lor favorite. La o asemenea călătorie-virtuală, în cazul de faţă – vă invităm şi noi...

Castelul Alnwick — „Harry Potter"

Nu există puşti pe lumea asta să nu-şi dorească să urmeze şcoala de magie de la Hogwarts! Desigur, o asemenea instituţie nu există în realitate, dar îi puteţi face copilului dvs surpriza vieţii ducându-l la castelul britanic Alnwick, locul unde s-au filmat primele două episoade din seria „Harry Potter" – „Piatra filosofală" şi „Camera secretelor". Castelul are şi o importanţă istorică, aici desfăşurându-se numeroase ciocniri în timpul „Războiului Celor două Roze", dintre Casele York şi Lancaster.

Pădurea Wood — „Gladiatorul", „Harry Potter"

Descrisă de Charles Darwin încă din secolul XIX, ca una dintre cele mai interesante zone floristice şi faunistice din Anglia, pădurea Wood e un teritoriu dominat de conifere situat la sud de Farnham, comitatul Surrey. După 1999, ea a intrat în atenţia producătorilor de film, aici turnându-se faimoasa scenă a bătăliei dintre romani şi barbari, din debutul filmului „Gladiator". Pădurea a mai fost folosită drept cadru pentru două filme din seria „Harry Potter", dar şi pentru „Busola de Aur".

Cabana Timberline — „Strălucirea"

O cabană pe care trebuie s-o vizitaţi doar dacă sunteţi un fan al filmelor horror, întrucât aici s-au realizat filmările exterioare pentru faimoasa peliculă „Strălucirea", cu un Jack Nicholson absolut fabulos în rolul principal. Cabana – de fapt un hotel în toată puterea cuvântului, se află la circa 1800 m altitudine, pe versantul sudic al muntelui Hood, în statul american Oregon. Construit în anii 30, sub administraţia Roosevelt, hotelul se afla aproape în paragină atunci când regizorul Stanley Kubrick a avut ideea de a ecraniza aici romanul „Strălucirea" al lui Stephen King. O idee strălucită din puncte de vedere financiar pentru hotelieri, care s-au trezit cu un aflux de turişti. Astăzi, hotelul, modernizat între timp, beneficiază de cele mai luxoase facilităţi şi găzduieşte festivaluri de muzică, reuniuni artistice şi chiar recepţii de nuntă, fiind vizitat anual de peste un milion de turişti.

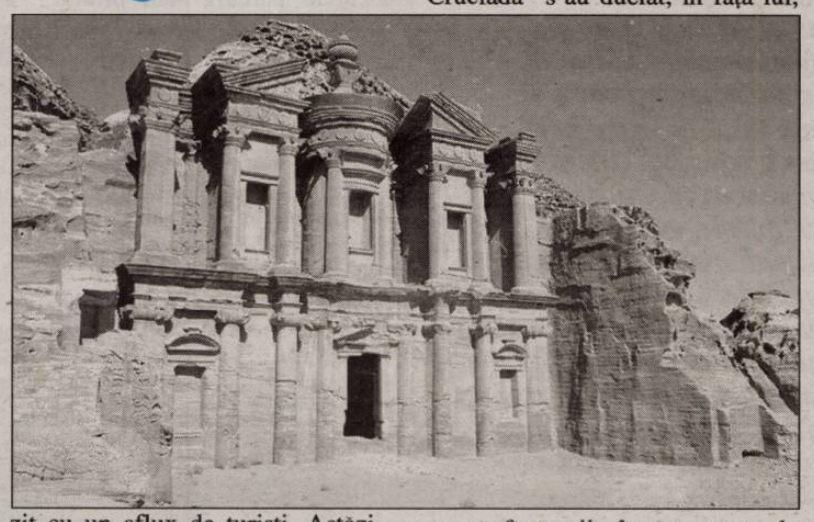

Matamata — „Stăpânul Inelelor"

Majoritatea fanilor seriei „Stăpânul Inelelor" ştiu deja faptul că superbele peisaje înfăţişate acolo au fost filmate în Noua Zeelandă, dar nu cunosc prea multe despre zona ca atare. Majoritatea scenelor au fost filmate lângă oraşul Matamata, iar o fermă din apropiere a devenit atracţia turistică numărul unu, întrucât aici a fost recreată aşezarea hobbiţilor, simpaticii pitici din Ţărâmul de Mijloc – 37 de grote sculptate în stâncă, în care vă puteţi caza, desigur, dacă aveţi lichidităţi... uriaşe!

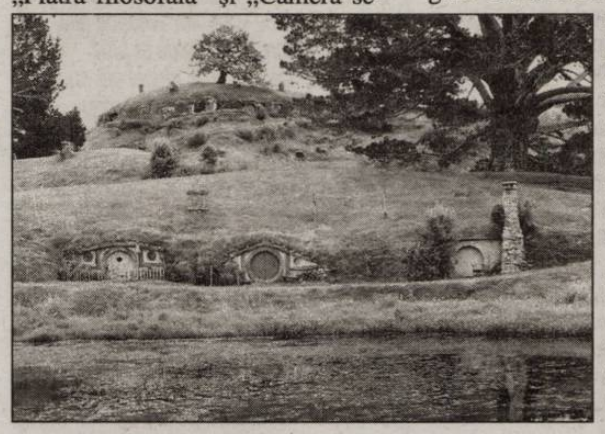

Al Khazneh — „Indiana Jones"

Nu putem să-i uităm nici pe iubitorii filmelor de aventuri. Dacă peripeţiile lui Indiana Jones v-au ţinut cu sufletul la gură, trebuie să vă faceţi timp pentru o excursie la Petra, în Iordania. Aici veţi găsi, printre numeroase minunăţii antice, şi templul Al Khazneh, locul unde s-au turnat mai multe filme („Rechinii din Marea Roşie", „Sindbad Marinarul", „Aventurile lui Tintin" etc), dar care a devenit o atracţie turistică abia după ce eroii din „Indiana Jones şi Ultima Cruciadă" s-au duelat, în faţa lui, cu răufăcătorii, într-o scenă de mare dramatism.

Café des 2 Moulins — „Amelie"

O cafenea modestă, ca atâtea altele în Paris, înfiinţată încă din 1964, dar care a devenit faimoasă şi, evident, ticsită de lume după ce aici s-au turnat interioarele la „Amelie". Situată la intersecţia dintre Rue Lepic şi Rue Cauchois (adresa sa este 14, rue Lepic, 75018, Paris), cafeneaua şi-a luat numele de la cele două „mori" istorice din apropiere, Moulin Rouge şi Moulin de la Galette.

Castelul Hellbrun — „Sunetul muzicii"

Salzburg, oraşul lui Mozart, a fost, este, şi va fi, un templu al muzicii, asaltat anual de milioane de turişti. Cei care iubesc nu doar muzica, ci şi filmul, pot găsi, în acest templu, şi o... capelă pe măsura gusturilor lor. Este superbul gazebo din fostul imperial Hellbrun, unde s-au turnat mai multe scene din „Sunetul muzicii", unul dintre cele mai îndrăgite musicaluri din istorie. Curatorii au cu ce se lăuda: numai anul trecut peste 300.000 de turişti au ţinut să-şi facă selfie-uri în faţa acestui gazebo, multe doamne şi domnişoare neuitând să îmbrace, pentru această ocazie, o rochie vaporoasă, asemenea celei purtate în film de Julie Andrews.

PORTRET

Amalia Ciolan

Născută pe 13 septembrie 1967, la Sibiu, unde a făcut şcoala generală şi liceul, Amalia Ciolan a venit la Bucureşti abia când a dat examenul de admitere la UNATC. În 1994 a absolvit facultatea, la clasa profesorului Ion Cojar, iar rolul său de licenţă, Bernarda din „Casa Bernardei Alba", de Federico Garcia Lorca, i-a adus o menţiune la Gala Tânărului Actor din Sibiu. După absolvirea facultăţii a avut o laborioasă activitate didactică.

Un an mai târziu, a primit Premul Criticii pentru debut, pentru rolul Nastasia, din „Domnişoara Nastasia", de G.M. Zamfirescu, piesă montată la Teatrul „Radu Stanca" din Sibiu. Dornică să împărtăşească şi altora pasiunea pentru scenă şi să insufle adolescenţilor microbul teatrului, a fost profesoară de actorie la liceul „Dinu Lipatti" şi a realizat spectacole cu elevii Seminarului Teologic „Radu Vodă".

Totodată, s-a implicat în proiectul „Teatrul în şcoli", iniţiat de ARCUB şi Primăria Bucureşti, între 1996 şi 1997. Pe lângă această activitate, Amalia Ciolan e actriţă la Naţionalul bucureştean, unde a apărut în numeroase piese — „Ondine", de Jean Giraudoux, „Tamerlan cel Mare", de Christopher Marlowe, „Parcul", de Botho Strass, „Bacantele", după Euripide", „Aşteptând la Arlechin", de Noel Coward, „Apus de Soare", de Barbu Ştefănescu Delavrancea, „A patra soră", de Janusz Glowacki, „Macbeth", de William Shakespeare, „Omul cu mârţoaga", de George Ciprian sau „Înşir'te mărgărite", după Victor Eftimiu.

A colaborat cu reputatul regizor Andrei Şerban la producţia Companiei de Teatru Independent „Big Baby", care a făcut multe săli pline în toată ţara, dar a avut şi experienţa întâlnirii cu cea de-a şaptea artă, jucând în „Carmen" şi multipremiatul „Poziţia copilului". Dar adevărata măsură a talentului său, din păcate nevalorificat la justa valoare, şi-o dă în „20 de ani în Siberia", un „one woman show" inspirat de romanul Aniţei Nandriş şi pus în scenă la Naţional de Sorin Misirianţu. Este povestea plină de dramatism a unei mame din Bucovina de Nord deportate de sovietici, împreună cu cei trei fii ai ei, în Siberia.

Amalia Ciolan reuşeşte o performanţă de excepţie, captivând publicul şi reuşind să exprime toate trăirile mamei aflate în suferinţă nu doar prin cuvinte, ci şi prin gesturi şi, mai ales, prin mimica feţei, pe care se succed expresii de spaimă, durere, disperare, speranţă, bucurie, eliberare. Cei care au văzut „Alegerea Sofiei" — film cu care piesa lui Misirianţu are multe în comun — vor fi impresionaţi nu doar de asemănarea fizică dintre Meryl Streep şi Amalia Ciobanu, ci şi de faptul că actriţa noastră nu este cu nimic mai prejos, în reliefarea suferinţei umane, decât faimoasa vedetă hollywoodiană.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Printre stele

Excursie în Lumea Albă

Cine dintre cei care iubeau muzica tânără a anilor 70-80 nu îşi aminteşte de Dan Andrei Aldea şi formaţia sa SFINX? Să ne amintim, Dan Aldea era considerat atunci cel mai bun chitarist din România, Sfinxul, cea mai bună formaţie din România, compoziţiile lor, cele mai interesante din România acelor ani. Nu e de mirare că Dan Aldea apărea în spectacolele de muzică şi poezie de la Teatrul Bulandra, sala Grădina Icoanei în care piesa de rezistenţă era Om bun. Anii au trecut, Dan Aldea a ales la un moment dat „libertatea" şi a rămas în Olanda, dar faima lui s-a stins ca o lumânare. El a continuat să se ocupe de muzică, dar oarecum „în anonimitate". Iată că, recent, Soft Records ne informează că reeditează pentru prima oară pe un CD, după 40 de ani de „adormire", celebrul album al trupei Sfinx, Lume albă. În plus, pe disc vor apărea şi 4 piese bonus de pe LP-ul apărut în 1974.

Ediţia aniversară a albumului SFINX, *Lume albă* este multiplicată pe numai 500 de CD-uri numerotate în formatul digipack 6 pagini şi va fi disponibil mai întâi online prin MyCD astfel încât fanii să poată obţine fără dificultate începând cu 7 august 2015 (precomenzi). Ulterior, mai aflăm din comunicat, că în limita stocului disponibil, albumul va putea fi procurat prin reţelele de distribuţie ale partenerilor Soft Records.

Aldea şi SFINX

A reasculta Sfinx, chiar şi melodiile remasterizate după ultimele tehnologii, este ca şi cum ai porni într-o excursie în care n-ai mai fost de 40 de ani. În Lumea albă, cu multe tonuri de gri, acelea care dau cea mai adevărată culoare a muzicii. Mai întâi pentru că Aldea „este muzicianul rock şi folk care a survolat graniţele genurilor muzicale fără niciun efort, provocând admiraţia generală cu fiecare melodie, solo ori orchestraţie. Considerat de mic un copil-minune al viorii, muzicianul a descoperit însă în adolescenţă chitara electrică, şi prin ea genul rock care explodase în acei ani într-un fenomen greu de cuantificat şi astăzi.

După un parcurs şaizecist al genului *beat*, grupul SFINX a fost practic reinventat de Aldea, iar primul semn

viabil oficial s-a consumat la marele festival pop-organizat de Club A în 1971 (să ne amintim, un excepţional laborator al muzicii tinere rock şi progresiv din România, niciodată reeditat de atunci până azi). Aldea însuşi denumea formula de muzică de cvasi acustică de atunci drept un *pop cameral*, un grup experimental căruia muzicianul îi duce şi astăzi dorul. Modificarea ulterioară a componenţei trupei SFINX a făcut posibilă trecerea spre registrul pop-rock şi progresiv, girat într-un mod original pentru întreaga muzică românească, influenţând generaţiile următoare de compozitori, instrumentişti şi melomani. Concentrate în jurul măiestriei liderului, discul *Lumea albă* conţine deopotrivă compoziţii ale celorlalţi membri ai grupului (cu aportul instrumental – orchestral al lui Dan, în aceeaşi osmoză dovedită de aceste înregistrări), din care nu putem detaşa valoarea poematică a textelor care uneori au fost cenzurate.

Într-un recent interviu, Dan Aldea făcea lumină în opera SFINX hărăzită posterităţii, exemplificând cu episoade punctuale ale luptei cu cenzura, ori ale subterfugiilor folosite pentru ocolirea acesteia, deseori aberantă. O altă lumină aruncă şi Mişu Cernea asupra apariţiei diverselor compoziţii: „SFINX a fost mereu la limita dintre comercial şi muzica-ştiinţă, trebuia să balansăm mereu între polii ăştia. Aveam nevoie şi de popularitate, de cotă, deci mai scoteam şi piese ca cele de pe primul album, *Lume albă*. Aşadar pop-rockurile *Călătorul şi copacul, Horă de băieţi* ori *Norul* faţă în faţă cu progresivele *Sinteze, Magelan* şi *Lume albă,* iar printre acestea, două bijuterii neclasificabile: *Secolul vitezei* şi *Om bun*". O călătorie muzicală aşteptată de toţi adevăraţii iubitori ai muzicii rock ai acelor ani.

GEORGE CUŞNARENCU

Riscuri ale fertilităţii mature

Deloc întâmplător, femeile care doresc să devină mame sunt sfătuite de medicul specialist să rămână însărcinate la o vârstă nu prea avansată. Este şi acesta un motiv pentru care gravidele trecute de vârsta de 38 de ani trebuie să fie supuse obligatoriu examenului medical numit amniocenteză. Motivul se referă de fapt la copilul încă nenăscut: dacă viitoarea mamă a depăşit vârsta susamintită, riscul ca fătul să dezvolte o trisomie 21 este de 1 la 500 de sarcini şi creşte la 1 pentru 100 de sarcini de la 40 de ani în sus.

Trisomia fetală este o aberaţie cromozomică ce se traduce printr-un handicap mintal şi un aspect fizic caracteristic. Frecvenţa trisomiei 21, care afectează, la modul general, 1 copil din 650, creşte considerabil odată cu vârsta mamei, mai ales după 35 de ani. Amniocenteza este unul dintre cele câteva teste care pot fi făcute pe parcursul sarcinii şi care poate detecta posibile anomalii cromozomiale ale copilului nenăscut, sexul acestuia, incompatibilitatea Rh dintre mamă şi făt, dar şi dacă plămânii acestuia sunt îndeajuns de dezvoltaţi pentru o naştere prematură (unde este cazul). Intervenţia constă în efectuarea unei puncţii a lichidului amniotic cu ajutorul unui ac foarte fin, care traversează peretele abdominal şi cel uterin.

„Rugina" de pe aurul vieţii

Spunem despre copilărie că e vârsta de aur, dar câteodată e tare greu să fii copil! Cel puţin, din perspectiva nenumăratelor boli ce se pot agăţa foarte repede şi uşor de organismul neimunizat suficient, lipsit de experienţă în lupta cu agresorii exteriori, slab fortifiat ca imunitate. Nu întâmplător, anumite maladii sunt numite chiar aşa: „ale copilăriei". Printre ele, şi varicela, una dintre bolile transmisibile foarte uşor de „luat", odată ce în anturajul copilului deja există un bolnav, fie el tot copil sau adult.

Simptome puţine şi înşelătoare

Primele simptome ale acestei maladii nu sunt caracteristice, ele fiind precedate în general de o febră uşoară. Vin apoi o scurgere nazală şi oboseala persistentă care conduc destul de frecvent la ideea unei gripe simplu de gestionat. Urmează însă durerile de cap şi/sau de gât, cele articulare şi musculare, însoţite de pierderea poftei de mâncare. Iar peste toate, dacă aveţi un copil prea mic, care nu vorbeşte, va fi şi mai complicat de identificat manifestările exacte. Nu mai vorbim despre cazul în care micuţul se află într-o colectivitate, unde virusurile circulă cu viteză sporită! Aşadar, până aici nimic special nu ne ajută să deosebim eventuala suspiciune de varicelă de infecţiile precedente; copilului nu-i e deloc bine, însă deocamdată nu are vezicule pe piele...

Ei, da: nesuferitele vezicule constituie semnele caracteristice ale varicelei: la început, pete mici, roz, de 2-3 milimetri diametrul, care se transformă rapid în băşicuţe pline cu un lichid incolor şi uneori înconjurate de un cerc subţire, roşu. Acestea apar de regulă în „valuri" succesive, la început mai puţine, în câteva zile putând să acopere însă tot corpul. Invazia devine frecvent chiar impresionantă. Primele vezicule apar pe torace sau la rădăcina părului, pentru a se răspândi imediat pe întregul bust, pe picioare şi braţe. De obicei, faţa e mai puţin afectată, iar palmele şi tălpile scapă şi ele de ameninţare.

Tratament ferm, prudenţă continuă

Veziculele parcurg mai multe stadii de evoluţie, lucru foarte important de ştiut, cel puţin prin prisma potenţialelor urmări nedorite. Băşicuţele se usucă în maximum 48 de ore şi formează în centru o crustă mică, aceasta întinzându-se puţin, înainte să cadă după cel mult o săptămână. Va rămâne în loc o mică cicatrice roşie, apoi albă, ce se va atenua treptat. În măsura în care erupţia evoluează prin pusee succesive, primele vezicule deja s-au uscat, când altele, noi, încep să apară. O asemenea manifestare intră în evoluţia „normală" a bolii, dar nu trebuie să depăşească aproximativ 10 zile.

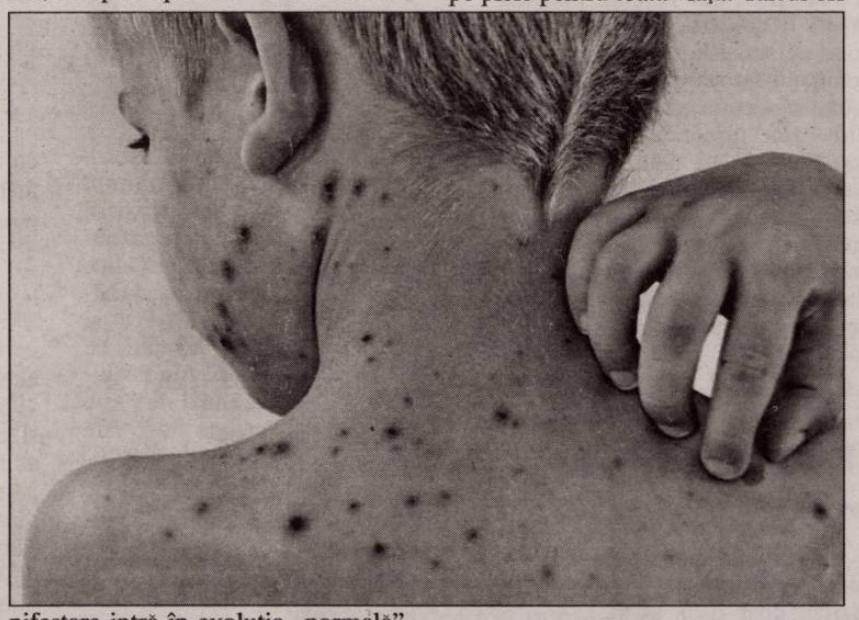

În situaţiile descrise, medicul trebuie abordat fără ezitare, el fiind cel care va stabili diagnosticul şi tratamentul de urmat; dacă nu unul contra varicelei propriu-zise, va prescrie un tratament simptomatic. Totodată, în funcţie de antecedentele copilului, va evalua riscurile posibile; e drept, complicaţiile sunt rare, dar această eventualitate nu trebuie ignorată.

O „piesă" în două acte

Varicela nu presupune febră puternică, dar e important să se urmărească evoluţia temperaturii copilului, pentru a lua măsurile corespunzătoare, dacă se impun. La fel ca în alte cazuri asemănătoare, dezbrăcaţi-l de hăinuţele prea groase şi incomode, iar cuverturile mai grele de pat înlocuiţi-le cu un cearceaf subţire. Totodată, temperatura camerei nu ar trebui să depăşească 20ºC.

Foarte important: prezenţa veziculelor nu trebuie să vă oprească de la a-i face micuţului băi calde. Cu o singură atenţionare: nu-l ţineţi în apă prea mult timp şi uscaţi-i pielea bine, însă fără să-l frecaţi. Şi, desigur, daţi-i să bea în mod regulat, pentru a evita riscul de deshidratare. Cât despre medicaţie, limitaţi-vă la paracetamol; fără aspirină sau antiinflamatoare nonsteroidiene, deoarece implică riscuri secundare serioase.

Nici cu mâncărimea nu e deloc de glumit. Trebuie ca micul pacient să fie ferit de tendinţa scărpinatului agresiv, căci cicatricile pot lăsa urme pe piele pentru toată viaţa! Talcul ori alte prafuri trebuie scoase din discuţie, căci ele cresc riscul de infecţie. Tratamentul antihistaminic (prescris de medic) va calma mâncărimea, dar în acelaşi timp trebuie să aveţi grijă să îmbrăcaţi copilul în haine largi, nesintetice, de preferat cămăşi şi pantaloni de bumbac. Îl vor mai calma şi duşurile sau băile rapide cu apă călduţă, o dată sau de două ori pe zi, dar nu folosiţi produse antiseptice, ci un simplu săpun dermatologic. După duş, se recomandă aplicarea unei soluţii apoase de clorhexidină, care previne suprainfectarea.

De asemenea, micul pacient va avea unghiile tăiate şi mâinile în permanenţă curate, iar în cazul celor foarte mici se pot folosi uneori manşoanele speciale, deşi le suportă destul de greu. În fine, numai în caz de suprainfectare severă se vor folosi antibiotice, numai pe cale orală. Şi, din nou: în caz de creştere puternică a febrei sau de agravare a stării copilului, apelaţi imediat la medic!

Nici cu băutura nu e simplu...

În mod normal, vorbind despre consumul de alcool ar trebui să ne plasăm în faţa unei situaţii relativ fireşti: a bea o asemenea băutură (nefalsificată!) în doze mici poate însemna un ajutor implicit la menţinerea stării de sănătate, în vreme ce abuzul generează drame, deteriorând starea fizică, psihică şi afectivă a consumatorului permanent.

Mai există însă un aspect la care puţini se gândesc serios: cum se face că unele persoane se trezesc la un moment dat că, fără să-şi dea seama de ce, au devenit dependente de paharul cu alcool? Nu e o întâmplare, ci aici se ajunge treptat, pornind, de pildă, de la o simplă obişnuinţă inofensivă.

Un pahar cu vin, seara, după o zi grea de muncă, nu este ceva neobişnuit, dar cercetătorii spun că acest obicei s-ar putea transforma într-o problemă chiar foarte gravă. Studii recente realizate în Anglia au demonstrat că persoanele care au probleme cu

stresul sau o anumită „intercalare" a funcţiilor creierului sunt mai predispuse la o eventuală dependenţă de alcool, iar contextul social nu e deloc străin de asemenea efecte. După ce au examinat cu ajutorul unor scanere RMN activitatea cerebrală a 200 de studenţi, cercetătorii au ajuns la concluzia că dorinţa de a petrece timpul în mod plăcut şi fără prea multe eforturi poate duce la probleme privind consumul de alcool. Astfel, chiar dacă se confruntau cu probleme precum examene ratate sau relaţii eşuate, numai tinerii care se aşteptau la efecte imediate şi la care nivelul de risc perceput era mai scăzut s-au dovedit mai predispuşi la a consuma cantităţi crescute de alcool.

„Imaginaţi-vă eforturile pe care un şoarece le face pentru a obţine o bucată de brânză pusă într-o capcană. Prea multă îndârjire pentru asigurarea hranei şi un sentiment prea scăzut al riscului la care se supune vor duce eventual la moartea şoricelului!", au menţionat oamenii de ştiinţă, în încercarea de a explica ipoteza studiului. Rezultatele respectivelor cercetări ar putea fi utile în viitor pentru ajutorarea persoanelor predispuse la abuzul de alcool sau de droguri, adică acele deprinderi nocive care dau dependenţă. De menţionat o situaţie absolut dezastruoasă: în ultimul deceniu, numărul deceselor provocate de consumul de alcool a crescut cu peste 25%!

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Nu vom vorbi despre vreo cură de slăbire „miraculoasă"; ideea din titlul acestui articol se referă la o problemă ce poate fi foarte deranjantă, a mucoasei bucale: aftele. Acestea sunt mici ulceraţii sau leziuni profunde ale interiorului gurii, de obicei dureroase, mai ales la consumul anumitor mâncăruri sau băuturi. Ele apar în general pe buze, gingii, limbă ori pe interiorul obrajilor. În cazuri foarte rare, aftele pot afecta şi mucoasele genital sau digestive. Asemenea leziuni afectează cel mai frecvent femeile, dar nu sunt feriţi nici bărbaţii şi copiii.

Dacă ne referim la vindecarea spontană a aftelor, aceasta se petrece în aproximativ 10 zile, după care dispar fără să lase cicatrice. În caz de recidivă însă, se recomandă prezentarea la medicul generalist sau la dentist; de menţionat că aftele recidivante sau multiple pot reprezenta simptomatologia unei patologii subiacente de tipul HIV. Să mai spunem că originea bine precizată a acestei afecţiuni nu e clarificată, însă în apariţia sa pot juca un rol important factorii ereditari şi de mediu. Cel mai frecvent, cauzele la care se face trimitere sunt: ■ anumite alimente (precum nucile); ■ un microtrau-

Stop mâncării!

matism al mucoaselor bucale (în urma unui periaj al dinţilor agresiv, a folosirii unui aparat dentar); ■ stresul, oboseala fizică, unele medicamente, ciclul menstrual sunt şi ele uneori cauze ale apariţiei aftelor.

Înaintea apariţiei, acestea provoacă o senzaţie de arsură, apoi se prezintă ca răni de mărime variabilă, rotunde sau ovale, cu marginile netede şi bine conturate. Centrul e de obicei alb sau galben pal, iar conturul de un roşu aprins. Cele de la nivelul gurii provoacă şi dureri la vorbire şi la mestecat, dar pot fi asociate şi cu dureri abdominale sau articulare, cu diaree şi înroşirea ochilor. Prevenţia indicată constă în: verificarea alimentelor care ar fi putut provoca afecţiunea, suprimându-le măcar pe un termen limitat (condiment, fructe acre sau uscate, roşii, ananas, kiwi, crustacee etc.); evitarea vorbitului în timpul masticaţiei, pentru ca subiectul să nu îşi muşte interiorul obrajilor; respectarea unei bune igiene buco-dentare; folosirea unui aparat dentar bine adaptat.

Arătam mai sus că, în mod normal, după circa 10 zile aftele se vindecă singure. La primele simptome, este totuşi recomandabil ca dinţii să fie periaţi după fiecare masă, apoi să se clătească cu apă de gură de mai multe ori pe zi. Durerea se poate ameliora cu aplicaţii locale de antiinflamatoare, antiseptice (comprimate, gel sau apă de gură), analgezice locale, realizate de medicul specialist. De asemenea, stomatologul poate să „ardă" aftele, grăbind vindecarea, cu acid tricloracetic, în timp ce creionul pe bază de nitrat de argint poate ameliora simptomele. În vederea prevenirii recidivelor, se poate administra vitamina C timp de mai multe săptămâni.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Avem două braţe

Că e foarte necesar să ne verificăm cât mai frecvent posibil presiunea arterială (sau tensiunea, cum ne-am obişnuit să o numim) o ştim cu toţii, dar puţini cunosc faptul că ar fi foarte indicat să solicităm această verificare nu la unul, ci la ambele braţe, aşa cum nu prea suntem obişnuiţi să o facem, în principiu din lipsă de informare sanitară corectă şi completă. O diferenţă semnificativă de presiune arterială între cele două braţe poate reflecta un risc crescut de boală cardiovasculară, după cum arată un studiu al cercetătorilor de la Universitatea din Exeter (Marea Britanie).

Concluziile specialiştilor sunt cât se poate de elocvente: dacă există o diferenţă repetată între 10 şi 15 mmHg, trebuie să se facă analize mai aprofundate. Cercetătorii spun că un asemenea decalaj între un braţ şi celălalt ar putea reflecta un risc vascular mult crescut. Acest lucru se „traduce" prin aceea că medicii britanici le recomandă pacienţilor măsurarea tensiunii la ambele braţe, precum şi să ia în considerare marea variaţie a tensiunii de la un moment la altul, în funcţie de o mulţime de factori, despre care cadrele medicale pot oferi atât indicii valoroase, cât şi formule de remediere a problemelor.

Avantaje... periculoase

Între elementele constitutive ale dorinţei omului de azi de a trăi cât mai comod, alimentaţia ocupă un loc de top, în sensul că ne dorim mâncăruri cât mai sănătoase şi savuroase, dar şi mai uşor de preparat. Vorbind despre această tendinţă, cauzată şi de ceea ce ne place să numim „lipsă de timp", uităm mai mereu că efectele negative, chiar foarte periculoase ale hrănirii moderne se pot afla chiar în recipientul din care mâncăm sau în care se ţin alimentele, fie şi temporar.

Despre surplusul de aluminiu, staniu, crom ori alte asemenea metale folosite (şi) în ambalaje se cunosc destul de multe, la fel ca despre consumul de băuturi din recipiente de plastic. Totuşi, iată că puterea obişnuinţei a devenit rapid mult mai mare decât instinctul de conservare, astfel că nu sunt decât extrem de puţini cei care protestează faţă de aceste produse ieftine, practice, dar şi – fatalmente – nocive pentru sănătate.

„Otrava" matinală

Din ce în ce mai multe persoane îşi încep ziua sorbind cu nesaţ fumul de ţigară împreună cu doza de cafea din paharul de plastic. Totuşi, medicii avertizează populaţia că un consum de cafea sau de ceai din asemenea recipiente nicidecum nu poate fi considerat benefic pentru sănătate. Motivul: vesela de plastic nu este destinată pentru produsele calde. La o încălzire la 80ºC ea începe să emane substanţe chimice care intră în produsele alimentare şi în băuturi, apoi în corpul uman; prin urmare, cafeaua din pahare de plastic

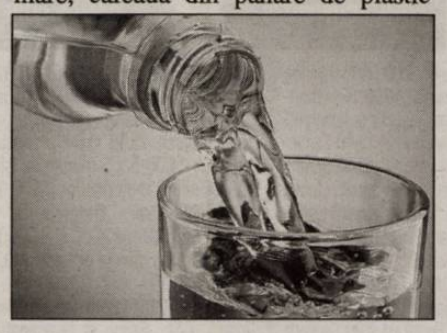

poate fi numită otravă. Oamenii de ştiinţă avertizează că atracţia pentru băuturile calde în pahare de plastic, în cel mai „bun" caz va duce la alergii, iar în cel mai rău caz – la maladii ale organelor interne, în special, rinichi şi stomac. Totodată, îngheţarea în veselă de plastic nu are un efect negativ, dar este mai bine să utilizaţi ustensile metalice. Medicii prognozează că în viitorul apropiat vor fi continuate cercetările privind impactul plasticului asupra sănătăţii, şi este puţin probabil că rezultatele îi vor bucura pe fanii cafelei şi ceaiului fierbinte băute din pahare de plastic.

O puritate care arde la buzunar

Şi nu doar din punctul de vedere financiar. Opţiunea pentru apa îmbuteliată în PET-uri (în limbaj chimic, folii din polietilen tereftalat) în detrimentul celei de la robinet, despre care avem asigurări din partea unor instituţii oficiale ale statului că a trecut prin filtre şi tratamente menite să nu ne pericliteze sănătatea, nu doar că afectează bugetul familial, ci poate să atragă importante urmări nefaste. O spun cercetătorii din mai multe ţări, care au analizat peste 1.000 de sortimente diferite de apă la butelii de plastic etichetată drept „naturală", „pură", „virgină". Din păcate, menţiunea scrisă s-a dovedit falsă în circa 22% din cazuri, când s-au depistat în această apă cel puţin un element chimic dăunător, prezent aşadar peste normele admise. A nu se înţelege de aici că toate apele îmbuteliate sunt agresive la adresa sănătăţii noastre, însă nu aceasta e singura problemă. Dacă

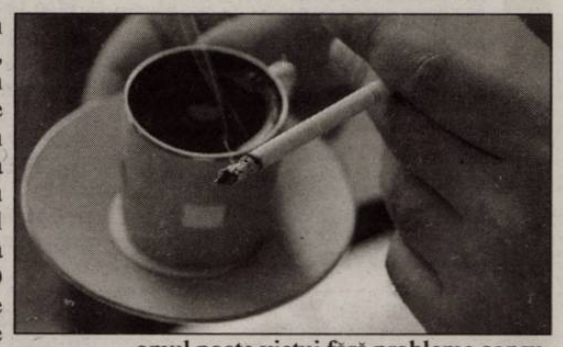

omul poate vieţui fără probleme consumând doar o asemenea apă, în mod cert sănătatea naturii e foarte grav şi pe termen lung afectată de fabricarea, dar şi de nefolosirea, ulterioară consumului apei, a PET-urilor. Numai în SUA, anual, se folosesc cel puţin 17 barili de petrol în fabricile de PET-uri, dar, şi mai grav, peste 85% din acestea se aruncă. Lucru care, în cele din urmă, tot asupra sănătăţii noastre se răsfrânge.

Chinul unei nopţi de vară

Pentru numeroase persoane, nopţile estivale, care ar trebui să fie pline de vise plăcute, devin un chin perpetuu din cauza ţânţarilor. Cam 20% din populaţie devine ţinta predilectă a minusculilor vampiri, chiar şi în pofida folosirii ultrarăspânditelor pastile, benzi cu lipici ori a aparatelor cu ultrasunete.

Explicaţia e similară celei din cazurile infecţiilor microbiene, de pildă: adaptarea şi imunizarea agresorilor la produsele chimice menite să îi combată. Mai nou, adepţii terapiilor blânde ne propun abordarea acestei probleme cu adevărat dăunătoare vieţii cotidiene (dar şi ca potenţial transmiţător de maladii grave, ca encefalita) dintr-o perspectivă de... strategie militară: cunoaşterea inamicului, care atacă exclusiv pentru a se hrăni.

Trebuie ştiut că ţânţarii atacă mai rar persoanele cu grupa de sânge 0 şi de două ori mai frecvent pe cele cu grupa A; riscul e mediu pentru grupa B. Respiraţia puternică, deci o emanaţie mai mare de bioxid de carbon atrage şi ea ţânţarii, iar primii vizaţi sunt indivizii cu masa corporală mare şi cei ce depun un efort fizic intens; de aceea, copiii nu au prioritate în preferinţele acestor atacatori. Sportivii devin şi ei o bună sursă de hrană pentru ţânţari, din cauza emisiei, prin transpiraţie, a acidului lactic, ureei şi amoniacului; duşul şi săpunul pot rezolva însă problema. Nici băutorii de bere nu sunt cruţaţi, ei devenind brusc „simpatici" pentru aceste insecte, însă nu se ştie exact ce anume le atrage la aceştia.

Poate părea un fel de capriciu, dar ţânţarii nu-şi reperează prada doar după miros, ci sunt atraşi şi de anumite culori ale hainelor. Preferate sunt nuanţele puternice — negru, bleumarin, roşu — care fac ca purtătorul să fie mai uşor reperabil. Datorită emisiei de bioxid de carbon mărite cu 21% faţă de nivelul normal şi temperaturii corpului, de asemenea mai ridicată, gravidele atrag şi ele atenţia ţânţarilor.

Iar dacă vă întrebaţi de ce aceştia înţeapă în special anumite zone ale corpului (glezne, picioare, încheietura mâinii etc.), motivaţia poate fi că preferă concentraţiile de bacterii specifice pielii umane, din specii diferite. Înţepătura ca atare ne oferă şi informaţii despre propriul nostru organism, mărimea ei nedepinzând de cât timp a pompat „vampirul" sânge din corpul nostru, ci de reacţia sistemului imunitar la saliva introdusă de el în piele: o reacţie slabă ne arată că am suferit agresiunea unei singure specii.

Oricare ar fi categoria de victime în care ne încadrăm, experţii în asemenea probleme destul de serioase ne dezvăluie eficacitatea certă a unui singur remediu natural: câteva picături de ulei de eucalipt întinse pe piele vor ţine la distanţă, pentru o vreme, aceşti inamici. Şi, apropo: nu vrem să vă demoralizăm, dar trebuie cunoscut şi un alt amănunt semnificativ: în lume există peste 3.000 de specii de ţânţari!

Remedii naturale

Când „murdăria" înseamnă sănătate

Pentru cititorii tradiţionali ai „Magazinului" subiectul de faţă nu este unul întru totul nou, însă el merită reluat într-o haină nouă, deoarece sintagma din titlu face trimitere la o procedură terapeutică pe cât de veche, pe atât de eficace. Aţi înţeles, desigur, că e vorba despre efectul anumitor tipuri de nămol asupra trupului atins de diverse afecţiuni legate în primul rând de reumatism. Totuşi, nu la excelentul nămol de la Techirghiol, care a devenit de multă vreme de notorietate pe mapamond. Recent, a fost cumva scos dintr-un fel de penumbră, după aproximativ un sfert de veac, nămolul din staţiunea hunedoreană Geoagiu-Băi.

Tratamentele cu nămol de turbă, extras din zona ştrandului cu apă termală aflat în staţiunea Geoagiu-Băi (40 de kilometri de municipiul Deva), au fost reluate, procedurile fiind avizate sanitar şi utilizate în special în cazul persoanelor care suferă de afecţiuni reumatice, dar şi pentru alte boli sau afecţiuni generate de traumatisme. „Nămolul de turbă din Geoagiu-Băi este similar celui de la Techirghiol. Procedurile de împachetări cu nămol s-au oprit în 1990 din cauză că au fost solicitate foarte multe avize, pe care am reuşit să le obţinem, în timp. Nămolul extras la Geoagiu Băi este foarte bun pentru sănătate, iar acum, după omologare, va putea fi folosit în procedurile de tratament din toate hotelurile şi pensiunile care au baze de tratament.", a declarat, pentru Agerpres, primarul oraşului Geoagiu, Ioan Vălean. Acesta a explicat că nămolul se extrage dintr-o zonă apropiată ştrandului cu apă termală, după care se pregăteşte pentru a putea fi utilizat în procedurile de tratamente. Acestea vor consta în împachetări, băi la cadă timp de 10 minute sau proceduri de masaj.

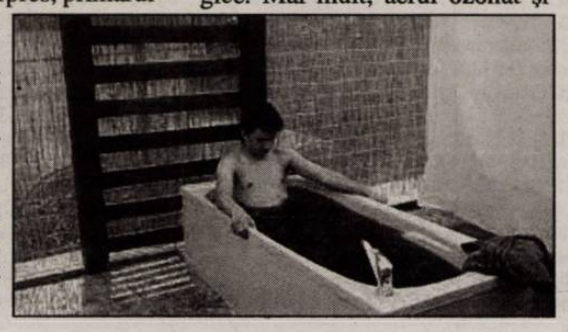

Calităţile apelor termale de la Geoagiu-Băi sunt cunoscute de acum peste 2.000 de ani, de pe vremea romanilor. Staţiunea este amplasată la o altitudine de 350 de metri şi beneficiază de o climă continentală blândă, fără vânt puternic sau geruri mari. Aerul este puternic ozonat, iar apele termale sunt potrivite pentru afecţiuni ale aparatului locomotor, ginecologice, boli de nutriţie, metabolice şi dermatologice. Mai mult, aerul ozonat şi mereu împrospătat de brizele montane recomandă staţiunea şi pentru tratamentul unor boli ale sistemului nervos, în stări de oboseală, surmenaj, anemii sau nevroze.

Iată, de altfel, şi principalele afecţiuni pentru care sunt recomandate curele realizabile în Geoagiu-Băi, naturale sută la sută, cu nămol de turbă, dar şi cu factori climatici benefice: ● reumatismale degenerative (spondiloză cervicală, dorsală şi lombară, artroze, poliartroze); ● reumatismale abarticulare (tendinoze, tendomioze, tendoperiartroze, periartrită); ● postraumatice (redori articulare posttraumatice, stări după operaţii pe articulaţii, după fracturi, entorse, luxaţii); ● neurologice periferice (pareze uşoare, sechele după polineuropatii); ● ginecologice (tulburări minore de pubertate şi menopauză); ● asociate (endocrine, metabolice, de nutriţie, dermatologice, boli cardiovasculare, nevroză astenică, boli profesionale).

Oblojeli estivale pentru picioare

Leacurile băbeşti pot acţiona, eventual ca adjuvant pentru medicina clasică, în ameliorarea unor stări neplăcute sau pentru o mai bună funcţionare a organismului. Spre exemplu, leacurile băbeşti vin în ajutorul nostru în tratarea picioarelor umflate, printr-o gamă variată de opţiuni. Or, pe vreme de caniculă, după ce consumăm apă şi alte lichide uneori fără discernământ, acest fenomen este foarte posibil să se producă.

Picioarele umflate ne arată de fapt că inima şi rinichii nu funcţionează aşa cum trebuie. Când picioarele umflate sunt şi înroşite e bine să se aplice sub formă de cataplasmă frunze de brusture dulce, care se ung cu puţin seu de oaie şi se leagă în jurul picioarelor cu o bucată de pânză din fibră naturală. Aceste cataplasme se ţin toată noaptea pe zonele afectate. După trei zile în care se aplică în fiecare seară cataplasmele cu brusture, umflăturile dispar şi picioarele revin la starea normală.

LUNI - 24 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" 10.00 Film: „Charlot pompier" (SUA, 1916) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Fără compromisuri" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleşhopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Doc.: „Wild Carpathia" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Norocosul" (SUA, 2011). Cu: Colin Hanks, Ari Graynor 0.10-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 Vorbeşte lumea (r) 12.00 Film: „Viaţă nedreaptă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Vine CHEF-ul 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Doi bărbaţi şi jumătate" 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00-6.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Hulk Uriaşul" (SUA, 2003). Cu: Eric Bana, Jennifer Connelly 23.00 Film: „Duelul" (România, 1981). Cu: Sergiu Nicolaescu, Jean Constantin 1.30-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Crimă cu autograf" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mama mea găteşte mai bine (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii 13.50 Flavours, 3 bucătari 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Răzi şi câştigi 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Farse de tot râsul 20.30 Film: „Primul submarin" (SUA, 1999). Cu: Armand Assante, Christopher Bauer 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate". Cu: Eiza Gonzalez 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Mississippi" (SUA, 1935). Cu: Bing Crosby 17.30 A doua emigrare (r) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 China: tradiţie şi inovaţie 20.10 Teatru TV: „Ursul" de A. P. Csehov 21.15 Teatru: „Cântecul lebedei" de A.P. Cehov 22.00 Ora de ştiri 23.00 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Vorbeşte lumea 8.00 Serial (r) 9.15 Serial: „La bloc" 10.45 Film: „Povestea lui Brooke Ellison" (r) 12.45 Film: „Liceenii Rock'n Roll" (r) 15.00 Film: „Omul păianjen 2" (r) 17.30 Film: „Ultimul orizont" (SUA, 1937) 20.30 Film: „Un alibi perfect" (SUA, 1998). Cu: Luke Perry, Richard Rosenberg 22.30 Film: „Donnie Brasco" (SUA, 1997). Cu: Johnny Depp, Al Pacino, Michael Madsen 1.00 Film (r) 3.00 Cine A.M.

MARŢI - 25 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Călători în lumi paralele" (ep.1) 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Wild Carpathia" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoşii (r) 18.15 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.45 Doc.: „Wild Carpathia" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Film: „Noapte bună şi noroc!" (SUA, 2006). Cu: David Strathairn, George Clooney 23.50-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 Vorbeşte lumea (r) 12.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Soldaţii destinului" (coprod., 2012). Cu: Christian Slater 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Super Trip 1.00 Serial: „În mintea criminalului" 2.00-6.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Regele Scorpion: Victoria finală" (SUA, 2012). Cu: Billy Zane, Ron Perlman 22.30 Film: „Stăpânii străzilor" (SUA, 2008). Cu: Keanu Reeves, Hugh Laurie 1.00-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Playtech (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Farse de tot râsul (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Secretele mentaliştilor 20.30 Film: „Adopţia" (SUA, 1999) 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Interviurile TVR 2 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Întâlnire cu dragostea" (SUA, 1941) 17.40 5 minute de istorie 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Anotimpul victoriei" (SUA, 2009). Cu: Sam Rockwell, Emma Roberts 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Vorbeşte lumea 8.00 Serial (r) 9.45 Serial: „La bloc" 11.15 Film: „Ultimul orizont" (r) 14.15 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (r) 16.15 Film: „Liceenii Rock'n Roll" (r) 18.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (Canada, 2000, partea I). Cu: Billy Zane, Gloria Reuben 20.30 Film: „Furie dezlănţuită" (SUA, 1992). Cu: Cynthia Rothrock, Richard Norton 22.30 Film: „Fire de iarbă" (SUA, 2009). Cu: Edward Norton, Lucy DeVito 0.30 Film: „Godzilla" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI - 26 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Wild Carpathia" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.50 Doc.: „Wild Carpathia" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Folm: „Fraţi de suflet" (SUA, 2008). Cu: Samuel L. Jackson, Bernie Mac 1.55-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 Vorbeşte lumea (r) 12.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 21.30 Film: „Ninja" (SUA, 2009). Cu: Scott Adkins, Tsuyoshi Ihara, Mika Hijii 23.00 Ştirile ProTv 23.30 Super Trip 0.30 Serial: „În mintea criminalului" 1.30-6.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Te pui cu blondele? 23.30 IComedy 1.00-1.30 Reluări 3.30 Film: „Air Force One" (SUA, 1997). Cu: Harrison Ford, Gary Oldman.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Casa: construcţie şi design (r) 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Secretele mentaliştilor (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Cronica Netului 21.00 Vreau să divorţez 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îşi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale româneşti (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Faimoşii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Răul din adâncuri" (SUA, 1932). Cu: Charles Laughton, Gary Cooper 17.30 Dobro urban (r) 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Pelerin (r) 19.30 Telecinemateca: „Luminile rampei" (SUA, 1952) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Vorbeşte lumea 8.15 Serial (r) 10.00 Serial: „La bloc" 11.30 Film: „Ultimul orizont" (r) 14.30 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (r) 16.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (r) 18.30 Film: „Singurul supravieţuitor" (partea a II-a) 20.30 Film: „Oameni de onoare" (SUA, 1992). Cu: Tom Cruise, Jack Nicholson, Demi Moore 23.30 Film: „Jaful de pe Baker Street" (coprod., 2008). Cu: Jason Statham 1.15 Film: „Oameni de onoare" (r) 4.15 Cine A.M.

ARI GRAYNOR
— luni, 22.10 —

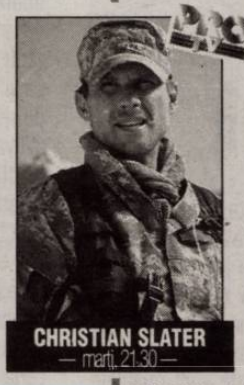

CHRISTIAN SLATER
— marţi, 21.30 —

EMILY WATSON
— joi, 20.30 —

MARK DACASCOS
—sâmbătă, 1.30 —

EIZA GONZALEZ
— luni-vineri, 23.00 —

TIL SCHWEIGER
— vineri, 23.10 —

DEMI MOORE
— miercuri, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI - 27 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „Wild Carpathia" (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 De joi până joi (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACŢIEI 18.00 Lozul cel mare 18.40 Doc.: „Acorduri pentru sufletul nemuritor" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Serial: „Dr. House" 21.55 Istorii de buzunar 22.10 Doc.: „Ronald Reagan — Un parcurs american" 0.05-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 Vorbeşte lumea (r) 12.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile ProTv 20.00 Serial: „Las Fierbinţi" 21.00 Fotbal: Rosenborg BK — FC Steaua Bucureşti 23.00 Ştirile ProTv 23.30 Super Trip 0.30 Serial: „În mintea criminalului" 1.30-6.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiţi pe la noi: Poftiţi şi dăruiţi 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Calul de luptă" (SUA, 2011). Cu: David Thewlins, Emily Watson 23.30 Film: „Atila, cuceritorul" (SUA, 2001). Cu: Gerard Butler 1.30-3.00 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Mondenii (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Click! Poftă bună (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Fără reţineri" (coprod., 2007). Cu: Catherine Zeta-Jones 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îşi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură şi sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Dragonwyck" (SUA, 1946) 17.30 Europa 360º (r) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Juratul" (Italia, 2010) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 0.00 Motomagia 0.30-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.45 Vorbeşte lumea 8.30 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 11.45 Film: „Singurul supravieţuitor" (r., partea I) 13.45 Film: „Singurul supravieţuitor" (r., partea a II-a) 15.45 Film: „Picnic" (SUA, 1955). Cu: William Holden 18.15 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (SUA, 1934). Cu: Clark Gable 20.30 Film: „Regina balului" (SUA, 1999). Cu: Rose McGowan, Rebecca Gayheart 22.15 Film: „Masca neagră 2: Oraşul măştilor" (coprod., 2002). Cu: Andy On, Tobin Bell 0.30 Film (r) 2.15 Cine A.M.

VINERI - 28 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea şi noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Documentar (r) 12.30 Lumea şi noi (r) 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Profesioniştii 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.30 Zâmbeşte, mâine va fi mai bine (sau la fel) (r) 18.40 Doc.: „Sărbătoarea comorilor vii" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Muzici şi tradiţii în Cişmigiu 22.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 23.10 Film: „Stigmata" (SUA, 1999). Cu: Patricia Arquette, Gabriel Byrne 1.00-5.25 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 Vorbeşte lumea (r) 12.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „X-men de la Origini: Wolverine" (SUA, 2009). Cu: Hugh Jackman, Live Schreiber 22.45 Film: „Misiune de recuperare 2" (SUA, 2013) 1.00-4.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 10.00 Serial: „Lassie" 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Poftiţi pe la noi! 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Splash! Vedete la apă 0.00 Film: „Alice în Ţara Minunilor" (SUA, 2010). Cu: Johnny Depp, Mia Wasikowska 2.00 Film: „Hannah Montana" (SUA, 2009). Cu: Miley Cyrus, Billy Ray Cyrus 3.45 Film (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Constantin 60 (r) 8.20 Răzi şi câştigi (r) 9.00 Levintza prezintă (r) 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Flavours, 3 bucătari 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Declaraţie de dragoste" (România, 1985). Cu: Teodora Mareş, Tamara Buciuceanu 22.30 Trăsniţii (r) 0.30 Neam legat 1.00-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îşi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viaţa mea (r) 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Linia vieţii" (SUA, 1947). Cu: Marlene Dietrich 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Natură şi sănătate (r) 19.40 Film: „Phoebe în ţara minunilor" (SUA, 2008). Cu: Elle Fanning 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Seducătorul" (Germania, 2011). Cu: Til Schweiger 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 Vorbeşte lumea 9.45 Serial (r) 11.30 Serial: „La bloc" 13.00 Film: „Picnic" (r) 15.15 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (r) 17.30 Film: „De două ori da" (SUA, 1969) 19.00 Film: „Film d.a.: „Stuart Little — şoricelul familiei 2" (SUA, 2002) 20.30 Film: „Încurcături sentimentale" (SUA, 1994). Cu: Steve Martin, Madeline Kahn 22.30 Film: „Operaţiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer, Shannon Whirry 0.15 Film (r) 2.15 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ - 29 august

TVR 1

7.00 În grădina Danei (r) 7.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.05 Medici de gardă (r) 9.00 Zon@ 9.30 Postmeridian 10.00 Gala umorului (r) 11.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Biatlon: Campionatul Mondial, ediţia de vară 15.55 Curaj la feminin 16.30 Biatlon: Campionatul Mondial, ediţia de vară 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Piedone africanul" (coprod., 1978) 23.10 Film: „Ambasadorul erou" (coprod., 1976) 0.50 Profesioniştii 1.50-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilităţii" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" 11.00 Ferma vedetelor 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film: „BD la munte şi la mare" (România, 1971) 15.00 Film: „BD la munte şi la mare" (România, 1971) 17.00 Film: „Grădiniţa lui Tăticu'" (SUA, 2003) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Gustul răzbunării" (SUA, 2013). Cu: Colin Farrell 22.45 Film: „Agenţii de rezervă" (SUA, 2010) 1.00-5.45 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Sinbad şi Minotaurul" (SUA, 2011) 11.00 Te pui cu blondele? (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „Mihai Viteazul: Călugăreni" (Romania, 1970, partea I). Cu: Amza Pellea, Sergiu Nicolaescu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Mireasă pentru fiul meu 0.00 Film: „Penumbra" (SUA, 2006). Cu: Demi Moore, Henry Ian Cusick 2.30-3.45 Relurări.

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Playtech 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 13.00 Constantin 60 14.00 Film d.a.: „Scooby Doo — Misterul începe" (coprod., 2008) 16.00 Film: „Declaraţie de dragoste" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Bodyguard" (SUA, 1998). Cu: Kevin Costner, Whitney Houston 23.15 Film: „Ninja asasin" (coprod., 2009) 1.30 Film: „Sanctuarul" (SUA, 1998). Cu: Mark Dacascos 3.30-6.30 Reluări.

acasă

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Pelerin (r) 11.30 Dobro urban (r) 12.00 Serial: „Burlacii" 13.00 Popasuri folclorice 14.10 Film: „Turişti" (SUA, 1980) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Zbor deasupra unui cuib de cuci" (SUA, 1975) 22.30 MomentArt 22.40 Film: „Dramă la vânătoare" (URSS, 1978) 0.40-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Vorbeşte lumea 10.15 Serial (r) 11.45 Serial: „La bloc" 13.15 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (r) 15.30 Film: „De doua ori da" (r) 17.00 Film: „Şoricelul familiei 2" (r) 18.30 Film: „Bebeluşi geniali" (SUA, 1999). Cu: Kathleen Turner, Christopher Lloyd 20.30 Film: „Masca de argint" (România, 1987). Cu: George Alexandru, Coca Andronescu, Marga Barbu 23.00 Film: „Undeva la Palilula" (România, 2012). Cu: George Mihăiţă, Răzvan Vasilescu 2.00 Cine A.M.

DUMINICĂ - 30 august

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinţei (r) 9.20 Expo Milano 2015 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Publicistică teritoriale 14.00 Telejurnal 14.30 Biatlon: Campionatul Mondial, ediţia de vară 15.30 Zâmbeşte, mâine va fi mai bine (sau la fel) 15.45 Biatlon: Campionatul Mondial, ediţia de vară 17.15 Gala umorului (r) 18.15 Lozul cel mare 18.45 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Povestea lui Cole Porter" (SUA, 2004) 23.20 Film: „Biutiful" (Spania, 2010). Cu: Javier Bardem, Maricel Álvarez 1.50-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 Vorbeşte lumea (r) 12.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (r) 15.00 Vorbeşte lumea 17.00 Ştirile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Karate Kid" (coprod., 2010). Cu: Jaden Smith, Jackie Chan 22.30 Film: „Stiletto" (SUA, 2008). Cu: Stana Katic, Tom Berenger 0.30-6.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Povestea jucăriilor 3" (SUA, 2009) 11.00 Film: „Copilul problemă" (SUA, 1990). Cu: John Ritter, Jack Warden 13.00 Observator 14.00 Film: „Mihai Viteazul: Unirea" (România, 1970). Cu: Amza Pellea, Sergiu Nicolaescu 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 În puii mei 21.00 Fotbal: Steaua vs Viitorul Constanţa 23.00 Splash! Vedete la apă (r) 4.00 Film: „Copilul problemă" (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 12.00 Film: „Bodyguard" (r) 15.00 Cronica Netului (r) 15.30 Film: „Sexy Harem Ada Kaleh" (România, 1981). Cu: Jean Constantin, Rodica Mureşan, Ştefan Bănică, Rona Hartner, Alexandru Arşinel, Stela Popescu 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30-6.00 Reluări.

acasă

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Singurătatea florilor" (România, 1975) 15.40 Pelerin (r) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Festivalul Enescu 2015 18.55 Europa 360º 19.30 Festivalul Enescu 2015 20.25 Interviuri neconvenţionale 20.45 Festivalul Enescu 2015 22.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 Doamne de poveste 9.30 Serial (r) 11.00 Serial: „La bloc" 12.30 Film: „Masca de argint" (r) 15.00 Film: „Regina balului" (r) 16.45 Film: „Bebeluşi geniali" (r) 18.45 Film: „Playlist pentru Nick şi Norah" (SUA, 2008). Cu: Michael Cera, Kat Dennings 20.30 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1986) 22.45 Film: „Legea puterii" (SUA, 2008). Cu: Stephen Dorff, Marisol Nichols 0.45 Film (r) 2.15 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

PAROLE

NE PRIVESC DRAGOSTOS VORBĂ DE CLACĂ		ZĂPĂCIȚI SEMN ALFABETIC		A PUNE PE CĂPRĂRII ÎN AVAL!		SIMBOL DE ARGINT CAVITATE A INIMII		ÎNDEMN LA DRUM SUVERAN ARAB		ARAB ÎN SPANIA LĂBĂRȚAT
ZGOMOT DE PAPUCI AMEȚITI DE ALCOOL							GLAS DE MĂȚĂ A ACCEPTA SCUZELE			
				SUPRAFEȚE PE OGOR DINȚI DE TRĂTAT					ÎN CATREN! FLUIERUL LUI ZAMFIR	
CĂPETENIE ARABĂ RĂSUCIT LA TORS					ANOTIMPURI GEROASE JURNALE DE ȘTIRI					REDUSĂ LA ZERO
			ALBASTRU DESCHIS FĂCUTE FLEAȘCĂ					FIR ÎN AC MOȘUL CU SOMNUL		
	A POLEI LA BIJUTIER A NOTA ÎN CAIET					ARBORE DE CEAI ANIMALE FIROASE				ȘEF FOARTE SEVER
		VAPOROS BAN DIN IRAN							INIMĂ DE TURTUREA! MAGAZIE ÎN PORT	
ȘES! NOI REALIZĂRI CENUȘIU							CONSILIER MUNICIPAL RUG CU FRUCTE			
			ECHIPĂ ENGLEZĂ CAP DE CIOARĂ!					A BRĂZDA PĂMÂNTUL CĂMĂȘI CU ALTIȚE		
BIVOLI DIN TIBET A PLÂNGE AMARNIC					RĂMAS FĂRĂ AVERE					
				UNA CU CAPUL ÎN NORI						

Verificați-vă cunoștințele!

Fântâni

1. Ce se înțelege, de obicei, prin fântână?
2. Ce este o fântână arteziană?
3. Unde se află, în țara noastră, „Fântâna Meșterului Manole”?
4. Ce prozator român a scris povestirea „Fântâna dintre plopi”?
5. Cine a compus poemul simfonic „Fântânile Romei”?
6. Ce pictor român semnează tabloul „Cumpăna satului”, reprezentând o fântână cu câteva case în jur?
7. Cine a realizat, în 2009, filmul „Fântâna dorințelor” (The Wishing Well)?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Foișorul de Foc din București a fost construit între anii 1890-1892 de arhitectul George Mandrea (1855-1916). 2) Peștera „Ghețarul de la Focul Viu” se află în parcul natural din Munții Apuseni, pe Valea Galbenă, la 5 kilometri de Baza Turistică Padiș. 3) Partea vestică a arhipelagului Țara de Foc aparține statului Chile iar cea estică, Argentinei. 4) În mitologia vedică, zeul focului se numea Agni. 5) Volumul de versuri „Foc de bucurie” aparține lui Louis Aragon. 6) Piesa corală „La foc de tabără” a fost compusă de Aurel Giroveanu. 7) Filmul „Focul fatidic” a fost realizat de regizorul francez Louis Malle (1932-1995).

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Cheia” am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Maria Besciu,* ?; *Andreea Iorga,* Pitești; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Ion Cioran,* Slobozia; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Mioara Ionescu* și *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Gheorghe Popa,* Bacău; *Vlad Roman,* Râmnicu Vâlcea; *Ionel Petrescu* și *Radu-Andrei Ciobanu, București.*

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* București; *Ion Vasilescu,* Arad; *Sorin Cristea* și *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Vasile Stoian* și *Cristian Marinescu,* București.

✉ ***Ing. ION CIOCȘAN, Pucioasa.*** Întrebările trimise de dumneavoastră vor apărea în curând în revistă.

Îi rugăm pe toți prietenii rubricii (mai ales pe cei care ne scriu pentru prima oară) să menționeze, alături de nume și localitatea în care locuiesc. Este un vechi obicei al revistei de a o menționona și nu o putem face decât dacă suntem informați în acest sens.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Căldărușa
Aquilegia L.

■ Este originară din America de Nord, Asia și Europa.

■ Se dezvoltă bine în pământ de grădină, în locuri însorite sau semiumbrite. Florile apar în mai-iunie.

■ Plantele se pot înmulți prin semințe sau prin despărțirea tufelor. Semințele se plantează în răsadnițe sau direct în grădină, în luna martie-aprilie, iar în iunie-august se plantează la locul definitiv. Despărțirea tufelor se face în lunile septembrie-octombrie sau în februarie-martie.

■ Sunt foarte puțin pretențioase, iar îngrijirea se rezumă doar la întreținerea solului și tratarea împotriva dăunătorilor (mai ales purici verzi).

■ Cele mai cunoscute specii sunt: *Aquilegia caerulea James* cu flori de culoare albă sau albastră; *Aquilegia chrysantha A. Gray* cu flori de culoare galben-aurie; *Aquilegia transilvanica Schur* cu flori de culoare albastru-liliachiu sau albastru deschis; *Aquilegia vulgaris L.* cu flori colorate în roșu purpuriu, albastru-violet sau albe. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

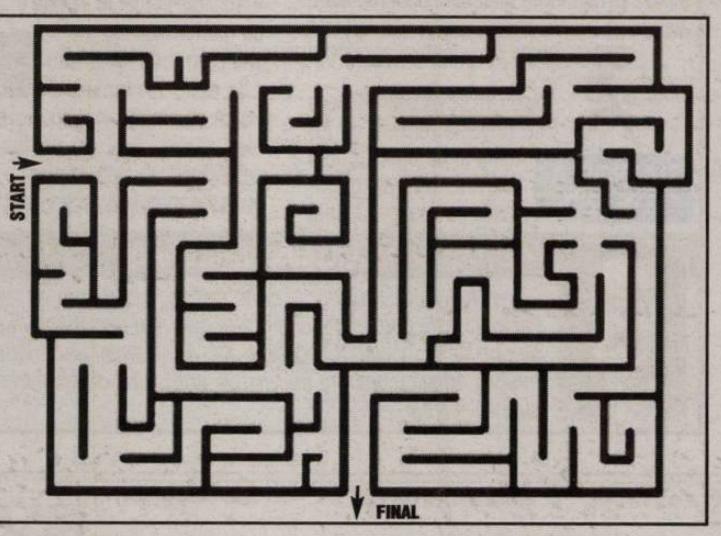

SOLUȚIA INTEGRAMEI „POANTE”: *G - O - E - P - S - G - DEMONSTRATIE - AI - AERONAVA - INSIRUI - TRIL - TARA - OPIU - A - SA - ITARI - RIT - A - USOR - ARIE - CIR - ASANA - PU - AIURIT - SLUT - STARE - LATIRI - ASA - RECITAL - ACATISTE - ASI.*

Soluția **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 32*

5	3	2	6	1	9	8	7	4
4	6	7	8	5	2	1	3	9
8	9	1	4	7	3	6	2	5
6	8	9	2	4	1	7	5	3
7	1	4	3	9	5	2	8	6
3	2	5	7	8	6	4	9	1
9	5	8	1	6	7	3	4	2
2	4	6	9	3	8	5	1	7
1	7	3	5	2	4	9	6	8

Umor

☺ – Ce ți-e domnule, cu tehnologia asta modernă, zise un călător dintr-un compartiment de tren. Am văzut un documentar italian pe Discovery, unde arăta că la 7 dimineața intra cireada de vite pe poarta abatorului și la 7 seara ieșeau pe poartă containerele cu conserve!

– Ehei, dar în Japonia, la 6 dimineața intră pe poartă camionul cu nisip, iar la ora 13, ieșea vagonul cu microprocesoarele pe bază de siliciu, zise alt călător.

– Vax, zice Bulă, uite, în orașul nostru, cam pe la 9 dimineața au început să toarne fundația la fabrica de bere și alcool, iar pe la 10 deja toți erau beți morți!

CRONICA TV

Sălbatică sau modernizată?

Delta Dunării, denumită și Paradisul păsărilor, o mare provocare pentru pescari și pentru iubitorii de natură sălbatică, este un ținut exotic, acoperit în mare parte de ape, cu cea mai bogată și diversă faună terestră și acvatică din Europa (5.500 de specii de floră și faună). Are o suprafață de 5.050 km², din care 4.340 se află pe teritoriul României, restul, în Ucraina. Un potențial natural insuficient exploatat, peștele și stuful, constituind principalele surse de venituri.

Am văzut în ultimii ani o serie de emisiuni la care au participat înalți responsabili, guvernatorul Deltei, întreprinzători, ecologiști, specialiști, în care s-a vorbit despre dezvoltarea turismului, care a început, palid, după 1990, despre strategii de dezvoltare...

Într-o recentă emisiune difuzată pe DIGI 24, invitații, aflați pe malul lacului Murighiol, au reluat problematica dezvoltării și a promovării turismului.

Dezbaterile axate pe aceleași teme au fost abordate într-un mod similar, în termeni generali, opționali, mobilizatori. N-au lipsit nici formulări în limbaj de lemn de genul: „necesitatea unei strategii unitare; trebuie să promovăm Delta sub orice formă; să începem cu începutul; să ne unim cu toții eforturile” etc. În absența unor concepții, strategii bine definite... S-a vorbit din nou despre necesitatea dezvoltării infrastructurilor turistice, a transportului din Tulcea spre destinațiile principale: porturile turistice Sulina, Crișan, Sfântu Gheorghe și Chilia

unde se poate ajunge cu vapoare clasice în cel puțin 4 ore sau cu cele rapide, până la Sulina și Sfântu Gheorghe, prețul unui bilet fiind... descurajant pentru cei mai mulți turiști.

S-a accentuat faptul că în ultimii ani s-au construit pensiuni moderne, hoteluri cu piscină și diverse facilități. Cu toate astea, numărul de turiști nu a crescut semnificativ, fiind de aproximativ 180.000 pe an, în vreme ce Delta Ronului din Franța, de pildă, e frecventată anual de 4 milioane de turiști.

E greu de presupus că această uriașă rezervație a biosferei va deveni profitabilă pentru economie doar prin valorificarea potențialului turistic având în vedere faptul că o mare parte dintre turiști — pescari amatori, în special, și vânători — sunt atrași de zone naturale, de pe malurile Dunării și ale canalelor, unde își întind corturile. Cât despre turiștii străini, aceștia vin în Deltă atrași de sălbăticie și nicidecum pentru a-și petrece vacanța într-un hotel, pentru a se desfăta cu preparate din pește la un pahar de vin dobrogean. *(Dorin Măran)*

Zodia şi nunta perfectă

Se spune că influenţa semnelor zodiacale se reflectă în tot ceea ce facem, în modul cum ne alegem partenerul, cum reacţionăm sau cum organizăm un eveniment. Ce poate fi mai important pentru un cuplu decât nunta organizată aşa cum au visat. Iată că şi de această dată astrologii ne prezintă un scurt ghid al preferinţelor fiecărei zodii în ceea ce priveşte marele eveniment. Cum se vor înţelege însă nativii din zodii diferite? Făcând un compromis de comun acord.

BERBEC. Oricare ar fi traseul acestor nativi, sigur îşi vor asigura pe lângă ei o mulţime de oameni care să se ocupe de tot, fără a uita însă cine este şeful.

Ţinuta miresei. Cât de multe cristale Swarovski se pot potrivi pe o rochie de mireasă?

Ţinuta mirelui. Sobru şi serios, cum altfel?!

Locul de desfăşurare. Într-o locaţie grandioasă, spaţioasă, cu o iluminare luxuriantă, iar orhideele vor înfrumuseţa mesele şi localul.

Meniul. Cu siguranţă în meniu îşi găseşte locul ceva scump şi interesant. Stridii, şampanii alese...

Cadouri favorite. Nimic ieşit din comun. Mai bine rezervaţi-le un curs de dans, în locul clasicelor oale şi tigăi.

TAUR. Nunta acestui nativ va fi sigur intimă, deoarece încăpăţânaţi din fire, consideră că este greu să mai asculte şi de sfatul altora. Nu vor uita însă să facă liste cu invitaţii care ţin neapărat să participe la eveniment.

Ţinuta miresei. O rochie moale şi vaporoasă, şi o simplă floare prinsă în păr.

Ţinuta mirelui. Un costum cambrat şi elegant, în nuanţe deschise de gri.

Locul de desfăşurare. Nativul Taur îşi alege o locaţie preferată iar decorul va fi surprinzător, ales cu gust.

Meniul. Cele mai bune alimente se vor afla pe masa lor de nuntă. Fripturile suculente, legumele proaspete aromatizate, în salate savuroase, iată doar câteva alegeri...

Cadouri favorite. Orice obiecte care le decorează camera de zi sunt o alegere potrivită pentru aceştia şi dacă le veţi ambala superb, chiar îi veţi cuceri.

GEMENI. Dintre toate reprezentantele zodiacului european se pare că mireasa din zodia Gemeni ia cel mai greu decizii. Dacă în acest minut îşi doreşte doar o recepţie restrânsă, în următorul alege să organizeze o grandioasă şi elegantă petrecere.

Ţinuta miresei. Alege sigur o rochie fermecătoare, probabil un amestec între modern şi epocă.

Ţinuta mirelui. Se decide greu asupra stilului. Poate îmbracă ceva super modern sau un smoching clasic şi elegant.

Locul de desfăşurare. Sigur va fi un mix de gusturi. Gândiţi-vă cum ar fi o nuntă la o cramă sau un local modern amenajat cu elemente rustice?

Meniul. Sigur cuprinde preparate înnobilate de cele mai fine condimente. Îşi vor bucura invitaţii cu exoticul curry şi cocktailuri delicioase.

Cadouri favorite. Este uşor să le alegeţi ceva pe plac; doar întrebaţi-i ce-şi doresc neapărat.

RAC. Este o încântare să participaţi la nunta acestui nativ. Este cea mai bună gazdă pentru oaspeţii săi, printre care îşi găsesc locul sigur prietenii apropiaţi. Oricum, va fi o petrecere romantică.

Ţinuta miresei. Îşi alege cu mare grijă rochia care nu va fi nici sclipitoare, dar nici simplă. Important este însă voalul care îi va ascunde lacrimile de bucurie.

Ţinuta mirelui. Combinaţia dintre alb şi albastru este ideală pentru aceştia. Emoţiile şi le vor ascunde în spatele zâmbetelor.

Locul de desfăşurare. Un loc elegant, eventual pe malul unei ape, iluminat de o mulţime de lumânări şi culori vii.

Meniul. Sărbătoarea va fi încununată şi de o masă de excepţie dar se vor asigura de preferinţele aproape fiecărui invitat.

Cadouri favorite. Orice dar sentimental le va atinge sufletul. Albume de nuntă, rame fistichii pentru cele mai dragi, fotografii sau un aparat foto.

LEU. Fastul şi bunul gust, acestea sunt trăsăturile obligatorii ale nunţii nativilor Leu.

Ţinuta miresei. Pioasă şi îndrăzneaţă, de un alb imaculat. Poate vă inspiră stilul Vera Wang.

Ţinuta mirelui. Aleg un costum în două piese diferit colorate: alb-negru, alb-albastru sau chiar liliachiu-negru.

Locul de desfăşurare. Este agitaţie mare până îşi aleg locaţia definitivă. Preferă un restaurant elegant, cu decoraţii strălucitoare.

Meniul. Aşteptaţi-vă la o masă minunată, care a fost personal degustată şi selectată pentru oaspeţi. Nu uitaţi să le spuneţi la sfârşit cât de mult apreciaţi eforturile organizării perfecte.

Cadouri favorite. Poate doar o contribuţie financiară; lucrurile nu sunt la mare preţ.

FECIOARĂ. Planificatorul de nuntă este esenţial pentru nativul Fecioară. Oricum, furnizorii care le asigură cele necesare ar merita o medalie, deoarece mireasa din zodia Fecioară este mult prea meticuloasă. În calitate de invitat veţi şti exact unde o să mergeţi şi ce program va fi.

Ţinuta miresei. Îşi alege cu grijă hainele. Poate îşi alege accesoriile în aceleaşi nuanţe cu cele ale decorului.

Ţinuta mirelui. Un costum negru cu papion sau un sacou dintr-un material pretenţios, poate din catifea.

Locul de desfăşurare. Mirii din zodia Fecioară preferă să aleagă culoarea predominantă a decorurilor în funcţie de anotimp. O nuntă în luna februarie va avea o temă cu inimioare, cea organizată toamna va avea nuanţe de auriu şi de fildeş, iar culoarea roşie este rezervată doar pentru primăvară.

Meniul. Şi alimentele se aleg cu grijă, tot în funcţie de tema organizării.

Cadouri favorite. Ceva legat de organizare, de mici piese de mobilier sau papetărie personalizată. Asiguraţi-vă însă că sunt ambalate frumos.

Săptămâna viitoare vă vom prezenta şi preferinţele celorlalte zodii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Descoperiri cu autori uitaţi ■ Un explorator face istorie ■ Amiralul care l-a sfidat pe Hitler ■ Insulele „colonizează" mările ■ Săpând după presupuse resturi ale unui OZN prăbuşit ■ Artă şi moralitate ■ Templul Prambanan ■ Cea mai geloasă femeie din lume ■ 13 — număr cu noroc

HOROSCOP

24-30 august 2015

BERBEC 21.03-20.04

Acum, mai mult ca oricând, parcurgeţi o perioadă tensionată iar activităţile zilnice vă provoacă adevărate crize de nervi. Îmbunătăţirea relaţiei cu familia implică mai multă răbdare decât puteţi oferi. Weekendul vine cu liniştea pe care aţi căutat-o toată săptămâna.

TAUR 21.04-21.05

Astrele vă dau multă energie pozitivă şi vă facilitează comunicarea. Veţi fi capabili să vă promovaţi ideile, să acţionaţi cu entuziasm şi vigoare convingătoare. Aveţi grijă să nu vă impuneţi prea agresiv punctul de vedere. Amintiţi-vă că este bine ca schimbările să fie doar pozitive.

GEMENI 22.05-21.06

A devenit obositor obiceiul de a vă orienta doar după interese financiare. Din păcate, până miercuri sunteţi în dezacord cu cineva din familie, tot pe tema banilor. Primiţi chiar şi un ultimatum însoţit de câteva cuvinte dure. Poate le meritaţi! Uneori trebuie să vă trezească cineva la realitate.

RAC 22.06-21.07

Soarele vă dă mai multă putere, energie dar vă face şi mai agresivi. Sunteţi parcă şi mai vorbăreţi ca de obicei şi conştienţi că nu-i puteţi convinge pe toţi să vă urmeze întocmai sfaturile. Ajungeţi chiar la câteva disensiuni. Nu contează cât sunteţi de bine intenţionaţi. Nu trebuie să vă amestecaţi în viaţa altcuiva.

LEU 22.07-22.08

În ultima vreme vă simţiţi epuizaţi din cauza grijilor şi responsabilităţilor care s-au cam adunat. Cu toate astea, ori vă simţiţi foarte bine, ori de-a dreptul oribil. Oscilaţi între euforie şi tristeţe, între bine şi rău sau între plăcere şi dezgust. Aveţi grijă de starea psihicului şi nu vă mai inflamaţi din orice.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Este un moment prielnic să vă împărtăşiţi speranţele şi visele legate de viitor cu ceilalţi, deoarece şi părerile lor vă vor ajuta. Cu toate acestea, o provocare va veni de la cineva în care aveţi încredere deplină. Mare atenţie că o luptă impersonală pentru putere poate deveni chiar agresivă.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Aveţi mari ambiţii în ceea ce priveşte relaţiile cu familia şi cu cei mai buni prieteni. Utilizaţi diplomaţia pe care o stăpâniţi din belşug şi totul se va rezolva fără prea mari discuţii în contradictoriu. Uneori, conflictele sunt greu de evitat. Fiţi prudenţi cu remarcile acide!

SCORPION 23.10-21.11

Din exces de zel vă preocupă marile probleme ale omenirii — politică, religie, probleme rasiale — pe care le dezbateţi cu ardoare dar, în acelaşi timp, pentru cei care nu sunt de acord cu dumneavoastră închideţi subiectul definitiv. Încercaţi să schimbaţi prea multe convingeri şi nu întotdeauna aveţi şi succes.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Sufletul pereche vă dă cam multe bătăi de cap. Nu sunteţi pe aceeaşi lungime de undă şi părerile în contradictoriu vă fac să fiţi cam ţâfnoşi. Şi relaţiile cu apropiaţii sunt destul de tensionate, mai ales că interminabila căldură nu vă lasă să lucraţi la capacitate maximă. Încercaţi să trataţi lucrurile cu mai multă răbdare.

CAPRICORN 22.12-19.01

Problema acestei săptămâni este că atmosfera se supraîncălzeşte de la atâtea bârfe şi ciocniri mai puţin vinovate. Fie că sunteţi acuzaţi de lucruri neadevărate, fie că primiţi şi nişte laude, probabil că situaţia este alimentată şi de starea dumneavoastră uşor iritabilă. Să fie de vină tot căldura? Lăsaţi că vine ea toamna răcoroasă...

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Puteţi fi mai încăpăţânaţi decât un Taur? Recunoaşteţi sau sunteţi prea mândri să acceptaţi adevărul? Oricum, nimic nu vă convinge că şi alţii au dreptul la o opinie, chiar contradictorie cu cea a dumneavoastră. Învăţaţi să-i ascultaţi pe ceilalţi, câteodată cu preţul de a vă plictisi.

PEŞTI 19.02-20.03

Vă preocupă mai mult distracţia, mai ales când vine vorba de copii. În relaţia cu partenerul de viaţă sau cu o rudă apropiată este ceva ce nu merge. Parcă vă simţiţi amăgiţi şi manipulaţi, mai ales atunci când nu vă tratează bine. O celebritate spunea cândva: „Cătuşele de aur sunt mult mai grele decât cele de fier".

Nativul săptămânii: **GUILLAUME APOLLINAIRE** (26.08.1880 — 09.11.1918)

A fost poet, prozator şi critic de artă. Acest nativ al zodiei Fecioară este considerat una dintre cele mai importante figuri literare de la începutul secolului XX. A influenţat dezvoltarea unor mişcări artistice precum futurismul, cubismul, dadaismul sau suprarealismul.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

➲ Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

➲ Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Judeteană MURES

SERIE NOUĂ - 1260 ● ANUL LVIII ● 27 AUGUST 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 34 (3010)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Inima omului e largă, de ce unii şi-o poartă strâmtă şi plină de ură?*
Marin Preda

■ *Cerul i-a dăruit omului, spre a-i recompensa toate greutăţile, trei lucruri: speranţa, visul şi zâmbetul...*
Immanuel Kant

Caleidoscop

Trepte spre ETERNITATE

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Idei insolite

Dosarele frumuseţii
Culori perfecte pentru vară

Mesajul sfinxului din Gizeh

Consultaţii fără plată

OSTEOPOROZA fatala fragilizare a oaselor

Descoperiri cu autori uitaţi

Nu de puţine ori istoria şi-a premiat autorii unor descoperiri faimoase cu uitarea sau ignorarea. Iar alteori chiar contemporanii au uitat să-şi recunoască eroii aşa cum s-ar fi cuvenit.

Şi nu e vorba doar de contemporani, recunoaşteri eronate s-au petrecut din Antichitate până în zilele noastre. Chiar dacă autorul articolului de pe *listverse.com* nu-l aminteşte şi pe descoperitorul insulinei, marele profesor Nicolae Paulescu, dar cazul nu este unic. Şi alţi mari descoperitori ai lumii moderne au fost ignoraţi pentru ca laurii premiantului să fie puşi pe fruntea altcuiva.

Aristarh din Samos

Cărţile de şcoală, dar şi enciclopediile, atunci când vorbesc despre teoria heliocentrică îl scot în faţă pe Copernic. Teoria heliocentrică „inventată" de faimosul matematician şi astronom Nicolaus Copernic a schimbat modul în care noi privim astăzi Universul, propunând un Univers, sau mai exact un Sistem solar, al nostru, în care Soarele se află în centru, în jurul lui rotindu-se planetele, printre care şi Pământul. Teoria heliocentristă este la fel de remarcabilă ca şi teoria lui Eratosthene din Cyrene care a demonstrat că Pământul e rotund şi nu plat cum s-a crezut şi cum scria şi Vechea Scriptură.

Lucrarea sa de căpetenie *„De Revolutionibus Orbium Coelestium" (Despre mişcările de revoluţie ale corpurilor cereşti),* pe care o termină în 1530 şi va fi publicată abia în anul 1543, cu puţin înainte de moarte, contrazicea radical doctrina oficială a Bisericii Catolice. Dar ea avea să schimbe modul de a gândi al contemporanilor, deschizând drumul marilor exploratori ai secolelor XVI şi XVII. Dar conceptul făcut cunoscut lumii de Copernic, avea un predecesor: acesta era Aristarh din Samos, un astronom şi matematician grec, coleg cu mult mai cunoscuţii Aristotel şi Ptolemeu, care în anul 288 î.e.n. a prezentat teoria heliocentristă. Evident a fost luat în râs, dar cu toate acestea scrierile lui i-au influenţat pe Aryabhata (476-550), unul dintre primii mari matematicieni şi astronomi indieni, dar şi pe... Copernic!

Ghinionul lui Aristarh a fost că ideile lui geocentriste radicale contraziceau direct teoria lui Aristotel care spunea că toate planetele sunt atrase spre centrul... Pământului! Şi cu toate că ideea lui Aristotel este considerată eronată, el este un star al Antichităţii (pe bună dreptate, totuşi) în vreme ce teoria corectă a lui Aristarh nu l-a ajutat cu nimic pentru a cucerii notorietatea planetară.

Alfred Russel Wallace

Când Charles Darwin a publicat cartea sa de căpătâi, *Originea speciilor,* în 1859, el a schimbat complet modul contemporanilor lui de a privi lumea şi planeta, revoluţionând ideile ştiinţifice cu un efect durabil chiar până în zilele noastre. Sigur, există multe controverse legate de unele idei promovate în carte, dar opera lui Darwin a schimbat cursul studiilor ştiinţifice.

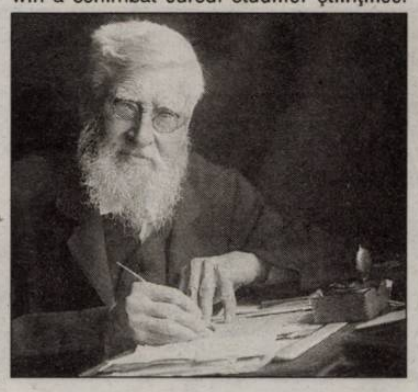

Dar, lăsat în umbră, se află numele unui alt cercetător uitat, care a avut aceeaşi idee: Alfred Russel Wallace, explorator şi geograf cunoscut, contemporan cu Darwin.

Chiar dacă opera lui a cucerit un oarecare respect din partea contemporanilor, el este cel care a venit cu teoria evoluţiei prin selecţia naturală. Absolut independent de teoria lui Darwin. La acea vreme, Russel şi Darwin erau destul de apropiaţi, lucrau împreună, mai exact, Russel era cel care îi procura eşantioane ştiinţifice obţinute din călătoriile sale, eşantioane care urmau să fie folosite de Darwin ca probe în sprijinul teoriei la care lucra. Asta a făcut ca Russel să propună teoria lui proprie privind evoluţia speciilor, aproape identică cu cea a lui Darwin. Şi deşi acest lucru a fost recunoscut la vremea respectivă, posteritatea nu a fost la fel de generoasă cu Russel.

Numele lui este aproape pierdut în anonimat, asta şi datorită, în parte, apariţiei Industriei Darwin (o comunitate de istorici ai ştiinţei care s-a dedicat studierii vieţii, operei şi influenţei lui Darwin), care şi-a făcut apariţia în anii 60 ai secolului trecut.

Alexei Pajitnov

Un joc de-a dreptul legendar, care se joacă şi azi, este *Tetris,* jocul tinereţii noastre adulte. Zeci de milioane de copii vândute în vârful popularităţii sale, existent şi azi pe dispozitivele mobile tip Gameboy. Dar

cine l-a inventat? *Tetris* a fost conceput de Alexei Pajitnov, pe vremea când lucra la Academia de Ştiinţe din Moscova. Jocul a fost conceput pentru simpla lui distracţie şi a colegilor lui în timpul orelor de lucru. Guvernul sovietic şi-a dat seama de nivelul de dependenţă pe care îl crea jocul şi l-a scos pe piaţă în anul 1984. Având în vedere regimul în care trăia, Pajitnov nu a putut patenta invenţia pe numele său.

Între anii 1986 şi 1996, *Tetris* a fost proprietatea unei organizaţii numite ELORG, iar Pajitnov nu a putut încasa nici o copeică din vânzări ca drepturi de autor. Până la urmă lucrurile s-au mai aranjat, i-au venit nişte bani, mult după ce perioada de glorie a jocului trecuse, dar inventatorul nu poartă pică sistemului care l-a văduvit de milioane de dolari.

Să amintim că autorii primului joc video interactiv au fost matematicienii Thomas T. Goldsmith Jr. şi Estle Ray Mann care au patentat pe 25 ianuarie 1947 o invenţie denumită de ei „Instrument de amuzament pe tubul catodic".

James Clerk Maxwell

Enciclopediile lumii notează la unison că în 1905, Alfred Einstein a revoluţionat fizica cu celebra de acum Teorie restrânsă a relativităţii. Curios este faptul că premiul

Nobel primit de fizician în 1922 (după un an de discuţii în Comitetul Nobel) nu a fost pentru această fabuloasă teorie, nici pentru cea a Relativităţii generale din 1915, ci „pentru serviciile aduse fizicii teoretice şi în special pentru descoperirea legii efectului fotoelectric". Adică pentru o lege publicată în anul...1905!

Nume planetar azi, lucrările lui Einstein s-au inspirat de ideile lui Isaac Newton, observaţiile fiind folosite în domenii diverse, de la bomba atomică la sistemele GPS. Dar un anume matematician a rămas nedreptăţit. Acesta este scoţianul James Clerk Maxwell (1831-1879), unul dintre cei mai mari matematicieni ai secolului al XIX-lea. Lucrările lui referitoare la electromagnetism au creat o temelie solidă pe care s-au ridicat teoriile lui Einstein, un lucru recunoscut chiar de acesta (deşi Henri Poincaré, 1854-1912, autorul formulei $e = mc^2$, nu a fost menţionat niciodată de Einstein).

Se spune că dacă ar fi trăit mai mult de 48 de ani, Maxwell ar fi ajuns la teoriile relativităţii cu aceleaşi concluzii la care a ajuns şi Einstein după moartea lui Maxwell. Din nefericire, în ciuda contribuţiilor sale enorme, numele lui Maxwell este aproape necunoscut dincolo de comunitatea ştiinţifică, ca şi al lui Poincaré, de altfel.

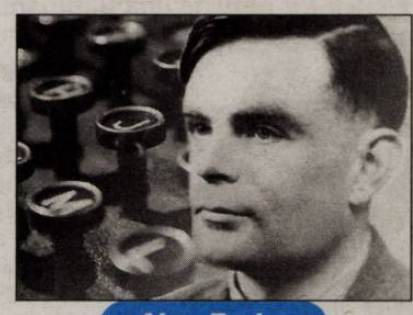

Alan Turing

Sistemul Enigma a fost un set de aparate mecanice de cifrat folosite de germani după Primul Război Mondial. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Aliaţii au construit în secret propriul lor sistem electomecanic de descifrare a mesajelor germane cifrate cu Enigma. Interceptând comunicaţiile cifrate, ei au putut să anticipeze mişcările submarinelor U-Boat germane, obţinând un avantaj major. Spărgătorul codului Enigma este azi uitat: e vorba despre Alan Turing.

Povestea lui a avut un final nefericit, cu toate că de-abia în ultimii ani el a obţinut aplauzele pe care le merita. Turing nu a fost recunoscut niciodată drept spărgătorul codului Enigma deoarece munca lui trebuia să rămână un secret pentru ca Aliaţii să poată să îl folosească. Apoi situaţia lui după terminarea războiului este de-a dreptul dramatică. Turing era homosexual şi în anii 50 locuia în Marea Britanie.

Stilul lui de viaţă era ilegal, orientarea lui sexuală a fost incriminată după ce a fost nevoit să recunoască poliţiei faptul că autorul unei spargeri era prietenul lui. Turing a fost condamnat pentru indecenţă şi i s-a interzis să-şi continue munca în criptografie, în ciuda faptului că era un matematician foarte înzestrat. Ca urmare, Turing se sinucide pe 7 iunie 1954, folosind cianură. Nu a beneficiat de o reabilitare oficială decât de-abia în decembrie 2013.

SUDOKU
jocul săptămânii: 34

	9	4		2		6		
8	1							
6		2	4	9				
	6	3			5			2
7			6			1	8	
				3	6	7		9
							2	1
		7		5		4	3	

Soluţia în numărul viitor

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

34

5 948427 000119

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Trepte spre eternitate

Scara, treptele nu constituie simple accesorii pentru deplasare în spaţiu, ci de milenii însumează şi numeroase simboluri fascinante, din cele mai diverse domenii. Ca idee, ştim cu toţii cum arată o scară oarecare, dar puţini cunosc faptul că, în anumite locuri din lume există scări cu totul aparte care, chiar dacă au acelaşi rol de bază util omului, cel puţin spectaculozitatea lor rămâne una uluitoare.

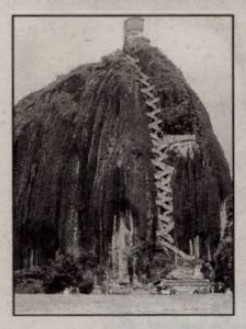

El Peñón de Guatapé, Columbia. Un masiv de piatră („el peñón" înseamnă colţul de stâncă) drept, de peste 10 milioane de tone, al cărui vârf se înalţă până la 2.135 de metri altitudine, el însuşi având deasupra solului o alură de 220 de metri şi încă 160 de metri îngropaţi în pământ. Şi, poate pentru că orice înălţime trebuie „cucerită" tocmai fiindcă există, în 1954 s-a construit pe acest colţ de piatră o scară cu 649 de trepte. Cutezanţă, măiestrie, curaj...

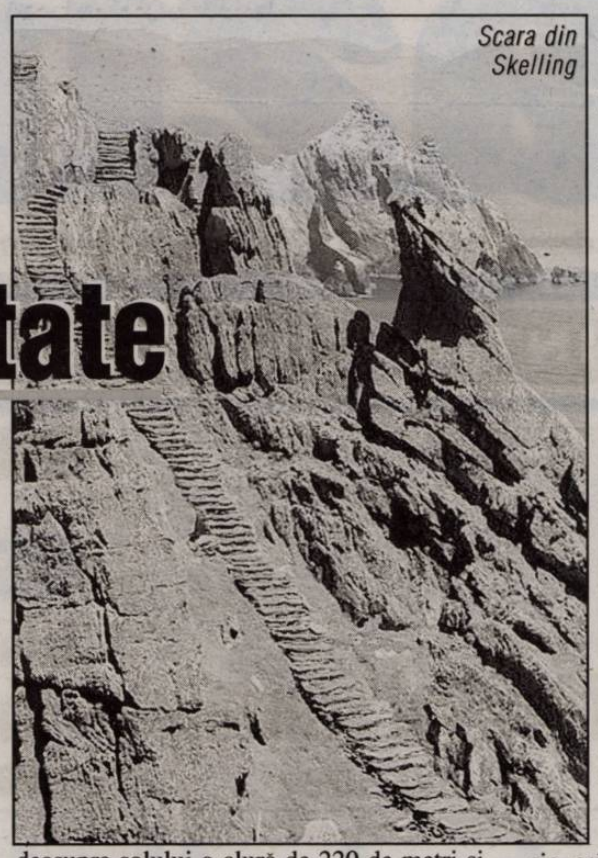

Scara din Skelling

Sihăstria de piatră Gazteligatxe, Spania. La jumătatea distanţei dintre oraşele Bakio şi Bermeo, în Ţara Bascilor, se află o insuliţă cât o unghie, pe care un complex bisericesc de piatră veghează din vremuri vechi, locul fiind asociat totodată cu piraţii ori cu akelarrele (reuniuni ale vrăjitoarelor). Fărâma de pământ e legată de continent printr-o sacră primitivă cu 241 de trepte, la capătul cărora se află ceea ce o legendă pretinde a fi urma piciorului lăsată de Sfântul Ioan Botezătorul, iar a călca peste ea ar purta noroc.

Scara din Skelling, Irlanda. Se află pe insula Skelling Michael, care adăposteşte o mănăstire de piatră ale cărei temelii s-au pus pe la anul 500 d.Ch. Frecvent vizitat de turişti, locul aflat în mijlocul Atlanticului, la 12 kilometri de continent, nu exercită fascinaţie, ci mai degrabă nelinişte şi teamă. Soarele de plumb şi ceaţa ce învăluie versanţii abrupţi, lipsiţi de arbori, nu i-au descurajat pe sihaştrii de acum peste un mileniu şi jumătate, care au ridicat aici, la 218 metri deasupra valurilor, un loc de penitenţă şi rugăciune, rudimentar, însă uimitor de durabil. Pentru a facilita oarecum accesul spre locaşul sfânt, au tăiat cu mâinile lor, în gresie, cele 2300 de lespezi ce constituie treptele acestei căi spre eternitate.

Puţul Chand Baori, India. O adevărată bijuterie constructivă, care sfidează orice imagine preconceputăde despre ceea ce ar însemna o sursă de apă comună, imensul puţ Chand Baori, situat în Abaneri, Rajasthan, a fost construit în secolul al XI-lea, într-o zonă bântuită de obicei de secetă, apa acestuia servind deopotrivă pentru băut, gătit mâncare şi spălat, dar şi pentru băile rituale ori meditaţie, apa fiind pentru hinduşi un element sacru, o frontieră între pământ şi cer. Ceea ce fascinează însă şi astăzi este arhitectura pereţilor alcătuiţi exclusiv din scări repetate ca într-un joc misterios, aducând cumva cu alcătuirile utopice ale binecunoscutului artist Escher.

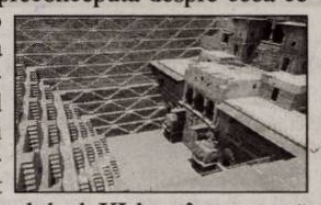

Despre „adicţie"

Să vorbim corect!

Substantivul „adicţie" este din ce în ce mai des întâlnit atât în limba vorbită, cât şi — ceea ce este foarte trist — în cea scrisă. Cuvântul, care nu apare în Dicţionarul Explicativ al Limbii Române, a fost preluat probabil din limba engleză, deşi este mai vechi decât ar crede cei care îl folosesc.

El figurează în „Marele Dicţionar de Neologisme" al lui Florin Marcu, unde este indicată originea sa franceză. Este explicat drept „dependenţă faţă de un drog, cu tendinţa creşterii progresive a dozelor".

Cu toate acestea, ani în şir nu a fost folosit decât cel mult în lumea medicală, ca un fel de termen de specialitate.

Imediat însă după invazia limbii engleze a izbucnit peste tot: emisiuni tv, ziare, conferinţe etc., folosit când trebuie şi mai ales când nu trebuie. Ne întrebăm de ce a trebuit să înlocuim un cuvând deja existent (dependenţă) cu un altul pe care (încă!) puţini îl înţeleg. Vom ajunge chiar la formulări caraghioase de tipul „adicţie de cafea", „adicţie de somn" şi tot aşa. Am mai vorbit şi cu alte ocazii despre rolul şi importanţa neologismelor dar ele trebuie folosite *numai* când sunt necesare. Despre acest „adicţie" am putea spune parafrazându-l pe George Topârceanu că este util limbii române „cum e moţul pentru curcan". *(I.S.)*

Pulsul Planetei

Rezervaţie naturală „survolată" de trenuri

În 2013, la sugestia unor companii chineze, autorităţile abilitate din Kenya au acceptat să construiască un pod feroviar între capitala Nairobi şi Mombasa, cel mai mare port al ţării, pe traseul unui vechi drum colonial. Chinezii, interesaţi de dezvoltarea comerţului cu statele din Africa de Est pentru a-şi consolida poziţia de lider economic, s-au angajat să finanţeze construcţia a două linii de căi ferate. O problemă delicată din punct de vedere ecologic, având în vedere faptul că acestea urmau să traverseze o rezervaţie naturală unică în lume, cu o suprafaţă de 117 km², populată de elefanţi, lei, girafe, zebre, rinoceri, bivoli etc.

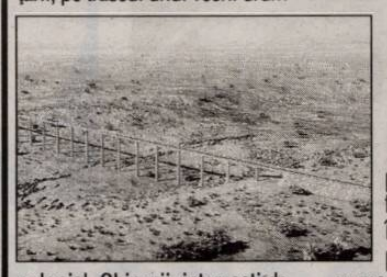

O serie de organizaţii naţionale şi internaţionale de protecţie a mediului şi a animalelor au intervenit pentru a bloca proiectul. Circulaţia trenurilor ar fi perturbat viaţa animalelor stresate de efectele schimbării climatice. În cele din urmă s-a ajuns la un acord între toţi cei implicaţi. Pe liniile de cale ferată amenajate pe un pod cu o înălţime de 20 de metri, vor rula trenuri silenţioase. Realizarea infrastructurilor presupune cheltuieli de aproximativ 9 miliarde de dolari.

Ecologiştii din întreaga lume au felicitat guvernul kenyan pentru această iniţiativă istorică, considerând-o un exemplu de urmat şi în alte ţări, în situaţii similare.

„Armă" antimetan

Bovinele şi ovinele reprezintă un pericol pentru climă. În timp ce pasc, în urma digerării ierbii produc gaze intestinale cu mare conţinut de metan, eliberate în atmosferă. Acest gaz cu efect de seră are o influenţă covârşitoare asupra schimbării climatice. Un grup de cercetători de la Universitatea din Pennsylvania a identificat o soluţie pentru a reduce conţinutul de metan. În cadrul unui prim experiment, au administrat timp de 3 luni, unui număr de 48 de vaci de lapte, un inhibitor de metan care a redus procentul acestuia cu 30%. Toate analizele efectuate au relevat faptul că inhibitorul nu a afectat sănătatea vacilor şi a calităţii laptelui a cărui producţie, surprinzător, a crescut cu aproximativ 10%.

DORIN MĂRAN

Starea de veghe

Diplomat nu e cel care poartă o valijoară de piele

„A cui e vina? Vina este a noastră. Avem nişte trimişi diplomatici în afară care nu-şi fac datoria. Nu fac niciun fel de propagandă pentru poporul român, pentru că se ştie că româna e o limbă de origine latină. Eu am întâlnit o profesoară de franceză, care absolvise la Sorbona şi care nu ştia că româna e o limbă romanică! M-am oferit să-i spun eu care sunt cele 10 limbi romanice, dacă la Sorbona tot nu o învăţase. S-a mirat: „«Da, dar e atât de înrudită cu slava!» «Ştiţi cât e de înrudită cu slava? Tot atât cât o să fie şi franceza cu chineza, când vă vor ocupa chinezii!»"

Fragmentul de mai sus, care circulă de o vreme în spaţiul virtual, nu ne aparţine, ci autoarea este reputata scriitoare Ileana Vulpescu, înzestrată cu curajul de a scrie şi de a rosti adevăruri cotidiene de care, altfel, personaje „cu blazon" se feresc ca de foc. Şi – da: această doamnă care şi înainte de '89 era citită în condiţii mai degrabă subversive are perfectă dreptate. Nu am niciun motiv să mă transform în avocatul său neoficial, dar aş dori, în ideea celor de mai sus, să vă relatez un episod trăit direct, deci nu citit ori auzit în tramvai. Dar, înainte de aceasta, vă voi spune doar că am avut şi prilejul să citesc un curriculum vitae năucitor, aparţinând unei tinere române, cadru didactic universitar, pe care o cunoşteam relativ bine. La segmentul „limbi străine cunoscute" stimata tânără ambiţioasă nota, fără niciun fel de problemă, că stăpâneşte foarte bine „limba moldovenească"!

Mă rog, măcar ea nu era diplomat, deşi era de formaţie filolog... Dar despre diplomaţi – ale căror nume mărturisesc că nu le cunosc (şi, oricum, nu ar merita să fie trecuţi aici, pe hârtie), însă care m-au afectat puternic neplăcut – voi relata o scurtă întâmplare.

Una dintre marile atracţii culturale ale Parisului este Muzeul Omului, care se vrea a reuni obiecte reprezentative pentru popoarele de pe întreg mapamondul. Când l-am vizitat, firesc, cred eu, eram curios să văd dacă şi în ce fel era reprezentată aici şi civilizaţia românească. Am descoperit-o într-un colţ oarecare: o splendidă poartă de lemn maramureşană,

prăfuită, rezemată de un perete. Să zicem însă că simbolistica vastă a acestui element tot ar mai fi spus ceva despre noi. Totuşi, explicaţia de pe eticheta anexată nu făcea referire deloc la ţara numită România, ci la Transilvania. Şi încă nici acesta nu ar fi fost detaliul cel mai jenant, dacă o mână „binevoitoare" nu ar fi adăugat, cu carioca: „Hongrie"!

Ce legătură au aceste „detalii turistice" cu (in)competenţa unor diplomaţi trimişi de politicieni să se relaxeze prin străinătate, după achitarea de sarcini deseori nu tocmai ortodoxe? De pildă, faptul că la doi paşi de Muzeul Omului se afla Ambasada noastră în Franţa, unde cu siguranţă funcţiona (sic!) şi un fel de ataşat cultural responsabil cu imaginea României. Sau nu funcţiona...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU *Preşedintă a Consiliului de Administraţie*
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Insule de vânzare

la prețul unei... case

Mările și oceanele sunt presărate de nenumărate insule pustii puse la vânzare. De-a lungul timpului, magnați sau vedete de cinema s-au orientat spre cele exotice, pe care și-au construit case de vacanță de vis. Achiziționându-le, evident la prețuri exorbitante, de milioane, zeci de milioane, unele depășind 1 miliard de dolari.

Alligator Caye

Cei care visează la astfel de reședințe de vacanță, la prețuri deloc exorbitante, pot deveni proprietari dacă dispun de sume comparabile achiziționării unei case. Vă prezentăm topul celor mai ieftine insule, prețurile fiind calculate în euro.

● *Inishbigger Island* din Irlanda – 52.600 m², 83.600 euro;

● *Little Island*, din Ontario se întinde pe o suprafață de 2.000 m² și costă 73.000 euro.

Inishbigger Island

● *Insula Douglas* se află în Golful Fundy din regiunea New Brunswick, Canada, are o suprafață de 1,62 hectare și costă 66.583 euro.

● Grupul format din 6 insule denumite *Insulele Piacabucu* din nord-estul Braziliei, pe cursul râului Sao Francisco, este disponibil pentru 64.210 euro.

● *Lond Caye* are doar 800 metri pătrați și este situată în Belize, în apropierea unor locuri celebre pentru scufundări, precum Blue Hole și Half Moon Caye. Prețul este de 52.400 euro.

Insula Morans

● *Morans* are o suprafață de 1,62 hectare și este situată în Golful Fundy din provincia New Brunswick, Canada. Cea mai mare atracție o oferă balenele care apar deseori la suprafață în apropierea insulei. Prețul este de 51.000 euro.

● *Small Island* din largul coastelor atlantice ale SUA, în apropiere de Parcul național Acadia 4000 m², poate fi achiziționată pentru doar 35.000 de euro.

● *Chandler.* Se află în statul Maine, din nord-estul Statelor Unite ale Americii. Prețul este de 32.300 euro.

● *Hemlow* se află în regiunea Noua Scoție din Canada și ocupă o suprafață de circa 21,8 hectare. Costă doar 22.000 euro.

Prețurile sunt, așadar, convenabile dar este greu de crezut că cei care dispun doar de sumele aferente vor achiziționa vreo insulă. Costul amenajărilor nu poate fi decât descurajant.

Originea câinelui, elucidată?

În urma unor recente analize genetice și studii comparative ale unor fosile de câini preistorici și diverse canide (mamifere carnivore din care fac parte lupul, vulpea, șacalul...), cercetătorii din cadrul Muzeului suedez de istorie naturală în colaborare cu omologi finlandezi au ajuns la concluzia că primul animal domesticit, câinele, nu derivă din lup și nu a apărut în Orientul Mijlociu sau în Asia, așa cum s-a presupus, ci din mai multe specii de canide înrudite, în urmă cu aproximativ 35.000 de ani, pe continentul euroasiatic, din centrul Europei până în Siberia. Studiile relevă și faptul că aceștia au fost domesticiți în urmă cu aproximativ 25.000 de ani de vânători-culegători.

Este prima cercetare în cadrul căreia s-au făcut analize genetice ale unor fosile de câini preistorici.

Printre fosilele strămoșilor câinilor examinate au figurat și câteva dintre cele mai controversate, descoperite în Belgia și în Munții Altai din Siberia, cu o vechime de peste 36.000 de ani, aparținând unor posibili strămoși, necunoscuți, ai câinilor, dar nu s-a stabilit o legătură cu aceștia.

Femeie pe... Marte?

În fotografiile obținute în iulie de robotul Curiosity difuzate recent pe Internet, apare o imagine a unei femei, o bizarerie, care se alătură multor altora atribuite de amatorii de fenomene paranormale, extratereștrilor și pe care specialiștii le-au demistificat.

Fotografiile, de înaltă rezoluție, realizate cu ultraperformanta cameră de luat vederi Mastcam, a robotului Curiosity, au fost difuzate de utilizatorul YouTube UFOovni2012, stârnind un interes fără precedent al internauților care se ambiționează să impună dovezi ale vieții extraterestre.

În cele realizate de roverul Curiosity au apărut diverse forme geologice, asemănătoare unor piramide, animale etc. Imaginea femeii extraterestre, cea mai bizară, a fost vizionată pe site-ul respectiv de aproape un milion de ori. Unii internauți au văzut o femeie care pare să se deplaseze sau care... stă în genunchi cu mâinile ridicate, ca și cum s-ar afla în primejdie și ar cere ajutor. Alții au considerat-o o fantomă.

Interpretările sunt diverse. Ca de fiecare dată, responsabili ai NASA, care par să se amuze urmărind reacțiile pline de naivitate ale acestei categorii de internauți, s-au simțit obligați să ofere explicații plauzibile, realiste, invocând fenomenul psihologic cunoscut sub denumirea de pareidolie, care se referă la iluzii optice, la interpretări eronate, la dorința de a identifica structuri, obiecte, animale familiare. Și, implicit de a le asocia extratereștrilor.

Directorul Centrului SETI pentru cercetare a afirmat că în imaginile studiate de NASA apar numeroase forme bizare pe suprafața Planetei Roșii, care nu sunt altceva decât formațiuni geologice – pietre, stânci – și că în acest caz este vorba despre o rocă, mai expresivă decât altele, sculptată de-a lungul timpului de factori de mediu, care, într-adevăr seamănă cu silueta unei femei.

Unde electromagnetice reciclate

Telefonul mobil a devenit de multă vreme un accesoriu indispensabil vieții. Cercetătorii și industriașii profită din plin de succesul fulminant al vânzărilor creând noi și noi modele, cu multiple aplicații și baterii cu durată de funcționare cât mai îndelungată.

Încărcarea repetată, uneori zilnic, a telefonului și circumstanțele în care posesorul nu dispune de o sursă de energie

reprezintă inconveniente pe care specialiștii încearcă să le amelioreze prelungind autonomia energetică a bateriei.

Societatea americană Nikola Labs a prezentat recent o carcasă specială care mărește cu 30% potențialul energetic al bateriei, reconvertind undele electromagnetice neutilizate în energie electrică. Aceste unde sunt înmagazinate de un sistem cuplat la un circuit electric care le convertește în electricitate, alimentând bateria. Sistemul funcționează doar în momentele în care sunt purtate conversații sau când sunt trimise SMS-uri.

Reconstituire inedită

Patrick McGovern, arheolog și cercetător în domeniul biologiei moleculare, la Universitatea din Pennsylvania, a reconstituit o băutură alcoolică consumată de populații care au trăit pe teritoriile Scandinaviei înaintea vikingilor.

Având la dispoziție recipiente în care era păstrată băutura, descoperite în mormintele unor persoane de

rang înalt în situri din Suedia și Danemarca, cercetătorul a analizat chimic reziduurile. Băutura era produsă pe bază de alcool din orz, porumb, secară și din diverse ingrediente aromate. A reușit, respectând proporțiile, să o reconstituie și s-o breveteze sub denumirea de Kvasir.

Băutura, cu un gust deosebit, produsă industrial, se bucură de succes în SUA. Cei care o consumă se simt probabil asemenea unor războinici nordici...

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Un explorator face istorie

Strâmtoarea Bering, una din cele mai importante din punct de vedere geografic şi istoric, desparte Alaska de extremul nord-est al Rusiei. Pe aici, în vremuri preistorice (acum aproximativ zece mii de ani), oamenii primitivi au putut migra din Asia în America de Nord, aşa cum o atestă numeroase descoperiri paleoantropologice. Numele provine de la marele explorator danez Vitus Jonassen Bering, care a efectuat două expediţii ştiinţifice de pionierat în acea zonă străbătută de Cercul polar artic.

Vitus Bering

Vitus Bering nu a păşit în Alaska

Născut în 1681, în localitatea Jylland de la Marea Baltică, Bering se angajează la 18 ani în marina rusească, aflată mereu în căutarea unor specialişti străini. După 20 de ani de carieră strălucită, ţarul Petru cel Mare îi acordă (în 1724) titlul de şef expediţionar în extremul orient al Rusiei – pe atunci prea puţin cunoscut.

Danezul se înconjoară de reputaţi oameni de ştiinţă ai epocii, în vederea efectuării unor studii plurivalente în regiunea Siberiei şi peninsulei Kamceatka. Însuşi Bering urmăreşte construirea navelor şi organizarea strategiei călătoriilor care aveau să înfrunte un mediu extrem de ostil atât din punct de vedere al climei, cât şi al reacţiilor localnicilor – iakuţi, eschimoşi etc., care nu mai avuseseră de-a face cu oamenii ţarului. Şi, în pofida greutăţilor inimaginabile ale drumului până în Marea Ohoţk, Kamceatka şi insulele din acea zonă a Pacificului, soţia lui Bering, Anna-Christina Pulse, l-a însoţit permanent şi i-a născut patru copii.

Prima expediţie a durat între 1724 şi 1730. Cu acest prilej, marele explorator şi oamenii de ştiinţă ce-l însoţeau au făcut importante documentări de natură biologică, etnologică şi cartografică. Hărţile realizate atunci şi pe care erau trecute cu mare precizie toate reperele geografice din nord-estul Rusiei şi legătura dintre Oceanul Pacific şi Oceanul Îngheţat de Nord (strâmtoarea care urma să se numească Bering) au fost folosite cu succes, treizeci de ani mai târziu, de James Cook.

Nava lui Bering în 1741

Învins de gerul artic

A doua expediţie, organizată în întregime tot de Vitus Bering, a debutat în 1741. Nava „Sfântul Petru" pe care se afla exploratorul danez a depăşit Insulele Aleutine şi a ajuns până în apropierea Alaskăi, pe Insula Kayak. Datorită frigului şi a perfidelor banchize care ameninţau integritatea ambarcaţiunilor, Bering a decis să nu se avânte pe noul teritoriu şi să aştepte îndreptarea vremii. Din păcate, au urmat patru luni de furtuni polare îngrozitoare şi în noiembrie 1741 exploratorul şi mulţi dintre oamenii săi au murit de epuizare, de frig sau de scorbut. Cel care a clarificat primul legăturile maritime ale Rusiei cu America de Nord nu a putut să pună piciorul pe teritoriul Alaskăi.

Abia în 1991 a fost descoperit mormântul lui Vitus Bering şi al altor opt camarazi, pe insula care-i poartă numele şi aflată în preajma Peninsulei Kamceatka. Apoi, ştiind că vor muri de foame şi de frig, rămăseseră lângă locul îngropăciunii, aşteptând inevitabila moarte... Pe lângă cartografierea excepţională a acelei regiuni a globului, expediţiile lui Bering au evidenţiat pentru prima oară înrudirile dintre locuitorii Siberiei şi Alaskăi, aflate pe două continente care în vremuri preistorice nu erau despărţite de ape.

Fotodocument

Trei generaţii

Instantaneul îi surprinde pe regele Carol I al României (centru) alături de nepotul său, viitorul rege Ferdinand I, şi de strănepotul său, viitorul rege Carol al II-lea. Casa regală aparţinătoare este Hohenzollern-Sigmaringen. Oraşul Sigmaringen este în sudul Germaniei, în Landul Baden-Württemberg, pe malul Dunării. Singurul copil al lui Carol I şi al reginei Elisabeta a fost principesa Maria, născută în 1870 (botezată ortodox) şi decedată patru ani mai târziu, din cauza unei epidemii de scarlatină. „Legea salică" nu i-ar fi permis accesul la tron.

Amiralul care l-a sfidat pe Hitler

Personalitate de prim rang în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, amiralul Wilhelm Canaris a fost şeful Serviciilor de Informaţii Militare (Abwehr) ale celui de-al Treilea Reich, un personaj-cheie în strategia lui Hitler. Admirat, respectat dar cu mulţi duşmani discreţi, amiralul Canaris s-a detaşat treptat de ideologia nazistă şi în cele din urmă a fost executat din ordinul führerului la 9 aprilie 1945.

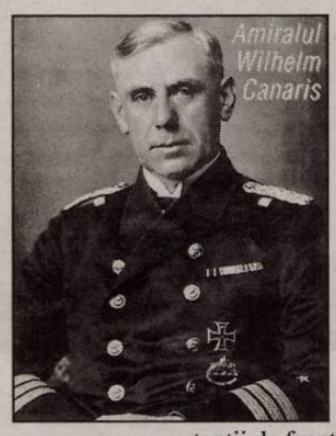
Amiralul Wilhelm Canaris

Oponent al crimelor de război

Născut în 1887 la Dortmund (Landul Westfalia), Wilhelm Canaris are o biografie plină cu semne de întrebare. Astfel, în funcţie de împrejurări, tatăl său a fost fie simplu muncitor socialist admirator al lui Bismarck, fie aristocrat prusac de origine greacă, emigrat din Italia. Cert este că Wihelm a învăţat mai multe limbi străine în cadrul familiei, fapt care i-a fost foarte util în serviciul de spionaj. De asemenea, presupusa sa origine greacă şi aristocratică i-a folosit la ascensiunea în cadrul armatei.

În primii ani de viaţă militară s-a remarcat pe crucişătorul „Bremen". Superiorii săi şi-au dat seama repede că au de-a face cu un om cu o inteligenţă peste medie. Este avansat rapid şi se remarcă în Primul Război Modial, când submarinul condus de el scufundă 18 nave inamice. Intră cu uşurinţă în cercurile de elită ale Republicii de la Weimar (forma democratică a Germaniei din 1919 până în 1933, când a venit Hitler la putere). Canaris pune bazele Serviciului de Informaţii Militare Germane (1924), care sub Hitler va deveni Abwehr. Încă de atunci, inteligenţa lui Canaris a făcut posibilă organizarea „Coloanei a cincea" germane. În 1935 devine liderul Abwehr-ului. În această funcţie, din cauza personalităţii sale distincte, Canaris şi-a făcut doi mari duşmani: Heinrich Himmler (şef „SS") şi Reinhard Heydrich (şeful Gestapo).

Şeful „SS" Heinrich Himmler

În condiţiile în care Hitler plănuia uriaşe aventuri militare în Europa, reprezentanţii de frunte ai armatei, proveniţi în mare parte din aristocraţia prusacă, au început să se detaşeze de ideologia nazistă. Deşi a fost pus de însuşi Hitler în fruntea Abwehr-ului, Canaris a început să fie opozantul urii de rasă şi al crimelor de război comise de nazişti în teritoriile ocupate. Astfel, amiralul a salvat cât de mulţi evrei a putut în Polonia, inclusiv doi rabini, spunând că sunt „informatori" ai săi... Este de notorietate şi faptul că, după arestatea lui Mussolini, Hitler a plănuit arestarea sau uciderea papei Pius al XII-lea şi a regelui Vittorio Emanuele al III-lea. Dar această decizie cumplită a Statului major german a fost dejucată de amiralul Canaris, care s-a întâlnit în secret cu generalul italian Cesare Amè şi complotul a căzut. În acelaşi timp, înalţi ofiţeri germani plănuiau o lovitură de stat, la discuţii participând şi Canaris. Lucrurile nu s-au concretizat din cauza divergenţelor privind judecarea sau uciderea pe loc al lui Hitler.

Execuţia în lagăr

Duşmanii lui Canaris au primit informaţii privind opiniile secrete ale amiralului şi la insistenţele lui Himmler, Hitler l-a demis în februarie 1944. Înlocuitorul său, Walter Wallenberg, l-a plasat în arest la domiciliu. Nu a putut să participe la puciul din 20 iulie, dar unul dintre complotişti a amintit şi numele său. Amiralul a fost dus în lagărul de concentrare Flossenburg, unde a fost spânzurat la 9 aprilie 1945... Despre demnitatea amiralului Wilhelm Canaris s-a vorbit şi la Procesul de la Nüremberg. Ofiţerii E. Lahousen şi H. Gisevius (ambii Abwehr) au declarat că amiralul condamna crimele de război şi rasismul.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

27 august 1916

România intră în Primul Război Mondial

La 27 august 1916, Regatul României intră în stare de beligeranţă, declarându-se război Imperiului Austro-Ungar. Imediat, la 28 august şi apoi la 30 august, Imperiul German şi respectiv Imperiul Otoman declară război României. Trebuie amintit că Bulgaria a atacat România fără declaraţie de război, la 31 august, iar declaraţia de război a fost remisă la 1 septembrie 1916.

Regatul României, suveran fiind Ferdinand I, a preferat neutralitatea în prima parte a Primului Război Mondial, mai precis între 28 iulie 1914 şi 27 august 1916. Consiliul de Coroană din dimineaţa zilei de 27 august 1916 a decis intrarea în război de partea Antantei, adică Republica Franceză, Imperiul Britanic şi Imperiul Rus (Tripla Înţelegere). Această alianţă a ieşit învingătoare

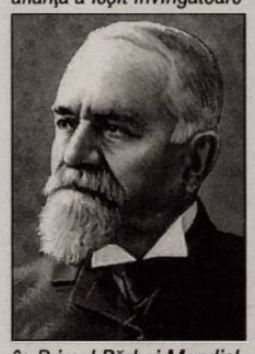

în Primul Război Mondial, exceptând Rusia care a ieşit din înţelegere în 1917. La Consiliul de Coroană care a luat acea decizie istorică au participat, pe lângă regele Ferdinand şi principele moştenitor Carol (viitorul Carol II, care avea pe atunci 23 de ani), Ion I. C. Brătianu (prim ministru), Ion G. Duca, Titu Maiorescu (în calitate de fost preşedinte al Consiliului de Miniştri — foto), Take Ionescu, Alexandru Marghiloman şi alte mari personalităţi ale statului. Regele era deja decis să intre în război de partea Antantei. Printre multe idei dezbătute, reţinem acum doar că Titu Maiorescu dorea continuarea statutului nostru de neutralitate, iar Petre P. Carp (fost preşedinte al Consiliului de Miniştri din partea conservatorilor) dorea intrarea de partea Puterilor Centrale. Ionel (Ion I.C.) Brătianu (inginer de meserie, „poduri şi şosele", fără licenţă la Sorbona) a vorbit despre „situaţia delicată a românismului..."

După lucrările Consiliului de Coroană din 27 august 1916 nu a rezultat vreun comunicat, însă a doua zi s-a declarat stare de asediu şi s-a decretat mobilizare generală. O secţiune specială a Marelui Stat Major a elaborat „Ipoteza Z", reprezentând strategia desfăşurării acţiunilor militare a Armatei Române. În esenţă, era vorba despre „Ofensiva din Transilvania" şi „Defensiva de pe frontul de sud". La 9 decembrie 1917 se încheie la Focşani Armistiţiul dintre România şi Puterile Centrale.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Săpând după presupuse resturi ale unui prăbuşit OZN

Art Campbell este un ufolog american care şi-a făcut studiile în domeniul artei în anii cincizeci în Kansas City, unde a şi condus organizaţii locale pentru studiul fenomenului OZN. La ora actuală, pensionar, trăieşte în statul Oregon.

La sfârşitul anilor nouăzeci ai secolului trecut, el a avut ideea de a efectua săpături în New Mexico, pe platoul deşertic numit *Plains of San Agustin*, aflat la vest de oraşul Socorro, în speranţa că va găsi acolo resturi din presupusul OZN prăbuşit la Roswell în 1947.

Unele mărturii păreau să indice că în iulie 1947, un OZN s-ar fi izbit de pământ, nu departe de Roswell, pierzând o parte din înveliş, după care ar mai fi zburat până la câmpia San Agustin, unde s-a prăbuşit definitiv. S-ar putea spune că ipoteza prăbuşirii unei nave nepământene în câmpia (sau „şesurile") San Agustin a apărut pe 24 octombrie 1978, când Stan Friedman, cel care a fost primul ufolog care a „dezgropat" cazul Roswell, a întâlnit un cuplu, Vern şi Jean Maltais, în Bemidji, Minnesota. Aceştia i-au povestit despre un oarecare Barney Barnett şi despre un accident OZN pe care Barnett, decedat în 1969, l-a relatat cu mulţi ani înainte. Friedman a redat întâmplarea în cartea sa, *Top Secret Majic*. Afirmativ, Barnett ar fi găsit o farfurie zburătoare prăbuşită, cu patru corpuri zăcând în jurul său. În foarte puţin timp, a sosit armata şi i-a spus lui Barnett, ca şi membrilor unei echipe arheologice, să părăsească zona.

La început, Friedman a scris că soţii Maltais nu aveau alte date pentru incidentul povestit de Barnett. Mai târziu, Vern şi Jean Maltais i-au spus Bill Moore că îl vizitaseră pe Barnett în februarie 1950; atunci Jean Maltais l-a întrebat unde s-a produs, mai exact, prăbuşirea, iar acesta i-a spus că nu-şi mai amintea exact, dar era undeva lângă Socorro. I-a mai spus că era în prerie, „la şes". Barney călătorise peste tot prin New Mexico, dar cea mai mare parte a lucrărilor sale a fost făcută la vest de Socorro, mai ales aproape de localitatea Magdalena.

O epavă în formă de farfurie

Când a dat peste epavă, Barnett crezuse că a fost un accident de avion, dar ajungând mai aproape, după ce a traversat cam o milă de deşert, a văzut că era o navă în formă de farfurie, cu diametrul de vreo opt metri. Atunci a văzut şi faptul că ocupanţii navei erau complet lipsiţi de păr, aveau capete în formă de pară şi membrele foarte subţiri. Şi J.F. Danley, care în 1947 a fost şeful lui Barnett, a declarat că Barnett îi spusese pe atunci că văzuse o farfurie zburătoare căzută undeva „la şesuri". Mai ales după 1990, au mai apărut şi alţi martori, cărora Barnett le-ar fi spus ceva despre un OZN prăbuşit, dar localizarea accidentului nu a devenit mai clară. În schimb, s-au înmulţit între timp argumentele celor care plasau căderea navei şi a ocupanţilor săi în altă parte, anume lângă localitatea Corona, mult mai aproape de Roswell.

Art Campbel, plecând de la presupunerea că prăbuşirea a avut totuşi loc în câmpia San Agustin, s-a gândit că este imposibil ca în acel loc să nu fi rămas şi unele fragmente care n-au fost strânse. De pildă, maiorul Jesse Marcel adunase în 1947, lângă Roswell, nişte plăci subţiri ca hârtia, dintr-un material extraordinar de uşor dar care putea fi îndoit doar cu multă greutate şi care revenea la forma iniţială fără nicio cută, ori băgată în foc nu se înroşea şi se răcea apoi în câteva clipe. El a arătat atunci fragmentele şi fiului său, Jesse Marcel jr. care va vorbi şi el despre aceste proprietăţi extraordinare. Căutând ceva asemănător, Art Campbell a efectuat primele investigaţii în acest sens în 1994. Evident, a constatat repede că, deşi zona e rar populată, în timp s-au adunat aici o mulţime de gunoaie. A găsit, de pildă, nişte foiţe de aluminiu, care însă puteau fi şi dintre cele folosite de gospodine în bucătărie. Analiza metalurgică a resturilor a fost neconcludentă, deşi s-au găsit deosebiri notabile comparativ cu materialele obişnuite. După 2004, Campbell s-a asociat cu ufologul Chuck Wade, interesat şi el în investigarea cazului Roswell. Găsind un sponsor, au reuşit să alcătuiască o echipă, cu care au efectuat săpături sistematice în presupusul loc al prăbuşirii. De pildă, au făcut 28 gropi, de câte un metru pătrat, adânci de 20 de centimetri, scoţând la iveală mai multe folii de mari dimensiuni.

Ei au dat şase mostre lui Steven Colbern, chimist specializat în aliaje. Acesta, făcând

analize la un important centru de cercetare de pe coasta de vest a SUA, a găsit în compoziţia foliilor, pe lângă aluminiu, alte 40-50 de elemente chimice. Analiza a arătat că raportul izotopilor pentru trei dintre elementele aliate: cupru, nichel şi stibiu era cu totul alta decât cea care se găseşte pe Pământ, ceea ce sugera o posibilă origine extraterestră. În aliaj se mai regăseau siliciu, titan, magneziu, sulfaţi, fosfaţi, cloruri, toate neobişnuite pentru aliajele de aluminiu şi oricum inexistente în metalurgia anilor patruzeci, ceea ce excludea — după părerea echipei lui Campbell — posibilitatea ca fragmentele să provină de la un eventual accident aviatic. Aceleaşi caracteristici au fost semnalate şi la un alt presupus fragment recuperat din obiectul prăbuşit la Roswell, care a fost analizat de Dr. Russell Vernon Clark (decedat în 2014).

În 2010, Chuck a luat legătura cu chirurgul Dr. Roger Leir, care, la momentul respectiv, extrăsese din corpul unor pacienţi mai multe presupuse „implante extraterestre", pe care le-a supus apoi unor analize minuţioase. S-a văzut, după investigaţii de specialitate, că unele obiecte găsite în câmpia San Antonio, aveau un înveliş oarecum asemănător cu cel al presupuselor implante.

S-a mai spus că nanotuburi de carbon, observate în spectrele Raman ale probelor, indică posibilitatea ca acestea să fie materiale metalice „inteligente". Nanotuburile de carbon se folosesc în componente electronice sau pentru a mări soliditatea materialor. Deoarece rezistenţa mecanică a acestor probe nu a fost una neobişnuită, s-a spus că ar fi bine ca ele să fie testate dacă nu cumva prezintă caracteristici electrice neobişnuite.

Investigatorii de teren au mai anunţat că teste cu pendulul arătau că două dintre mostre „ar putea emite energie gravitaţională sau magnetică", ceea ce măreşte probabilitatea ca ele să fie „metale inteligente" realizate prin nanotehnologii, posibil de origine nepământeană. Patru obiecte mai mari şi alte câteva mai mici, găsite în 2011, în două locuri diferite, semănau cu nişte faguri de miere, groase de 4 cm, cu găuri foarte mici, aşezate pe un suport exterior greu. S-a mai găsit, cu detectorul de metale, la 10 centimetri sub nivelul solului, o piesă interpretată că ar face parte din „coca inferioară" a navei prăbuşite. Ca un fagure, era în principal din aluminiu, dar conţinând şi mangan, fier, siliciu, zinc si titan.

În vara anului 2012, John Le Masters, un arhitect din New Mexico, aflat în excursie în zonă, a găsit sub o tufă de ienupăr o bară cu profil I (sau H), lungă de 34 cm, având nişte găuri forate grosolan la fiecare capăt şi un logo triunghiular, cu un cerc şi cu alte marcaje aproape de unul dintre capete. Bara era formată în principal din aluminiu, dar cu mult siliciu, mangan, cupru şi fier. Au fost adunate, cu această ocazie, şi alte obiecte ciudate găsite în acel loc sau în cele învecinate.

Unde a dispărut dovada?

În 2013, API *(Aerial Phenomena Investigation Team)* un grup internaţional, mai degrabă sceptic, dar nu negativist, dedicat studierii ştiinţifice a fenomenului OZN, a fost invitat să se implice în evaluarea cercetărilor efectuate de echipa lui Campbell, primind numeroase materiale în acest scop. Pe 26 aprilie 2013, cele două părţi s-au întâlnit la presupusul loc al accidentului, lângă Horse Springs, New Mexico. Aici Campbel a confirmat locul în care el presupunea că s-a prăbuşit OZN-ul şi cel în care a fost găsită bara metalică purtând simbolul triunghiular. Cei de la API au realizat fotografii ale zonei şi au creat modele standard de reţea pentru colectarea de probe din trei locuri în care OZN-ul s-ar fi izbit de pământ.

După o investigaţie amănunţită, de peste 300 de ore-om, şi în ciuda faptului că erau dotaţi cu detectoare de metal şi cu altă aparatură sofisticată, cei din echipa API, nu au găsit nicio dovadă fizică indicând, dincolo de orice îndoială rezonabilă, prăbuşirea unei nave de origine extraterestră. În schimb, ei au găsit dovezi că aici ar fi avut loc prăbuşirea unui avion „AT-6 texan". Trey Brandt, un arheolog expert în avioane, a confirmat ulterior că bara cu semnul triunghiular era de la un avion din perioada anilor patruzeci. Cu un manual oficial, obţinut de la Centrul de Informaţii Tehnice al Apărării, s-a stabilit că bara provenea de la un avion AT-6C. Simbolul triunghiular găsit pe bară era identic cu cel utilizat pentru acest tip de avion, în timpul asamblării sale...

În continuarea investigaţiilor, s-a găsit un raport oficial US Air Force privind un avion AT-6C texan care a rămas fără combustibill şi s-a prăbuşit la Horse Springs, pe 1 februarie 1944. Pilotul, Lt. Eddie Magenheimer, a fost ucis în accident. Întrucât a fost o formaţie de mai multe AT-6C-uri, locul accidentului a fost găsit repede şi operaţiunile de recuperare au fost efectuate în aceeaşi zi. Această acţiune putea da naştere la legendele despre recuperarea unui OZN prăbuşit.

Iată totuşi că în februarie 2015 Art Campbell anunţa că a publicat o nouă versiune, actualizată, a unei cărţi, care avusese o primă ediţie în 2013 şi în care sunt sintetizate rezultatele obţinute de grupul de 26 de persoane implicate în investigarea presupusei prăbuşiri, timp de mai bine de un deceniu. El ruga comunitatea ufologilor să îl ajute în popularizarea lucrării sale, menţionând că aceasta conţine peste o duzină de noi imagini, ca material cu totul nou.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

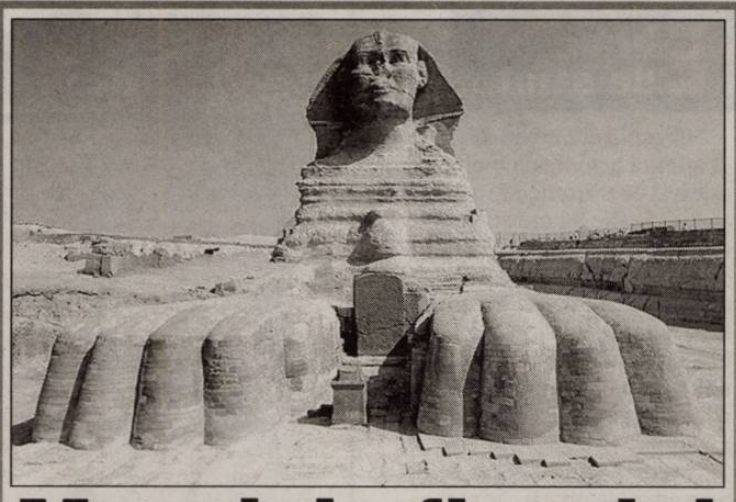

Mesajul sfinxului din Gizeh

Majoritatea persoanelor care cred că ştiu cam totul despre celebrul sfinx de pe platoul egiptean Gizeh nu şi-l pot imagina separat de cele trei piramide din vecinătate, denumite convenţional piramida lui Keops, a lui Kephren şi a lui Mykerinos. Nu e nimic de mirare, întrucât – susţin specialiştii – aceste construcţii alcătuiesc un complex unitar, în cadrul căruia fiecare element a fost amplasat exact „la locul lui", pe baza unei concepţii legate de principiile geometrice ale numărului de aur. Reamintim că acesta din urmă se află în relaţie cu „şirul Fibonacci", o succesiune de numere pozitive formată începând cu 0, prin adăugarea la numărul imediat următor a celui precedent (0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34...). Arheologul Alexander Badawy, profesor emerit, a studiat peste 50 de temple de pe malurile Nilului şi a ajuns la concluzia că vechii egipteni foloseau frecvent în arhitectură această serie numerică, însuşi sfinxul din Gizeh ascunzând încă multe secrete şi totodată, din acelaşi punct de vedere, făcându-i pe cercetători să vadă realitatea în mod deformat.

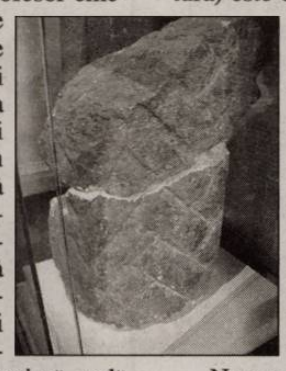

Inscripţia de pe laba stângă

În anul 1817, un căpitan de cursă lungă şi egiptolog amator, italianul Gianbattista Caviglia, a curăţat faţa sfinxului, lucrare ce nu mai fusese realizată din perioada căderii Imperiului Roman. Mai întâi, a găsit o bucată din „barba" căzută a sfinxului (aflată astăzi la British Museum). Apoi, detaşând un deget al labei stângi a acestuia, a descoperit o inscripţie de 13 linii în limba greacă, gravată vizibil cu menţiunea că era un text oficial datând din anul 166 d.Ch., pe vremea imperiului aflat sub conducerea lui Marcus Aurelius, şi menţiona restaurarea de către romani a zidurilor din jurul sfinxului. Din păcate, în ultimele două veacuri neglijenţa, ignoranţa şi acţiunile nocive umane au dus la deteriorarea ireversibilă (şi) a acestei părţi a complexului egiptean, însă textul sus-amintit s-a păstrat şi este deosebit de interesant. În primele decenii ale secolului al XIX-lea, el a fost tradus din greaca veche şi publicat în limbile engleză şi latină, prin eforturile conjugate ale unor egiptologi şi lingvişti, dar şi diplomaţi, colecţionari de antichităţi, prelaţi ori slujbaşi ai armatei, cu toţii interesaţi de fascinantele vestigii, practici şi tradiţii multimilenare de pe malurile Nilului.

Operă a Zeilor nemuritori

Într-o traducere cât se poate de fidelă din franceza actuală, textul gravat pe laba sfinxului dintre cele trei piramide spune următoarele:

„Această construcţie (structură) este opera Zeilor nemuritori,
Aşezată în aşa fel încât să domine solul acestui Tărâm al recoltelor,
Ridicată în mijlocul unei cavităţi din care s-a scos nisipul,
Ca o insulă de piatră în vecinătatea piramidelor,
Pentru ca noi să îl putem vedea,
Nu ca pe sfinxul omorât de Oedip,
Ci ca pe servitorul sacru al lui Leto,
Care păzeşte cu străşnicie
Îndrumătorul Sacru al Pământului Egiptului."

Textul e semnat de Arrianos – istoric şi filosof roman de origine greacă, autorul scrierii despre viaţa lui Alexandru cel Mare. Leto, în mitologia greacă, era fiică a titanilor, Marile Zeităţi, deosebit de puternice, care au stăpânit Pământul în perioada „vârstei de aur". De menţionat că Herodot afirmă despre ea că era adorată în Egiptul Antic sub chipul zeiţei-cobra Wadjet, protectoare a Egiptului de Jos. Însă despre destinul fabulos al acesteia, care trimite inclusiv la străvechea mitologie a tărâmurilor româneşti actuale, precum şi despre ciudata referire la o insulă dintre piramide ori despre ideea şocantă a existenţei unui al doilea sfinx – în numărul viitor al „Magazinului".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Bioritmul şi eficienţa tratamentelor

Organismul uman îşi derulează activitatea biologică potrivit unei ritmicităţi zilnice, săptămânale, lunare şi chiar în funcţie de anotimpuri.

Ţinând cont de bioritmul organismului, logic, tratamentele luate pentru ameliorarea diverselor maladii se recomandă a fi luate în anumite momente ale zilei pentru a avea o eficienţă maximă.

Medicii ştiu că accesele de tuse apar, de obicei, în zori, spasmele gastrice se manifestă mai ales la primele ore ale dimineţii, crizele de rinichi după-amiaza, iar cele hepato-biliare devin acute după miezul nopţii.

Pe baza cunoştinţelor lor impresionante, chinezii au întocmit chiar un orar al riscului maxim pentru fiecare organ al organismului uman. Ţinând cont de aceste elemente de bioritm, medicamentele pot fi administrate la orele cele mai potrivite pentru a preveni manifestările dureroase.

Dimineaţa, înainte de masă, se vor lua medicamentele cu efect prelungit (8-12 ore), colereticele, purgativele , dar şi cele care luate în timpul mesei ar putea interfera cu sucul gastric.

După micul dejun se vor administra diureticele, stimulentele sistemului nervos, tonicardiacele, antisepticele.

Cu 30 de minute înaintea meselor principale se administrează antispasticele, stimulentele sau moderatoarele secreţiilor digestive, vasodilatatoarele, antiinflamatoarele, hipotensoarele.

La mesele principale se administrează suplimentele alimentare (vitaminizantele, mineralizantele), antibactericidele, enzimele, remediile acide.

Seara se iau calmantele, sedativele, antispasticele, sau antireumaticele.

La modul general, în funcţie de bioritm, cam aşa ar trebui luate diversele tratamente, dar, în acelaşi timp, e bine să vă sfătuiţi cu specialistul care vă recomandă tratamentele respective.

Dr. VALERIU MANTA

Cu gândul la toamnă

Chiar dacă vremea ne mai răsfaţă cu temperaturi văratice, după episoade de vreme foarte rece şi ploioasă, creatorii de modă au gândit demult ţinutele toamnei. Tricotajele continuă să fie în actualitate, fie că este vorba despre pulovere, rochii din jerse, pardesie tricotate – jacuard – sau poncho din lână şi caşmir. Fustele din piele sau pantalonii compun ţinute comode, agreabile, tinereşti.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Idei insolite

Cercetătorii în cristaloterapie surprind prin ideile insolite sugerate în diverse situaţii. Astfel, despre florile de mină se afirmă că, dincolo de frumuseţea lor neegalată, pot fi folosite cu succes pentru că emit constant vibraţii şi energii pe o arie destul de extinsă.

Pornind de la aceste caracteristici, specialiştii recomandă să punem flori de mină într-o casă nouă, pentru armonizarea cu noul mediu. De asemenea, pot fi aşezate în apropierea persoanelor bolnave, pentru

reîncărcarea cu energie şi purificarea mediului. Pentru echilibrarea energiilor în cuplu, un astfel de buchet de flori de mină poate sta şi în dormitor.

Pentru a ne proteja de energia negativă a străinilor care intră în casă, ar putea sta foarte bine în living sau în hol.

O astfel de piatră s-ar impune a fi ţinută şi în birou, pentru că absoarbe radiaţiile negative ale calculatorului, televizorului şi celorlalte aparate electronice.

Îmbunătăţirea performanţelor financiare, succesul în carieră, atmosfera de la sediul companiei în care lucraţi ar depinde tot de... florile de mină, aşa că nu le ignoraţi puterile.

La rândul lor persoanele cu anumite suferinţe sunt îndemnate să privească încrezători spre cristaloterapie şi să testeze efectul vindecător al pietrelor semipreţioase.

■ Astfel ***granatul*** ajută persoanele cu o rezistenţă scăzută la efort fizic.

■ ***Hematitul*** purifică sângele, contribuie la buna funcţionare a ficatului şi ajută sistemul circulator.

■ ***Onixul*** absoarbe energiile negative şi are efecte benefice asupra sistemului osos. De asemenea, măreşte rezistenţa la efort.

■ ***Rubinul*** îi ajută pe cei emotivi, dându-le curaj.

■ ***Ochiul de tigru*** atrage energiile pozitive, având un efect deconectant.

■ ***Chihlimbarul*** reduce stresul şi redă optimismul. Este util şi celor cu hiperaciditate gastrică.

■ ***Zirconiul*** le este folositor persoanelor care au probleme cu pancreasul sau glicemia crescută.

■ ***Ametistul,*** piatra înţelepciunii, energizează spiritul şi vă ajută să visaţi frumos.

■ ***Safirul*** echilibrează emisferele cerebrale, îi stabilizează pe cei labili psihic şi limpezeşte gândirea.

■ ***Turcoazele*** îmbunătăţesc auzul, ameliorează sănătatea în cazul bolilor respiratorii şi stimulează imaginaţia şi comunicarea.

Dosarele frumuseţii

Culori perfecte pentru vară

Chiar dacă roşul rămâne pentru buze culoarea mereu modernă, iată că şi rozul se impune pe podiumuri, fără timiditate. Roz-bombon, fucsia, satinat, sidefiu sau mat, poate fi văzut peste tot, fiind considerat o culoare perfectă pentru vară. Apropiată de culoarea naturală a buzelor, această nuanţă se potriveşte tuturor femeilor. Dacă sunteţi brunetă, alegeţi o nuanţă vie, iar dacă sunteţi blondă optaţi pentru tonuri mai discrete. Roşcatelor li se potriveşte fucsia, iar negreselor, doar gloss. „Aceste buze roz corespund tendinţei «girly» care evidenţiază prospeţime şi senzualitate. Femeia se amuză, se joacă", spun maeştrii în make-up. Dacă optaţi pentru buze roz mat, machiaţi ochii cu o nuanţă de roz spre portocaliu.

Emma Jacomacci, artist make-up din Franţa, vă atrage atenţia asupra faptului că rozul are tendinţa de a scoate în evidenţă toate imperfecţiunile machiajului, aşa încât tenul trebuie să fie impecabil. Folosiţi un fond de ten potrivit, daţi luminozitate privirii cu un anticearcăn, camuflaţi defectele cu un corector. În continuare, folosiţi un fard de pleoape culoarea nisipului pentru a da luminozitate maximă tenului. Textura mată a rozurilor în nuanţe mai deschise va garanta un efect natural, pe timpul zilei, iar rozul viu, strălucitor este pentru seară!

Gastronomice

Ostropel de pui

500 g pulpe de pui inferioare, o ceapă, 3 căţei usturoi, foi de dafin, piper, cimbru, 500 ml suc de roşii, 100 ml vin alb, pătrunjel verde, 3 linguri ulei, 2 cutii roşii în bulion.

Se spală pulpele de pui şi se şterg cu hârtie absorbantă. Ceapa se taie solzişori. Roşiile se taie şi ele cubuleţe. Într-o cratiţă se pune ulei la încins. Carnea de pui se sărează şi se pune să se rumenească. Când este gata se adaugă paharul cu vin şi se mai lasă 10 minute să fiarbă acoperit. După ce s-au înăbuşit se scot pe o farfurie. În uleiul încins se adaugă ceapa şi roşiile tăiate. Se adaugă sucul de roşii, un fir de cimbru, piperul şi foaia de dafin. Se pune din nou carnea în cratiţă şi se lasă să fiarbă la foc mic până scade sosul. Către sfârşitul preparării se adaugă şi usturoiul pisat. La servire se pune pătrunjelul tocat.

Ardei copţi cu smântână

8 ardei kapia, 3 ouă, 200 g smântână, 4 căţei usturoi, 4 linguri făină, 100 ml ulei pentru prăjit, sare.

Ardeii se coc, se presară cu sare şi se lasă acoperiţi 30 de minute, după care se curăţă şi se dau prin făina amestecată cu 2 ouă. Se prăjesc ardeii în uleiul încins în aşa fel încât codiţele să rămână afară. Se pregăteşte un sos cu smântână, usturoiul tăiat feliuţe fine, 1 ou şi sare după gust. Ardeii se aşază într-un vas în aşa fel încât cozile să rămână afară, apoi se toarnă sosul şi se dă la cuptor pentru 20 de minute.

Prăjitură cu piersici

*Blat: **8 ouă, 8 linguri zahăr, 8 linguri făină, 4 linguri ulei.***

*Sirop: **3 linguri zahăr, o cană apă, 1 plic zahăr vanilat, 3 linguri nucă de cocos.***

*Cremă: **2 plicuri praf de budincă, 1 litru lapte, 4 linguri zahăr, 50 g unt, 1-2 plicuri gelatină transparentă, 1 kg piersici.***

Blatul se prepară astfel: se bat albuşurile spumă, apoi se încorporează treptat zahărul, gălbenuşurile făina şi la sfârşit, uleiul. Compoziţia se pune într-o tavă de aragaz şi se dă la cuptor. Când este gata se lasă la răcit.

Crema se pregăteşte fierbând praful de budincă conform instrucţiunilor de pe plic. Budinca se lasă să se răcească puţin, apoi se pune untul, se amestecă şi crema rezultată se întinde peste blat. Deasupra se pun piersicile decojite, tăiate rondele şi puse în prealabil cu zahăr. Se prepară gelatina şi se toarnă peste piersici.

Prăjitura se porţionează şi fiecare bucată (partea cu blatul) se introduce în siropul preparat separat din apă, zahăr şi vanilie. Siropul se foloseşte rece. După ce fiecare bucată s-a însiropat, se dă prin fulgii de nucă de cocos.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Urbanism ingenios în plin deşert 2

După realizarea puţurilor săpate la adâncimi de 40-70 de metri, mohabiţii au beneficiat de apă proaspătă din belşug. Culturile de palmieri, smochini, curmali etc. aflate în cea mai mare parte în afara cetăţilor din M'Zab, au devenit abundente. Lemnul destinat uneltelor, diverselor construcţii, era asigurat. De-acum trebuiau să se protejeze de temperaturile foarte ridicate din timpul verii.

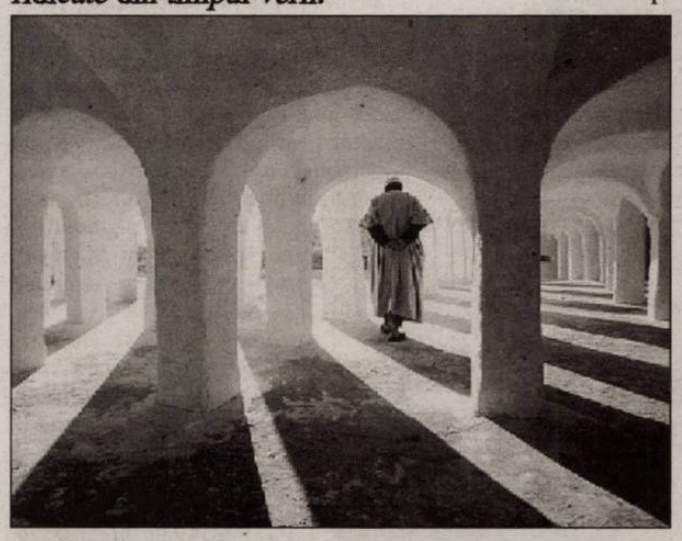

Din fericire, printre aceşti oameni simpli existau specialişti în urbanism care s-au mobilizat pentru a realiza cea mai eficace strategie de construcţie a unor locuinţe care să-i protejeze de arşiţă. Proiectul final a fost ingenios. Casele, construite în cele 5 cetăţi pe care le-am evocat în prima parte a articolului, au fost construite una lângă alta, pentru a reduce suprafeţele expuse la soare. Pereţii groşi, de aproximativ 1 metru, construiţi din materiale izolatoare şi mici blocuri din piatră, tencuite cu un mortar pe bază de ipsos, aveau o capacitate formidabilă de a respinge căldura din timpul zilei. Spre seară, când structura se încingea, căldura înmagazinată era redusă de aerul răcoros.

Pereţii caselor, în formă cubică, majoritatea cu un etaj, nu erau perforaţi de ferestre ci doar de mici deschideri pentru aerisire prin care pătrundeau doar mici cantităţi de aer cald. Iarna erau astupate cu cârpe. În mijlocul caselor se afla un patio al cărui acoperiş era prevăzut cu o fereastră acoperită cu gratii şi, parţial, cu frunze de palmier care erau îndepărtate seara. O sursă suplimentară de aer şi lumină. Etajul avea o terasă pe care oamenii dormeau când căldura din interior devenea greu suportabilă. Uneori, înnoptau printre palmieri, în adăposturi sumare. Cât priveşte străzile, acestea erau strâmte şi sinuoase, prevăzute cu pasaje acoperite în care circulaţia aerului era accelerată când bătea vântul.

Graţie acestui complex urbanistic adaptat la constrângerile mediului, mohabiţii au trăit în acest mediu nemilos timp de 10 secole. Trebuie specificat faptul că ansamblul, concepţiile arhitecturale au corespuns nu doar necesităţii de a supravieţui ci şi realizării unei armonii cu principiile lor morale şi religioase. Casele, de dimensiuni egale, lipite unele de altele, exprimau apropierea şi solidaritatea locuitorilor datorită căreia au reuşit să înfrunte un mediu atât de ostil.

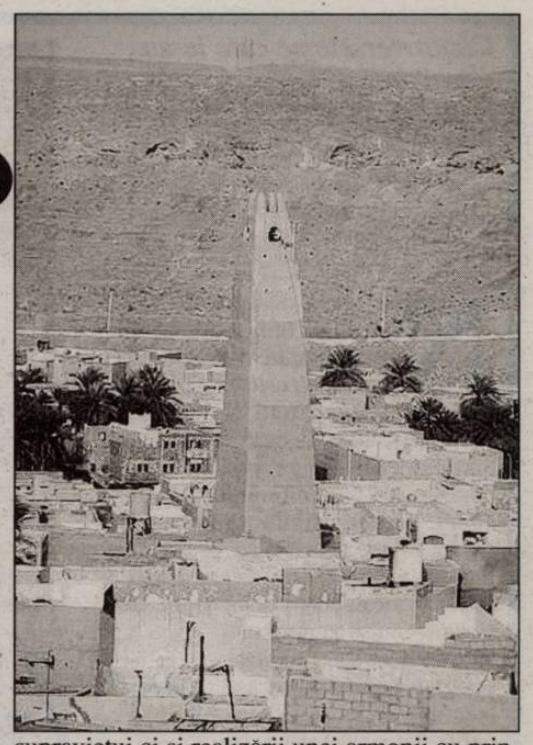

Cu timpul, în urma unui complex de circumstanţe, influenţe venite din exterior, conjuncturi politice, modul lor de viaţă s-a schimbat. La un moment dat, în cetăţi s-a infiltrat o populaţie nomadă arabă. Între cele două comunităţi au apărut, inevitabil tensiuni care s-au amplificat.

Începând cu secolul al XIX-lea, cele 5 cetăţi din M'Zab s-au modernizat şi s-au extins. În 1896 adăposteau 18.000 de locuitori. Astăzi, numărul lor a depăşit 140.000.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Cascada Vârciorog

Situată în inima Apusenilor, la poalele Vârfului Piatra Grăitoare, la circa 5 km de localitatea Arieşeni, Cascada Vârciorog îl face să exclame de uimire şi pe cel mai pretenţios privitor.

Ca să ajungeţi la ea, este nevoie să parcurgeţi un drum forestier de circa 4 km şi care porneşte din drumul naţional 75. Urmaţi marcajul galben şi veţi ajunge, cu siguranţă, în relativ scurtă vreme, la cascadă. Drumul se poate parcurge pe jos sau cu o maşină de teren, deoarece podurile sunt rupte sau deteriorate, iar traversarea văii nu se poate face decât prin apă.

Pentru a admira zona în toată splendoarea ei, alegeţi să o vizitaţi primăvara, când debitul râului Vârciorog este mai mare, ca urmare a topirii zăpezii de pe creste, iar cascada e mult mai spectaculoasă. De asemenea, pădurea de brazi şi molizi ce înconjoară locul, precum şi poienile de pe lângă drumul forestier care duce la cascadă sunt împodobite cu flori dintre cele mai colorate şi variate, bucurând ochiul şi sufletul totodată.

Căderea de apă, supranumită de localnici „Mireasa cea mică din Apuseni", are cam 15 m înălţime şi porneşte de pe o stâncă lipsită de vegetaţie, colorată în nuanţe de cafeniu şi negru, ce strălucesc din pricina apei care o udă încontinuu. Coama stâncii este împodobită cu copaci, la fel zona dimprejurul cascadei. În partea inferioară a căderii de apă, la o înălţime de aproximativ 10 m, şuvoiul de apă formează o adevărată perdea, un voal, care i-a inspirat denumirea mai sus amintită.

Nu vă aventuraţi să vă căţăraţi pe stânca golaşă, oricât de tare aţi fi tentaţi să o faceţi, pentru a face fotografii. Riscul să vă accidentaţi, mai ales dacă nu sunteţi echipaţi corespunzător, este deosebit de mare. Mulţumiţi-vă să admiraţi şi să pozaţi cascada de jos, unde accesul este foarte facil, locul fiind drept, lipsit de pericole. Lacul de mici dimensiuni format aici este tocmai bun pentru a vă răcori picioarele după drumeţie şi a ajunge astfel la baza căderii de apă.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Sfântul Nicolae

Aflat în oraşul Giurgiu, pe strada Mircea cel Bătrân, Schitul Sfântul Nicolae, cu obşte de călugări, are o istorie deosebită. Până în 1800 a fost geamie otomană despre care nu se ştie când şi de către cine a fost construită. Ca urmare a războiului ruso-turc din perioada 1828-1830 şi a eliberării Giurgiului de sub ocupaţia otomană, oraşul este restituit Principatului Valahiei.

Este momentul în care clădirea de formă pătrată a geamiei este transformată în biserică ortodoxă. În acest scop i se adaugă absida altarului şi pridvorul, cel care s-a ocupat de planuri fiind Generalul Kiselev.

Biserica primeşte hramul Sfântul Nicolae, ca un omagiu adus ţarului Nicolae I al Rusiei.

În 1877 biserica este bombardată de turci şi parţial distrusă. În 1905 încep lucrările de refacere a monumentului cu piatră luată din zidul cetăţii. Este sfinţită în 1907 dar în 1944, în timpul retragerii trupelor germane, biserica este din nou bombardată şi distrusă. În 1945 este refăcută de arhitectul Dobrescu şi împodobită cu picturile în frescă ale lui Nicolae Stoica.

Ca o amintire a tragicelor evenimente, în zidul exterior al bisericii sunt încastrate două obuze dintre cele care au contribuit la dărâmarea locaşului.

Refacerea bisericii s-a făcut după modelul bisericii Sfântul Nicolae Domnesc din Curtea de Argeş, dar, din lipsă de fonduri, turla a fost doar tencuită şi nu ridicată complet din zid.

În interior, pe două lespezi de piatră fixate în zid, lângă strana dreaptă şi cea stângă, se află câte o inscripţie în limba rusă, menţionând ctitorii şi împrejurările în care a fost ridicată biserica. Astăzi acestea se află în pridvor.

Biserica prezintă un baldachin adăpostind moaşte ale Sfinţilor Vasile cel Mare, Grigorie de Nisa şi Cuvioasa Macrina. De asemenea, aici există câteva odoare vechi, care i-au marcat istoria.

Se păstrează astfel candelabrul dăruit de ţarul Nicolae şi o frumoasă icoană a Sfântului Nicolae din Mira Luchia. În afara bisericii este expus un clopot, datând din 1832, şi făcut din fragmente de tun turcesc.

În partea stângă a altarului se află o icoană foarte rară, cunoscută sub numele de „Iisus cu spini". Este o reproducere a chipului Mântuitorului după imaginea păstrată pe vălul Veronichii. Icoana are efect de hologramă pentru că, în funcţie de locul de unde o priveşti, Iisus apare când cu ochii închişi, când cu ochii deschişi.

Începând de la data de 9 aprilie 2006, odată cu întronizarea Preasfinţitului Părinte Dr. Ambrozie ca episcop al Giurgiului, s-a luat hotărârea de schimbare a statutului locaşului, din biserică parohială în schit de călugări.

IRINA STOICA

Controversele pe care le-au stârnit uneori capodoperele artiştilor au făcut istorie şi, fără voia lor, pictorii şi sculptorii au fost târâţi în tot felul de „scandaluri asupra moralităţii".

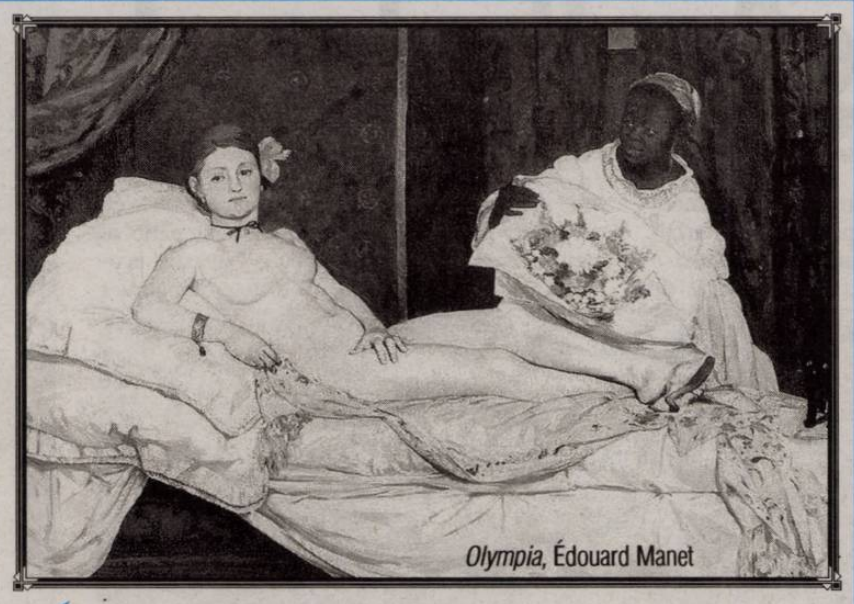

Olympia, Édouard Manet

Artă şi moralitate

Nu există o istorie cu acest profil în lumea artelor, dar un exemplu vechi de câteva secole este cel al lui Michelangelo Buonarotti şi magnifica sa frescă „Judecata de Apoi" (Capela Sixtină), capodoperă finalizată în octombrie 1541. Din ordinul unor cardinali, zona sensibilă a unor personaje a fost acoperită, iar pensia maestrului a fost sistată. Marii artişti – pictori, cineaşti, oameni de teatru, muzicieni – nu şi-au dorit nici un moment să provoace scandal pentru a atrage atenţia asupra lor. Dar, publicitatea negativă făcută operelor lor i-a ajutat în carieră, iar ei şi-au confirmat ulterior valoarea.

Unul dintre ilustrele exemple ale picturii secolului XIX este „îndrăzneala" cu care Édouard Manet (1832-1883) a ieşit în public cu „Dejun pe iarbă" (1862-63) şi „Olympia" (1863), considerate de o indecenţă scandaloasă prin promovarea femeii prostituate (culeasă, probabil, din celebrul Bois de Boulogne) şi nu a zeiţei sau odaliscei, precum la Ingres (de exemplu). O femeie complet dezbrăcată, la un picnic, alături de doi bărbaţi îmbrăcaţi „dandy" şi un nud în care dama îşi acoperă, totuşi, „modestia" au fost opere pe cale de a fi distruse de publicul pudibond şi desfiinţate de critici – dar apărate de spirite progresiste precum Zola. Câteva decenii mai târziu, Henri Matisse şi André Derain erau numiţi „bestii" (Fauves) datorită stridenţelor cromatice cu care „dezgustau" privitorii. Însă curentul lansat de ei, fovismul (1905-1907), rămâne în istoria artei ca o etapă originală şi pregătitoare a modernismului. şi dacă vorbim de arte vizuale, să amintim că gravorul italian Marcantonio Raimondi (1480-1534) a făcut închisoare – la ordinul papei Clement al VII-lea – pentru suita „I Modi" (Poziţiile), în care ilustra 16 modalităţi de făcut sex.

Mae West

Sexul a fost şi este sământa de scandal în artă. Închisoare a făcut şi celebra Mae West (1893-1980). Piesa sa „Sex" (1926), scrisă, regizată şi jucată de ea a atras peste 300 de mii de spectatori (timp de un an), dar în cele din urmă poliţia din New York a arestat-o zece zile (pentru obscenitate), fiind eliberată după numai opt, pentru bună purtare. Scandalul i-a atras o excelentă cotă artistică, ea devenind sex-simbol american.

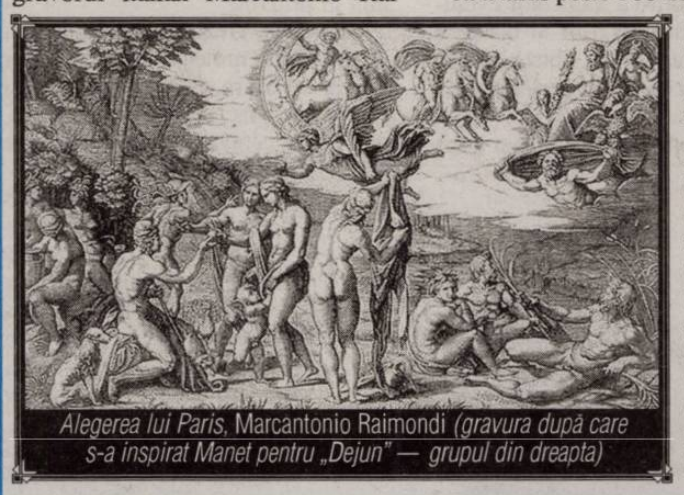

Alegerea lui Paris, Marcantonio Raimondi *(gravura după care s-a inspirat Manet pentru „Dejun" — grupul din dreapta)*

În muzică, rusul Igor Stravinski (1882-1971) a făcut furori cu baletul „Ritualul primăverii" (1913), creaţie considerată prea zgomotoasă şi interzisă imediat după premieră. La fel s-a întâmplat cu opera „Salomé" a lui Richard Strauss, compusă după lucrarea la fel de scandaloasă a lui Oscar Wilde (întemniţat pentru homosexualitate, în epoca victoriană). Şi Alfred Jarry, cu piesa sa absurdă „Ubu rege" (1896) a şocat Parisul şi a fost huiduit şi interzis (autorul a transpus-o apoi pentru teatrul de păpuşi!). Romanul „Ulysses" (1922), de James Joyce (1882-1941) a fost vânat şi interzis în SUA (personajul principal se masturbează).

Între imoralitate şi succesul în artă a existat, în Belle Époque, un anume Anthony Comstock (1844-1915), care a înfiinţat în 1873 „Societatea new-yorkeză de suprimare a viciilor", un fel de cenzură de tip victorian, pe baze creştine,

Igor Stravinski

a tot ce însemna obscen şi lasciv în artă, inclusiv controlul naşterilor. După atacurile sale împotriva piesei „Profesiunea doamnei Warren" (o prostituată), de G.B. Shaw (1893), dramaturgul a inventat sintagma „acţiune Comstock" (tradus liber) pentru a defini cenzura împotriva obscenităţii.

Uimitoarea Christine

La 67 de ani, australianca Christine Danton rămâne una dintre cele mai cunoscute contorsioniste din lume. Îndelungata ei carieră a cuprins filme şi spectacole tv, şi un număr de cabaret foarte apreciat. A colaborat cu circuri şi cu reviste medicale.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• O şoaptă la ureche

Bârfa este o formă de comunicare întâlnită (în mod cert) şi-n mediile academice. Aşadar, dacă elita bârfeşte, de ce n-ar bârfi şi „plebea". Simpaticul studiu al americanului Tami Kyle („Communications Shock", N.J., 2007) chiar ne spune că este o „tradiţie eternizată".

Considerată o formă de subcultură orală (un fel de folclor înecăcios), bârfa este analizată de Kyle precum o „tradiţie dăunătoare la locul de muncă", mai precis spus o „formă de violenţă care dăunează randamentului angajatului şi relaţiilor sale pe orizontală şi verticală". Bârfa tradiţională nu este un elogiu. Dacă seamănă a laudă – spun sociologii –, atunci nu mai este bârfă tradiţională ci „o comunicare suspectă". Cu alte cuvinte, bârfa este sinonimă cu acea formă de calomniere care nu face rău nimănui dacă nu depăşeşte un „cerc de zece persoane" – spune specialistul. Dacă numărul de persoane care intră în posesia unor informaţii denigratoare creşte, atunci pot exista consecinţe directe asupra celui vizat.

Poate că unii vor contesta faptul că bârfa poate fi o tradiţie. Dar însăşi Biblia condamnă bârfa („gossip", în engleză), atât prin apostolul Pavel („Epistola către romani"), cât şi prin alte referinţe din Noul şi Vechiul Testament. Cu alte cuvinte, denigrarea discretă (în mediu restrâns, dar nu numai) este un păcat. Cuvântul englezesc „gossip" are un etimon complicat; pe scurt, termenul provine de la detaliile pe care moaşa le dă altor femei despre un nou-născut.

Este dezaprobarea bârfei un atentat la libera comunicare? Toate religiile monoteiste (mozaică, creştină, islamică) condamnă bârfa („comentariu defăimător"), dar cele mai mari tiraje le are presa cu acest profil. Detaliile despre viaţa personală a unor celebrităţi fac deliciul publicului. Nu există acel „halat de forţă al gândirii", cum spune Tami Kyle în cartea sa, care ar interzice unei publicaţii să scrie despre desuurile lipsă ale unei cântăreţe, la un mare concert. Cu toate acestea, tradiţia bârfei este atât de mare, încât a fost inventată şi o industrie a ei, numită „Paparazzi". Informaţiile despre viaţa personală însoţite de fotografii reprezintă apogeul bârfei moderne.

• Umor şi lege

În literatura umoristică engleză şi americană, inspirată din fapte reale, figurează şi capitolul „legilor bizare" şi al „legilor idioate". Se pare că debutul unor astfel de norme de drept ieşite din comun l-a făcut regele Edward al II-lea al Angliei, care în 1313 a decretat că „este

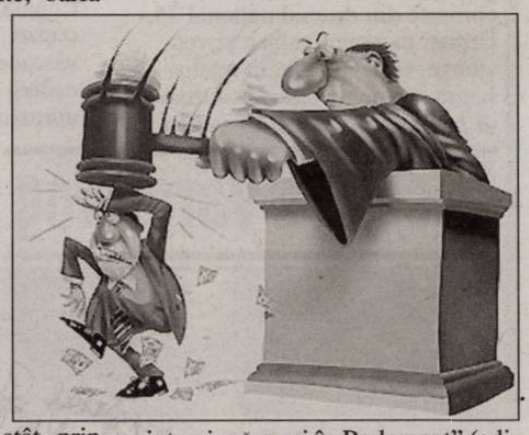

interzis să mori în Parlament" (adică în timpul unei şedinţe, nu şi în pauze).

Mai recent (sec. XIX), în statul american Kentucky era pedepsită cu închisoare alungarea din pat a nevestei cu picioare reci, iar în statul Ohio era interzis să transpiri în timp ce faci amor. În Minnesota erai încarcerat dacă spălai în aceeaşi copaie chiloţi de damă şi de bărbat. În Texas era permis trasul cu ochii la o femeie dezbrăcată doar pentru bărbaţii de peste 50 de ani şi la cei cu un singur ochi sănătos. De asemenea, a trage un şut în fund cu pantoful descheiat era infracţiune. În Tennessee se interzicea trasul cu arma într-o balenă dintr-o maşină în mişcare şi strâmbatul la câinele vecinului fără motiv serios...

Pagină realizată de
PAUL IOAN

O problemă de psihiatrie

Una dintre circumstanţele atenuante folosite în cazurile de crimă (din SUA, dar şi din Europa) este afecţiunea psihiatrică numită „personalitate multiplă" (maladia identităţii disociative), atât de bine conturată de Hitchkock în celebrul său film „Psycho". Puţini ştiu că această problemă a fost luată foarte în serios cu prilejul înmulţirii ritualurilor sataniste din anii 1980. Se spunea pe atunci că victimele sataniştilor — copii răpiţi pentru ritualuri fatale — sunt supuse unor tratamente psihice pentru a li se induce ideea unei alte personalităţi şi pentru a accepta sacrificiul. În aceeaşi categorie delicată şi încă neclarificată se află şi unele persoane acuzate de abuzuri sexuale.

Printre cele mai discutate cazuri de acest fel se află cel al lui Jeffrey MacDonald (foto, n.1943) şi al cuplului de ucigaşi în serie Bianchi-Buono. În primul caz, în casa oribilului doctor Mac Donald au fost găsite soţia şi cele două fiice înjunghiate, în total, cu peste o sută de lovituri de cuţit şi de spărgător de gheaţă. În cazul verilor Kenneth Bianchi şi Angelo Buono (din statul New York), peste zece femei au fost strangulate de făptaşii deghizaţi în poliţişti. După mai multe tertipuri juridice, în ambele cazuri s-a apelat la criza de identitate, la personalitatea multiplă şi la mai noul concept de „atac de panică morală". Din fericire, toţi aceşti criminali au fost condamnaţi. În cazul doctorului MacDonald, lucrurile sunt mai complicate, deoarece acesta a reuşit să fie eliberat pe cauţiune, să fie rejudecat şi eliberarea sa condiţionată

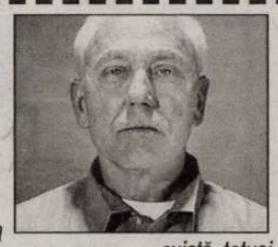

să fie reanalizată după 15 ani de detenţie.

În realitatea medicală psihiatrică există, totuşi, cazuri autentice demne de studiat. Persoane care au avut puternice traume în copilărie (martore la crime, de exemplu) se pot comporta în anumite circumstanţe (crize delirante) ca o altă persoană care are o cu totul altă memorie şi cunoştinţe etno-lingvistice uluitoare.

Americanca Chris Sizemore (n.1927) a manifestat nu mai puţin de trei personalităţi distincte — conform cărţii scrise de psihiatrii săi şi intitulată „The Three Faces of Eve" (Cele trei feţe ale Evei). Aici se explică faptul că, pe când era copil, ea a fost martoră la trei accidente grave de maşină, într-un interval de trei luni. În a doua parte a vieţii, alţi psihiatrii au descoperit cu uimire că, de fapt, numărul de alter-ego-uri ale pacientei lor s-a apropiat de... douăzeci!

Ştiaţi că...

◆ *...dracila este un arbust spinos răspândit în Europa? Este înalt de 1-3 metri, cu*

frunze simple, dinţate, uneori transformate în spini şi flori galbene.

◆ *...navrapul era un pedestraş din armata neregulată a Imperiului Otoman? Cuvântul a devenit sinonim cu năvălitor şi jefuitor.*

◆ *...grifonul este un monstru mitologic având trup de leu, cap, aripi şi gheare de vultur şi*

urechi de cal? Acelaşi nume îl poartă şi o rasă de câini de vânătoare.

◆ *...neofobia este o teamă patologică? Este teama de schimbare şi de tot ce este nou.*

◆ *...marna este o rocă sedimentară constituită în proporţii variabile din carbonat de calciu (25-75%) şi mate-*

rial argilos? Are o culoare cenuşie, verzui-negricioasă şi se foloseşte la fabricarea cimentului Portland.

◆ *...„giugiumanul" era numele unei căciuli de samur purtată de domnitor sau boierii din ţările române? Era un semn de demnitate.*

◆ *...dumbrăveanca este o pasăre migratoare din sudul şi sud-*

estul Europei? Are penajul albastru-verzui.

◆ *...prin „smicea" se înţelege o ramură roditoare la măr sau la păr? Are o lungime de 10-30 centimetri.*

Ştiaţi că...

Templul Prambanan

Aflat în mirificul peisaj indonezian, în Java Centrală, Templul Prambanan este un complex impunător, cel mai mare templu hindus din ţară şi unul dintre cele mai mari din Asia de Sud-Est. Înscris în Patrimoniul Mondial UNESCO se caracterizează printr-o arhitectură tipic hindusă, vârfurile înalte şi ascuţite ale templelor componente ridicându-se până la o înălţime de 47 metri.

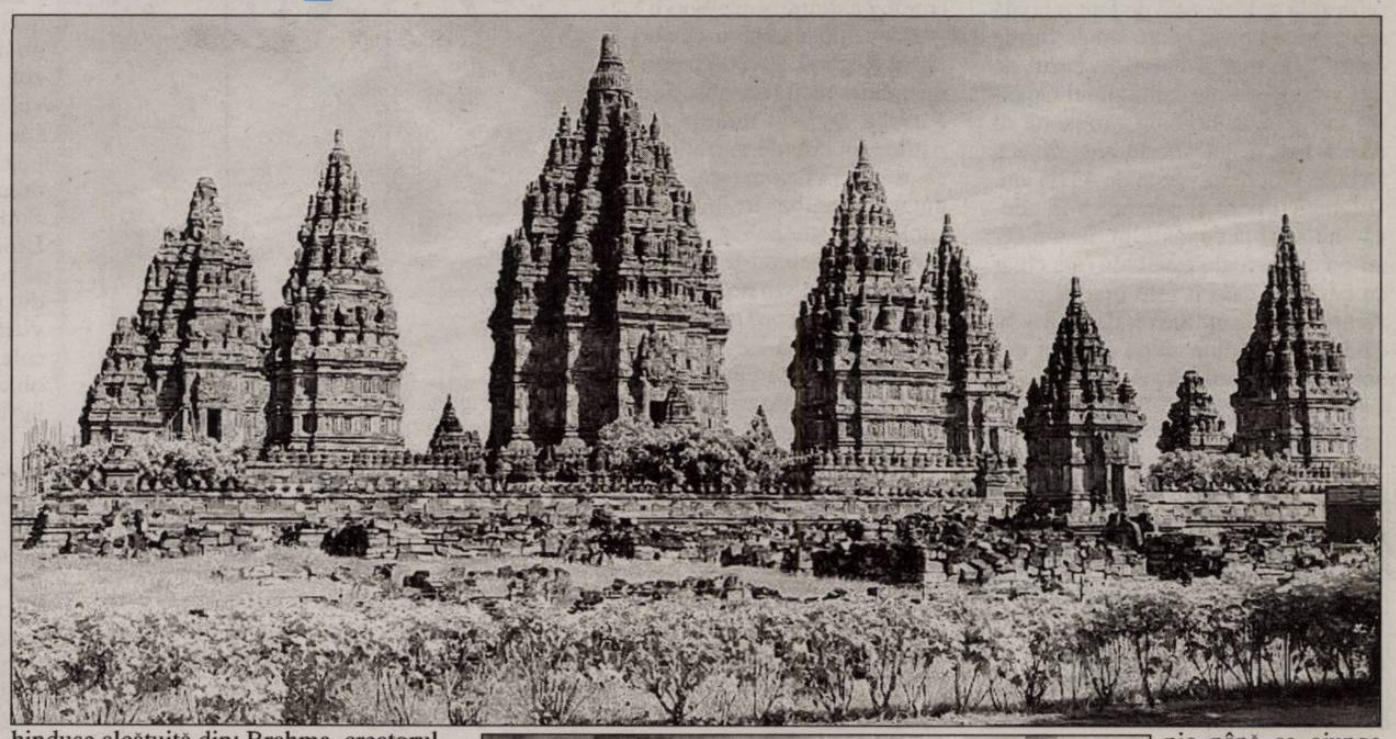

Construcţia sa a început în secolul al IX-lea dar, după mai puţin de 100 de ani, templul a fost părăsit şi o mare parte dintre clădiri au fost grav avariate ori s-au prăbuşit cu totul în urma numeroaselor cutremure din zonă. A rămas prezent însă în legendele localnicilor. Europenii, au aflat de existenţa lui mult mai târziu. În 1911, în timpul unei scurte ocupaţii britanice în Indiile de Est Olandeze, ruinele au fost descoperite de Colin Mackenzie dar nu au început să fie studiate mai înainte de 1880. Localnicii continuau să folosească pietrele pentru propriile construcţii iar rezidenţii olandezi desprindeau statui şi basoreliefuri şi le foloseau pentru împodobirea grădinilor. În 1918 a început restaurarea propriu-zisă care continuă şi în zilele noastre.

Multe altare însă nu s-au mai putut reface pentru că s-au pierdut circa 75 la sută din piesele originale. Se pare că numele templului vine de la localitatea vecină şi este deschis vizitatorilor în orice perioadă din an. Există chiar anumite momente când au loc evenimente cu caracter religios şi atunci devine mult prea mic pentru mulţimea credincioşilor.

Templul este închinat marii triade hinduse alcătuită din: Brahma, creatorul Vishnu, cel care apără viaţa şi Shiva, distrugătorul.

A fost templu regal al Regatului Mataram şi, la vremea respectivă, aici trăiau sute de preoţi şi discipolii lor. Găzduia cele mai multe ceremonii, procesiuni şi sacrificii.

Ansamblul este format din 250 de construcţii de diverse mărimi, amplasate pe două spaţii de formă pătrată, aflate una în interiorul celeilalte şi separate de un zid. În curtea interioară se înalţă primele şase temple, construite iniţial, iar în curtea exterioară, pe patru platforme etajate, sunt templele construite ulterior.

Templele constituie o reprezentare a muntelui Meru, punctul central al cosmologiei hinduse. Cel mai mare dintre ele, înalt de 47 de metri este închinat zeului Shiva şi se ridică pe o bază pătrată cu latura de 34 metri. Este flancat de alte două construcţii ceva mai mici închinate zeilor Brahma şi Vishnu. În faţa acestora sunt alte trei temple, de dimensiuni mai reduse, în cel din centru aflându-se statuia lui Nandu, taurul pe care călăreşte Shiva.

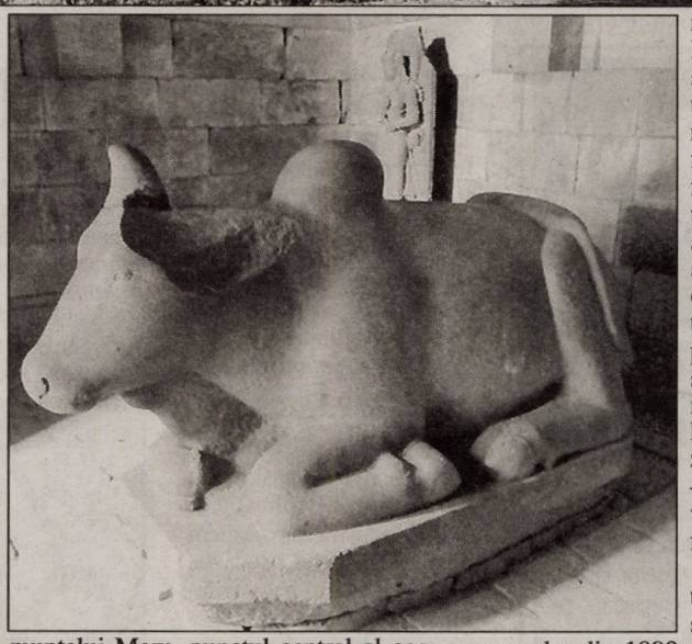

Fiecare templu este acoperit cu basoreliefuri redând fie vechi legende, fie povestea lui Hanuman Regele Maimuţă, fie – aşa cum se întâmplă la templul lui Shiva – celebra epopee Ramayana. Pentru a urmări povestea, vizitatorul trebuie să urce scările din partea de est şi să înconjoare templul în sensul acelor de ceasornic până se ajunge la intrarea în spaţiul sacru. Templul conţine patru încăperi, nu foarte mari, şi foarte întunecoase, fiind lipsite de ferestre. În fiecare dintre aceste încăperi se află câte o statuie de circa doi metri înălţime. În camera principală este plasată statuia lui Shiva iar în celelalte cea a lui Durga – soţia zeului, a lui Agastya – profesorul lui Shiva şi a lui Ganesha – fiul zeului.

În trecut, pe lângă templu, existau mici sate şi plantaţii de orez dar din 1990 acestea au fost înlăturate. Zona a fost transformată într-un mare parc arheologic, întins pe o arie largă.

Complexul Prambanan include, pe lângă mulţimea templelor o serie de spaţii verzi şi alei întortocheate.

Castelul Cantacuzinilor

Aflat în Buşteni (Zamora), judeţul Prahova, Castelul Cantacuzinilor a fost înălţat în 1911 de Gheorghe Grigore Cantacuzino (Nababul), fost ministru al României între 1899-1900 şi 1904-1907.

Menit să umbrească faima Peleşului, castelul a fost construit din piatră şi cărămidă, după planurile arhitectului Grigore Cerchez.

Ridicat în stil neoromânesc, este înconjurat de un parc cu o grotă şi fântâni arteziene. În interior se păstrează o colecţie de heraldică, deosebit de valoroasă.

În 1948 a fost jefuit, şi transformat în sanatoriu pentru bolnavii de TBC. Gurile rele spun că temniţele castelului slujeau de închisoare pentru duşmanii noului regim.

După 1990 a fost revendicat, vândut unor întreprinzători, restaurat şi deschis vizitatorilor.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Monştri marini

Clasă de monştri marini din mitologa vedică, Mákara, reprezintă forţa şi uneori cruzimea, numărându-se printre cele nouă comori ale zeului bogăţiei, Kubera.

Sunt fiinţe fabuloase, cunoscute sub nume colectiv şi au dimensiuni gigantice. Aspectul lor este hibrid, combinaţie de crocodil, delfin şi rechin. Au adesea cap de elefant cu trompa ridicată sau de peşte cu o gură înfricoşătoare, larg deschisă.

Există o mulţime de variante zoomorfe ale acestora, completând imaginea zeului Kubera, reprezentat la rândul său ca un monstru antropomorf, obez, cu un singur ochi, trei picioare şi opt dinţi, purtând un sac plin pe umăr şi o casetă în mâna dreaptă.

Cea mai geloasă femeie din lume

Ca să nu o mai luăm pe ocolite, trebuie să precizăm că aşa-zisul sentiment de gelozie este de fapt o boală şi, ca orice boală, poate atinge forme dintre cele mai hidoase. În cazul de faţă vorbim despre „sindromul Othello" sau gelozia morbidă, problemă cu care a fost diagnosticată englezoaica Debbie Wood, în vârstă de 43 de ani. O femeie obeză şi paranoică în adevăratul sens al cuvântului, însă a cărei boală mentală este cultivată chiar de bărbatul care îi este mai degrabă victimă decât soţ: Steve. Cei doi s-au căsătorit de 4 ani, după ce s-au cunoscut pe Facebook. Amănunt care nu mai e deloc o raritate, însă cu totul neobişnuită e relaţia cotidiană dintre soţii Wood.

Deveniţi oarecum celebri în tot Regatul, aceştia îşi alimentează reciproc obsesiile. Steve a declarat tuturor ziariştilor amatori de senzaţional că are convingerea că o va putea schimba în bine pe „doamna Othello" a sa, iar pentru a-i demonstra femeii devotamentul său necondiţionat a fost de acord ca, înainte de căsătorie, să fie supus unor teste mai mult decât umilitoare. Altfel spus, bărbatul – mai mic ca vârstă decât Debbie – a devenit un fel de deţinut aflat 24 de ore pe zi sub supravegherea vigilentă a gardianului său. Nefericitul nu are voie să urmărească programele la televizor, nu poate primi femei în casă, iar periodic se lasă testat cu un detector de minciuni!

Psihiatrii afirmă că la originea acestei maladii se află lipsa de încredere în partenerul/partenera de cuplu, teama patologică a pacientei/pacientului că poate fi înşelat(ă) în orice clipă ori că nu va mai primi respectul cuvenit. Aşadar, doamnelor şi domnilor, aveţi mare grijă cu cine acceptaţi să împărţiţi aşternutul! *(A.N.P.)*

Înghiţitorul de sticlă

O echipă de oameni de televiziune a postului France 5 s-a deplasat în Indonezia pentru a realiza un documentar în zona complexului vulcanic Kawah Ljen. Localnicii i-au întâmpinat cu braţele deschise, oferindu-le flori, nuci de cocos... Echipa tv a încercat să redea şi o parte din modul lor de viaţă, să surprindă cele mai insolite obiceiuri, manifestări ieşite din comun.

Cel mai şocant „spectacol" a fost oferit de un băştinaş care, în faţa camerelor de luat vederi, a început să înghită mici obiecte dure şi să mestece bucăţi de sticlă.

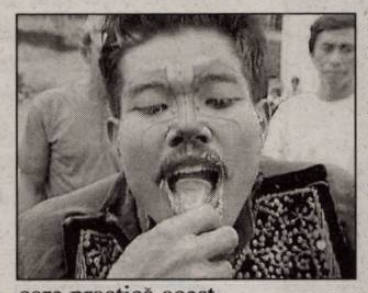

Nu este singurul care practică acest obicei. În cadrul unor ritualuri, indigenii înghit diverse obiecte. Dacă celor mai mulţi li se face rău, devenind inconştienţi, prevăd semne rele, fiind încredinţaţi de faptul că „zeii se vor mânia şi vor da foc vulcanului". După demonstraţia făcută, băştinasului nu i-a venit rău imediat. A acuzat doar o mică indigestie care nu l-a împiedicat să rămână alături de echipa de filmare până în momentul în care s-a retras în locuinţa sa. Astfel de excese sunt rarisime, băştinaşii înghiţind doar mici obiecte – pietricele, în general – pe care le elimină. Echipa tv se va întoarce curând pentru a realiza un documentar legat de aceste ritualuri neobişnuite. *(D.M.)*

Din canal, în sala de baie

Sistemele de canalizare din anumite ţări sunt străbătute uneori de şerpi care pot ajunge în interiorul caselor. Exemple de acest gen au fost înregistrate de-a lungul timpului în SUA, Brazilia etc. şi chiar în ţări europene.

Recent un astfel de eveniment terifiant s-a produs în Ixelles, Franţa. Într-o dimineaţă, o femeie care locuia singură în apartament, a surprins un şarpe încolăcit pe toaletă. În astfel de cazuri, dacă eşti slab de inimă, poţi leşina, sau, Doamne fereşte, te poţi alege cu un infarct.

Femeia, evident, înspăimântată, a ieşit grabnic din apartament pentru a da telefon la pompieri. Şi echipa de intervenţii a fost şocată având în vedere faptul că reptila avea peste doi metri lungime. Şarpele a fost capturat şi transportat într-un centru de medicină veterinară pentru a fi identificat, urmând ca o asociaţie de protecţie a animalelor să-i decidă... soarta. *(D.M.)*

Gemene (aproape) perfecte

Se ştie că, de regulă, ceea ce am putea numi identitate perfectă între gemeni (frate/frate; soră/soră) nu există şi, dacă ne dorim să identificăm detalii de similitudine de altă natură decât cele raportate la aspectele fizice ori funcţionale, „mergem" aproape întotdeauna la destinele protagoniştilor. Destine în care, în mod straniu, de cele mai multe ori chiar găsim potriviri greu de explicat prin logica noastră de oameni obişnuiţi. Astfel, dacă aş mărturisi că am avut prilejul să cunosc surori gemene care, nu numai că din punct de vedere fizic nu semănau absolut deloc, ci şi ca dezvoltare intelectuală, păreau făcute din aluaturi diferite, un caz precum cel descris în continuare pare aproape neverosimil.

Katie şi Amy sunt surori gemene originare din Swansea, Ţara Galilor, iar pentru amândouă ziua de 10 iunie 2015 va rămâne marcată ca o dată de reper din viaţa strict personală a fiecăreia dintre ele. E adevărat, până acum nu puţine fuseseră prilejurile de a se bucura împreună, în acelaşi mod, de mari evenimente individuale (sau... trase la indigo, dacă vreţi): prima zi de şcoală, prima întâlnire sentimentală, ziua căsătoriei, dar mai cu seamă ziua lor de naştere! Iată însă că similitudinile inexplicabile nu s-au oprit aici. Fără a şti una despre cealaltă că îşi doreau din tot sufletul să rămână însărcinate, surorile gemene au anunţat vestea că marele eveniment s-a produs, pentru amândouă, exact în ziua în care tatăl lor, Spencer, împlinea 70 de ani. Şi la fel, fără vreo premeditare, Katie şi Amy i-au obligat pe cei din familie să „facă naveta", în aceeaşi zi – 10 iunie – între două maternităţi diferite, unde au adus pe lume o fetiţă, Ella, şi un băieţel, Henry, la interval de numai câteva ore. Era şi ziua când tinerele mame împlineau 30 de ani... *(A.N.P.)*

Câine vigilent

Un pensionar din Corfu (Grecia) îşi plimba ca de obicei câinele. Era o dimineaţă plăcută şi animalul mergea liniştit în faţa stăpânului când, deodată, s-a oprit în loc, refuzând să înainteze şi mirosind insistent pământul. Părea să audă zgomote venind de dedesubt dar omul nu le percepea. Acesta a încercat să-şi tragă prietenul patruped pentru a continua drumul, dar câinele refuza să meargă mai departe.

Văzând îndărătnicia animalului, stăpânul a chemat poliţia şi oamenii legii au descoperit că deţinuţii

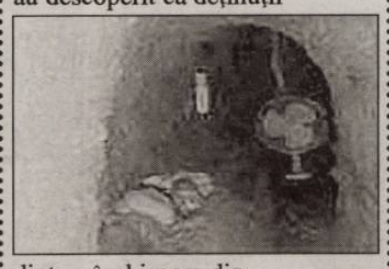

dintr-o închisoare din apropiere săpau tocmai un tunel ca să evadeze. Ajunseseră cu lucrările pe dedesubt în dreptul locului unde se oprise câinele.

În 1996 se înregistrase aici un caz asemănător. Mai mulţi deţinuţi reamenajaseră un tunel săpat de englezi între 1814-1864 când insula fusese sub protectorat britanic. Ei reuşiseră să scape, pentru că, din nefericire, atunci nu existase niciun câine vigilent care să împiedice evadarea. *(I.S.)*

S-au căsătorit de 12 ori!

Din 2004, cuplul de canadieni Karl Fix, 65 de ani şi Sandy Beug, 55 de ani, se află în diferite voiaje de nuntă. Cei doi au hotărât să îşi reînnoiască jurămintele de fiecare dată când se aflau în vacanţă, urmând tradiţiile ţării în care poposeau.

Astfel, aflându-se în Groenlanda, Germania, Insulele Feroe, Kenya, Bahamas, Mauritius, Canada etc. au organizat împreună cu reprezentanţii legali ai ţării respective o nouă „căsătorie". Anul trecut ceremonia a avut loc după ritualuri hinduse într-un cort din Nepal. Cea de a 13-a unire prin jurământul sacru, denumită Lucky13, se va celebra în Mongolia. Cu fiecare nouă „căsătorie" sunt tot mai apropiaţi şi mai siguri că reprezintă modelul ideal de suflete pereche. (D.M.)

Incompatibilitate... salvatoare

Londonezul Phil Gay, în vârstă de 48 de ani, a aflat în anul 2013 că fiica sa de 15 ani, Charlotte, suferă de o gravă afecţiune a rinichilor, pentru a cărei tratare avea nevoie de dializă, permanent. O altă problemă majoră exista însă, pe lângă diagnosticul ca atare: constituţia foarte fragilă a fetei, ceea ce ar fi determinat o situaţie şi mai dramatică, organismul ei neputând suporta duritatea tratamentului. Totuşi, mai multe luni la rând ea a suferit dialize şi câte 10 ore pe zi, fiind spitalizată la domiciliu.

Apoi, inevitabilul s-a produs: cazul s-a agravat şi grefa devenise singura şansă de salvare a Charlottei, ea fiind clasată în „faza terminală" a bolii.

Au fost investigaţi pentru stabilirea compatibilităţii 21 de membri ai familiei şi prieteni, însă niciunul nu a corespuns cerinţelor. Se-nţelege de ce părinţii erau disperaţi, gândindu-se că nu mai era nimic de făcut. Atunci, Phil a avut ideea salvatoare. S-a consultat cu un expert în transplantul de organe, care i-a spus că ar mai exista o potenţială soluţie, extremă: fata să primească un organ de la o persoană incompatibilă, plasma ei sanguină să fie purificată şi astfel, în timp, organismul să accepte, eventual, grefa. S-a trecut aşadar la treabă, dar lucrurile nu au mers de la început bine.

În ultimele patru zile precedente operaţiei organismul adolescentei nu a răspuns pozitiv pregătirilor, dar părinţii nu şi-au schimbat decizia. Phil s-a prezentat la spital plin de lacrimi, îmbrăcat cu un tricou pe care era imprimat chipul eroului său preferat — fotbalistul Bobby Charlton, dar plin de îndoieli. Şi, totuşi, miracolul s-a produs.

Operaţia a reuşit, iar azi Phil militează pentru donarea de organe, în vreme ce fiica sa readusă astfel la viaţă poartă cu mândrie un tricou cu portretul tatălui său. „Suntem legaţi pe viaţă — a declarat ea. În ziua operaţiei, tata a îmbrăcat tricoul cu eroul lui. Acum, el este eroul meu!" *(A.N.P.)*

Cei mai tari polițiști sunt... în filme!

Dacă în filmele românești, în general, polițiștii sunt mai mult... miliție (vezi celebrul caz „Garcea"), în cele realizate la Hollywood ei sunt cel mai adesea cavaleri fără teamă și prihană, dar cu chipiu și insignă. Și nu de puține ori, ei luptă nu doar cu răufăcătorii, ci și cu propriii șefi, prinși în plasa unor interese obscure. În rândurile următoare vă propunem un top al celor mai vestiți justițiari în uniformă, așa cum au fost ei portretizați pe micul sau marele ecran.

Martin Riggs — „Armă mortală" (1987)

Cu o coloană sonoră semnată de Eric Clapton, „Armă mortală" este unul dintre cele mai îndrăgite filme de acțiune din toate timpurile, motiv pentru care a și avut deja trei continuări. De departe cea mai de succes rămâne prima serie, care a fost cel mai vizionat film al anului 1987, cu încasări de peste 65 de milioane de dolari. Personajul principal este Martin Riggs (interpretat de Mel

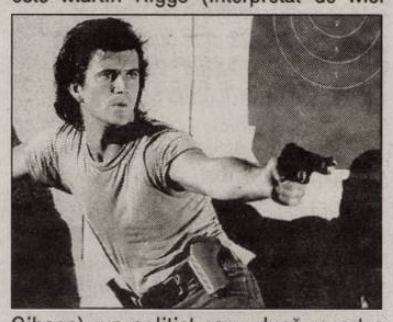

Gibson), un polițist care, după moartea soției, se dedică total luptei contra criminalității, fără să-i pese de primejdii și consecințe. El intră în conflict cu un personaj diabolic, numit „Generalul" și, după multe aventuri, împușcături, urmăriri și torturi, reușește să-i vină de hac. Alături de Mel Gibson evoluează Danny Glover, în rolul lui Roger Murtaugh, un familist convins care, deși îndrăgește meseria de polițist, regretă mereu că n-a devenit doctor. Cei doi îi înfruntă pe „băieții răi" nu doar cu îndrăzneală, ci și cu mult umor, o calitate, să recunoaștem, pe care nu mulți polițiști din viața reală o au. Și în niciun caz cei de la Circulație...

Axel Foley — „Polițistul din Beverly Hills" (1984)

Și, pentru că tot veni vorba de umor, iată un alt personaj de poveste: Axel Foley, care poate câștiga lejer titlul de „cel mai guraliv polițist". Nu e de mirare, dacă ne gândim că simpaticul personaj e interpretat de Eddie Murphy. Interesant e faptul că producătorii l-ar fi dorit, în acest rol, pe Sylvester Stallone, pe atunci deja un nume consacrat, și nu pe cvasianonimul Murphy. Din fericire pentru cinefili, Sly avea alte angajamente la momentul respectiv, așa că a refuzat oferta, dându-i actorului de culoare prilejul să se afirme. De altfel, în primul rând grație felului cum i-a dat viață lăudărosului detectiv Foley, filmul a fost desemnat, la data respectivă, cea mai bună comedie a anului.

Robocop — „Robocop" (1987)

Inspirat de Judecătorul Dredd și Blade Runner, personajul regizorului Paul Verhoeven, Robocop, este un super-cyborg. Adică un fel de polițist perfect, care are toate calitățile cerute unui om al legii și niciun defect — evident, nu ia șpagă! De fapt, el este un fel de personaj mesianic, întrucât, imaginația scenariștilor a folosit aici simbolismul creștin: Robocop e un fel de reîncarnare... în oțel și aluminiu a polițistului Alex Murphy, ucis cu brutalitate de o bandă de răufăcători. Acest „Robolisus", cum l-au numit criticii se descurcă însă de minune și le vine de hac ticăloșilor care l-au ucis, înainte ca ei să ajungă să-l livreze la „fiare vechi".

Harry Callahan — „Inspectorul Harry" (1971)

După ce și-a „făcut" mâna în privința mânuirii pistolului prin spaghetti-westernurile lui Sergio Leone, Clint Eastwood a urcat la nivelul următor, evoluând într-un film polițist. Personajul lui e un inspector care se călăuzește după pricipiul că legea e prea blândă cu criminalii, așa că n-ar fi rău să o aplice după cum vrea pistolul lui... Sfatul lui de căpătâi, adresat colegilor mai novici, este vechea și buna zicală texană: „Întâi trage, pe urmă întreabă". Zicala îi va fi de folos atunci când vine vorba despre capturarea unui criminal în serie, care nu se dă în lături de la nicio grozăvie.

John McClane — „Greu de ucis" (1988)

Tradiția inaugurată de Clint Eastwood cu al său „inspector Harry" a făcut mulți prozeliți în Cetatea filmului, dar cel mai reușit „remake" pare să fie „Greu de ucis", cu toate seriile sale. John McClane (Bruce Willis) e un fel de inspector Harry, doar cu ceva mai mult umor și infinit mai mult „papagal". Căci, spre deosebire de tăcutul și mizantropul Harry, McClane e o gură-spartă care te face să râzi la minut, în ciuda acțiunii previzibile și pline de clișee.

Virgil Tibbs — „În arșița nopții" (1967)

Majoritatea polițiștilor din filmele americane par nu prea duși nici pe la biserică, dar nici pe la școală. Virgil Tibbs (Sidney Poitier) reprezintă, cu siguranță, excepția care confirmă regula. Un intelectual rasat, angajat în Brigada Omucideri de la Poliția new-yorkeză și care, întâmplător, ajunge să investigheze o crimă bizară, petrecută în Sud. Realizat la doar trei ani de la emiterea Legii Drepturilor Civile, într-o Americă încă devastată de rasism, filmul a fost o reușită totală, care a făcut din Poitier primul actor de

culoare câștigător de Oscar. Antologică e secvența în care suspectul de crimă Eric Endicott îl pălmuiește pe Virgil, care îi ripostează cu același gest. În cartea care a inspirat filmul, riposta nu există însă, fiind adăugată de regizorul Norman Jewison tocmai pentru a dovedi că, între timp, conștiința socială a negrilor se trezise...

Marge Gunderson — „Fargo" (1996)

După polițiști amuzanți și puși pe tăraboi, e cazul să trecem și la personaje mai serioase. Un asemenea personaj este Marge Gunderson, din filmul „Fargo", regizat de frații Coen. O femeie polițist care pare politețea întruchipată și calmul personalizat. Actrița Frances McDormand a intrat de minune în pielea personajului și, chiar dacă nu este genul de polițist turbulent cu care Hollywoodul ne-a obișnuit, ea reușește să convingă. Este polițista-zen, care nu-și iese din fire nici măcar atunci când, în scena finală, se confruntă cu un criminal în serie, care ucisese și jefuise șase oameni și îl întreabă, pe un ton de educatoare de grădiniță: „știi că viața înseamnă și altceva decât bani?". Și nu e furioasă, cum ar fi fost Willis, Stallone sau Clint Eastwood, ci doar dezamăgită.

Frank Serpico — „Serpico" (1973)

Singurul film din această serie inspirat de fapte reale, „Serpico" spune povestea unui polițist new-yorkez devenit celebru prin încercarea sa reușită de a demasca totala corupție ce domnea în sânul Poliției. Al Pacino face unul dintre marile sale roluri, transmițând spectatorului într-un mod remarcabil drama prin care trece, dramă cauzată de idealismul său cavaleresc și de obsesia de a face dreptate, într-o lume în care chiar și oamenii legii săvârșesc fărădelegi.

PORTRET

Sanda Manu

Fiică a unuia dintre cei mai apreciați și iubiți actori ai României interbelice, Ion Manu, Sanda Manu a moștenit pasiunea pentru teatru de la reputatul său tată, devenind un regizor pe cât de talentat, pe atât de prolific.

De-a lungul carierei sale, a regizat nu mai puțin de 120 de spectacole de teatru și televiziune, unele dintre ele depășind granițele țării, în Germania și America efectuând turnee în străinătate, la Belgrad, Varșovia, Moscova, Riga și Berlin. În 1972 a fost într-o călătorie de studii, ca visiting teacher, în Cuba. Este autoarea unuia dintre cele mai longevive și de succes spectacole, „Cum iubește cealaltă jumătate", pus în scenă la Teatrul Mic din Capitală și care a avut premiera în 2003. A fost distinsă cu Premiul de Excelență al UNITER 1992 și cu Premiul pentru regia spectacolului „Bolnavul închipuit" (de Moliere) de la Teatrul Național din Cluj, la Festivalul de Comedie de la Galați 2003. În 2008 i s-a decernat Premiul UNITER pentru întreaga activitate.

În ceea ce privește cariera sa de profesor, Sanda Manu este recunoscută ca fiind un eminent pedagog al artei teatrale, calitate recompensată în 2009 cu titlul Doctor Honoris Causa al Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică. Vreme de peste 50 de ani s-a dedicat trup și suflet celor două mari meserii ale sale, regizor și pedagog, sub îndrumarea sa formându-se unii dintre cei mai talentați actori români ai prezentului. O fostă studentă a reputatei profesoare a fost și Oana Pellea, care o descria cu ocazia decernării amintitului premiu, ca fiind „un bici cu vârful înmuiat în iubire", care a știut să fie cu discipolii săi „mamă, tată, profesoară, mentor, dușman, cel mai bun prieten".

În viața particulară, Sanda Manu a fost soția marelui actor Ștefan Tapalagă, împreună cu care a avut o fiică, Irina. Întrebată cum a trăit de-a lungul celor peste 8 decenii de viață, regizoarea a mărturisit cu umor: „Am trăit o viață extrem de normală, fiind fata unui mare actor. Am trăit o viață relativ normală, fiind soția unui mare actor".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colțul cu litere

Vicii și fantasme

Recent, la editura Humanitas a apărut o carte extrem de interesantă avându-l ca autor pe Giorgio Agamben: este vorba despre STANȚE — *Cuvântul și fantasma în cultura occidentală*, în traducerea Anamariei Gebăilă. Cartea lui Giorgio Agamben propune reconstrucția exemplară a patru capitole fundamentale ale culturii europene: ideea de melancolie de la părinții Bisericii la Sigmund Freud (Fantasmele lui Eros); opera de artă față în față cu dominația mărfii (în lumea lui Odradek); fantasma în poezia de dragoste din secolul al XIII-lea (Cuvântul și fantasma); forma simbolică din secolul al XVI-lea până la apariția semiologiei (Imaginea perversă).

„Actul creației nu este, cum afirmă edulcorata reprezentare obișnuită, un proces care pornește de la putință către act spre a se epuiza în acesta, ci conține în miezul său un act de de-creație, în care ceea ce a existat și ceea ce n-a existat sunt restituite unității lor originare din mintea lui Dumnezeu, iar ceea ce putea să nu existe și a existat se risipește în ceea ce putea exista și n-a existat. Această de-creație este, propriu-zis, viața operei, ceea ce face posibilă lectura, traducerea și critica, prin care de fiecare dată încercăm să repetăm opera. Tocmai de aceea însă actul de de-creație îi scapă mereu oarecum printre degete autorului, în pofida oricărei perspicacități ironice, numai așa i se îngăduie să scrie în continuare", spune Giorgio Agamben.

Textul e complicat pentru că nu este vorba despre o carte anecdotică, ci despre un eseu filozofic. De altminteri, Giorgio Agamben (născut în 1942) este unul dintre cei mai importanți filozofi italieni contemporani. A urmat studii de drept și filozofie, încheiate cu un doctorat despre gândirea

politică a lui Simone Weil. A participat la seminarele despre Heraclit și Hegel ținute de Martin Heidegger, care a exercitat, alături de Walter Benjamin, o influență hotărâtoare asupra gândirii sale. A predat la numeroase universități europene și americane, iar actualmente predă la Institutul Universitar de Arhitectură din Veneția și la Collège International de Philosophie. Domeniile sale de predilecție sunt estetica și filozofia politică, în care se înscriu majoritatea studiilor și eseurilor sale.

Iată, ca o firavă aromă de stil, câteva rânduri din eseul lui Giorgio Agamben, Stanțe, extrase din capitolul *Demonul amiezii:* „De-a lungul Întregului Ev Mediu, un flagel mai primejdios decât ciuma care infestase castelele, vilele și palatele din orașele lumii se abate asupra sălașelor vieții spirituale, pătrunde în chilii, în incinta mănăstirilor, în pustietățile eremiților. *Acedia tristitia, taedium vitae, desidia*, sunt denumirile pe care Părinții Bisericii le dau morții sufletului pricinuite de acest flagel...

O veche tradiție hermeneutică îl consideră cel mai nimicitor dintre vicii, singurul pentru care iertarea nu-i cu putință". Acest demon este cel de-al cincilea dintre cele opt din ierarhia lui Casian, și anume *întristarea (alături de îmbuibarea, zgârcenia, desfrâul, mânia, trândăvia, mărirea de sine și mândria).* „Sfinții Părinți se dezlănțuie cu o fervoare ieșită din comun împotriva primejdiilor *demonului amiezii",* scrie Giorgio Agamben, „care-și alege victimele dintre *homines religiosi*, și-i cotropește în toiul zilei; și parcă pentru nici o altă ispită a sufletului nu dovedesc în scrierile lor o pătrundere psihologică mai nemiloasă și o fenomenologie mai minuțioasă și mai înfricoșătoare".

GEORGE CUȘNARENCU

OSTEOPOROZA

fatala fragilizare a oaselor

Pe cât de gravă este această afecţiune, pe atât de disputate sunt diversele aspecte legate de incidenţa şi tratamentele ei posibile. Poate pe primul plan stă convingerea generală că osteoporoza afectează numai femeile aflate în premenopauză sau în menopauză, lucru cu totul fals. Apoi, se vorbeşte despre imposibilitatea tratării ei sau despre posibila remediere printr-o dietă care să conţină preponderent lapte şi produse lactate. Care ar fi realitatea?

Femeia (şi bărbatul) la 30 de ani

Este adevărat că această decimare pe nesimţite a masei osoase prin pierdere masivă de calciu afectează aproximativ o treime din numărul total al femeilor, preponderent la cele de peste 45 de ani. Ea poate să apară însă şi începând cu vârsta de 30 de ani şi nu numai la femei, ci şi la bărbaţi. Condiţia ar fi ca victimele să prezinte anumiţi factori de risc: o slăbiciune corporală accentuată, tradusă printr-un capital osos redus, factori genetici sau legaţi de mediu, anumite boli (osteomalacie, cancer osos, distrofie osoasă) sau tratamente medicamentoase susceptibile să antreneze osteoporoza.

La fel de real este şi faptul că bărbaţii nu sunt scutiţi de această maladie. Totuşi, rareori medicii se gândesc să prescrie unui bărbat o osteodensiometrie (examen medical prin care se măsoară densitatea osoasă), chiar dacă o treime din fracturile de la nivelul umărului au drept victime bărbaţi. De asemenea, există factori de risc specific masculini: privarea de hormoni androgeni la bărbatii trataţi împotriva cancerului de prostată sau folosirea de steroizi. Apoi, să nu uităm că tot tipic masculini sunt factori relativ comuni, precum tabagismul şi carenţa de vitamina D şi de calciu.

Urcuşul vârstei, declinul trupului

În majoritatea cazurilor de osteoporoză, oasele încep să se fragilizeze cam de la 50 de ani. După menopauză organismul produce mai putini estrogeni, care acţionează pozitiv asupra formării de oase „noi". Acum, deficitul de hormoni estrogeni constituie la femei factorul de risc de osteoporoză cel mai important, care va antrena un dezechilibru între construcţia şi, respectiv, deconstrucţia oaselor, înclinând balanţa către deconstrucţie. Din fericire însă, trebuie ştiut bine că nu toate femeile aflate la menopauză dezvoltă o osteoporoză. Mai mult, dacă la orizontul anului 2030, ţinând cont şi de îmbătrânirea rapidă a populaţiei, specialiştii prognozează o creştere vertiginoasă a incidenţei osteoporozei la bărbaţi până la 52%, femeile vor beneficia de o scădere generală cu 4% datorită strategiilor de tratamente preventive orientate către ele. Cât despre „sexul tare", se pare că proverbiala sa forţă e şi ea în declin, în general bărbaţii pierzând din masa musculară odată cu înaintarea în vârstă şi deci expunându-se mai uşor unor fracturi şi pierderi de calciu.

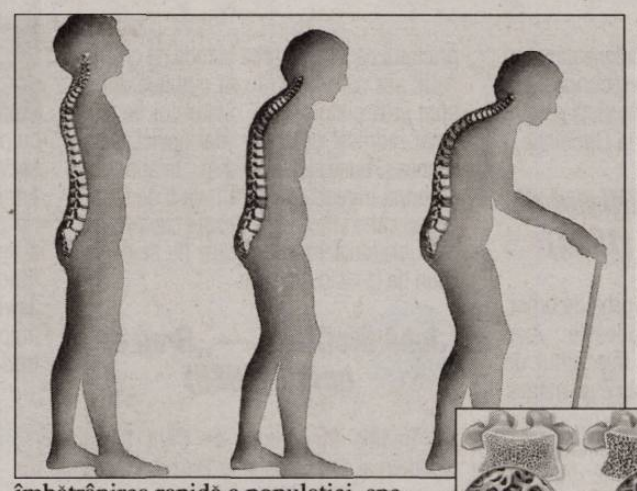

Calciul — asimilare sau eliminare?

Alimentaţia este, şi în osteoporoză, un factor hotărâtor în prevenire. Atenţie: vorbim despre profilaxie, căci boala odată instalată e foarte greu de ţinut pe loc, ideea de „punere la loc" a calciului neasimilat ori pierdut de-a lungul întregii vieţi devenind, practic, o adevărată utopie. Pe de o parte, să spunem că ar trebui renunţat la micile pasiuni culinare cotidiene, cum sunt consumul de cafea sau de băuturi cofeinizate, care blochează absorbţia calciului în oase, precum şi consumul de mâncăruri sărate, care favorizează eliminarea calciului prin transpiraţie şi prin urină.

Rămâne în discuţie laptele, cu derivatele sale, despre care se crede că reprezintă soluţia-minune în tratarea osteoporozei. Studii recente în acest sens au relevat însă faptul că, la femeile între 40 şi 80 de ani ţinute sub observaţie timp de 20 de ani, fracturile au fost mai frecvente în cazul consumatoarelor de lapte decât la cele care consumau derivate (iaurturi, brânzeturi etc.). O concluzie generală e astfel dificil de stabilit, dar e sigur că trebuie luat serios în calcul şi specificul alimentar şi de viaţă al fiecărei populaţii.

De pildă, în zona scandinavă lactatele sunt suplimentate cu vitamina A, al cărei exces dăunează oaselor. La urma-urmei, e util să se ştie că, de fapt, soliditatea oaselor se conturează la vârsta adolescenţei: capitalul de densitate osoasă acumulat acum contribuie cu 60% la protejarea contra fracturilor osteoporotice de-a lungul vieţii.

Alte studii arată că un consum zilnic de două pahare cu lapte, timp de 2 ani, până la vârsta prepubertară (10 ani), consolidează masa osoasă cu 10%. În plus, recomandă specialiştii, consumaţi brânzeturi şi lapte, proteine şi apă minerală, dar reduceţi cât mai mult posibil sucurile cofeinizate şi ciocolată caldă! Şi nu uitaţi să faceţi cât mai multă mişcare, după posibilităţi!

13 — număr cu noroc

Nu vrem să vă păcălim combinând ştiinţa numită medicină cu „tentaculele" obscure ale numerologiei, ci ne referim la un element cât se poate de comun: un reper al perioadei adolescenţei, despre care cercetătorii de la Universitatea britanică Exeter au făcut recent o dezvăluire foarte importantă. La vârsta anilor de liceu şi a răscolirilor hormonale, a practica un sport este o preocupare în mod special eficace în ceea ce priveşte prevenirea diabetului de tip 2. Această maladie, după cum e cunoscut, foarte periculoasă se instalează progresiv şi într-o manieră înşelătoare, de unde şi importanţa depistării sale cât mai rapid posibil şi de a provoca întârzierea apariţiei primelor simptome.

Rezistenţa la insulină a celulelor face parte din simptomele ce trebuie să genereze îngrijorare şi măsuri urgente. De ce? Pentru că insulina secretată de organism permite reglarea nivelului de zahăr din sânge, iar atunci când celulele „rezistă", limita superioară a glucozei urcă în mod exagerat şi alarmant, fapt ce anunţă declanşarea unui diabet. Dar medicii ştiu că această aşa-numită rezistenţă la insulină atinge un maximum între 9 şi 13 ani, atunci când se produc marile „revoluţii" hormonale ale pubertăţii; de asemenea, ea este legată şi de producerea obezităţii şi de sedentarism.

Cercetătorii Universităţii Exeter au măsurat sus-amintitul parametru la peste 300 de adolescenţi cu vârste cuprinse între 9 şi 16 ani. Potrivit observaţiilor lor, activităţile fizice ajută la reducerea insulino-rezistenţei, cea mai potrivită etapă de vârstă fiind cea cuprinsă între 13 şi 16 ani. Nu este vorba despre faptul că adolescenţii de cel puţin 16 ani nu ar (mai) avea nevoie de a practica o activitate fizică, ci pur şi simplu efectele sportului sunt mai marcante sub aspect biologic la liceenii cei mai activi sub aspect fizic. Pe termen lung, aceasta le va oferi mai multe şanse de a scăpa de un potenţial diabet. Foarte pe scurt, mecanismul ar consta în faptul că, dacă apogeul insulino-rezistenţei este ţinut sub control, celulele care produc insulină în mod natural sunt mai puţin solicitate. Astfel păstrate şi protejate, ele îşi vor putea asigura necesarul într-un mod mai eficace pe toată durata vieţii.

Combaterea eritemului fesier la bebeluşi

Aşa-numitele „fese roşii" ale bebeluşilor sunt în general cauzate de probleme de igienă, atunci când aşternutul nu e schimbat suficient de des. Rezultatul — o piele macerată, fenomen accentuat de scaunele acide, în caz de diaree sau pusee dentare. Aici vorbim însă despre vechea vorbă care spune că e mai bine să previi înainte de agravarea problemelor. Cum anume?

În mod curent, se va avea grijă ca aşternutul bebeluşului să fie schimbat imediat ce s-a murdărit, apoi curăţarea feselor micuţului cu apă şi săpun, uscând apoi cu atenţie pielea prin tamponare. A nu se uita ca pentru durata ieşirilor din casă mama sau alt îngrijitor al bebeluşului să aibă asupra sa scutece şi produsele de curăţare necesare pentru cazurile în discuţie.

De la primele pete de roşeaţă se va aplica pe pielea afectată un strat subţire de cremă specială, care poate fi de mai multe tipuri: creme hidratante protectoare, unguente cicatrizante cu zinc sau cu dexpantenol (ideea e să se opteze pentru ceea ce se dovedeşte a fi mai bun pentru respectivul copil).

Dacă deja eritemul fesier s-a dezvoltat, se va continua aplicarea cremei în strat subţire. În schimb, nu se va recurge la binecunoscuta automedicaţie cu alte unguente (antibiotic, cortizon), nici la produsele care usucă pielea fără a o şi proteja sau la produsele antiseptice.

Pentru a minimiza contactul feselor cu lenjeria se va plasa un insert de bumbac 100%, care se va schimba după fiecare murdărire şi primenire. Şi, obligatoriu, în cazul agravării problemelor (extinderea înroşirii pielii, cruste, plăci gălbui, localizare pe zone foarte sensibile etc.), se va duce copilul cât mai repede la medicul pediatru.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

„Contraindicat în caz de glaucom" este o menţiune ce apare frecvent pe prospectele unor medicamente. Totuşi, v-aţi gândit că este posibil să fiţi deja atinşi de această maladie oculară fără ca măcar să ştiţi? Vă prezentăm câteva motive importante pentru care ar trebui să vă gândiţi la un examen de depistare a glaucomului.

Vorbim despre o maladie a nervului optic legată cel mai des de o creştere anormală a tensiunii oculare. Afecţiune redutabilă, ea evoluează silenţios, fără simptome specifice, fără dureri şi fără pierderea capacităţilor vizuale. Se estimează că jumătate din persoanele cu glaucom rămân neştiutoare de acest pericol, până când totul devine „prea târziu": câmpul vizual începe să scadă, iar acuitatea vizuală pierdută nu mai poate fi reabilitată. Cauzele precise nefiind bine cunoscute, nu se ştie deocamdată nici cum s-ar putea vindeca maladia. Totuşi, dacă aceasta este depistată suficient de devreme, oftalmologul va şti cum să împiedice progresarea şi agravarea ei. Este motivul principal pentru care medicii recomandă analizele de depistare începând cu vârsta de 45 de ani (40 de ani, dacă în familie există

Cum vedeţi... glaucomul?

antecedente), pentru a nu risca orbirea din cauza unei depistări prea târzii, fiindcă „bucăţile" de câmp vizual odată pierdute nu se vor recupera niciodată!

Depistarea glaucomului se face la cabinetul oftalmologic, unde se măsoară tensiunea oculară, pentru a se verifica dacă nu cumva există o hipertonie, o creştere a presiunii oculare, care are drept consecinţă ruperea şi degradarea nervului optic. De asemenea, se măsoară câmpul vizual şi se realizează aşa-numitul „fund de ochi", pentru verificarea stării nervului. Desigur, nu e încă posibilă regenerarea unui nerv optic degradat de glaucom, însă, dacă maladia e depistată la timp, evoluţia ei poate fi încetinită şi se poate împiedica atingerea unui stadiu puternic handicapant. Tratamentul constă, în 80% din cazuri, în reducerea presiunii exercitate asupra nervului optic cu ajutorul unui colir ce va fi instilat în ochi de mai multe ori pe zi, la ore fixe. În caz că acest colir nu dă rezultatele scontate, oftalmologul poate recurge la intervenţia cu laserul sau la chirurgie, pentru „drenarea" lichidului care presează asupra nervului.

Mai trebuie să spunem, fără ocolişuri, că glaucomul e o boală legată de avansarea în vârstă, care evoluează în mod progresiv. Ştiind că noi pierdem deja circa 6.000 de fibre vizuale pe an, a încerca să punem cumva o frână îmbătrânirii accelerate a ochilor noştri, printr-o vizită preventivă la oftalmolog, poate fi considerată o şansă de luat serios în calcul!

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Apa de la robinet şi nou-născuţii

Alimentaţia bebeluşilor constituie, pe drept cuvânt, o preocupare esenţială pentru părinţii noului venit pe lume. De aceea, întrebarea dacă ar fi indicată folosirea în acest scop a apei potabile de reţea, deci de la robinet, este perfect justificată. Iar răspunsul nu este unul categoric afirmativ ori categoric negativ.

Este necesară mai întâi verificarea nivelului de nitraţi conţinut de această apă şi aici trebuie să ne bazăm pe corectitudinea informaţiilor oficiale ale primăriei locale, obligată să facă publice datele respective. Astfel, dacă nivelul de nitraţi din apă depăşeşte limita de 15 mg, atunci ea nu trebuie să fie consumată de femeile însărcinate ori care alăptează şi nici de bebeluşii mai mici de 6 luni.

O călătorie plăcută

Puteţi lua titlul acestui articol ca pe o urare, aşa cum se face de obicei pentru cineva care pleacă într-o călătorie, sau ca pe un deziderat: cum să-mi fac călătoria cât mai agreabilă! Chiar dacă, prin excelenţă, vara e sezonul vacanţelor, călătoriile sunt prezente în viaţa noastră permanent, la propriu, iar strategiile de alungare a disconfortului inerent drumurilor lungi sunt diversificate, la fel ca posibilele probleme pe care le putem întâmpina.

În cazul de faţă, osteopatia (cu referire în mod special la cea pusă la punct de specialistul Pascal Pilate) are un rol benefic remarcabil în a face cât mai uşor de suportat orice ieşire în afara spaţiului nostru domestic cotidian.

Întărirea muşchilor gâtului

Primul avantaj major al acestui exerciţiu este că el se poate efectua stând aşezat. Aşadar, pe parcursul drumului (numai dacă sunteţi pasager, desigur), aveţi grijă ca partea inferioară a gâtului să stea mereu dreaptă, iar pentru aceasta vă puteţi imagina că „vârful" capului vă este atras cumva către cer. Expiraţi profund în timpul respectivului proces imaginar de auto-ridicare. Practicaţi mişcarea aceasta de două-trei ori consecutiv.

Pentru un efect de întărire specifică mai mult muşchilor laterali ai gâtului, poziţionaţi capul cât mai drept. Aşezaţi palma fiecărei mâini peste urechea din partea corespunzătoare a capului. Exercitaţi o apăsare uşoară şi progresivă cu palma dreaptă, timp de două secunde, rezistând la această presiune prin opunerea palmei stângi. Capul va rămâne în aceeaşi poziţie şi astfel veţi fortifia muşchii din partea dreaptă a gâtului. Slăbiţi progresiv apăsarea, apoi procedaţi în acelaşi mod cu stânga, care va împinge uşor spre dreapta, după modelul descris mai sus. Reluaţi acest tip de manevră dublă de trei-patru ori.

Dacă doriţi să întăriţi mai degrabă muşchii anterior şi posterior, urmaţi aceleaşi indicaţii, cu deosebirea că palmele vor fi poziţionate una pe dosul capului, spre ceafă, iar cealaltă pe frunte. De menţionat că, dacă aveţi capul prea sensibil pentru a face călătoria cu maşina, puteţi realiza un colier cervical ajutător, rulând un prosop sau o bluză pe care să v-o puneţi în jurul gâtului, pentru a-l imobiliza, aceasta permiţând atenuarea sau chiar anularea binecunoscutelor crispări musculare de pe oricare parcurs de acest fel. Apoi, puteţi practica exerciţiile de mai sus, pentru a conferi o mobilitate mai mare gâtului.

Pentru zona şalelor

Partea inferioară a spatelui (care cuprinde atât de solicitată regiune lombară) şi bazinul sunt zone solicitate în mod special de-a lungul oricărui parcurs în maşină, stând aşezat ore întregi. Pentru a evita ca porţiunile de amortizare ale coloanei vertebrale să se taseze prea mult (acest lucru se va petrece, inevitabil, într-o măsură mai mare sau mai mică), trebuie să o întindeţi; în tehnicile osteopatului Pilate, acest exerciţiu este numit „filarea coloanei vertebrale".

Din poziţia întins pe spate, cu genunchii strânşi către piept şi braţele desfăcute, lăsaţi picioarele – aşa, îndoite, cum sunt – să cadă într-o parte, în timp ce capul se întoarce spre partea opusă. Aveţi grijă ca genunchii să vină la nivelul umărului de pe partea pe care au „căzut". Dacă îi veţi coborî prea mult, spatele va suferi o solicitare în plus, foarte posibil dureroasă. La nevoie, vă puteţi ajuta de palme sau de antebraţe pentru a menţine genunchii în poziţia corectă, pe partea de executare a exerciţiului.

Odată ajuns în această poziţie de filare, care trebuie să fie confortabilă, inspiraţi împingând abdomenul în afară şi expiraţi retrăgându-l în corp, cât mai mult timp posibil. La finalul expiraţiei veţi obţine o destindere musculară optimă, necontrolată în mod expres, care va face mai flexibilă coloana vertebrală. Reluaţi această respiraţie amplă de două-trei ori.

Osteopatia circulaţiei venoase

Dacă suferiţi de ceea ce se cheamă „picioare grele", nu uitaţi să faceţi mişcări regulate ale degetelor de la membrele inferioare, pe parcursul voiajului, pentru a uşura circulaţia venoasă.

Odată ajuns la destinaţie întindeţi-vă, pur şi simplu, pe jos, şi ridicaţi-vă picioarele pe un perete al încăperii. Din această poziţie, în timp ce expiraţi ca mai sus („sugând" abdomenul, în limbaj comun), aduceţi vârfurile picioarelor în flexiune, astfel încât să trageţi înapoi fasciculele musculare de pe partea posterioară a membrelor inferioare. Pe inspiraţie, bombaţi abdomenul şi lăsaţi-vă labele picioarelor şi gleznele în poziţie neutră. Repetaţi această mişcare de respiraţie-flexiune de circa zece ori, pentru a avea în final picioarele uşoare!

Remedii naturale

Un antioxidant subteran

Facem din nou o incursiune virtuală în spaţiul terapeutic asiatic, în fabulosul spaţiu indian, unde folosirea plantelor medicinale în tratamente are o tradiţie solidă multimilenară. Vorbim despre un produs vegetal utilizat de obicei în gastronomie, a cărui simplă denumire are o rezonanţă exotică pentru noi: curcuma – un condiment extras din rizomii plantei *Curcuma longa.*

I se mai spune turmeric şi se cultivă în India şi în Asia de Sud-Est de peste 4.000 de ani. După ce sunt uscaţi şi măcinaţi, rizomii se transformă într-o pudră de culoare galben-portocalie uşor picantă, ce condimentează şi colorează în acelaşi timp. În India se consumă 1,5-2 g/persoană de curcuma, zilnic, în diverse feluri de mâncare.

Pentru că nu are un gust foarte pronunţat, se foloseşte mai ales în amestec cu alte condimente într-un mix denumit curry, omniprezent în bucătăria indiană. Chinezii şi arabii întrebuinţează şi ei curcuma de mult timp. În schimb, occidentalii o utilizează în industria alimentară ca aditiv (E100) pentru colorarea naturală a unor produse ca untul, muştarul, prăjituri, lichioruri, brânzeturi, aluaturi, sosuri etc.

Principalele virtuţi ale curcumei sunt atribuite curcuminei, o substanţă cu o puternică acţiune antioxidantă ce se găseşte în proporţie mare în compoziţia ei (peste 90%). După cum se ştie, antioxidanţii sunt substanţe naturale cu proprietăţi benefice pentru organism, având un rol

protector în bolile cardiovasculare, în anumite cancere şi alte boli legate de îmbătrânire. Într-un top al alimentelor în funcţie de conţinutul lor în antioxidanţi, curcuma se situează pe locul 5. Beneficiile curcumei?

Se cunoaşte faptul că indienii au de 8 ori mai puţine cancere de plămâni decât occidentalii, de 9 ori mai puţine cancere de colon, de 5 ori mai puţine cancere de sân şi de 10 ori mai puţine cancere de rinichi, iar asta în ciuda expunerii la agenţi cancerigeni multipli, pe o scară probabil mai mare ca în Occident. Mai mult, unele studii epidemiologice au arătat că prevalenţa bolii Alzheimer este semnificativ mai mică la populaţia indiană decât la alte populaţii. Cu toate că niciun studiu nu a demonstrat că există o legătură între consumul de curcuma şi incidenţa scăzută a anumitor forme de cancer, se consideră că un aport zilnic de curcuma, de la o jumătate până la o linguriţă de pulbere, ar putea avea un efect preventiv.

Având capacitatea de a inhiba producţia de citokine, compuşi care stau la baza proceselor inflamatorii, curcumina este considerată cel mai puternic antiinflamator natural cunoscut până în prezent, cu o putere comparabilă cu cea a cortizonului. În Europa curcumina se utilizează terapeutic în special ca antalgic, sub formă de suplimente alimentare pentru îngrijirea durerilor articulare, existente în farmacii sub diferite denumiri comerciale.

Se pare că eficienta curcumei în prevenirea şi tratarea deficitelor cognitive asociate bolii Alzheimer, afecţiune cu o puternică componentă inflamatorie, s-ar datora tocmai acestei însuşiri a curcuminei.

Curcuma se utilizează tradiţional pentru stimularea digestiei, în special pentru creşterea secreţiei biliare şi pentru tratarea unor afecţiuni gastrointestinale inflamatorii. S-a demonstrat că extractul de curcumină inhibă secreţia acidului gastric, putând împiedica astfel apariţia ulcerului gastric.

Curcuma prezintă totuşi un dezavantaj: biodisponibilitatea scăzută (se asimilează de organism în proporţie de 5-60%, în funcţie de calitatea ei).

Cercetătorii au descoperit că ea îşi poate dubla absorbţia în asociere cu piperina, substanţă activă din piper, sau cu bromelina din ananas şi ghimbir. De asemenea, biodisponibilitatea ei creşte în prezenţa grăsimilor. De aceea, este bine să o dizolvaţi în uleiul încins înainte de a o pune în mâncare.

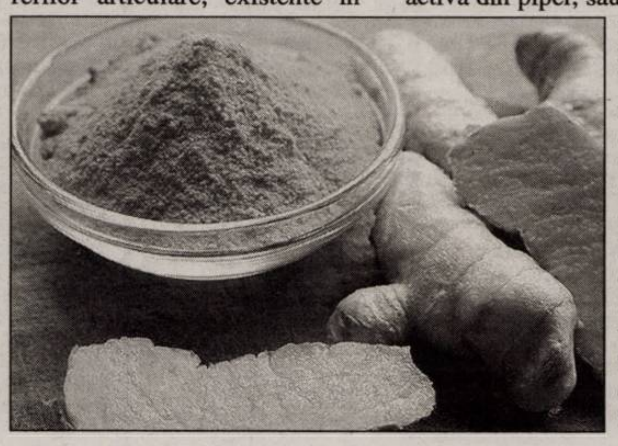

Naturale, dar toxice

Dacă majoritatea plantelor pot fi benefice pentru sănătatea noastră, unele dintre ele se pot dovedi nefaste pentru organism. Pentru că nu tot ce e natural este obligatoriu şi inofensiv, trebuie să cunoaştem bine vegetalele care au un anume grad de toxicitate ori pot deveni nocive pentru anumite persoane.

◆ Cele mai toxice rămân alcaloidele: măselariţa, omagul, mătrăguna, ciumăfaia etc.;

◆ Heterosidele sunt reprezentate de un număr de substanţe foarte nocive şi se găsesc în sâmburii unor fructe (cireşe, prune, piersici), în leandru, lăcrămioare, degeţelul roşu. În acelaşi timp, anumite proteine sunt şi o redutabilă otravă, aşa cum sunt cele din seminţele de ricin;

◆ Poate părea ciudat, însă şi mult-apreciata mentă este contraindicată, totuşi doar în cazul copiilor de până la 4 ani, deoarece le poate produce spasme la nivelul laringelui, precum şi convulsii;

◆ Plantele care conţin fitoestrogeni (soia, inul, hameiul, trifoiul roşu ş.a.) sunt contraindicate persoanelor care suferă de un cancer hormonodependent;

◆ Anumite plante sunt toxice pentru ficat: chaparralul (plantă terapeutică nord-americană), ciulinul, rostopasca, sclipeţi, cruciuliţa etc.

LUNI – 31 august

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Gala umorului (r) 9.55 Serial: „Viața dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Documentar (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Împreună astă seară (r) 18.40 Români în Ucraina 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Candy" (Australia, 2006). Cu: Abbie Cornish, Heath Ledger 1.45-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță (prima ediție) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Vine CHEF-ul 22.30 Știrile ProTv 23.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" 0.00 Serial: „În mintea criminalului" (ultimul ep.) 1.45-5.30 Reluări.

ANTENA 3

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Transformers: Răzbunarea celor învinși" (SUA, 2009). Cu: Megan Fox, Shia LaBeouf 23.30 Film: „Mihai Viteazul: Unirea" (r) 1.30 Film: „Transformers: Răzbunarea celor învinși" (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Ieșind la lumină" (SUA, 2003) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Constantin 60 (r) 12.30 Mondenii 13.50 Flavours, 3 bucătari 15.00 Cireașa de pe tort (r) 16.00 Răzi și câștigi 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Din nou la 17 ani" (SUA, 2009). Cu: Matthew Perry, Michelle Trachtenberg 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

ACASĂ

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării". Cu: Kimberly Dos Ramos 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Pescar hoinar (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „O afacere profitabilă" (SUA, 1934). Cu: W.C. Fields 17.20 Cap Compas (r) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 China: tradiție și inovație 20.10 Teatru TV: „Ursul" de Adrian Lustig 22.00 Ora de știri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.00 Vorbește lumea 8.45 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Bebeluși geniali" (r) 14.00 Film: „Șoricelul familiei 2" (r) 15.30 Film: „Colierul de turcoaze" (r) 17.30 Film: „Grădinița lui taticu'" (r) 19.30 Film: „De-a lungul timpului" (SUA, 1995). Cu: Peter Reznick, John McDonough 20.30 Film: „Dansând la Harvest Moon" (SUA, 2002). Cu: Jacqueline Bisset, Eric Mabius 22.30 Film: „Răzbunare fără limite" (SUA, 2007) 0.30 Film (r) 2.45 Cine A.M.

MARȚI – 1 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea nației (r) 9.55 Serial: „Viața dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Români în Ucraina (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Faimoșii (r) 18.15 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.45 Doc.: „David, Michelangelo, Florența" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbește liber! 22.00 Starea zilei 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Film: „Trezirea lui Madison" (SUA, 2010). Cu: David Strathairn, George Clooney 1.30-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Vânătoare de polițiști" (Canada, 2004). Cu: Dolph Lundgren, Polly Shannon 23.30 Știrile ProTv 0.00 Super Trip 1.00 Serial: „Fringe" 1.45-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cursa spre Witch Mountain" (SUA, 2009). Cu: Dwayne Johnson, Carla Gugino 22.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Cursa spre Witch Mountain" (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Playtech (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Sănătate cu Stil (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Farse de tot râsul (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Flavours, 3 bucătari (ultima ed.) 15.00 Cireașa de pe tort (r) 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Film: „Ce-și dorește o fată" (SUA, 2003) 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

7.00 Teleshopping 8.00 Interviurile TVR 2 (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură și aventură (r) 12.00 Piersic Show (r) 13.00 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Domnul" (Franța, 1964). Cu: Jean Gabin, Mireille Darc 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Îngerul de gheață" (M. Britanie, 1999) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.10 Festivalul Enescu 2015 1.25-6.00 Reluări.

6.15 La Maruță 7.45 Serial: „Tinerii justiției" (ep.1) 8.15 Serial (r) 9.45 Serial: „La bloc" 11.15 Film: „De-a lungul timpului" (r) 12.15 Film: „Dansând la Harvest Moon" (r) 14.15 Film: „Piaza rea" (r) 16.15 Film: „Colierul de turcoaze" (r) 18.15 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" (ep.1,2) 20.30 Film: „Dincolo de aparențe" (SUA, 2000). Cu: Michelle Pferffer, Katharine Towne 23.00 Film: „După 28 de săptămâni" (SUA, 2007) 1.00 Film: „Dincolo de aparențe" (r) 3.15 Cine A.M.

MIERCURI – 2 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea nației (r) 9.55 Serial: „Viața dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Doc.: „David, Michelangelo, Florența" (r) 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convietuiri 17.00 Transformarea (r) 18.00 DUPĂ 25 DE ANI (r) 18.40 Doc.: „Cursa de cai din Siena" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbește liber! 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Folm: „Fiica dispărută" (SUA, 2013) 1.35-5.30 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Inamicul statului" (SUA, 1998). Cu: Will Smith, Gene Hackman, Jon Voight, Lisa Bonet 0.15 Știrile ProTv 0.45 Super Trip 1.45 Serial: „Fringe" 2.30-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 În puii mei 21.30 Te pui cu blondele? 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Flavours, 3 bucătari (r) 7.45 Secrete de Stil (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Casa: construcție și design (r) 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.50 Playtech (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireașa de pe tort (r) 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Adevăruri ascunse 20.30 Cronica Netului 21.00 Vreau să divorțez 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00 Fete bune 1.30-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

7.00 Teleshopping 8.00 Mituri muzicale românești (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Cap Compas (r) 12.00 Faimoșii 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Scarface" (SUA, 1932). Cu: Paul Muni 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Pelerin (r) 19.30 Telecinemateca: „Povestea lui Glenn Miller" (SUA, 1954). Cu: James Stewart 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.10 Festivalul Enescu 2015 2.00-6.00 Reluări.

7.15 La Maruță 8.45 Serial: „Tinerii justiției" 9.15 Serial (r) 10.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Dansând la Harvest Moon" (r) 14.15 Film: „Playlist pentru Nick și Norah" (r) 16.00 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" (r) 18.15 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" 20.30 Film: „Winn-Dixie" (SUA, 2005) 22.45 Film: „Ucis nevinovat" (SUA, 1996). Cu: Brett Albanese, Phyllis Alia 0.30 Film: „Răzbunare fără limite" (r) 2.30 Cine A.M.

EMILY LLOYD
— duminică, 23.10 —

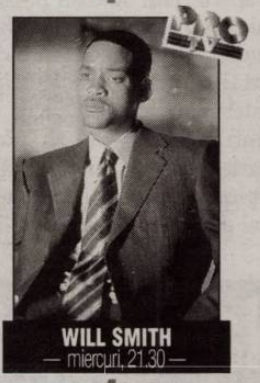

WILL SMITH
— miercuri, 21.30 —

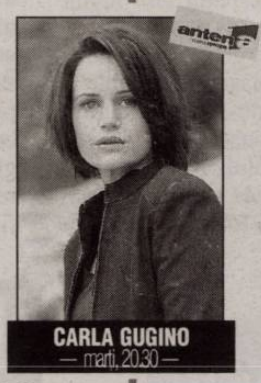

CARLA GUGINO
— marți, 20.30 —

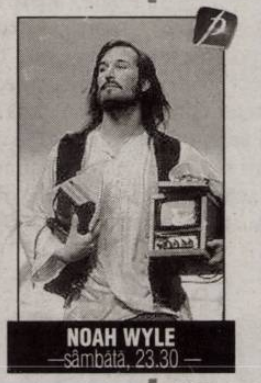

NOAH WYLE
—sâmbătă, 23.30 —

KIMBERLY DOS RAMOS
— luni-duminică, 20.00 —

SAM JAFFE
— vineri, 16.10 —

JACQUELINE BISSET
— luni, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 3 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea nației (r) 9.55 Serial: „Viața dublă a lui Eddie McDowd" 9.55 Dosar România (r) 10.50 Teleshopping 11.00 Canotaj: Campionatele Mondiale — Semifinale 13.10 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 COOLmea DISTRACȚIEI 18.00 Lozul cel mare 18.40 Doc.: „Pe urmele omului de Neanderthal" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbește liber! 22.00 Starea nației 23.00 Serial: „Dr. House" 23.55 Doc.: „Dinastia Kennedy" 2.15-5.40 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Gașca nebună" (SUA, 2007). Cu: Tim Allen, Martin Lawrence 23.30 Știrile ProTv 0.00 Super Trip (ultimul episod) 1.00 Serial: „Fringe" 1.45-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Teleshopping 11.20 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cangurul Jack" (SUA, 2003). Cu: Jerry O'Connell, Anthony Anderson 22.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Cronica Netului (r) 7.45 Mondenii (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Click! Poftă bună (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Adevăruri ascunse (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Casa: construcție și design (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Cireașa de pe tort (r) 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Fii pe față și raportează" (SUA, 2009) 22.30 Trăsniții 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00 Film: „În slujba doctorului" (Canada, 2008) 2.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Își ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

7.00 Teleshopping 8.00 Ferma (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Natură și sănătate (r) 12.00 Transformarea 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Iluzia cea mare" (Franța, 1937) 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Viața în ritm de swing" (Italia, 2010, partea I) 22.00 Ora de știri 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.10 Festivalul Enescu 2015 1.50-6.00 Reluări.

6.45 La Maruță 8.15 Serial: „Tinerii justiției" 8.45 Serial (r) 10.15 Serial: „La bloc" 11.45 Film: „Playlist pentru Nick și Norah" (r) 13.30 Film: „Win Dixie" (r) 15.45 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" (r) 18.00 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" 20.30 Film: „Ziua Cărtiței" (SUA, 1993). Cu: Bill Murray, Andie MacDowell, Chris Elliott 22.30 Film: „Ziua păcălelilor" (SUA, 2008). Cu: Taylor Cole, Josh Henderson 0.30 Film: „Ucis nevinovat" (r) 2.15 Cine A.M.

VINERI – 4 septembrie

7.00 Telejurnal matinal 7.57 Lumea și noi 8.30 Zestrea românilor (r) 9.00 Starea nației (r) 9.55 Serial: „Viața dublă a lui Eddie McDowd" 10.50 Teleshopping 11.30 Pe urmele omului de Neanderthal 12.30 Lumea și noi (r) 13.00 Europa mea (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Profesioniștii 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.40 Doc.: „Sophia Loren — povestea unei vieți" 19.45 Sport 19.59 Telejurnal 20.45 Studio Fotbal 21.40 Fotbal: Ungaria — România 23.50 Studio Fotbal 0.30 Fotbal: Rezumate 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Serial: „Viață nedreaptă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Paradisul spulberat" (coprod., 2012). Cu: Naomi Watts, Ewan McGregor 22.45 Film: „În căutarea fericirii" (SUA, 2006). Cu: Will Smith, Jaden Smith 1.15-5.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Razvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Doi frați" (SUA, 2004). Cu: Guy Pearce, Jean Claude Dreyfus 22.30 Film: „Contract uman" (SUA, 2008). Cu: Jason Clarke 0.30 Observator (r) 1.30 Observator special (r) 2.00 Film (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Constantin 60 (r) 8.20 Răzi și câștigi (r) 9.00 Levintza prezintă (r) 10.00 Cearta-n bucate (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Mondenii (r) 12.30 Click! (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Sănătate cu Stil 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi și câștigi (r) 16.00 Trăsniții (r) 16.30 Focus 17.00 Cearta-n bucate 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „ Liceenii" (România, 1987). Cu: Ion Caramitru, Tamara Buciuceanu 22.30 Trăsniții (r) 0.30 Neam legat 1.00 Film: „Toți copiii Domnului" (coprod., 2012) 3.30-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Își ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Viață nedreaptă" 19.00 Serial: „Inimă de frate" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Iubiri vinovate" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

7.00 Teleshopping 8.00 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º — GEO (r) 10.10 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.45 Teleshopping 12.00 Muzica e viața mea (r) 13.10 Profil. Poveste. Personaj. (r) 14.00 5 x 5 minute de istorie (r) 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.10 Film: „Împărăteasa roșie" (SUA, 1934). Cu: Marlene Dietrich, Sam Jaffe 18.00 Telejurnal 18.30 Arta fericirii 19.00 Natură și sănătate (r) 19.40 Film: „Viața în ritm de swing" (partea a II-a) 22.00 Natuă și aventură (r) 22.30 Festivalul Enescu 2015 1.05-6.00 Reluări.

7.45 La Maruță 9.15 Serial: „Tinerii justitiari" 9.45 Serial (r) 11.15 Serial: „La bloc" 12.45 Film: „De-a lungul timpului" (r) 13.45 Film: „Ziua cărtiței" (r) 15.45 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" (r) 18.15 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" 20.30 Film: „Naufragiați" (coprod., 2002). Cu: Bruce Greenwood, Madonna 22.30 Film: „Baladă pentru Jack și Rose" (SUA, 2005). Cu: Camilla Belle, Daniel Day-Lewis 0.45 Film (r) 2.45 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 5 septembrie

7.00 În grădina Danei (r) 7.25 Doc.: „Comorile Toscanei" 8.00 Medici de gardă (r) 9.00 Starea nației 10.00 Zon@ 10.30 Postmeridian (r) 11.00 O dată-n viață (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Canotaj — Finale 16.10 Film: „Împreună pentru totdeauna" (SUA, 2000). Cu: Bryan Burke, Diane Ladd 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Rugby: Romania — Tonga 0.35 Profesioniștii 1.35-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilității" 7.00 Știrile Pro Tv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" 11.00 Ferma vedetelor 13.00 Știrile Pro Tv 13.05 Super Trip (r) 15.00 Film: „El Dorado: Templul soarelui" (coprod., 2010) 17.00 Film: „Șeful meu, iubitul ei!" (SUA, 2006) 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Comoara națională" (SUA, 2004). Cu: Nicolas Cage, Diane Kruger 23.15 Film: „Virgină americană" (SUA, 2009) 0.45-4.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Doi frați" (r) 11.00 Te pui cu blondele? (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „Beethoven ajunge vedetă" (SUA, 2009) 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Mireasă pentru fiul meu 23.30 Film: „Copil la bord" (SUA, 2009). Cu: Jerry O'Connell, Heather Graham 1.30 Observator (r) 2.30 Film: „Plaja adolescenților" (SUA, 2003) 4.00 Film: „Copil la bord" (r).

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniții (r) 8.45 Playtech 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Click! Poftă bună! 11.00 Răzi și câștigi (r) 11.30 Mondenii 13.00 Constantin 60 14.00 Film d.a.: „Scooby Doo și sabia samuraiului" (SUA, 2009) 16.00 Film: „Liceenii" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Ultimul samurai" (coprod., 2003). Cu: Tom Cruise, Billy Connolly 23.30 Film: „Piratii din Silicon Valley" (SUA, 1999). Cu: Noah Wyle, Anthony Michael Hall 1.30-6.30 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.30 Reluări 10.00 Serial: „Micul Dracula" 11.00 Festivalul Național de Teatru — Fenomenul HOP 12.00 Serial: „Burlacii" 13.00 Popasuri folclorice 14.10 Film: „Ușa de aur" (SUA, 2009) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Festivalul Internațional de Circ de la Monte-Carlo 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Nicholas Nickleby" (coprod., 2002) 22.30 Festivalul Enescu 2015 0.10 MomentArt 0.20-6.00 Reluări.

7.00 La Maruță 8.30 Serial: „Tinerii justiției" 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Ziua cărtiței" (r) 14.00 Film: „Doamna din Shanghai" (SUA, 1947). Cu: Rita Hayworth, Orson Welles 16.00 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" (r) 18.15 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis 20.30 Film: „Familia Savage" (SUA, 2007). Cu: Laura Linney, Philip Seymour Hoffman 22.45 Film: „Ospiciul" (SUA, 2008). Cu: Jesse Metcalfe, Kiele Sanchez 0.15 Film: „Familia Savage" (r) 2.15 Cine A.M.

DUMINICĂ – 6 septembrie

7.00 Vreau să fiu sănătos! 7.30 Universul credinței (r) 9.20 Expo Milano 2015 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Canotaj: Campionatul Mondial — Finale 16.10 Zâmbește, mâine va fi mai bine (sau la fel) 16.55 Istorii de buzunar (r) 17.15 Gala umorului (r) 18.15 Lozul cel mare 18.45 Doc.: „Lume, ia-mă-n brațe, eu vin!" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Doc.: „Orizont" 22.00 Starea nației 23.10 Film: „Dovezi de iubire" (M. Britanie, 1990). Cu: Kiefer Sutherland, Emily Lloyd, Patsy Kensit 0.55-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Kung Fu Panda: Legendele teribilității" 7.00 Știrile Pro Tv 10.00 Ferma vedetelor 13.00 Știrile Pro Tv 13.05 Super Trip (r) 15.00 Vine CHEF-ul (r) 16.00 Film: „Cavalerii Mesei Rotunde" (SUA, 1995). Cu: Sean Connery, Richard Gere 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Armageddon — Sfârșitul lumii?" (SUA, 1998). Cu: Bruce Willis, Billy Bob Thornton 23.45 Film: „Evadare în zori" (coprod., 2006). Cu: Zach Grenier, Marshall Bell 2.15-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Beethoven ajunge vedetă" (r) 11.00 Film: „Nemuritorii" (România, 1974) 13.00 Observator 14.00 Film: „La bine și la rău" (SUA, 1997). Cu: Tim Allen, Kirstie Alley 16.00 Observator 16.15 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Splash! Vedete la apă 0.00 Film: „La bine și la rău" (r) 2.30 Film: „Pe val" (SUA, 2008). Matthew McConaughey, Woody Harrelson 3.45 Film: „Nemuritorii" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 8.45 Casa: construcție și design 9.20 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Film: „Un înger în familie" (SUA, 2004) 13.30 Film: „Sybil" (SUA, 2007) 15.30 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Expresul de Buftea" (România, 1978). Cu: Dem Rădulescu, Sebastian Papaiani, Jean Constantin, Coco Andronescu 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Cum am slăbit 15.00 Serial: „Maricruz" 17.00 Serial: „Îți ordon să mă iubești!" 18.00 Serial: „Suflet călător" 20.00 Serial: „Ținutul răzbunării" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Catfish: The TV Show" 0.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00 Serial (r) 4.00 Doamne de poveste 5.00 Acasă în bucătărie.

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.40 Matinissimo 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură și aventură 13.30 Natură și sănătate 14.10 Film: „Pentru că se iubesc" (România, 1972) 16.00 Festivalul Internațional de Circ de la Monte-Carlo (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Agenda Festivalului Enescu 2015 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Pe malul stâng al Dunării Albastre" (România, 1983). Cu: Gina Patrichi 22.00 Europa 360º 22.30 Festivalul Enescu 2015 3.05-6.00 Reluări.

7.30 Serial: „Tinerii justiției" 8.00 Doamne de poveste 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Doamna din Shanghai" (r) 14.00 Film: „Doamna judecător" (SUA, 1949) 16.00 Serial: „Titanic: Lansarea unui vis" (r) 18.15 Film: „Titanic: Lansarea unui vis" (sfârșitul seriei) 20.30 Film: „Pintea" (România, 1976). Cu: Florin Piersic, Nae Mazilu 22.45 Film: „Fortăreața 2" (SUA, 1999). Cu: Christopher Lambert 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

FRANJURI

NU SE DIVID CU DOI MIC VAS PLUTITOR		PROȘTII SATULUI ARUNCATĂ LA POPICE		POAME RELE ÎN DERIVĂ!		INIMĂ DE VULTUR! BINE VENTILAT		CUPLU PE SCENĂ FLOARE VIOLETĂ		GÂLCEAVĂ ATRAGE LA O FEMEIE	
PUNERE LA ADĂPOST PIAȚĂ ACOPERITĂ							LACRIMA ZORILOR CARE LUCRU VREI				
				DECORAȚI PE FRONT ZĂVOARE					RENE RUSSU ÎNCĂ O DATĂ		
CA DINȚII BABEI NOTĂ MUZICALĂ					DISTRUȘI DE INCENDIU COPACI ÎN LUNCĂ					DOBOARĂ COPACI	
		SEAMĂNĂ CU CRAPII VINUL LUI NEA MĂRIN						FIR DE CUSUT MĂTCILE RĂURILOR			
	JURNAL DE ȘTIRI BINE LIPIȚI					A DUCE GREU A ASCUNDE ADEVĂRUL					PASĂRE ÎN DELTĂ
			FARD DE GENE ATRACȚIA LITORALULUI						ULTIMELE LA TENIS! CU TOATE ACESTEA		
A PUNE MÂNA NICIUN OM DEFECT DE FABRICAȚIE							OM SĂRMAN MĂSURI PE OGOR				
				A MERGE ÎN FAȚĂ CÂRLIG LA UNDIȚĂ							
MĂRGINITĂ DE GRANIȚE LINII DE ORIENTARE					MĂSLUIEȘTE CĂRȚILE						
								ARMA LUI ROBIN HOOD			

Verificați-vă cunoștințele!

Muzică

1. Ce este muzica?
2. Cum se numește știința care se ocupă cu studiul muzicii?
3. Cine era zeul muzicii în mitologia egipteană?
4. Ce muzician român a compus în 1968, concertul pentru clavecin și 12 instrumente de coarde intitulat „Muzeu muzical"?
5. Ce scriitoare din țara noastră a scris romanul „Concert din muzică de Bach"?
6. Ce pictor francez (1877-1953), a pictat în 1968, tabloul „Concert de Mozart"?
7. Cine a realizat, în 1999, filmul „Muzica inimii" („Music of the Heart") având-o ca protagonistă pe Meryl Streep?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Prin fântână se înțelege de obicei o construcție din piatră, beton, cărămidă sau lemn care adăpostește o sursă de apă (de obicei potabilă) și permite distribuția acesteia. 2) O fântână arteziană este o fântână în care apa țâșnește în sus. 3) „Fântâna Meșterului Manole" se află la Curtea de Argeș. 4) Povestirea „Fântâna dintre plopi" a fost scrisă de Mihail Sadoveanu (1880-1961). 5) Poemul „Fântânile Romei" aparține compozitorului italian Ottorino Respighi (1879-1936). 6) Tabloul „Cumpăna satului" poartă semnătura lui Ion Andreescu (1850-1882). 7) Filmul „Fântâna dorințelor" a fost realizat de regizorul David Jackson.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Munți" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Monica Vlad,* Timişoara; *Luminița Popescu* și *Rodica Ioan, București; Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; Ing. Mihai Călcăianu și Ing. Ion Cozma, Adjud; Ing. Silviu Iagada, Turnu Măgurele; Prof. Aurel Mincic, Beiuș-Bihor; Prof. Marin Ștefan, Șimleul Silvaniei și Mihai Waspusch, București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae,* Iași; *Mioara Ionescu* și *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Corina Simion,* Sibiu; *Simona Cristescu,* Urziceni; *Ioana Costea,* Pitești; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Gheorghe Popa,* Bacău; Vlad Roman, Râmnicu Vâlcea; Ionel Petrescu și Radu-Andrei Ciobanu, București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Andreea Niculescu* și *Raluca Petrescu, Iași; Ileana Popa,* Baia Mare; *Viorica Simionescu,* Arad; *Ana Ioan,* Brăila; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Matei,* Bacău; *Ioana Stoicescu,* București; *Ion Vasilescu,* Arad; *Sorin Cristea* și *George Ionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Vasile Stoian* și *Cristian Marinescu,* București.

✉ ***Ing. RADU FETCU, Suceava.*** Ne bucură revenirea dumneavoastră chiar dacă e numai meteorică. Răspunsurile pe care ni le-ați trimis au fost, ca de obicei pline de amănunte extrem de interesante.

✉ ***GEROGE IONESCU, Ploiești.*** Vom discuta în curând problema la rubrica „Să vorbim corect!". Am primit întrebări în acest sens de la mulți prieteni ai revistei noastre.

Așteptăm răspunsurile dumneavoastră! *(Irina Stoica)*

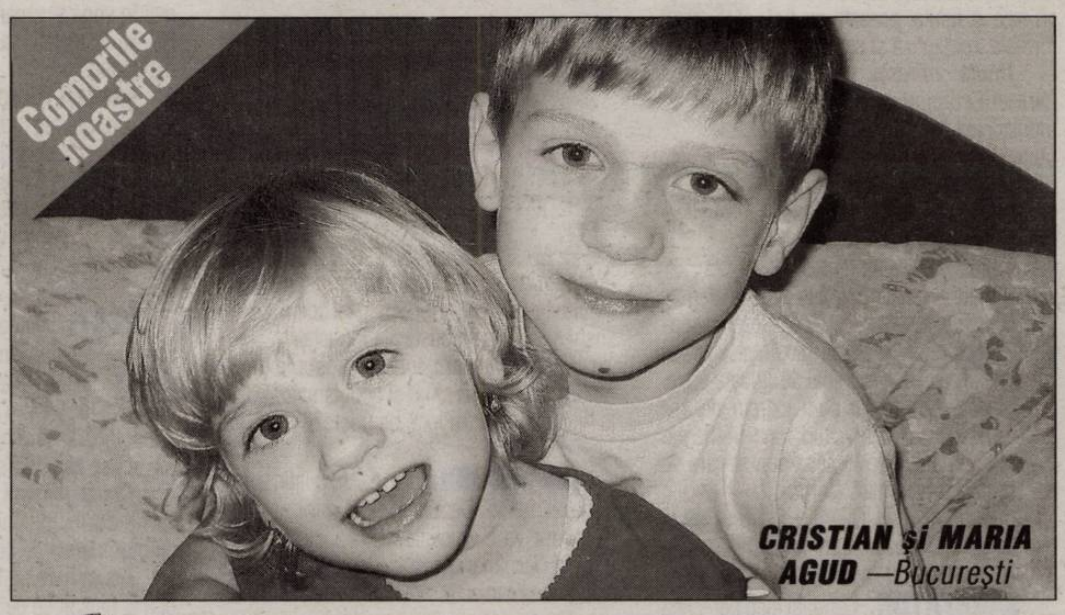

Sfaturi practice

Planta-pietricică
Lithops spp.

Este o plantă suculentă, originară din Africa de Sud, alcătuită din frunze cărnoase și bombate care cresc pe o tulpină subterană scurtă. Se dezvoltă în perechi și sunt lipite între ele iar de cele mai multe ori frunzele au culoarea gri cu pete maro deschis.

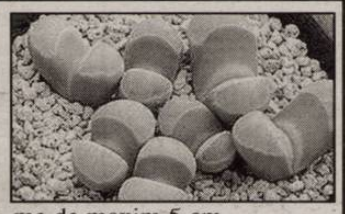

◆ Înflorește la sfârșitul verii după 2 sau 3 ani de dezvoltare, iar florile au culoarea galbenă, durata lor fiind de o săptămână. Ce este foarte interesant este că ajunge la o înălțime de maxim 5 cm.

◆ Se plantează în pământ amestecat cu nisip, având nevoie de multă apă. Nu trebuie schimbată într-un ghiveci adânc pentru că rădăcinile sunt pivotante.

◆ Suportă căldura iar toamna și iarna trebuie să stea într-un loc luminos iar temperatura să nu scadă sub 10°C. Iarna în perioada de hibernare nu se va uda. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

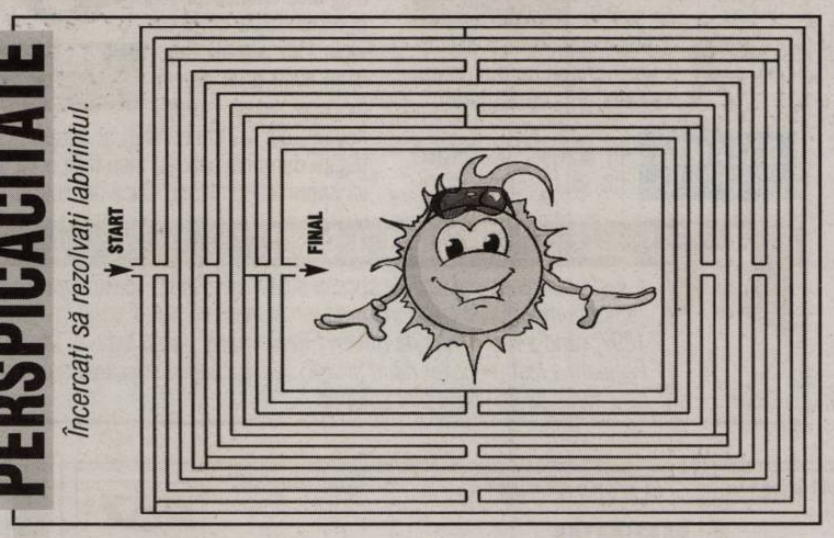

SOLUȚIA INTEGRAMEI „PAROLE":
G - C - T - A - H - M - PALAVRAGEALA - LIPAIT - MIAU - BETI - ARII - TR - SEIC - IERNI - FIR - AZUR - ATA - U - AURI - TEI - N - SS - DIAFAN - TU - CREARI - EDIL - GRI - TEAM - ARA - IACI - RUINAT - JELI - AERIANA.

Soluția **«SUDOKU»** — *jocul săptămânii 33*

7	3	1	8	5	9	6	2	4
2	6	5	4	3	7	8	1	9
9	4	8	6	2	1	3	5	7
6	8	9	1	7	4	5	3	2
5	7	2	3	8	6	4	9	1
3	1	4	2	9	5	7	8	6
4	2	3	7	1	8	9	6	5
1	9	7	5	6	3	2	4	8
8	5	6	9	4	2	1	7	3

Umor

O blondă zâmbește galeș polițistului:
– Nu credeți că amenda de 300 de lei e cam prea mare?
– Unde lucrați? – întreabă polițistul.
– La un supermarket.
– Bine, atunci vă dau numai 299,99!

La psihiatru:
– Mda, ce probleme aveți?
– Uit !!
– Dați exemple.
– Păi, când mă bag în pat cu amanta, uit de nevastă.
– Și când te bagi în pat cu nevasta?...
– Uit de ce m-am băgat...

Bulă vede pentru prima dată în viață un curcubeu și exclamă:
– Mamă, uite ce reclamă frumoasă!

CRONICA TV

Improvizație ratată

Săptămâna trecută i-am revăzut pe câțiva dintre foștii membri ai formației Phoenix reuniți de câțiva ani în formula „Pasărea Rock": Mircea Baniciu, Ovidiu Lipan Țăndărică și Josef Kappl – în emisiunea Matinissimo (TVR 2), la o șuetă urmată de interpretarea piesei Andrii Popa, cea mai populară și cu cea mai mare priză la public. N-au cântat-o așa cum era de așteptat, în varianta cunoscută, ci în stil jazz, improvizând în jurul unui singur instrument de acompaniament (exceptând palmele bateristului Țăndărică care loveau pianul). Presupunând că nu a fost prima oară când au încercat această variantă, în particular sau în public, mă așteptam la o demonstrație inspirată, cu efecte muzicale armonizate, agreabile.

N-a fost să fie așa. Mircea Baniciu a interpretat piesa în stil clasic în timp ce Kappl și Țăndărică improvizau amuzându-se, lăsând impresia că nu țin cont unul de celalalt. Între notele clasice ale piesei și cele ale improvizațiilor s-a creat o dizarmonie vecină cu haosul. Am înțeles că s-au jucat, că s-au amuzat dar cu intenția de a crea muzică. Dar muzică n-a fost să fie...

Memento Dem Rădulescu

L-am revăzut în reluare pe marele actor Dem Rădulescu în cadrul unei emisiuni – Profesioniștii – realizată cu mulți ani în urmă de Eugenia Vodă în care a încercat să facă o „radiografie" a vieții profesionale și personale a invitatului, asaltându-l cu o mulțime de întrebări. Ca de obicei, s-a arătat foarte interesată de viața de familie pe care o consideră reprezentativă în reușita interviurilor.

Dem Rădulescu mărturisea, printre altele, că trăiește profund în trecut, care-l fascinează dar îl și tulbură, inevitabil, când apar amintiri legate de evenimente nefericite. Era normal ca moderatoarea să țină seama de această precizare și să evite întrebările legate în special de părinții artistului care, odată trecuți în lumea de apoi, au lăsat un gol imens în sufletul său, dar ea n-a făcut-o. Nu i-a menajat sensibilitatea. A insistat pe această temă pe care actorul ar fi vrut s-o ocolească, dar, în pofida rezervelor, el a răspuns, cu prudență, întrebărilor amfitrioanei, care a dat dovadă de o incredibilă lipsă de tact. *(Dorin Măran)*

Zodia şi nunta perfectă

Continuăm prezentarea ghidului preferinţelor fiecărei zodii în ceea ce priveşte organizarea propriei nunţi.

BALANŢĂ. Mireasa Balanţă va respecta cu strictețe listele, verificând de zeci de ori să nu uite ceva sau pe cineva, mai ales copiii. Îşi doresc o nuntă destul de mare, dar fără extravaganţă.

Ţinuta miresei. O vaporoasă rochie din dantelă, iată cam la ce visează această mireasă.

Ţinuta mirelui. Un costum elegant, eventual din piese diferit colorate, sacou cu guler tunică şi neapărat cu un trandafir alb prins la buzunar.

Locul de desfăşurare. O locaţie în aer liber ar fi ideală, împodobită cu lumini de basm în copaci şi pe mese. Au grijă sigur şi de organizarea jocurilor distractive pentru copii.

Meniul. Uneori cu exagerată grijă pentru dietă vor asigura mesenilor preparate savuroase dar în niciun caz încărcate de prea multe calorii.

Cadouri favorite. Decât să le cumpărați ceva pentru casă, mai bine îi surprindeți cu bijuterii sau obiecte de artă.

SCORPION. Misterioşii nativi Scorpion probabil preferă să fugă de marele eveniment. Dacă totuşi se hotărăsc să facă o nuntă, aceasta va fi formală, romantică şi scurtă!

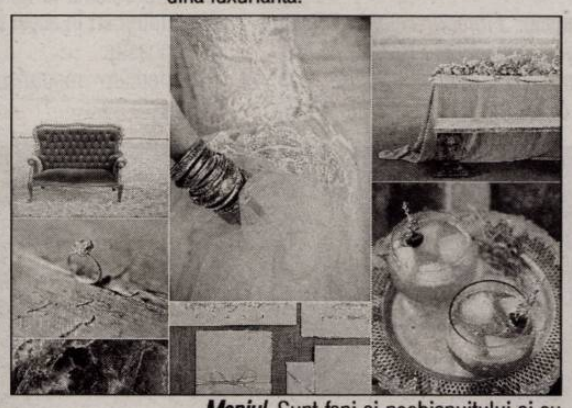

Ţinuta miresei. Rochia miresei Scorpion va fi sexy şi îndrăzneaţă, cu croială care îi pune în valoare frumuseţea.

Ţinuta mirelui. Nici mirele nu se lasă mai prejos. Un costum alb cu revere negre asortat cu un brâu de aceeaşi culoare sau o ţinută gri metalizat, iată cam ce aleg.

Locul de desfăşurare. Îşi vor rezerva spaţiul în restaurantul preferat, bineînţeles adăugând piese de decor, eventual de culoare roşie.

Meniul. Scorpionii sunt extrem de secretoşi şi de sclifosiţi când vine vorba de mâncare. Aşteptaţi-vă la ceva bun şi care se consumă fără prea mari eforturi.

Cadouri favorite. Oferiţi-le un voucher şi lăsaţi-i să-şi aleagă singuri cadoul!

SĂGETĂTOR. Când îşi aleg perechea şi stabilesc nunta vor chema pe absolut toţi cunoscuţii, chiar dacă pe listă se adună exesiv de mulţi. Oricum iubesc distracţia şi vor face totul ca să vă simţiţi bine.

Ţinuta miresei. Indiferent ce poartă, mireasa va avea mare grijă mai repede de ţinuta domnişoarelor de onoare. Pentru ea contează să arate bine, indiferent cu ce se îmbracă.

Ţinuta mirelui. Alb, bleumarin sau negru, acestea sunt culorile preferate şi nu va uita să-şi asorteze accesoriile cu mireasa.

Locul de desfăşurare. Sigur preferă locaţiile în aer liber, unde se simt în largul lor. O mulţime de plante şi flori vor împodobi absolut orice spaţiu şi locul va arăta ca o grădină luxuriantă.

Meniul. Sunt fani ai neobişnuitului şi cu siguranţă în meniu îşi vor găsi locul curry, sushi şi cele mai sofisticate îngheţate.

Cadouri favorite. Iubesc cadourile amuzante, caraghioase chiar şi neobişnuite. Poate le luaţi ceva pentru luna de miere?!

CAPRICORN. Cel mai romantic semn zodiacal, nativii Capricorn sunt mirii perfecţi. Nunta lor va fi elegantă, romantică, sigur la lumina lumânărilor dar, atenţie!, trebuie ajutaţi la organizare.

Ţinuta miresei. Dacă le place cum a arătat Cenuşăreasa, sigur îşi fac o rochie la fel.

Ţinuta mirelui. Sacou alb şi pantaloni negri sau un costum complet alb cu revere gri metalizat. Iată cam ce-şi aleg mirii Capricorn.

Locul de desfăşurare. Locul de întâlnire al nuntaşilor va fi unul tradiţional, dar împodobit ca-n poveşti, cu satin şi flori, iar nuanţele vor fi de roz, fildeş, alb şi auriu.

Meniul. Din nou, nativii Capricorn nu simt nevoia să schimbe prea multe. Aşteptaţi-vă în meniu să existe friptura de vită, peşte şi pui. Piesa de rezistenţă va fi însă tortul.

Cadouri favorite. Luaţi-le ceva prin care îşi vor aminti de cea mai frumoasă zi din viaţa lor.

VĂRSĂTOR. Cel mai greu pentru mirii din această zodie este să întocmească lista de invitaţi. În funcţie de dispoziţia lor, vor tăia şi adăuga tot timpul invitaţii, ştiut fiind că sunt extrem de nestatornici.

Ţinuta miresei. Va naviga mult timp pe net căutând ce este mai la modă. Care va fi modelul ales, nu se ştie încă...

Ţinuta mirelui. Şi mirele Vărsător nu se dezminte. Alege oricum ceva extravagant, la modă şi poate într-o culoare şocantă.

Locul de desfăşurare. Aleg locaţia cea mai în vogă şi ornamentele cele mai fistichii. Nu vă aşteptaţi să aleagă ceva clasic, în niciun caz!

Meniul. Mirii sunt în stare să plătească o firmă de catering ca să se ocupe de eveniment, bineînţeles respectând un buget bine ales. Deci meniul va fi o surpriză pentru toată lumea.

Cadouri favorite. Cumpăraţi-le ceva pentru casă sau pentru uzul lor, dar să nu uitaţi să fie de firmă.

PEŞTI. Nunta acestor nativi sigur va fi creativă. Îşi pun amprenta oriunde merg şi chiar şi la cele mai importante evenimente din viaţa lor. Pentru că sunt sensibili la tot ce îi înconjoară, simt nevoia să se înconjoare de toţi cei pe care îi îndrăgesc.

Ţinuta miresei. Veţi avea impresia că vedeţi o zână plutind. O rochie strălucitoare, cu o ghirlandă de flori prinsă în păr.

Ţinuta mirelui. Un costum sobru, cu joben şi baston ce ne aduce aminte de lorzii de odinioară sau un frac în nuanţe deschise, iată cam ce-şi aleg mirii din zodia Peşti.

Locul de desfăşurare. Sigur un loc plin de viaţă, în natură dacă se poate. Vor umple mesele de plante frumoase şi de mici atenţii pe care mesenii le vor putea lua cu ei.

Meniul. Nu vor lipsi în niciun caz alimentele ecologice din surse locale. Posibil să aleagă o tematică vegetariană. Nu îi lăsaţi totuşi să exagereze! Nu toată lumea are aceleaşi gusturi...

Cadouri favorite. Obiecte de artă, religioase sau bijuterii delicate de care îşi vor aminti cu drag.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Google şi Facebook, proiecte faraonice ■ Confruntări cavalereşti ■ Puterea şi munţii de bani ■ Noua „ordine" sclavagistă ■ O identitate controversată a sfinxului ■ Tumult artistic la Paris ■ Pompei — istorie încremenită sub lavă ■ Shakira, o voce de aur ■ Toate pornesc de la cap ■ Vitiligo — greu de învins...

HOROSCOP

31 august — 6 septembrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Nu contează cât de mult lucraţi, acum vă stă gândul doar la distracţie. Fie că este vorba despre legături romantice, fie că susţineţi tot felul de activităţi cu copiii, fie că faceţi integrame sau puzzle-uri, acesta este momentul perfect pentru vacanţă. Dacă nu puteţi să vă luaţi concediu, atunci în orice seară din această săptămână sau în weekend puteţi profita de timpul liber cât mai plăcut.

TAUR 21.04-21.05

Vă concentraţi doar pe evenimentele din familie. Ar putea fi vorba despre o căsătorie, o naştere sau chiar o adopţie care vă dă motivul unei noi reuniuni de familie. Profitaţi de această ocazie să vă vedeţi şi să discutaţi pe săturate cu apropiaţii pe care nu i-aţi mai văzut de mult timp.

GEMENI 22.05-21.06

Sunteţi dornici să comunicaţi dar nu reuşiţi să fiţi atât de convingători pe cât vă doriţi. Oricum vi se pare că viaţa se desfăşoară într-un ritm mult prea rapid pentru dumneavoastră. Descărcaţi-vă de tot ce aveţi pe suflet însă ţineţi cont cui vă destăinuiţi.

RAC 22.06-21.07

Unii dintre nativii acestei zodii se gândesc de ceva vreme să facă o achiziţie mare. De obicei sunteţi interesaţi mai mult de haine frumoase şi de bijuterii. Iată că acum vă concentraţi spre o casă, un autoturism nou sau un obiect de artă. Nu se ştie niciodată în ce direcţie porniţi...

LEU 22.07-22.08

Astrele vă dau o forţă greu de stăpânit şi accesele de furie sunt pe măsură. Nu vă explicaţi de ce vă stă gândul doar la distracţie şi cheful de treabă nu vă dă niciun imbold? Încă nu s-a terminat sezonul vacanţelor estivale. Până la sfârşitul verii mai aveţi puţin timp!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Acum aveţi multe proiecte de finisat şi vă înveţi o adiere a dragostei. Vă grăbiţi să trageţi concluzii şi nu întotdeauna sunt cele mai bune. Consideraţi că sunteţi prea ocupaţi ca să vă ocupaţi timpul cu dragostea. Aveţi grijă ce vă doriţi!

BALANŢĂ 23.09-22.10

În această săptămână nu vă doriţi să rămâneţi singuri şi chiar faceţi tot posibilul să fiţi în compania cuiva. Vă bucuraţi de prezenţa celor mai tineri, mai ales că aveţi destui prieteni dornici de discuţii. Tot acum este momentul prielnic stabilirii unor obiective mai îndrăzneţe pentru a vă împlini cele mai sofisticate vise.

SCORPION 23.10-21.11

Cineva din anturaj vă dă câteva sarcini care nu fac altceva decât să vă crească responsabilităţile. Şi aşa simţiţi că sunteţi destul de stresaţi. Poate câteva griji în plus nici nu se observă. Dacă vreţi, puteţi face faţă la mult mai mult.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Cunoscuţi drept călătorii zodiacului, înseamnă că întotdeauna vă doriţi să călătoriţi. Chiar şi în aceste zile simţiţi un neastâmpăr, un chef nebun de plimbare. Dacă nu puteţi să plecaţi într-o excursie atunci măcar să fiţi turist în propriul oraş. Vizitaţi muzee, mergeţi la plimbare prin parcuri, vedeţi un film în oraş sau vă înscrieţi la un curs.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă preocupă în mod deosebit problemele legate de terenuri, moşteniri, asigurări, datorii sau taxe neachitate la timp. Puteţi împărţi responsabilităţile şi cu altcineva de încredere. Planetele sunt favorabile acum, mai ales pentru negocieri de succes. Mare grijă la acte, fiţi atenţi ce semnaţi!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Dornici să discutaţi cu prietenii şi partenerii, planetele vă fac să fiţi mult mai vorbăreţi ca de obicei. Vă bucuraţi de succes şi nimic nu vă satisface mai mult decât că apropiaţii vă apreciază ideile constructive.

PEŞTI 19.02-20.03

Astrele vă îndeamnă în aceste zile să vă preocupe mai ales munca şi responsabilităţile de la serviciu. Vă simţiţi bine când aveţi grijă de cei de care aveţi strictă nevoie, dar vă concentraţi şi asupra sănătăţii dumneavoastră. Puteţi face ceva să vă îmbunătăţiţi starea? Dacă da, acţionaţi!

Nativul săptămânii: **JAMES. J. CORBETT** (01.09.1866- 18.02.1933)

A fost unul dintre cei mai de succes boxeri din istoria acestui sport, campion mondial la categoria grea din septembrie 1892 până în martie 1897, când a fost învins de Robert Fitzsimmons. Acest nativ al zodiei Fecioară a fost un boxer rapid şi agil, care a condus mişcarea spre ceea ce a ajuns să fie numit box ştiinţific.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....
Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1261 ● ANUL LVIII ● 3 SEPTEMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 35 (3011)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Să fii pe locul doi înseamnă a fi primul care pierde.*
Edgar Allan Poe

■ *Omul nu e făcut ca să se târască în noroi, ci ca să-şi deschidă aripile.*
Victor Hugo

■ *Prostia are talentul de a fi insistentă.*
Albert Camus

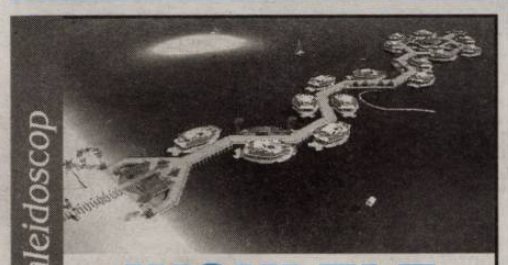

Caleidoscop

INSULELE „colonizează" mările

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Cronobiologia, mereu actuală

Dosarele frumuseţii
Armonii cromatice

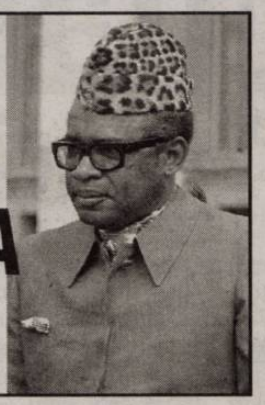

Istorii uitate

PUTEREA şi munţii de bani

Terapii complementare

VITILIGO — greu de învins

Google şi Facebook, proiecte faraonice

Cine s-ar fi aşteptat ca o companie care gestionează cel mai mare motor de căutare pe Internet şi o companie care deţine cel mai accesat domeniu din reţeaua socială să se lanseze în proiecte globale, extrem de ambiţioase?!

Să ne amintim începuturile: Google, o companie modestă care a lansat un motor de căutare, element indispensabil, esenţial, de-a dreptul revoluţionar chiar, astăzi, pentru activitatea legată de Internet, dar o companie alături de altele care se ocupau cu acelaşi subiect (Bing, Sogou), şi anume acţiunea de căutare a sutelor de milioane de situri din lume.

O companie despre care nimeni nu credea că este un gigant şi azi descoperim că este, fără să se înţeleagă cum de o „căutare" pe Internet poate aduce profituri atât de fabuloase unui proprietar, fie el şi de Google (pocit, se pare doar pe la noi, când „Goaglă", când „Goagăl"). Cert este că aduce, şi profiturile sunt atât de mari, încât această companie, care nu produce nici avioane, nici rachete pe care să le vândă către NASA, nici armament, nici medicamente — am enumerat aici zone de uriaşă profitabilitate pe plan mondial — a ajuns să se implice în mari proiecte, nu locale, ci globale.

Vorbe, vorbe, vorbe?

Cu câţiva ani în urmă, compania Google lansa pe Internet site-ul Google Translate, un instrument necesar celor care doreau să găsească echivalenţe lingvistice în mai multe limbi. Translate s-a arătat util chiar şi în cazul traducerii unor paragrafe lungi de texte, devenind un fel de traducător automat la care se visează de decenii. Pentru a putea accesa acest program era nevoie de o conexiune la Internet, deoarece dicţionarele nu erau offline. Deşi destul de util în cazul limbilor cu răspândire internaţională (engleză, franceză, spaniolă, germană, italiană, rusă), programul are mari erori în cazul limbilor mai „mici"; printre ele, şi limba română.

Cu aproape un an în urmă, Translate a fost lansat şi ca aplicaţie pentru sistemele mobile (smartphone-uri şi tablete) echipate cu sisteme de operare Android. În fine, cu o lună şi ceva în urmă, compania Google anunţa cu mare pompă îmbogăţirea aplicaţiei Translate („Traducere"), şi anume faptul că alte limbi naţionale „noi", între care şi româna, au fost introduse în aplicaţia de traducere vizuală a Google.

Traducerea vizuală instantanee a început cu şapte limbi: engleza, franceza, germana, italiana, portugheza, rusa şi spaniola, iar acum, potrivit Google, au fost adăugate bulgara, catalana, croata, ceha, daneza, olandeza, filipineza, finlandeza, maghiara, indoneziana, lituaniana, norvegiana, poloneza, româna, slovaca, suedeza, turca şi ucraineana. Informaţia pare oarecum depăşită, deoarece aplicaţia pe sistemele mobile dispune de acces la mult mai multe limbi, cum ar fi greaca, dar şi limbile bască, birmană, bengali, cebuană, creolă haitiană şi aşa mai departe. Oricine are un telefon cu Android (Samsung, HTC, LG, Sony) ştie acest lucru de anul trecut. Îmbunătăţirea reală faţă de site-ul Google Translate este că aplicaţia Translate de pe sistemele mobile are posibilitatea de a traduce nu numai cuvinte sau fraze scrise pe ecran (cum făcea şi Google Translate), ci şi de a efectua traduceri instantanee după cuvinte sau fraze fotografiate cu telefonul mobil sau tableta pe care este instalată aplicaţia. Cum ar fi meniurile în restaurante, anunţurile stradale, firmele etc.

Tehnologia folosită face apel la inteligenţa artificială pentru a recunoaşte forma literelor şi a le disocia de decor. În plus, aplicaţia face şi traduceri după cuvintele sau frazele rostite la microfonul telefonului! Acum, orice turist aflat în oricare colţ al lumii poate înţelege ce spune un localnic prin simpla folosire a microfonului telefonului mobil, înregistrarea vocală şi apoi traducerea fiind instantanee! Acesta este, de fapt, marele pas înainte al aplicaţiei Translate. Ca să nu mai amintim şi faptul că utilizatorii nu mai au nevoie de conectare la Internet, dicţionarele fiind offline!

Să nu uităm: eforturile de a transforma automat cuvintele rostite la microfon în text scris şi modificabil (editabil) sunt vechi de mai bine de o jumătate de secol. Ele se văd în prezent materializate în această aplicaţie la îndemâna oricui, motiv pentru care o putem numi educativă, de ea putând acum beneficia utilizatorii de pe întreaga planetă. Evident, americanii de la Google trag spuza pe turta lor. „Mai mult de jumătate din conţinutul de pe Internet este în limba engleză, dar numai 20% din populaţia lumii vorbeşte această limbă." — declara un oficial, care mai sublinia că „nevoia de mai bună comunicare şi de căutare a informaţiilor necesare din zilele noastre a determinat căderea parţială a barierelor lingvistice".

Internet adus de... o acvilă

În această luptă globală pentru beneficii, şi ele la fel de globale, intervine şi un alt gigant al Internetului, şi anume patronul Facebook. Cine credea că această reţea de socializare este doar pentru cei dornici să-şi facă publice amănunte din viaţa lor, de la fotografii până la tot felul de alte trăznăi, poate deveni oarecum contrariat de faptul că Facebook are conturi băneşti gigantice, toate dobândite din nevoia unora de a-şi face conturi pe site-ul de socializare. Şi, cum goana după profit este mai mare decât cea după aur din anii 20 ai secolului trecut, să remarcăm şi faptul că fondatorul Facebook, Mark Zuckerberg, se gândeşte să îşi mărească profitul prin dezvoltarea pieţei, adică prin creşterea numărului de persoane dispuse să-şi deschidă faimoasele conturi. Astăzi, un miliard de oameni folosesc Facebook cel puţin o dată pe lună, dintre care 560 milioane, zilnic!

Dronă Aquila

E adevărat, aşa cum spunea chiar Zuckerberg, că „viaţa privată nu mai este de mai bine de 10 ani o normă socială", dar conturile individuale şi publicitatea online aduc sume colosale, deoarece revoluţia Internet înseamnă şi aşa ceva. Aflăm că recent, pentru acapararea de noi pieţe de utilizatori, compania Facebook a construit o dronă de dimensiuni foarte mari, capabilă să zboare la o înălţime de 27,5 kilometri, cu ajutorul căreia va încerca să ducă internetul până în cele mai îndepărtate şi mai izolate puncte ale planetei, după cum menţionează Agerpres.

Denumit Aquila, acest aparat de zbor fără pilot se alimentează cu energie solară, poate rămâne în aer doar 90 de zile şi este realizat printr-un proiect care face parte din iniţiativa internet.org, prin care Facebook „şi-a propus să faciliteze accesul la Reţea pentru un număr de peste 4 miliarde de persoane, mai ales în ţările în curs dezvoltare". Datorită cooperării cu operatori de telefonie mobilă din 17 state, s-a reuşit ca, în ultimul an, mai bine de un miliard de oameni să aibă acces la servicii elementare de internet, spunea Facebook într-un comunicat de presă. Aşadar, Facebook nu utilizează doar conturile celor ce renunţă la viaţa personală, ci va folosi, pe lângă drone, şi sateliţi, precum şi noi tipuri de lasere.

Mark Zuckerberg

Specialiştii de la Facebook au anunţat că au descoperit o metodă de folosire a laserelor pentru a asigura transmiterea datelor cu o viteză de o sută de ori mai mare decât standardele actuale din această industrie! Aşadar, Facebook se mută în spaţiu, ceea ce nu e rău, având în vedere scopurile urmărite.

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU

jocul săptămânii: 35

			2	3		6		7
6					1			
				8			4	
9	8		3	4		7		
2								4
		4		5	7		8	2
	9			7				
			9					3
3		1		6	5			

Soluţia în numărul viitor

5 948427 000119 35

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

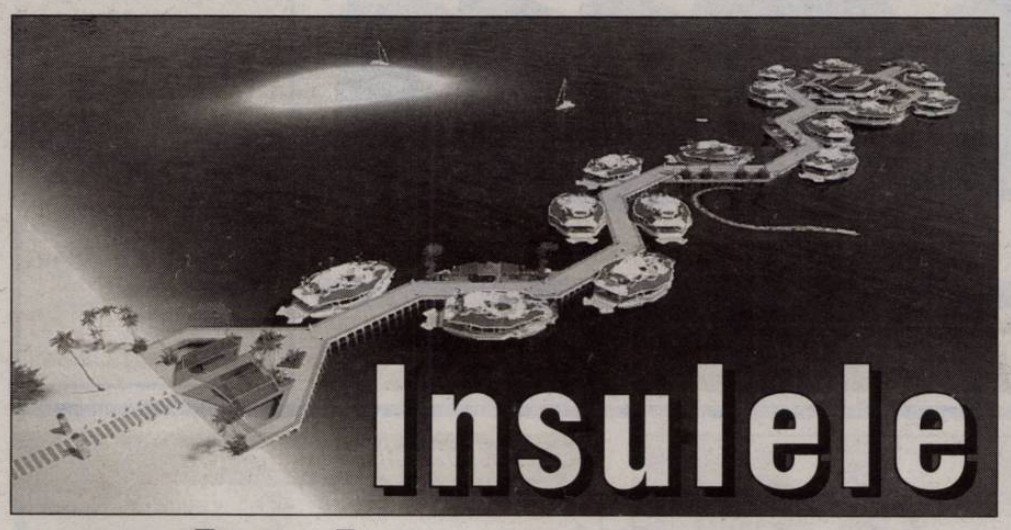

Insulele „colonizează” mările

Ştim că există un miracol al tehnologiilor şi construcţiilor care face să apară – pe bani mulţi, desigur! – noi insule în zone de investiţie ale prinţilor arabi din Golf, în Japonia, iar mai nou în China. Ne vom referi însă în continuare la insule artificiale de lux construite pentru oameni foarte bogaţi ca un fel de reşedinţe acvatice (le putem spune şi, cu o sintagmă veche, locuinţe lacustre) individuale sau grupate în mici „cartiere” maritime.

Dacă aveţi măcar 5-6 milioane de euro şi vacanţele pe iahtul de fiţe ori pe vapoare de croazieră de genul „Oasis of the Seas” nu vă mai satisfac, o societate austriacă – aşadar, dintr-o ţară fără ieşire la mare ori la vreun mare lac! – are o ofertă irezistibilă: insula plutitoare cunoscută sub numele generic de Orsos Islands, o mică bijuterie în materie de rezidenţă, agrement şi capacitate de deplasare pe oceanele planetei. Aparent, spaţiul de mişcare e restrâns: în medie, numai 37 metri lungime pe 20 metri lăţime. Totuşi, suprafaţa utilă totală depăşeşte 1.000 de metri pătraţi, datorită repartizării sale pe trei niveluri, dintre care unul sub nivelul apei, plus o terasă pe care pot fi plantaţi inclusiv copaci exotici, dar se pot amenaja şi grădini ori construcţii cu un specific, de regulă, tot exotic.

Insula Orsos (fabricată în Slovacia) poate găzdui până la 12 persoane, în afara echipajului şi, foarte important, este o vilă acvatică utilizabilă atât pe mări şi oceane, cât şi pe lacuri ori fluvii, beneficiind de autonomie energetică graţie eolienelor şi panourilor solare. De asemenea, ea nu dispune de motoare, ci se deplasează remorcată de un alt vas, ceea ce generează un avantaj în plus – pe acela de a putea

arunca ancora în locul dorit, pentru staţionare nelimitată.

Mai mult, constructorul a imaginat şi mici grupări de asemenea insule, legate între ele şi de ţărm prin pontoane la fel de moderne şi de practice, pe măsura pretenţiilor proprietarilor. Proprietari care aflaţi că nu lipsesc. Încă înainte de finalizarea primelor exemplare, existau precomenzi venite de pe mapamond, din ţări cu mare putere economică precum Australia, SUA, dar şi China.

Nu ştim dacă de la noi vreun excentric încă liber, cu conturi fără număr, s-a abonat la o „modestă” Orsos, dar adevărul e că, măcar la nivel de privit cu jind, insolita realizare merită pe deplin interesul. Cine poate...

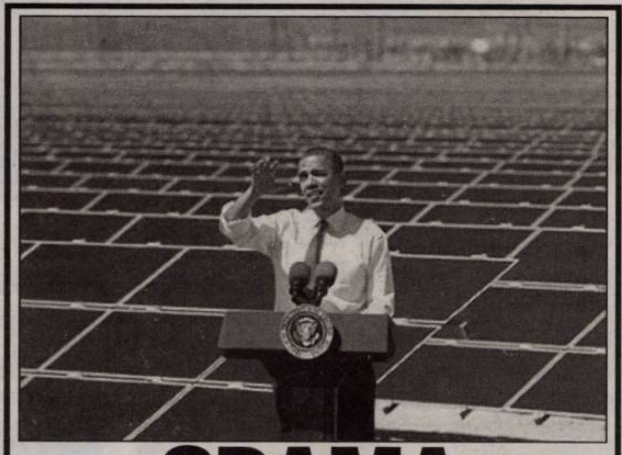

OBAMA intervine prompt

Preşedintele Barack Obama a militat consecvent pentru punerea în practică a măsurilor menite să reducă fenomenul încălzirii climatice. În lupta cu marii industriaşi, responsabili de emisii uriaşe de gaze cu efect de seră, este însă extrem de dificil să obţii victorii. Mai ales în condiţiile în care nu se poate asigura producţia de energie necesară pe calea surselor alternative, nepoluante.

Canicula din această vară, o consecinţă clară a dereglării climatice, care a bulversat nu doar SUA, ci şi majoritatea statelor de pe glob l-a determinat pe preşedintele Obama să intervină de pe poziţie fermă şi să propună un nou plan de măsuri.

Cele mai importante se referă la faptul că în centralele electrice pe bază de cărbune, cele care emit cea mai mare cantitate de bioxid de carbon din SUA, se vor reduce emisiile gazului cu 32%, în raport cu cele din 2005, până în 2030. Guvernul va încuraja, prin acordarea de credite avantajoase, punerea în practică a unor strategii de dezvoltare a producţiei de energie alternativă, care să asigure 28% din producţia de electricitate, până la sfârşitul anului de referinţă, 2030.

Noul plan a fost prezentat cu şase luni înainte de Conferinţa de la Paris, în care se va dezbate această temă în termeni realişti.

DORIN MĂRAN

Despre adverbe

Să vorbim corect!

Am auzit de multe ori spunându-se „oameni putrezi de bogaţi”. Dacă nu o considerăm o metaforă, sugerând modul oneros de îmbogăţire a unora, expresia este greşită.

„Putred de...” are sens de superlativ în cazul citat însemnând „foarte bogaţi”. Spunem de asemenea „mere putred de coapte” şi nu „putrede de coapte”. Cuvântul *putred* are valoare adverbială şi nu se mai acordă cu substantivul în gen, număr şi caz.

Ca adverb – parte de vorbire neflexibilă – rămâne neschimbat, aşadar formularea corectă ar fi fost „oameni putred de bogaţi”. *(I.S.)*

Starea de veghe

Noua „ordine” sclavagistă

O realitate halucinantă, de o atrocitate paralizantă, face ca acest secol 21 în care trăim astăzi să reprezinte cumva şi emblema unei noi epoci sclavagiste. La propriu, căci nu vorbim aici despre teoria conspiraţiei aplicată nu ştiu cărei politici de stat ori strategii economice globalizate. Deşi s-ar putea face asemenea conexiuni perfect veridice...

Citeam în copilărie, oripilaţi şi neîncrezători în realitatea celor scrise, despre comerţul barbar cu oameni, în special dinspre aşa-numita Africă Neagră, către cele două Americi. Mii şi mii de oameni smulşi violent din viaţa lor tradiţională, încărcaţi ca nişte mărfuri oarecare în cala corăbiilor şi vapoarelor menite să traverseze Atlanticul, ajungeau nişte unelte vii în mâinile cuceritorilor „Lumii noi”, sarcina lor fiind să muncească din greu, deseori în lanţuri, până la epuizare şi până la moarte. Treptat, mai mult sau mai puţin formal, sclavia ca „instituţie” a fost abolită, iar în unele ţări urmaşii sclavilor de odinioară au dobândit drepturi pe care nimeni nu le contestă. Sau, cel puţin, aşa vor să ne facă să credem acei slujbaşi plătiţi care măsluiesc istoria adevărată prin cărţi şi ziare. Căci — iată un amănunt ce îi va năuci, efectiv, pe mulţi — ultima ţară în care sclavia a fost abolită oficial a fost ţara africană Mauritania, iar asta s-a întâmplat — atenţie! — în anul 2007. Totuşi, de atunci, conform noilor legi, un singur stăpân de sclavi a fost condamnat pentru această practică pierdută în epoca animalităţii omului.

„Am devenit sclavă la vârsta de 5 ani. În fiecare zi aveam grijă de turmă. În fiecare noapte eram violată de stăpânul meu. Am crezut mereu, fără să înţeleg, că ce se întâmplă e normal. În Mauritania, ţara de unde vin, sute de mii de oameni sunt ţinuţi încă în astfel de condiţii. Dar eu am avut noroc. Fratele meu a scăpat de la stăpânii lui şi a găsit o organizaţie care luptă împotriva sclaviei. Le-a cerut ajutorul pentru a mă elibera. Dar când au venit să mă ia, prima mea reacţie a fost să refuz să plec. Nu îmi puteam imagina o viaţă departe de stăpânii mei. Era o viaţă în

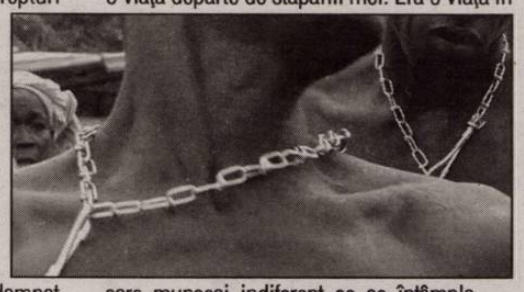

care munceai indiferent ce se întâmpla — chiar dacă erai însărcinată sau năşteai. Dar era singurul mod de trăi pe care îl cunoşteam.” E o frântură din mărturia cutremurătoare a unei tinere din Mauritania, Haby mint Rabah, una din cei 20% de sclavi din populaţia acestei ţări.

Totuşi, dacă suntem corecţi cu noi înşine, va trebui să recunoaştem că forme de sclavagism — condamnat şi combătut oficial, dar tolerat şi chiar încurajat pe alocuri — există chiar şi pe continentul nostru. Ceea ce este numit „trafic de carne vie” e doar un eufemism pentru vechiul cuvânt ce desfiinţează fiinţa umană — „sclavagism”. Reţelele criminale care nu mai ţin cont de etnie, ţară legi, măturăprin violenţa extremă atât Estul mai „neevoluat” al Europei, cât şi Occidentul atât de virulent în teorie, dar ezitant şi ineficient în practică. Sunt copii şi adulţi înrobiţi şi puşi la muncă în condiţii de neimaginat, nenumărate femei trebuie să „producă” din servicii sexuale brutale, iar când nu mai dau randament dispar sub pământ. Pe de altă parte, vedem cum noua democraţie mai degrabă protejează criminalul şi incriminează victima, din considerente pe care nimeni nu le-ar putea argumenta omeneşte.

Trăim o „nouă ordine sclavagistă”? Foarte probabil, mai ales că nu am menţionat aici barbariile din ţările arabe tradiţionaliste sau din India şi Asia de Sud-Est. Şi mai e ceva ce duce spre aceeaşi concluzie: însăşi noua „arhitectură” a lumii de tip occidental seamănă din ce în ce mai bine, înfiorător de bine, cu acele universuri concentraţionare în care individul era anulat, ţinut sub control deplin şi pus la muncă până la ultima suflare. De fapt, priviţi în jur, informaţi-vă şi judecaţi singuri dacă e aşa sau nu!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Iarbă tunsă de un „OZN”

Întreprinderea americană iRobot specializată în producţia de aspiratoare şi de roboţi menajeri, a realizat o maşină automată de tuns iarba, având forma unui disc, denumită Roomba, extrem de atractivă pentru cei care beneficiază în apropierea casei de spaţii verzi.

Producătorul n-a reuşit până în luna august s-o comercializeze, din cauza unui aviz negativ al Observatorului naţional de radioastronomie, ai cărui specialişti au considerat că frecvenţele emise de maşina-robot ar putea să se interfereze cu cele ale telescoapelor din zonele apropiate. După îndelungi studii s-a ajuns la concluzia că funcţionarea telescoapelor nu este afectată de semnalele emise de împricinata maşină aşa încât comisia abilitată a emis autorizaţia de funcţionare.

Conducerea întreprinderii nu a făcut publice date legate de sistemul de funcţionare, precizând doar faptul că maşina este mai performantă decât modelele automate existente pe piaţă şi că operează pe suprafeţe mai mari.

Peşti... geniali!

Săgeată „laser”

Peştele arcaş face parte din familia *Toxotidae,* genul *Toxotes* şi este cunoscut mai ales prin felul în care îşi procură hrana, vânând insecte într-un mod spectaculos. Familia din care face parte este relativ restrânsă ca număr de specii. Acestea populează apele dulci şi pe cele marine din India, Filipine, Australia şi Polinezia.

Poate detecta de sub apă insectele de pe ramurile sau frunzele aflate dincolo de suprafaţa apei, pe care le vânează lansând un jet de apă pe direcţia insectei vizate. Jetul, trimis cu o precizie uluitoare, dezechilibrează victima, care, odată ajunsă pe suprafaţa apei este înghiţită de peşte. Jetul poate parcurge o distanţă de 2 până la 5 m, însă numai de la 1-1,5 m distanţă peştele îşi poate atinge ţinta. Dacă nu reuşeşte să-şi doboare victima de la prima încercare, arcaşul continuă să lanseze jeturi de apă către aceasta.

Agresiv, dar prudent

Peştele războinic (specia *Betta Splendens)* nu are câtuşi de puţin o talie impresionantă (atinge 10-14 centimetri). Cu toate acestea, este extrem de agresiv, în unele situaţii, cu congenerii săi masculi. Se bazează pe rapiditatea atacului şi pe o eficace strategie de luptă.

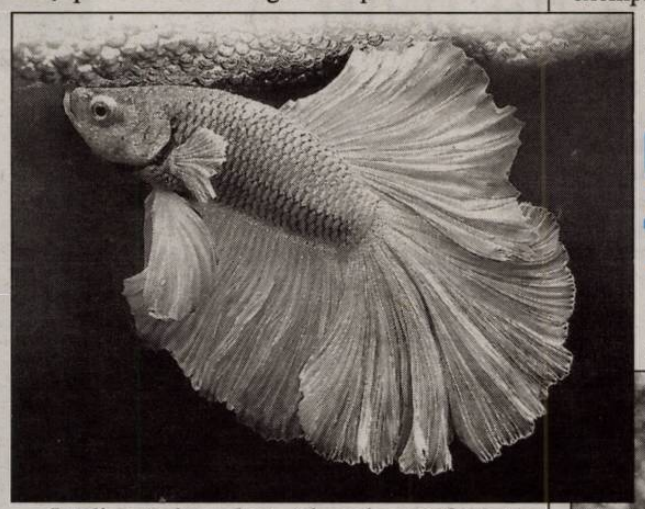

Inteligent şi prudent, îşi evaluează forţa în raport cu cea a adversarului şi atacă doar atunci când ştie că poate învinge. În ţări din Asia de Sud-Est se organizează lupte cu aceşti peşti, în care se pariază sume importante.

Laborios şi... ingenios

Peştii din familia *Labridelor* care vieţuiesc în medii coraliere au deprins „arta” de a folosi pietre pentru a sparge cochilii şi a distruge ţepii aricilor de mare pentru a se hrăni.

Ingeniozitatea lor merge şi mai departe, un exemplu în acest sens constituindu-l organizarea unor „staţiuni” frecventate de diverse specii de peşti care le curăţă branhiile de paraziţi.

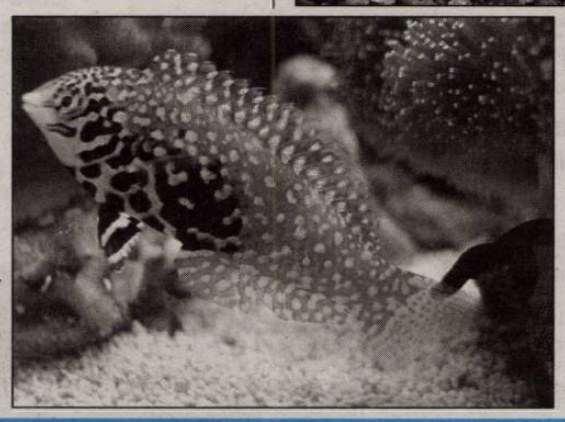

Cuib fortificat

Acest peştişor cu o lungime de 5-6 centimetri *(Phoxinus phoxinus)*, care trăieşte

în apele cu un nivel ridicat de oxigen din Europa şi Asia are capacitatea de a construi un cuib din pietricele de dimensiuni impresionante în raport cu talia sa, cu o înălţime de aproximativ 35 centimetri şi o lăţime de 10-15 centimetri, în care femela îşi poate depune icrele în deplină siguranţă.

Toxică şi benefică

Toxina botulinică, căci despre ea este vorba, a fost descoperită de fizicianul Justinus Kerner în produse de măcelărie alterate. Este deopotrivă o proteină şi o neurotoxină produsă de bacteria *Clostridium botulinum,* care provoacă botulismul, o infecţie alimentară responsabilă de apariţia paraliziilor.

Toxina inhibă eliberarea unui neurotransmiţător aflat între nervii motori şi muşchii striaţi care asigură motricitatea corpului. Consecinţele pot fi letale, în anumite doze, în urma paraliziei, a stopului cardiac sau a asfixiei. Experţii au demonstrat faptul că unele tipuri sunt cu mult mai toxice decât stricnina sau arsenicul.

Această bacterie produce 7 tipuri de toxină botulinică. Doar tipurile A şi B sunt disponibile pe piaţă. În

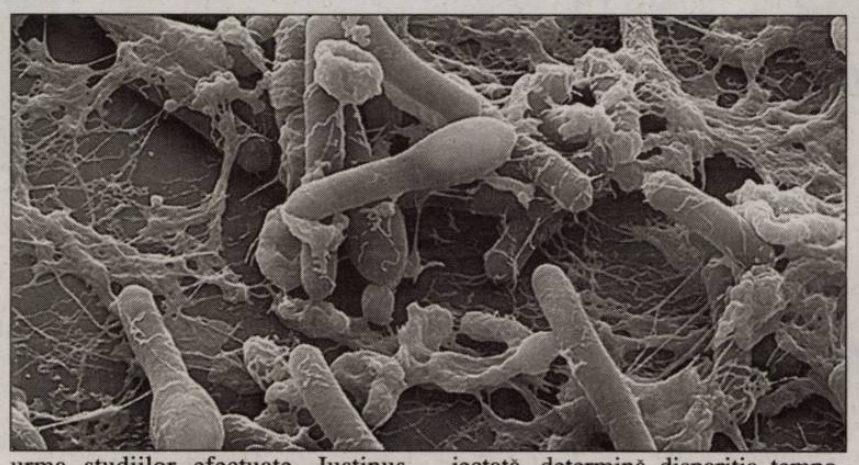

urma studiilor efectuate, Justinus Kerner a ajuns la concluzia că în cantităţi infime, cea din urmă, denumită generic Botox, poate fi utilizată cu succes în tratamente cosmetice (injectată, determină dispariţia temporară a ridurilor) practicate frecvent, de un deceniu, şi medicale (în tratarea spamelor musculare şi a paraliziei unor muşchi).

Mini-creier reconstituit

Specialiştii americani din cadrul Universităţii de stat din Ohio au reuşit să reproducă în laborator un mini-creier uman, cel mai complex realizat vreodată, care ar putea revoluţiona sectorul cercetării neurologice.

A fost creat pe bază de celule epiteliale prelevate de la un adult şi cultivate timp de 15 săptămâni în eprubetă. Are o structură neuronală similară cu cea al creierului unui făt de 5 săptămâni şi conţine 99% din materialul genetic al acestuia. Este însă lipsit de sistem de vascularizare, care urmează să fie asigurat după crearea unei inimi artificiale.

Cercetările vor continua în speranţa că se va obţine un creier cu dimensiuni superioare.

Dacă va fi produs în serie, evident, după obţinerea brevetului, şi va fi comercializat, specialiştii din întreaga lume vor putea studia, printre altele, mecanismele cerebrale legate de apariţia şi evoluţia maladiilor neurologice şi testa noi medicamente şi terapii.

Asteroidul-fantomă CREEAZĂ PANICĂ

Scenariile apocaliptice invadează internetul. De câteva săptămâni se vorbeşte despre iminenţa unui eveniment catastrofal care se va produce curând, între 15 şi 18 septembrie, în urma impactului unui asteroid uriaş cu Terra.

Purtătorul de cuvânt al NASA a încercat să clarifice lucrurile pentru a calma panica nejustificată a opiniei publice.

În primul rând, s-a referit la faptul că astfel de previziuni, teorii alarmante sunt emise de unii „oameni de ştiinţă” care nu dispun de mijloace de identificare şi de urmărire a evoluţiei unor corpuri celeste care să pună în primejdie securitatea Terrei. Apoi, a precizat faptul că NASA nu a detectat niciun asteroid sau alt corp celest din această categorie şi că previziunile legate de evenimentul din septembrie nu sunt altceva decât consecinţa unor speculaţii.

NASA urmăreşte clipă de clipă asteroizii care orbitează în jurul Soarelui aflaţi în „centura” dintre planetele Marte şi Jupiter şi care ar putea intra în coliziune cu Terra. Doar 0,01% dintre aceştia prezintă un un risc de impact, dar nicidecum în acest secol.

Pagină realizată de **DORIN MĂRAN**

Puterea şi munţii de bani

Cleptocraţia este termenul aplicat preşedinţilor şi guvernelor (dar şi altor demnitari) care se folosesc de privilegiile puterii deţinute pentru a acumula averi şi alte avantaje personale. Metodele de înavuţire sunt diverse, însă ele se pot subsuma categoriilor de infracţiuni numite corupţie şi deturnare de fonduri. Experţii de la organizaţia nonguvernamentală germană „Transparency International" (fondată la Berlin în 1993) a publicat o listă cu cele mai notorii cazuri din lume.

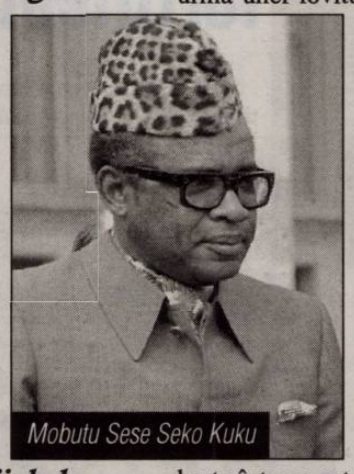
Mobutu Sese Seko Kuku

Hoţie la nivel înalt

În stabilirea celor mai mari cleptocraţi (kleptes = hoţ şi kratos = putere, în greceşte) ai lumii s-a ţinut cont de următoarea diferenţiere: înalţii oameni politici consideraţi „cleptocraţi" aparţin (aparţineau) unor state în care corupţia este (era) sistematică şi nepedepsită. Există şi o altă „specie" de state, numite „state mafiote", în care furtul din averea publică se face prin legături între politicieni şi grupuri de crimă organizată.

Preşedintele **Suharto** al Indoneziei a exercitat cea mai înaltă funcţie în stat timp de 31 de ani, între 1967 şi 1998. El a fost creditat cu o avere cuprinsă între 15 şi 35 de miliarde de dolari! Cum ar fi putut din „muncă cinstită" să acumuleze un asemenea Everest de bănet? În urma unei lovituri de stat, primul preşedinte al Indoneziei, Sukarno, a fost nevoit să transfere puterea generalului-maior Suharto. Acesta a devenit un preşedinte pro-occidental. Treptat, corupţia generalizată şi criza financiară cronicizată l-au transformat pe Suharto într-un autocrat. În 1998 a demisionat, iar în 2000 a fost plasat în arest la domiciliu, în timp ce anchetele economice dezvăluiau furturi inimaginabile. Au fost condamnaţi, printre alţii, fiul şi fratele său. A murit în 2008, la 86 de ani.

Preşedintele **Ferdinand Marcos** a condus statul Filipine timp de 21 de ani, între 1965 şi 1986. Dictator corupt, violent şi plin de extravaganţe, el a fost suspectat şi de asasinarea (1983) liderului opoziţiei, Benigno Aquino. O amplă revoltă populară l-a alungat în 1986 din ţară, preşedinţia fiind câştigată de văduva Corazon Aquino. Ferdinand Marcos a murit grav bolnav în 1989, la Honolulu, la vârsta de 72 de ani. În 1986, el a fost creditat cu o avere de peste 10 miliarde dolari, ceea ce astăzi ar echivala cu 21 de miliarde dolari.

Jean-Claude Duvalier

Jean-Claude Duvalier a fost preşedintele statului Haiti între 1971 şi 1986 (succedând tatălui său, François „Papa Doc"). Şi-a asigurat sprijinul SUA, în special al lui Ronald Reagan. Furia populară l-a alungat în Franţa. Întors în ţară, a recunoscut acuzaţiile de furt – aproape 800 milioane dolari – şi a murit bolnav de inimă în 2014.

Preşedintele **Mobutu Sese Seko Kuku** al Republicii Democratice Congo (redenumită de el „Zair", în 1971) a avut puterea timp de 32 de ani, între 1965 şi 1997. În fruntea unui regim autoritar, el s-a definit drept „anticomunist" şi de aceea a avut sprijinul SUA. Mobutu a fost creditat cu o avere de peste 5 miliarde dolari. În timpul „crizei congoleze", statul belgian l-a ajutat să-l înlăture de la putere pe primul lider ales democratic, Patrice Lumumba. După ce a scăpat de adversarii politici, a instaurat un partid-stat la putere şi un sufocant cult al personalităţii. Corupţia, cleptocraţia şi nepotismul erau în floare... Mobutu a fost alungat de la putere de Laurent Kabila şi a murit în exil în Maroc, în 1997. Kabila a fost asasinat în 2001.

Fotodocument

O întâlnire specială

În anul 1982, preşedintele SUA Richard Nixon se întâlnea cu celebrul cuplu prezidenţial filipinez Ferdinand şi Imelda Marcos. Aceasta acumulase o putere imensă şi o avere considerabilă. Se spune că Imelda avea o mare slăbiciune pentru pantofi (colecţie de peste 3.000 de perechi), însă familia Marcos deţinea uriaşe proprietăţi la New York, precum şi numeroase capodopere ale artei universale. Deşi s-a întors în ţară, Imelda Marcos (n.1929) nu a făcut nici o zi de închisoare, în pofida numeroaselor procese pentru abuzuri.

Confruntări cavalereşti

Duelul, „instituţia" conform căreia onoarea se apără printr-o confruntare adesea mortală, este înregistrat în Europa de prin secolul XI. Dacă mult timp încleştarea se petrecea în legalitate (mare parte a Evului Mediu), după răspândirea armelor de foc şi după intervenţiile Bisericii, această formă de luptă a devenit ilegală. Iată şi câteva motive întemeiate: numai în timpul domniei lui Henri al IV-lea al Franţei (1589-1610) au murit peste 4.000 de aristocraţi, iar în timpul lui Ludovic al XIII-lea (1610-1643) au fost judecaţi şi achitaţi 8.000 de nobili pentru „crimă în duel".

Acţiune ilegală

Se poate vorbi mult despre motivele confruntărilor de acest gen şi despre „Codul Duelului" (1777), care, printre altele, le interzicea combatanţilor să-şi cruţe adversarul, indiferent de motivaţia de ultim moment. Din acest punct de vedere, este demn de menţionat celebrul duel dintre ducele de Wellington (învingătorul lui Napoleon la Waterloo) şi baronul de Winchilsea. Ducele era pe atunci, în 1829, prim-ministru şi provocarea a avut raţiuni politice. Dar, la locul faptei, Wellington a observat că baronul (cu 22 de ani mai tânăr) nu ridică pistolul şi atunci a tras intenţionat mult în dreapta lui. Ulterior, Winchilsea şi-a cerut scuze în scris! D'ale englezilor, onoarea dusă până la capăt... De altfel, în Anglia, patru primminiştri s-au duelat, doi pierzându-şi viaţa.

Un proeminent duelist american a fost Andrew Jackson (n. 1767), care, până să devină preşedinte al SUA (1829), s-a luptat în cel puţin patru ocazii, în una dintre ele rămânând cu o rană care l-a chinuit toată viaţa. Şi ironiile din presă pot duce la duel. Astfel, Mark Twain era ziarist în 1864 şi l-a provocat pe un preopinent, dar s-a răzgândit în ultima clipă, „de frică să nu-l omoare".

Antrenament pentru duel

Onoarea lui Puşkin

Puşkin a murit de glonţul celui bănuit că l-a încornorat – şi asta, după ce a descris multe dueluri în operele sale. Frumoasa Natalia avea 16 ani când s-a căsătorit cu Puşkin, „ţarul poeţilor" şi idolul tinerimii de la Moscova. El avea pe atunci (1831) 30 de ani şi îşi imortalizase deja marea lui iubire, pe Tatiana, femeia-simbol, în „Evgheni Oneghin". Irezistibila Natalia, soţia, avea să fie „Dama de pică" (elaborată în 1834), deşi în memoria lui mai stăruia şi Aglaia, adorată înaintea Tatianei. Dar seducătoarea Natalia i-a adus sfârşitul, în preajma lor apărând mereu chipeşul ofiţer francez Georges d'Anthes. Au înflorit poveştile şi Puşkin, cu sufletul tot mai înnegurat, îl provoacă la duel. Francezul acceptă, se duce la reşedinţa poetului de la Mihailovskaia. Natalia e îngrozită, are coşmaruri, caută să împiedice confruntarea cavalerească. Zadarnic. În ianuarie 1837, autorul lui „Boris Godunov" cade răpus de gloanţe, la 37 de ani. Şi, culmea!, Georges avea să se căsătorească cu Alexandrina, sora îndoliatei Natalia, lăsând-o pe aceasta unui nobil rus.

Al. Puşkin, mort în duel 1837

Observatorii acestui feroce fenomen care ocoleşte justiţia au constatat o parodiere a duelului, mai ales în secolul XX, astfel încât onoarea nu prea mai contează. În SUA s-au înregistrat lupte cu bilele de biliard, cu pepeni etc.

Dincolo de toate aceste întâmplări, duelul inventat de Isaac Asimov mi se pare magistral. În ficţiunea sa, Otto von Bismarck l-a provocat la duel pe politicianul Virchow, armele fiind... doi cârnaţi! Numai că unul era infestat cu holeră. Cine a câştigat? Asimov şi-a imaginat că mâncăciosul Bismarck s-a abţinut şi duelul a fost anulat – vezi „Treasury of Humor", 1971.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

3 septembrie 301

Independenţa statului San Marino

În istoria acestei ţări, data de 3 septembrie anul 301 înseamnă celebrarea fondării unei comunităţi monastice de către tăietorul în piatră Marinus din Arba (foto). Acea comunitate a devenit independentă faţă de Imperiul Roman. Locuitorii acestei ţări consideră că San Marino este cel mai vechi stat suveran şi cea mai veche republică constituţională din lume.

Astăzi, San Marino (Serenissima Republica di San Marino) este un microstat-enclavă în Italia, în nord-estul Munţilor Apenini. Suprafaţa sa este de aproximativ 61 kilometri pătraţi, iar numărul de locuitori este de 32.000. Capitala este San Marino City, iar cel mai mare oraş este Dogana (aproximativ 7.000 de locuitori).

Ţara este condusă după Constituţia „Sfintei Republici Marini", scrisă în limba latină la finele secolului XVI. Aceasta reprezintă cel mai vechi document constituţional încă în vigoare, din întreaga lume. Legenda înfiinţării acestui stat spune că pietrarul Saint Marinus a plecat din localitatea sa de baştină pentru a lucra la fortificaţiile din Rimini. Apoi el a scăpat persecuţiilor exercitate de împăratul Diocleţian împotriva creştinilor (era perioada martirilor creştini) şi a ajuns la Monte Titano (masiv din Apenini), unde a ridicat o mică biserică, iar acea comunitate a devenit ulterior statul San Marino. În 1631, papalitatea a recunoscut independenţa acestui stat. Giuseppe Garibaldi a acceptat ca San Marino să nu facă parte din Italia reunificată. În ambele războaie mondiale, San Marino şi-a păstrat neutralitatea. Statul este membru al Consiliului Europei (din 1988), dar nu şi din UE. Foloseşte moneda euro.

San Marino este condusă de doi căpitani regenţi, ambii fiind şefi ai statului şi ai guvernului. Puterile legislativă, executivă şi judecătorească sunt separate. Căpitanii sunt aleşi din şase în şase luni. La 1 octombrie 2007 a fost ales căpitan regent Mirko Tomassoni, prima persoană cu dizabilităţi în această funcţie.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

O planetă pentru civilizaţii nepământene

Pe 23 iulie 2015, NASA anunţa descoperirea, la o distanţă de 1.400 de ani-lumină, în direcţia constelaţiei Cygnus (Lebăda), a unei noi exoplanete, numită Kepler-452b. Noua planetă are şanse mari să fie asemănătoare aceleia pe care trăim noi, cu zone stâncoase şi apă. S-a afirmat că ea este cea mai asemănătoare Pământului dintre toate cele aproape 2000 de exoplanete descoperite până acum. Noua planetă este cu circa 60% mai mare în diametru decât Pământul, se află la o distanţă cu 5% mai mare decât Terra de soarele său şi primeşte de la acesta cu 10% mai multă căldură.

Astronomii au descoperit în ultimii ani tot mai multe locuri de acest fel, iar oamenii de ştiinţă cred că pe ele este posibilă dezvoltarea vieţii, în forme mai abundente. Cunoaştem de-acum sute de planete care sunt similare cu Terra; ele se rotesc în jurul unor stele cu viaţă lungă, ca şi în jurul propriei axe, ceea ce dă naştere la un ciclu zi-noapte la fel ca pe Pământ; au apă şi, eventual, chiar oxigen. Între altele, mai nou, sunt luate în considerare şi planetele din preajma unor stele „pitice roşii", mult mai mici decât Soarele.

În luna aprilie 2015, Ellen Stofan, director ştiinţific al NASA, a afirmat că prin fiecare exoplanetă nou-descoperită, care are şi condiţii similare celor de pe Pământ, cresc şansele găsirii nemijlocite a vieţii extraterestre în viitorul apropiat. Administratorul NASA, Charles Bolden Frank Jr., spunea că şi el crede în existenţa vieţii în afara Pământului.

Într-o emisiune pe Sky News, el a fost întrebat dacă crede în extratereştri. Răspunsul său a fost: „Eu cred că vom găsi într-o zi alte forme de viaţă, dacă nu în sistemul nostru solar, atunci în unele dintre celelalte sisteme solare — în miliardele de sisteme solare din Univers. Astăzi ştim că există literalmente mii, dacă nu milioane de alte planete, dintre care multe pot fi foarte asemănătoare cu Pământul nostru. Deci, unii dintre noi, mulţi dintre noi, credem că vom găsi dovezi că există viaţă şi în altă parte în Univers".

Viaţă pe alte planete?

„Planetele cu oceane potenţiale ar putea avea un climat mult mai asemănător cu cel al Pământului decât s-a anticipat anterior", a declarat Jérémy Leconte, cercetător post-doctoral la Institutul Canadian pentru Astrofizică Teoretică (CITA) de la Universitatea din Toronto. „Pe astfel de exoplanete nu există o parte cu o noapte permanent rece care să blocheze toată apa într-un bloc gigantic de gheaţă", a adăugat el.

Dar care sunt şansele noastre de a întâlni în Univers o inteligenţă precum cea de pe Pământ? În iunie 2015, John M. Grunsfeld, fost cercetător principal NASA şi astronaut în cinci misiuni cu naveta spaţială, declara, la Conferinţa de ştiinţe astrobiologice de la Chicago, că în cazul în care există în Univers civilizaţii cel puţin de nivelul nostru, probabil că ele ne vor găsi înainte de a le găsi noi. Între altele, el sublinia că nepământenii ar putea detecta, cu un telescop mai mare, chiar de la o distanţă de 20 de ani-lumină, prezenţa noastră, observând doar schimbările pe care noi, oamenii, le cauzăm mediului pământean.

Oamenii de ştiinţă, concentraţi pe căutarea în Cosmos a unor planete cu condiţii asemănătoare cu cele ale Pământului, se întreabă uneori dacă nu cumva viaţa şi inteligenţa s-au dezvoltat pe alte planete într-un mod cu totul diferit decât pe Terra. Poate „ei" nu au nevoie de apă şi oxigen — spun unii.

Totuşi, aşa cum scria un jurnalist de ştiinţă de la Daily Mail, într-un articol publicat la începutul lunii iulie 2015, biologii înclină tot mai mult să creadă că viaţa pe alte planete a evoluat într-un mod similar cu cel de pe Pământ, iar dacă există extratereştri, indiferent cum au fost aceştia descrişi, ca omuleţi verzi sau chiar ca monştri cu dinţi şi gheare feroce, de fapt ei arată probabil asemenea oamenilor.

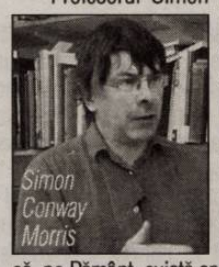

Profesorul Simon Conway Morris, un paleontolog de la Universitatea din Cambridge, susţine că viaţa pe alte planete urmează probabil regulile unei teorii cunoscute sub numele de evoluţie convergentă. Această teorie se bazează pe observarea faptului că, pe Pământ, există specii care nu sunt înrudite decât foarte de departe şi care au evoluat în mod independent, dar care au dezvoltat trăsături, caracteristici şi atribute fizice similare pentru a rezolva probleme similare cu care s-au confruntat în mediul lor. Un exemplu în acest sens este ochiul. Acesta se crede că a evoluat, în istoria Pământului, la mai mult de 50 de animale extrem de diferite, în mod independent, ajungând în final să aibă totuşi aceeaşi structură, cea optimă.

În consecinţă, argumentează Conway Morris, într-o recent apărută carte, intitulată „Runes of Evolution", viaţa de pe alte planete asemănătoare Pământului ar trebui să urmeze căi de dezvoltare similare cu cele de pe planeta noastră. O consecinţă interesantă a acestui mecanism este că viaţa extraterestră, pe planetele de tipul Pământului, evoluează inevitabil către inteligenţă.

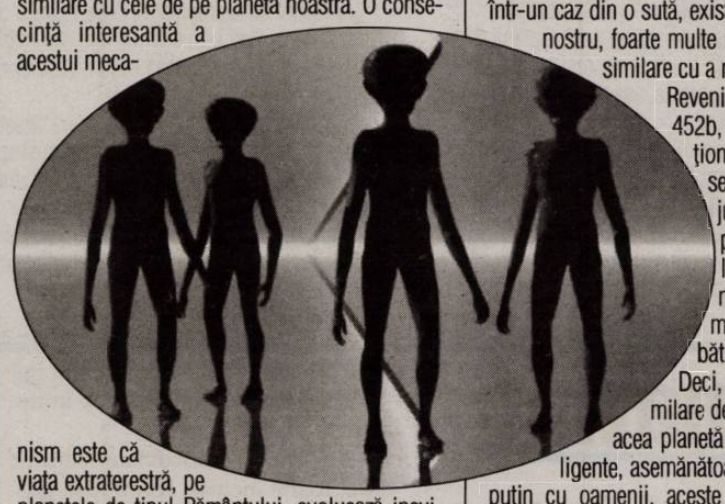

Profesorul Conway Morris este cel mai bine cunoscut, în mediile academice, pentru studiul său privind „explozia" formelor de viaţă din era Cambriană. Atunci, în urmă cu 542 milioane de ani, s-a declanşat o diversificare bruscă, fără precedent, a evoluţiei vieţii complexe pe Pământ, apărând — într-o perioadă surprinzător de scurtă — strămoşii majorităţii speciilor de animale cunoscute azi.

Conway Morris susţine că evoluţia convergentă a guvernat fiecare aspect al dezvoltării vieţii pe Pământ. El spune că, odată ce viaţa a apărut, vor apărea în mod inevitabil, la momentul potrivit, proteinele, ochii, membrele, inteligenţa, mâna cu degete opozabile ş.a.m.d. „Chiar şi capacitatea noastră de a experimenta orgasme este un rezultat previzibil, odată ce a început evoluţia vieţii... Dacă este aşa, înseamnă că reprezentarea extratereştrilor cu formă umană, aşa cum apar ei în populare seriale SF cum ar fi Star Wars ori Star Trek, nu poate fi departe de adevăr".

De multe ori, cei care cercetează fenomenul de convergenţă obţin rezultate însoţite de exclamaţii de surpriză, rezultate descrise ca stranii, remarcabile şi uimitoare... De fapt, aşa se petrece peste tot, ceea ce este un indiciu remarcabil că evoluţia este departe de a fi un proces aleator... Iar în cazul în care rezultatele evoluţiei biologice sunt, cel puţin în linii mari, previzibile, atunci ceea ce este valabil pe Pământ va fi valabil peste tot în Calea Lactee şi nu numai".

În unele opere science fiction, cum ar fi de pildă filmul „Alien", extratereştrii sunt adesea descrişi ca monştri. În noua sa carte, profesorul Morris argumentează că o bună parte din formele complexe de viaţă care se dezvoltă pe alte planete ar putea fi foarte asemănătoare cu fiinţele pământene. El a spus, încă mai demult, că viaţa extraterestră va semăna cu creaturile pe care le vedem în jurul nostru pe Pământ, cu acelaşi tip de membre, capete, şi alte organe.

În noua sa carte, profesorul merge mai departe, adăugând că pe orice planetă asemănătoare Pământului ar trebui să se dezvolte, de asemenea, prădători, cum ar fi rechini, plante carnivore, mangrove, ciuperci şi multe altele. Membrele, creierul şi inteligenţa ar trebui, în mod similar, să fie „aproape garantate". Trăsăturile inteligenţei umane au evoluat şi la alte specii: de pildă, caracatiţele şi unele păsări prezintă o înclinaţie spre jocuri sociale — iar acest lucru, aşa cum sugerează cartea, indică faptul că inteligenţa este o consecinţă inevitabilă a evoluţiei, care va caracteriza deci şi extratereştrii.

Unde sunt extratereştrii

Profesorul Conway Morris mai spune în noua sa carte că astronomii descoperă un număr tot mai mare de planete asemănătoare Pământului, dar, în mod surprinzător, nu au găsit încă niciun semn de viaţă inteligentă extraterestră. El scrie astfel: „Aş spune că, în orice zonă locuibilă, care nu ajunge să fiarbă, ori să se congeleze, după un timp, viaţa inteligentă trebuie să apară, pentru că inteligenţa este un fenomen convergent.

Se poate spune, aproape cu certitudine, că şansa ca să apară acolo ceva analog cu evoluţia umană este rezonabil de mare... Şi, având în vedere numărul potenţial de planete pe care le cunoaştem acum, există motive serioase pentru a ne gândi că, şi dacă şansa ar fi favorabilă doar într-un caz din o sută, există, răspândite în jurul nostru, foarte multe inteligenţe care pot fi similare cu a noastră".

Revenind la planeta Kepler-452b, merită să mai menţionăm un fapt extrem de semnificativ. Steaua în jurul căreia orbitează planeta este de acelaşi tip cu Soarele nostru, dar este cu 1,5 miliarde de ani mai bătrână decât acesta. Deci, dacă, în condiţii similare de evoluţie, viaţa de pe acea planetă a produs fiinţe inteligente, asemănătoare mai mult sau mai puţin cu oamenii, aceste fiinţe puteau atinge nivelul nostru de „civilizaţie tehnologică" (deci nave cosmice, reţele de calculatoare electronice, inginerie genetică etc.) încă acum aproximativ 1,5 miliarde de ani... Dacă a fost aşa, ce a devenit oare între timp acea civilizaţie (dacă nu s-a autodistrus)? Iată un interesant exerciţiu de imaginaţie...

Acest fapt adaugă şi un nou argument la convingerea mai veche, conform căreia în Univers trebuie să existe multe civilizaţii foarte „bătrâne", care în timp puteau evolua către forme pe care nici cei mai îndrăzneţi autori SF nu şi le pot imagina. Mulţi se întreabă astfel dacă nu cumva noi îi căutăm „acolo", în timp ce ei sunt demult „aici", sub o formă pe care nu suntem capabili (sau nu dorim) s-o recunoaştem!...

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

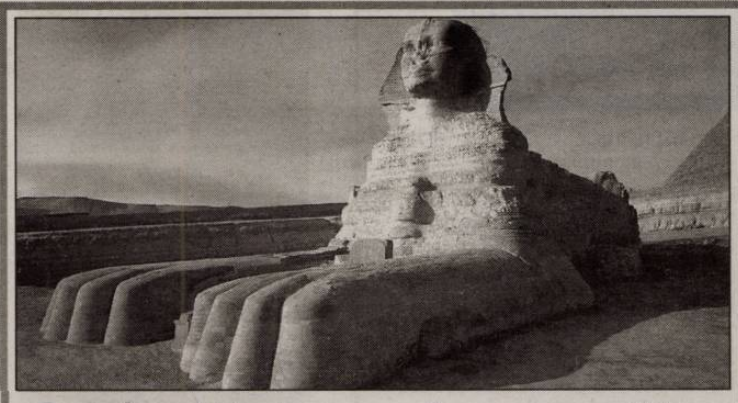

O identitate controversată a sfinxului

Am insistat în numărul precedent asupra unui element prea puţin cunoscut în legătură cu sfinxul din Gizeh – textul gravat în anul 166 pe laba stângă a acestuia, descoperit în 1817 de italianul Gianbattista Caviglia şi, din păcate distrus între timp. A rămas totuşi traducerea lui, în care atrag atenţia câteva elemente greu de interpretat. Prima – plasarea sfinxului pe un fel de insulă între piramide, dar şi identificarea personajului mitic „Nu ca pe sfinxul omorât de Oedip,/ Ci ca pe servitorul sacru al lui Leto".

Destinul lupoaicei

Fiică a titanilor Coeus şi Phoebe, Leto a fost lăsată însărcinată de Zeus, dar naşterea a fost una dramatică, plină de evenimente prealabile neprevăzute. Din cauza geloziei Herei, soţia lui Zeus, Leto a trebuit să-şi caute un pământ solid pentru a naşte, iar în acest scop a părăsit Hiperboreea deghizată în lupoaică, pentru a ajunge în „Ţara lupilor". Acolo i-a adus pe lume pe gemenii Artemis şi Apollo, spune legenda, pe o insulă „plutitoare", deci nu fixată în trupul pământului.

Adepţii acelei fabuloase mitologii care indică centrul Hiperboreei în inima Daciei se referă la Licia, tărâmul lupilor din Anatolia, ca fiind o importantă zonă de iradiere a cultului nord-dunărean venerator al lupului. Or, pe de altă parte, dacii înşişi se identificau cu inteligentul carnasier al pădurilor carpatine, acesta figurând, după cum se ştie, inclusiv ca stindard de luptă al războinicilor daci.

Într-o altă interpretare, Zalmoxis este considerat unul şi-acelaşi cu Apollo, fiind numit în Antichitate şi Lykos, ceea ce trimite la grecescul „lumină". Dar insula sacră a lui Apollo se numea Leuke (Insula Albă sau „de lumină"), localizată de unii cercetători undeva, în Marea Neagră, în faţa gurilor Dunării.

Să fi fost oare aceasta insula „plutitoare" pe care a născut Leto, mama lui Apollo, sau semnificaţia ei este mult mai profundă şi mai complexă? Cert e că şi la vechii egipteni găsim o celebră zeitate ce aduce tulburător de mult cu deghizarea fugarei Leto: zeul Anubis, cel cu cap de şacal (sau de lup, nu?), călăuză a sufletelor morţilor în lumea de apoi. Apropo: în tradiţiile româneşti, lupul este o călăuză principală a sufletului defunctului, imediat după moarte!

Leul care era... câine

Un posibil mister al sfinxului poate trimite la o metamorfoză insolită. Scriitorul şi cercetătorul Robert Temple şi soţia sa, Olivia, au publicat o carte consistentă, foarte bine documentată – „Misterul sfinxului, originile uitate ale sanctuarului lui Anubis", în care arată că „în Vechiul Imperiu, canalele din jurul sfinxului erau cunoscute din Textele Piramidelor ca lacul şacalului, canalul lui Dumnezeu, canalul lui Anubis şi lacul vieţii". De altfel, în literatura egipteană antică se vorbeşte despre „Casa de pe lac", cu trimitere la insula sfinxului, menţionată şi mai sus. Dar şi faimosul egiptolog francez Auguste Mariette, care a săpat în jurul sfinxului în 1858, admite că „groapa" de amplasare a acestui edificiu misterios conţinuse apă din Nil, în perioada străveche, iar în Textele Sarcofagelor se aminteşte de un „lac al şacalului".

De remarcat că Temple avansa ideea că sfinxul a fost, la origine, creat ca imagine a lui Anubis („şacal" rămâne totuşi o denumire neinspirată a traducătorilor, căci niciodată în Egiptul de Jos nu au trăit şacali, ci doar câini sălbatici). Sfinxul ar fi devenit leonin abia către dinastia a IV-a, când leii apăreau cel mai frecvent în reprezentări. Apoi, în timpul Imperiului de Mijloc, Amenemhat al II-lea i-ar fi „împrumutat" sfinxului propriul său chip, şi nu Keops!

Pe de altă parte, se precizează că în Textele Sarcofagelor, nu numai că se vorbeşte despre lacul „şacalului" (Anubis), dar se şi precizează că „numele lui este faţă de câine, talia lui este măreaţă" (versetele 1165-1185). Aşadar, cine sau ce era, de fapt, bizara făptură dintre piramidele vechiului Egipt?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Despre fructe, legume sau lactate se ştie că ne furnizează atât mineralele de care organismul are nevoie, cât şi vitaminele, cele care asigură energie. Cercetătorii insistă să nu le ocoliţi pe cele care vă pot îmbunătăţi capacitatea intelectuală.

Într-un top imaginar, pe primul loc se situează ouăle, soia şi produsele lactate. Lecitina conţinută de acestea stimulează producţia de neurotransmiţători, foarte importantă în procesul de gândire.

Urmează, în ordine, peştele marin, somnul, macroul, tonul, care prin conţinutul de acizi graşi Omega 3 înlesnesc schimbările dintre celulele nervoase.

Pastele, cerealele integrale şi cartofii conţin carbohidraţi, care cresc conţinutul de glucoză din sânge, sursă importantă de energie pentru materia cenuşie.

Capacitatea intelectuală poate fi îmbunătăţită

Curcumina, pigmentul natural conţinut de curry, stimulează producţia de antioxidanţi în organism, ajutând astfel la prevenirea maladiei Alzheimer.

Ceaiul verde conţine flavonoide, pigmenţi naturali solubili în apă. Aceştia ne protejează de radicalii liberi, cei care accelerează îmbătrânirea creierului.

Ceapa şi usturoiul conţin aliciu, un ulei eteric care sprijină circulaţia sangvină la nivelul creierului şi asigură o bună oxigenare a acestuia.

Spanacul, varza, salata verde, sunt pline de clorofilă, substanţă bioactivă, care menţine oxigenul mai mult timp în celule, adică întreţin o activitate intelectuală mai intensă.

Avocado conţine vitamina B, implicată în stimularea metabolismului cerebral.

Fructele de pădure, merele şi citricele, bogate în vitamina C, ne protejează împotriva radicalilor liberi, care contribuie la îmbătrânirea creierului.

Şi bananele, care conţin potasiu, ajută la întărirea musculaturii inimii, îmbunătăţind funcţionarea vaselor de sânge. Cu cât ajunge mai mult sânge la creier, cu atât creşte capacitatea de gândire.

Dr. VALERIU MANTA

Practic şi elegant

Compleuri în carouri sau din tweed, sub emblema Chanel, etole din vulpe, aruncate aparent neglijent pe umăr, veste din piele, cu franjuri, trench-uri din piele, dar şi pulovere cu modele florale, în culorile toamnei, reprezintă recomandările creatorilor de modă pentru ţinute elegante şi practice.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cronobiologia, mereu actuală

Dacă în anumite momente ale zilei vă simţiţi epuizată, nu ştiţi cu precizie motivul, dar doriţi să vă gestionaţi mai bine energia, înseamnă că nu aţi recepţionat corect semnalele ceasornicului dumneavoastră biologic. Pentru a acţiona în propriul beneficiu, firesc este să cunoaşteţi ritmul organismului.

Cronobiologia vă oferă toate informaţiile pentru a şti ceas de ceas care este ritmul şi intensitatea cu care lucrează organismul. Direct dependent de lumina soarelui, de alternanţa zi-noapte, organismul funcţionează automat. Cel puţin din start. Pe parcursul vieţii, dacă nu învăţaţi programul impus, apar dereglări. Dacă însă respectaţi regulile privind alimentaţia, munca şi odihna, puteţi fi în acord cu ciclurile organismului, fapt ce vă conferă o stare de sănătate bună şi un tonus perfect.

O primă întrebare pe care trebuie să v-o puneţi este dacă sunteţi matinală sau nocturnă. (Asta, pentru a şti când aveţi randament maxim.) Ca să aflaţi răspunsul la această întrebare ar trebui să vă măsuraţi temperatura zilnic, la aceeaşi oră, dimineaţa la 7, timp de o săptămână. Dacă valorile sunt între 36,8 şi 37,2 sunteţi matinală, iar dacă valorile oscilează între 36,5 şi 36,7 sunteţi nocturnă. Ştiind dacă sunteţi programată să vă treziţi devreme sau mai târziu, veţi înţelege de ce vă adaptaţi uşor sau mai greu la ritmul susţinut al unei zile. Cunoscând ritmul unei zile puteţi şti când să lucraţi cel mai eficient, când să vă reîncărcaţi bateriile, când să vă relaxaţi sau când să vă odihniţi.

Dimineaţa, între orele 5^{00} şi 7^{00}, organismul se pregăteşte să se trezească. Temperatura corpului începe să crească încet. Glandele

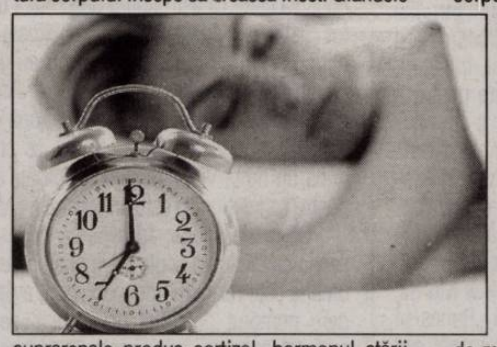

suprarenale produc cortizol, hormonul stării de veghe şi al stresului, şi îl trimit organismului pentru a-l determina să se trezească.

Totuşi, dacă timp de o săptămână vă treziţi dimineaţa la 5^{00} şi nu mai puteţi adormi, vă paşte o depresie, aşa că ar fi bine să consultaţi medicul.

Între orele 7^{00} şi 8^{00} producţia de cortizol atinge maximul, iar cea de adrenalină este în creştere, determinând accelerarea ritmului cardiac şi creşterea presiunii arteriale. Sunteţi odihnită, vă treziţi şi pentru a vă încărca bateriile se impune un mic dejun copios. Nutriţioniştii recomandă doze bune de glucide, lipide, adică tartine cu unt, brânză, ouă, şuncă, iaurt, dar şi cereale integrale, fructe, suc proaspăt de fructe, ceai sau cafea. Până spre ora 16^{00} vă aflaţi la serviciu şi în aburii unei cafeluţe socializaţi puţin cu colegii.

Acum, în jurul orei 11^{00}, organismul a asimilat hrana de la micul dejun, temperatura corpului a revenit la normal, aşa că este momentul să rezolvaţi problemele grele ale zilei. Acum, capacitatea de memorare este maximă. (Este vorba despre memoria pe termen scurt.) Pentru memorarea pe termen lung, orele prânzului sunt recomandate sau cele dinainte de somnul nocturn.

În jurul orei 11^{00} aveţi un moment de slăbiciune. Este firesc, pentru că rezervele energetice ale organismului sunt în cădere. Ca şi în cazul somnului, rezerva de energie are o ciclicitate de 90 de minute. La intervale de o oră şi jumătate simţiţi că atenţia vă trădează.

În astfel de momente se impun pauze de 5-10 minute. Beţi un pahar cu apă sau mâncaţi un fruct şi faceţi câteva exerciţii fizice, de destindere a coloanei vertebrale.

Studiile au demonstrat că, după aceste pauze necesare, energia se regenerează şi activitatea se desfăşoară mai eficient şi mai corect.

Despre imperativele ceasornicului dumneavoastră biologic pentru orele următoare ale zilei, puteţi citi săptămâna viitoare.

Dosarele frumuseţii

Armonii cromatice

Un lucru important pe care nu trebuie să-l pierdeţi din vedere atunci când vă machiaţi îl reprezintă armonia cromatică dintre nuanţa părului şi nuanţele fardurilor folosite.

Astfel, dacă aveţi părul negru puteţi alege machiajul în culori puternice sau metalice. Pentru conturul ochilor şi definirea genelor puteţi folosi negrul.

Cele mai potrivite nuanţe de fard de pleoape sunt bronzul, cuprul şi auriul, dar şi nuanţele de fumuriu, albastru şi violet.

Ca fard de obraz, nuanţele de roz dau luminozitate şi prospeţime.

Pentru buze puteţi alege tot nuanţe de roz, dar la fel de bine puteţi opta pentru culori îndrăzneţe: roşu sau vişiniu.

Părul roşcat impune discreţie în machiaj. Cum, de regulă, variantele de roşcat pot fi cupru, roşu sau violet, alegerea fardurilor se va face în funcţie de acestea şi vor fi în registrul rece sau cald, pentru o armonie cromatică perfectă.

Trebuie să evitaţi rozul, movul sau ciclamul. Cel mai uşor de asortat părului roşcat este machiajul în culori neutre. Pentru ochi, de exemplu, puteţi folosi verdele în toate variantele. La fel de potrivite sunt combinaţiile calde de marouri, cupru, scorţişoară. Pentru un machiaj sofisticat optaţi pentru culori de genul liliac, verde-cenuşiu sau turcoaz.

Pentru buze folosiţi nuanţe delicate de bej, maro, corai sau piersică. Dacă ţineţi cu orice preţ, puteţi alege şi o culoare puternică: roşu sau vişiniu.

Culoare luminoasă, blondul impune un machiaj discret, în nuanţe dulci, calde.

Nu sunt recomandate culorile dure, foarte închise. Rujul roşu poate fi secretul machiajului discret, dar nu întotdeauna. Ar fi de preferat totuşi culorile deschise.

Pentru ochi, creioanele în nuanţe de maro, bronz sau cupru sunt cele mai bune alegeri. La un blond platinat trebuie evitate aceste culori, în locul lor fiind recomandate griuri, mov sau albastru. Indiferent de alegere, conturul trebuie să fie difuz.

Arcada şi colţul intern al ochiului se luminează cu nuanţe deschise de bej, roz sau piersică, iar pentru pleoape se folosesc maro, albaştru sau verde.

În ceea ce priveşte fardul de obraz, bronzul, piersica şi rozul sunt culorile ideale, cu condiţia să fie aplicate discret.

Gastronomice

Tartine cu ficat

300 g ficat de porc, viţă sau pui, 300 ml lapte, o lingură smântână, o ceapă mică, cimbru uscat, o pâine, sare, ulei de măsline, piper, salată verde.

Se fierbe ficatul în lapte cu puţină sare. Se scoate şi se scurge, iar în laptele rămas se înmoaie o felie de pâine. Ficatul se dă prin maşina de tocat împreună cu felia de pâine stoarsă de lapte, până devine o compoziţie fină. Ceapa tocată se călеşte puţin în ulei, la foc mic. Se amestecă pasta de ficat cu ceapa, cu uleiul rămas de la ceapă, sare, piper, cimbru şi o lingură cu smântână. Se ung felii de pâine cu pasta rezultată. Se toacă fin câteva frunze de salată şi se pun deasupra feliilor. Se picură pe deasupra puţin ulei de măsline.

Carne de vită cu legume la cuptor

400 g carne vită, 1 cartof, 1 morcov, 1 păstârnac, o ceapă, 1/2 ţelină, 400 g ciuperci, 3 căţei de usturoi, busuioc, cimbru, piper alb, oregano, ulei de măsline, suc de roşii, 100 ml vin alb, 100 ml apă.

Carnea se taie felii şi se condimentează cu busuioc, cimbru, oregano şi piper alb. Se lasă la frigider 2 ore. Legumele se curăţă şi se taie în bucăţi potrivite. Într-un vas de Jena se pune puţin ulei, apoi carnea, ceapa tăiată rondele şi usturoiul tăiat felii. Se adaugă cartoful, morcovul, păstârnacul şi ţelina. Deasupra se pun ciupercile tăiate jumătăţi, peste care se toarnă suc de roşii, vinul, apa şi se dă la cuptor. Se lasă până când carnea devine fragedă.

Piept de pui cu smântână

1 piept de pui, o pâine, o cană cu lapte, 2-3 linguri de smântână, sare, piper, 1 castravete murat.

Pieptul de pui se pune la fiert în puţină apă cu sare. După ce este gata, se scurge de apă şi se toacă bine cu maşina de tocat, împreună cu câteva felii de pâine înmuiate în puţin lapte şi stoarse apoi. Castravetele se toacă mărunt. Într-un bol se amestecă smântâna cu carnea, castravetele, sare şi piper. Se păstrează la rece până o servim.

Tort de îngheţată cu banane

130 g biscuiţi de cacao, 50 ml cafea, 2 banane, 3 ouă, 150 g zahăr, 300 ml lapte, 350 ml frişcă, o lingură amidon, frişcă pentru ornat.

Ouăle cu zahărul se mixează bine până ce acesta se topeşte, se adaugă amidonul şi se omogenizează. Laptele se încălzeşte, se adaugă crema, se amestecă, se pune la foc mic pentru aproximativ 5 minute, amestecând continuu până se îngroaşă. O banană se pasează bine şi se adaugă în compoziţie. Frişca (350 ml) se bate şi se adaugă în compoziţie, se omogenizează şi se dă la congelator 1 oră. Se scoate şi se mixează pentru a sparge acele de gheaţă, se dă din nou la congelator şi după încă o oră se procedează la fel. Se ia o caserolă mai adâncă şi se îmbracă în folie alimentară, se adaugă îngheţata, se taie banana felii şi se pune în îngheţată, se acoperă cu folie şi se dă la congelator 3 ore. Biscuiţii se sfărâmă şi se amestecă bine cu cafea. După 3 ore se adaugă compoziţia de biscuiţi şi, cu o lingură, se presează puţin. Se dă din nou la congelator până a doua zi. Tortul se răstoarnă pe un platou, în aşa fel încât biscuiţii să fie la bază. Se decorează cu frişcă, după preferinţe.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU